

รายงานการติดตามและประมวลผลงาน ด้านกระตุกถามของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คำนำ

กระทู้ถาม (Interpellation) ถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญประการหนึ่งของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน มีบทบาทที่ทำให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีต้องมาตอบข้อซักถามหรือชี้แจงเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองของรัฐบาล อีกทั้งยังเป็นการสะท้อนให้เห็นภาพลักษณ์ของการบริหารกิจการบ้านเมืองในขณะนั้น ๆ เกี่ยวกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นด้านต่าง ๆ ด้วยความสำคัญของกระทู้ถามดังกล่าว จึงได้มีการติดตามผลการดำเนินการของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกระทู้ถามเพื่อรวบรวมไว้เป็นข้อมูลของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเชิงการศึกษาวិเคราะห์ติดตามให้เกิดการปฏิบัติเชิงประสิทธิผล

สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจด้านการติดตามและประมวลผลงานด้านการตรากฎหมาย และด้านการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พัฒนาระบบการติดตามและประมวลผลงานด้านกระทู้ถามของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยรวบรวมข้อมูล สถิติ สารสำคัญของแต่ละกระทู้ถามไว้ในสารบบกระทู้ถามประกอบด้วย ผู้ตั้งถาม ผู้ถูกตั้งถาม รัฐมนตรีผู้มาตอบกระทู้ถาม ประเด็นคำถาม ประเด็นคำตอบ วันที่เสนอและวันที่ตอบกระทู้ถาม ตลอดจนได้ดำเนินการติดตามผลการดำเนินการตามการตอบกระทู้ถามที่รัฐมนตรีผู้มาตอบกระทู้ถามได้รับข้อสังเกตของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติไปพิจารณาดำเนินการจากหน่วยงานหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมารวบรวมประมวลเป็นผลงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในรายงานเล่มนี้ได้ติดตามและประมวลผลข้อมูลกระทู้ถามตั้งแต่การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ วันศุกร์ที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ – การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๙/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารรายงานการติดตามและประมวลผลงานด้านกระทู้ถามของสภานิติบัญญัติแห่งชาติฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติและคณะกรรมการในการปฏิบัติหน้าที่การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลในการใช้เป็นข้อมูลประกอบการติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนเป็นแนวทางการศึกษาเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาที่หน่วยงานปฏิบัติตามนโยบายรัฐบาลได้เป็นอย่างดี

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กระทู้ถาม ปี ๒๕๕๗

๑. การตรวจสอบการใช้งบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง
กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑

กระทู้ถาม ปี ๒๕๕๘

๒. ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกระทรวงสาธารณสุขและ สปสช.
(นายเจตน์ ศิรธรานนท์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๕
๓. ปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกรชาวไร่อ้อย จังหวัดสระแก้ว
(นายมรรณพ เดชวิทักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๒
๔. นโยบายเกี่ยวกับลูกจ้างชั่วคราวในหน่วยงานภาครัฐ
(นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๖
๕. ปัญหาโครงการจัดซื้อเครื่องเล่นเด็กเพื่อมอบให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั่วประเทศ
(นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๒๐
๖. การขอพักชำระหนี้ของเกษตรกร
(นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม)	๒๓
๗. การแก้ไขปัญหาและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากกรณี
สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยนคลองจั่น จำกัด (รองศาสตราจารย์ นิเวศน์ นันทจิต เป็นผู้ตั้งถาม)	๒๖
๘. ปัญหาโครงการฟื้นฟูเมืองชุมชนดินแดง
(นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๓๑
๙. การพิจารณาปล่อยตัวผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์
(นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๓๕
๑๐. ปัญหาการขาดแคลนน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคและบริโภคในพื้นที่จังหวัดพิจิตร
(นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม)	๓๙
๑๑. นโยบายรัฐบาลในการควบคุมค่ายาและค่ารักษาพยาบาลที่สูงเกินจริง
ของโรงพยาบาลเอกชน (นายเจตน์ ศิรธรานนท์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๔๕
๑๒. ขอให้พิจารณาปรับปรุงหรือยกเลิกสำนักงานรับรองมาตรฐาน
และประเมินคุณภาพการศึกษา (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๕๐
๑๓. ประกาศหลักเกณฑ์ การขออนุญาตตั้งหรือย้ายโรงงานน้ำตาลแห่งใหม่
ที่ต้องมีระยะห่างจากเขตโรงงานน้ำตาลเดิมไม่น้อยกว่า ๕๐ กิโลเมตร
(นายมรรณพ เดชวิทักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๕๔
๑๔. การดำเนินงานของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
(นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม)	๕๗

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

๑๕.	การรับคนพิการเข้าทำงาน (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๖๑
๑๖.	ปัญหาเงินกองทุนช่วยเหลือครูและบุคลากรทางการศึกษา (ช.พ.ค.) (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๖๗
๑๗.	ความรับผิดชอบของบุคลากรทางการแพทย์ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม และสถานพยาบาลที่ดำเนินการก่อนพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิด โดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ใช้บังคับ (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๗๒
๑๘.	ความคืบหน้าการดำเนินคดีทางแพ่งต่อผู้กระทำความผิดโครงการรับจำนำข้าว (นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม)	๗๕
๑๙.	ความเหมาะสมในการพิจารณาการขอรับความช่วยเหลือจากกองทุนยุติธรรม (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๗๘
๒๐.	นโยบายเกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๘๒
๒๑.	การดำเนินการตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ อย่างเป็นรูปธรรม (คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี เป็นผู้ตั้งถาม)	๘๗
๒๒.	มาตรการในการจัดการเกี่ยวกับคลังเก็บสินค้าข้าวในโครงการรับจำนำข้าว (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๙๐
๒๓.	ปัญหาการทุจริตในโครงการบัตรสินเชื่อเกษตรกร (นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม)	๙๓
๒๔.	นโยบายโครงการรับจำนำข้าว (นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม)	๙๖
๒๕.	มาตรการเกี่ยวกับการเรียกคืนและป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๙๙
๒๖.	การแก้ไขปัญหาภัยแล้ง และนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (พลเอก ดนัย มีชูเวช เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๐๒
๒๗.	ปัญหาบริษัทประกันภัยโฆษณาเกินจริง หรือปิดบังข้อเท็จจริง (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๐๕
กระทู้ถาม ปี ๒๕๕๙		
๒๘.	ปัญหาความแออัดของผู้ป่วยนอกที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข (นายเจตน์ ศิรธรานนท์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๐๙
๒๙.	นโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อสร้างขวัญกำลังใจให้คนไทย (นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๑๕

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

๓๐.	นโยบายการบริหารจัดการและดูแลรักษาแหล่งมรดกโลกของประเทศไทย (นายศรีศักดิ์ ว่องสงค์สาร เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๑๙
๓๑.	ปัญหาสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ (สัมปทานดาวเทียมไทยคม) (พลเรือเอก ทวีวุฒิ พงศ์พิพัฒน์ ผู้ตั้งถาม)	๑๒๓
๓๒.	ปัญหาผลิตภัณฑ์จากยางพาราที่มีราคาสูงกว่าต้นทุนการผลิตที่แท้จริง (พันตำรวจโท พงษ์ชัย วราชิต เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๒๙
๓๓.	ปัญหาข้าราชการระดับสูงที่ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการในองค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจได้รับผลประโยชน์ทับซ้อนจากบริษัทเอกชน (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๓๑
๓๔.	มาตรการป้องกันและระงับการเกิดอัคคีภัยในอาคารสูง (พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๓๕
๓๕.	นโยบายเรียกค่าเสียหายในโครงการจำนำข้าวรัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร (นายสมชาย แสวงการ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๔๐
๓๖.	ปัญหาการค้างชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๔๔
๓๗.	ความปลอดภัยของการจราจรทางบก (นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๔๘
๓๘.	โครงการเกษตรครบวงจรในสถานการณ์ภัยแล้ง (นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๕๑
๓๙.	เหมืองแร่ทองคำในจังหวัดพิจิตร (นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๕๔
๔๐.	สถานการณ์ยาเสพติดในประเทศไทย (นายเจตน์ ศิรธรานนท์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๕๗
๔๑.	มาตรการแก้ปัญหาเด็กนักเรียนออกนอกระบบการศึกษากลางคัน (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๕๙
๔๒.	นโยบายการจัดเก็บเงินประกันและค่าบริการการใช้ไฟฟ้า (นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๖๔
๔๓.	แนวคิดการยกเลิกสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๖๗
๔๔.	การอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุที่เข้าใช้บริการสวนลุมพินี (พลตำรวจเอก พิชิต วรรณเดชคุปต์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๗๓
๔๕.	นโยบายเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมของธนาคารพาณิชย์ (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๗๖

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

๔๖. การดำเนินงานของหน่วยงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ (นายเจตน์ ศิรธรานนท์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๘๐
๔๗. ปัญหาการลักลอบค้าสัตว์ป่า (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๘๔
๔๘. แนวทางการบริหารจัดการปัญหาการบุกรุกพื้นที่นคมสร้างตนเอง (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๘๘
๔๙. ปัญหาแรงงานต่างด้าว (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๙๑

กระทู้ถาม ปี ๒๕๖๐

๕๐. มาตรการในการควบคุมการผ่านแดนรถยนต์มือสองจากต่างประเทศไปยังประเทศที่สามอย่างถูกต้องตามกฎหมาย (พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๙๕
๕๑. นโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของไทยตามตัวชี้วัดขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) (นายโกศล เพ็ชร์สุวรรณ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๑๙๙
๕๒. มาตรการดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมสถานบริการให้เป็นไปตามกฎหมาย (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๒๐๑
๕๓. การจัดการที่ดินที่เหลือนจากการเวนคืน (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๒๐๔
๕๔. มาตรการส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจรายย่อย (พันตำรวจโท พงษ์ชัย วราชิต เป็นผู้ตั้งถาม)	๒๐๗
๕๕. การดำเนินการนำสายไฟฟ้าและสายสาธารณูปโภคต่างๆ ลงดิน (คุณหญิงทรงสุตา ยอคมณี เป็นผู้ตั้งถาม)	๒๐๙
๕๖. ความล่าช้าในการปรับปรุงและประกาศใช้ร่างกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ (นายมนเฑียร บุญตัน เป็นผู้ตั้งถาม)	๒๑๑
๕๗. ปัญหาการให้บริการรถยนต์ป้ายดำผ่านแอปพลิเคชัน (Uber) (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๒๑๓
๕๘. การอนุรักษ์โบราณและสถาปัตยกรรมเก่าแก่ (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม)	๒๑๕
๕๙. มาตรการส่งเสริมและสนับสนุนเพิ่มศักยภาพเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ (พันตำรวจโท พงษ์ชัย วราชิต เป็นผู้ตั้งถาม)	๒๑๗

รายงานการติดตามและประเมินผลงานด้านกระทู้ถามของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ได้บัญญัติให้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา โดยการทำหน้าที่ดังกล่าว สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ปฏิบัติภารกิจสำคัญหลายประการ อาทิ การตรากฎหมาย การควบคุมการบริหาร ราชการแผ่นดิน การให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญต่าง ๆ การพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่ง และการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง เป็นต้น

ในการปฏิบัติหน้าที่ด้านควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของสภานิติบัญญัติแห่งชาตินั้น เครื่องมือที่สำคัญประการหนึ่งคือการตั้งกระทู้ถาม ซึ่งเป็นคำถามที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตั้งถามนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการงานในหน้าที่ ที่เป็นปัญหาสำคัญที่กระทบ ถึงประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน ตลอดระยะเวลานับตั้งแต่การประชุมสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ วันศุกร์ที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ – การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๙/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นระยะเวลา ๓ ปีเศษที่ผ่านมา สมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีการตั้งกระทู้ถามทั้งสิ้น จำนวน ๗๑ กระทู้ถาม โดยจำแนกเป็น กระทู้ถาม ที่มีการถาม-ตอบในที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว จำนวน ๕๙ กระทู้ถาม รอการบรรจุ เข้าระเบียบวาระการประชุม จำนวน ๓ กระทู้ถาม และเป็นกระทู้ถามที่ตกไปเนื่องจากผู้เสนอกระทู้ถาม ขอลอนไป จำนวน ๙ กระทู้ถาม*

สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ สภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจด้านการติดตามและประเมินผลงานด้านการตรากฎหมาย และด้านการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ติดตามและประเมิน ผลงานด้านกระทู้ถามของสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ได้มีการถาม-ตอบในที่ประชุมสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ ทั้ง ๕๙ กระทู้ถาม โดยรวบรวมข้อมูล สถิติ สารสำคัญของแต่ละกระทู้ถามไว้ในสารบบกระทู้ถาม ประกอบด้วย ผู้ตั้งถาม ผู้ถูกตั้งถาม รัฐมนตรีผู้มาตอบกระทู้ถาม ประเด็นคำถาม ประเด็นคำตอบ วันที่เสนอ และวันที่ตอบกระทู้ถาม ตลอดจนได้ดำเนินการติดตามผลการดำเนินการตามการตอบกระทู้ถามที่รัฐมนตรี ผู้มาตอบกระทู้ถามได้รับข้อสังเกตของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติไปพิจารณาดำเนินการจากหน่วยงาน หรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมารวบรวมประมวลเป็นผลงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยจำแนก ออกเป็นกระทู้ถามที่มีการพิจารณาในปี ๒๕๕๗ จำนวน ๑ กระทู้ถาม ปี ๒๕๕๘ จำนวน ๒๖ กระทู้ถาม ปี ๒๕๕๙ จำนวน ๒๒ กระทู้ถาม ปี ๒๕๖๐ จำนวน ๑๐ กระทู้ถาม โดยมีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทั้งสิ้นจำนวน ๑๖ คน เป็นผู้ตั้งถาม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

* ข้อมูลรายงานผลการดำเนินการกระทู้ถาม, กลุ่มงานกระทู้ถาม สำนักการประชุม สำนักงานเลขาธิการ วุฒิสภา

எட்டெ

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	การตรวจสอบการใช้งบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๕๗ วันศุกร์ที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรื
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรื (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรืให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรื)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๑๖ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

จากการที่สื่อมวลชนได้เผยแพร่ผลการดำเนินงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินที่ได้ตรวจสอบการใช้งบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ พบว่ามีการใช้จ่ายงบประมาณจำนวนมากเกินความจำเป็น ไม่สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นค่าจ้างที่ปรึกษาจำนวน ๓๒๙.๕๔ ล้านบาท ซึ่งมีผู้ที่ใช้จ่ายรับรองสูงสุด ๒ อันดับแรก คือ พันเอก เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณจำนวน ๑.๘๐ ล้านบาท และ พลโท พีรพงษ์ มานะกิจ จำนวน ๑.๓๐ ล้านบาท ส่วนกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ผู้มีค่าใช้จ่ายรับรองน้อยที่สุด คือ นางสาวสุภิญญา กลางณรงค์ จำนวน ๐.๐๗ ล้านบาท อีกทั้งกระบวนการจัดสรรงบประมาณที่ให้สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงฯ มีอำนาจในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อเสนอคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอนุมัติ ถือว่าเป็นการทำงานไปในทิศทางเดียวกัน ขาดการตรวจสอบถ่วงดุล หรือการมีส่วนร่วมจากฝ่ายต่าง ๆ

จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการจัดทำงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงฯ ให้ผ่านการตรวจสอบและอนุมัติจากรัฐสภา โดยให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่ชำนาญด้านงบประมาณตรวจสอบให้เห็นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งบประมาณหรือไม่ประการใด

๒. รัฐบาลจะมีมาตรการเร่งด่วนในการตรวจสอบและควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงฯ ในปัจจุบันหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายวิชณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี

๑) เนื่องจากพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ไม่ได้มีฐานะเป็นส่วนราชการ กระทรวง ทบวง กรม ไม่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชา การกำกับดูแล และการควบคุมของรัฐบาล และกระบวนการจัดทำงบประมาณของ กสทช. ก็เป็นไปตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม มาตรา ๒๗ ได้บัญญัติให้เป็นอำนาจขององค์กรนี้โดยเฉพาะที่จะดำเนินการ รัฐบาลและรัฐสภาไม่สามารถเข้าไปตรวจสอบ ได้โดยตรง ในฐานะของการตรวจสอบเรื่องงบประมาณ เพราะว่าไม่ได้อยู่ในรายการของงบประมาณ แต่จะมีข้อยกเว้นกรณีเดียวตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ในมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ ระบุว่าในกรณีที่ กสทช. ไม่มีเงินรายได้เพียงพอที่จะมาใช้ในการบริหารจัดการ รัฐก็ต้องจัดสรรงบประมาณให้จึงจะเกิดกรณีที่ ใช้เงินงบประมาณแผ่นดินสนับสนุน กสทช. เพิ่มเติม แต่เงินที่จะเข้าไปนี้อยู่ภายใต้เงื่อนไขอยู่ ๒ ประการ คือ ๑) กสทช. ไม่มีเงินเพียงพอที่จะจัดการ ก็แจ้งไปยังรัฐบาล ๒) เมื่อรัฐบาลจะต้องจัดเป็นงบอุดหนุนให้ กรณีนี้ก็จะปรากฏอยู่ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี เข้าสู่การพิจารณาของ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฯ และรัฐสภา นอกจากนี้ในปัจจุบันยังมีช่องทางการตรวจสอบโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินซึ่งได้ตรวจสอบงบประมาณของ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) และทำ รายงานเสนอคณะรัฐมนตรี ในเดือนตุลาคมที่ผ่านมา ได้เสนองบในปี ๒๕๕๖ ให้คณะรัฐมนตรีรับทราบ และช่องทางของคณะกรรมาธิการวิสามัญของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในการตรวจสอบและเชิญหน่วยงาน มาชี้แจงด้วยอีกช่องทางหนึ่ง

๒) มาตรการเร่งด่วนในการตรวจสอบและควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณของสำนักงาน คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงฯ รัฐบาลมีแนวคิดในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อเปิดช่องทางให้มีการ ตรวจสอบกระบวนการจัดทำงบประมาณของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และ กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) โดยคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ งบประมาณฯ โดยให้มีการสอบถามชี้แจง ตั้งข้อสังเกต และรายการงบประมาณทั้งหมด ทั้งรายรับและ รายจ่ายทุกรายการ และควรจะมีการพิมพ์ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือลงในเว็บไซต์ (Website) เปิดเผย เพื่อความโปร่งใส ความสุจริต และให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล นอกจากนี้ยังมี คณะกรรมการตรวจสอบค่าใช้จ่ายของหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นคณะกรรมการที่คณะรักษาความสงบ แห่งชาติ (คสช.) ตั้งขึ้น ได้ทำหน้าที่ตรวจสอบงบประมาณของรัฐวิสาหกิจและส่วนราชการหลายแห่งก็จะ เป็นกลไกเข้าไปตรวจสอบอีกช่องทางหนึ่ง ขณะเดียวกันรัฐบาลเองก็มีอำนาจหน้าที่ประการหนึ่ง

ตามกฎหมายองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่คืออำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดเอาไว้ในมาตรา ๗๔ ในการที่รัฐบาลสามารถที่จะประสานและขอให้ กสทช. ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลก็จะได้หาทางใช้มาตรานี้เป็นช่องทางในการประสานให้ กสทช. พิจารณาทบทวน แก้อัปเดตระเบียบหลายเรื่องต่อไป

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกรัฐสภาที่รัฐมนตรียกไปดำเนินการ

- การตรวจสอบการใช้งบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

ในการประชุมคณะกรรมการ กสทช. ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๗ มีการพิจารณาประเด็นตามกระทู้ถาม ดังนี้ (รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการติดตามมติของสมาชิกรัฐสภาที่รัฐมนตรียกไปดำเนินการในคณะกรรมการวิสามัญกิจการสมาชิกรัฐสภา ครั้งที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ – เมษายน ๒๕๕๘ หน้า ๖๓)

- ที่ประชุมคณะกรรมการ กสทช. ได้มีมติอนุมัติกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๘ จำนวน ๕,๐๓๕.๑๑๒ ล้านบาท ที่ผ่านความเห็นชอบจากอนุกรรมการพิจารณางบประมาณที่มีสมาชิกรัฐสภาที่รัฐมนตรียกไปดำเนินการ จำนวน ๔ คนแล้ว โดยเงินงบประมาณดังกล่าวต่ำกว่ากรอบวงเงินที่ กสทช. เคยได้ให้ความเห็นชอบไว้ จำนวน ๕,๒๙๗.๔๗๖ ล้านบาท ซึ่งจะทำให้ กสทช. มีเงินส่งคืนรัฐทันที จำนวน ๒,๔๔๓.๙๕๕ ล้านบาท

- คณะกรรมการ กสทช. มีการตั้งอนุกรรมการเร่งรัดติดตามตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณของสำนักงาน กสทช. โดยมีพลเอก อนันตพร กาญจนรัตน์ เป็นประธานอนุกรรมการ

.....

எஜ்ஜெ

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกระทรวงสาธารณสุขและ สปสช.
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายเจตน์ ศิรธรานนท์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายรัชตะ รัชตะนาวิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๓๙ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายเจตน์ ศิรธรานนท์

ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกระทรวงสาธารณสุขและสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) เกิดขึ้นหลังจากมีพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ เนื่องจากกระทรวงสาธารณสุขบริหารคนและครุภัณฑ์ ในขณะที่ สปสช. บริหารงบประมาณค่าเหมาจ่ายรายหัวของประชาชนจำนวนถึง ๔๘ ล้านคน ทำให้เกิดความไม่เป็นเอกภาพของหน่วยงานทั้งสอง ปัญหางบประมาณค่าเหมาจ่ายรายหัวที่ไม่เพียงพอ เมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนค่ารักษาพยาบาลที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่งบประมาณสวัสดิการรักษายาพยาบาลข้าราชการถูกควบคุมอย่างเข้มงวด และรายได้จากค่ารักษาพยาบาลของกองทุนประกันสังคม ไม่สามารถสร้างรายได้ชดเชยให้กับงบประมาณหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าได้เหมือนในอดีตอีกต่อไป เมื่องบประมาณค่าเหมาจ่ายรายหัวไม่ได้รับอนุมัติจากสำนักงบประมาณตามที่ สปสช. ขอไป ดังนั้น งบประมาณรายหัวที่รวมเงินเดือนค่าตอบแทนบุคลากรและค่าใช้จ่ายทุกประเภทของโรงพยาบาลที่คิดตามฐานของประชากร จึงสร้างปัญหาให้กับโรงพยาบาลขนาดเล็กกว่า ๑๐๐ แห่ง ที่ขาดทุนซ้ำซากทุกปี เมื่อการแยกเงินเดือนทำไม่ได้ กระทรวงสาธารณสุขจึงเสนอนโยบายเขตบริการสุขภาพเพื่องบประมาณและการบริการภายในเขต แต่ข้อเสนอจัดสรรเงินงบประมาณขัดแย้งกับแนวทางของ สปสช. ตามที่ปรากฏในสื่อ จึงขอเรียนถามว่า

๑) ปัญหาความขัดแย้งดังกล่าวนี้ จะมีแนวทางแก้ไขอย่างไร

๒) แนวทางในการบริหารงบประมาณให้เพียงพอในอนาคตสำหรับการบริหาร และการบริการประชาชนของกระทรวงสาธารณสุขจะอย่างไร

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายรัชตะ รัชตะนาวิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

คำถามที่ ๑) ในปัญหางบประมาณเหมาจ่ายรายหัวที่ไม่พอเพียง มีต้นทุนเพิ่มขึ้นจะมีทางที่จะแก้ไขปัญหายังไง ขอเรียนตอบว่าปัญหาเรื่องงบประมาณที่ไม่พอเพียงของระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาตินั้น เป็นประเด็นที่จำเป็นที่จะต้องได้รับการดำเนินการแก้ไข การเสนอของงบประมาณฯขึ้นในแต่ละปีของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติหรือ สปสช. เป็นการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีทีมงานที่เป็นองค์ประกอบจากหลาย ๆ ภาคส่วน รวมทั้งผู้ให้บริการด้วย ส่วนของงบประมาณที่จะได้รับก็ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ทั้งในด้านของกำลังเงินของด้านรัฐบาล ข้อมูลการใช้บริการที่เพิ่มขึ้นมากน้อยเท่าไร ต้นทุนที่เพิ่มขึ้นซึ่งในปีกำลังอยู่ในขั้นตอนของการเตรียมข้อมูลเพื่อจัดทำข้อเสนอของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ท่านสมาชิกได้ถามต่อไปในข้อเกริ่นนำว่าข้อสรุปที่ว่างบประมาณที่ขอไปแล้วไม่ได้อย่างที่ขอ กับการรวมเงินเดือนในงบเหมาจ่ายรายหัว อาจจะสร้างปัญหาให้กับโรงพยาบาลขนาดเล็กประมาณ ๑๐๐ กว่าแห่งที่ขาดทุนซ้ำซาก ขอเรียนชี้แจงดังนี้ว่าการนำเงินเดือนมาคิดในส่วนของงบเหมาจ่ายรายหัวเป็นต้นทุนส่วนหนึ่ง กับการได้รับงบประมาณเงินเหมาจ่ายรายหัวนี้คงไม่สามารถที่จะเชื่อมโยงกันกับการที่โรงพยาบาลขนาดเล็กบางแห่งเกิดปัญหาการเงินได้ทั้งหมด

อีกประเด็นหนึ่งคือการคิดต้นทุนซึ่งมีค่าแรงอยู่ด้วยนั้นเป็นวิธีมาตรฐานทางการเงินที่ต้องรวมสิ่งที่เป็นต้นทุนไว้ ซึ่งในความเป็นจริงการคิดต้นทุนของระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติไม่คิดเพียงเงินเดือนเท่านั้น แต่ได้รวมค่าตอบแทน ค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราว ไว้ในค่าของงบประมาณอยู่แล้ว นอกจากค่าแรงแล้ว ค่าวัสดุ ค่ายาเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่แค่ค่ายาก็มีการคิดไว้ในต้นทุนเช่นเดียวกัน แต่เมื่อได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้ว เงินเดือนส่วนของข้าราชการได้ส่งไปตั้งเบิกยังหน่วยงานของบุคลากรนั้น ๆ บุคลากรทุกคนจะได้รับเงินเดือนตามพระราชบัญญัติเงินเดือนทุกบาททุกสตางค์ครบถ้วน ส่วนการกล่าวถึงเงินเดือนเป็นเพียงการทำตัวเลขให้สมบูรณ์ เนื่องจากระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติไม่ได้จัดบริการเฉพาะหน่วยบริการของรัฐบาลเท่านั้น ยังมีหน่วยบริการภาคเอกชนซึ่งรัฐบาลไม่ได้สนับสนุนค่าแรงใด ๆ จำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณโดยรวมค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรในส่วนของภาคเอกชนไว้ด้วย

ส่วนปัญหาโรงพยาบาลขนาดเล็ก กระทรวงสาธารณสุขและทาง สปสช. เห็นพ้องต้องกันว่าโรงพยาบาลกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นโรงพยาบาลขนาดเล็ก มีประชากรอยู่ในความดูแลจำนวนน้อย อยู่ในพื้นที่ทุรกันดาร บางแห่งมีการกิจพิเศษ เช่น ต้องดูแลงานต่างดาวหรือผู้ป่วยจากประเทศเพื่อนบ้านตามตะเข็บชายแดน ผมเพิ่งได้กลับมาจากการเดินทางไปเยี่ยมโรงพยาบาลอุ้มผาง จังหวัดตาก ก็ได้เห็นข้อมูลที่ชัดเจนว่า โรงพยาบาลอุ้มผางต้องดูแลเพื่อนบ้านทางตะเข็บชายแดน และคนไร้รัฐที่มีอยู่เป็นจำนวนมากกว่าประชาชนไทยในแถบนั้นด้วย ดังนั้น จึงจะต้องมีระบบการจัดการทางการเงินที่แยกกันออกมาต่างหากเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาดังในอดีต ปัญหาโรงพยาบาลขนาดเล็กที่ท่านสมาชิกได้กล่าวนั้นได้มีความพยายามในการจัดการมาโดยตลอด แต่ที่ผ่านมาอาจจะยังไม่ต่อเนื่องและไม่ชัดเจน จึงได้มีข้อเสนอในการให้มีการดูแลเฉพาะขึ้น โดยคำว่าโรงพยาบาลไหนคือกลุ่มเป้าหมาย จะลงไปช่วยได้อย่างไร ต้องเรียนว่ามาตรการทางการเงินอย่างเดียว อาจจะไม่ช่วยแก้ปัญหาของโรงพยาบาลกลุ่มนี้ ยังมีปัจจัยอื่นที่จะต้องดูแลเป็นแห่ง ๆ ประกอบด้วย เช่น การบริหารจัดการซึ่งต้องดูแลทั้งการบริหารจัดการด้านบุคคล ยาและ

เวชภัณฑ์ ต้องดูความถูกต้องของบัญชี ต้องดูแนวทางการบริหารที่อาจจะไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงผู้อำนวยการอยู่บ่อย ๆ เป็นต้น บางแห่งก็ต้องการการลงทุนเพิ่มเติมเพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่เท่าเทียม มาตรการเหล่านี้กำลังดำเนินการอยู่และจะทำต่อเนื่องเพื่อทำให้เกิดการจัดการปัญหาได้อย่างสมบูรณ์

อีกประเด็นหนึ่งที่ท่านได้กล่าวไว้ในข้อเกริ่นนำของกระทู้ถามว่า หากแยกเงินเดือนไม่ได้ กระทรวงสาธารณสุขจะมีนโยบายในเรื่องเขตสุขภาพ เพื่อเกลี่ยงบประมาณและบริหารงานภายในเขต แต่ข้อเสนอในแนวทางของการจัดสรรงบประมาณไม่ตรงกับแนวทางของ สปสช. จะจัดการอย่างไร ขอเรียนว่าข้อเสนอในเรื่องเขตสุขภาพในการปรับเปลี่ยนงบประมาณนั้น การแยกหรือไม่แยกเงินเดือน ออกคงไม่ใช่ประเด็นเดียวกับการจัดการเขตสุขภาพ ต้องเรียนว่าการช่วยเหลือกันเองของหน่วยบริการในพื้นที่ได้มีการดำเนินการอยู่แล้ว โดยเฉพาะกรณีที่มีผู้ป่วยที่ต้องส่งต่อจากหน่วยงานหนึ่งไปยังอีกหน่วยงานหนึ่ง มีการเตรียมงบประมาณไว้ตามจ่ายให้กับงบประมาณที่รับส่งต่อ เพื่อลดความเสี่ยงของการเกิดปัญหาสภาพคล่อง เมื่อโรงพยาบาลขนาดเล็กต้องส่งต่อผู้ป่วยที่มีค่าใช้จ่ายสูง ซึ่งก็ได้ดำเนินการมาตามปกติครับ

แต่ส่วนข้อเสนอเรื่องเขตสุขภาพต่าง ๆ นั้น ต้องขอเรียนว่าคงต้องเป็นไปเพื่อให้เกิดการกระจายอำนาจจากส่วนกลางซึ่งหลายส่วนกำลังทำอยู่ ระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติเองก็มีการกระจายอำนาจในการจัดการผ่านสำนักงานสาขาเขตมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ แล้วก็ยังทำอยู่ บางเรื่องกระจายไปถึงระดับจังหวัด เช่น การติดตามระบบการส่งเสริมสุขภาพในพื้นที่ บางเรื่องกระจายไปถึงระดับหน่วยบริการ เช่น การดูแลประชาชนร่วมกับท้องถิ่น เป็นต้น ข้อเสนอโครงสร้างเพื่อการกระจายอำนาจ จึงเป็นข้อเสนอที่ต้องรับฟังแล้วก็มาพิจารณาว่าจะดำเนินการได้อย่างไร แล้วคงจะต้องดูรายละเอียดประกอบในเรื่องของกฎหมายรองรับในเรื่องของการจัดการในเรื่องของบุคลากรและงบประมาณ ซึ่งขณะนี้ทางกระทรวงสาธารณสุขกับทางสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติกำลังทำงานร่วมกันอยู่

ในเรื่องข้อเสนอเพื่อปรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายรายหัวประจำปี ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นเรื่องที่ทางสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีหนังสือขอเสนอ ข้อเสนอจากสำนักงานปลัดกระทรวง ตั้งแต่วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ เสนอต่อคณะกรรมการการเงินการคลังของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) และได้มีการหารือทั้งทางการและไม่เป็นทางการ รวมทั้งสิ้น ๑๕ ครั้ง ได้มีการส่งหนังสืออย่างเป็นทางการให้คณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติพิจารณา จนในที่สุดการประชุมคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ทางประธานอนุกรรมการการเงิน การคลัง ได้สรุปสิ่งที่ทางสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเสนอว่า ทางอนุกรรมการการเงินการคลัง รับทราบข้อเสนอและขอให้ทางสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขร่วมกับ สปสช. ทำแบบจำลองตามข้อเสนอเพื่อให้อนุกรรมการการเงิน การคลังพิจารณาก่อนนำเสนอกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในการประชุมคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มีมติรับทราบข้อเสนอและเห็นชอบตามข้อเสนอของท่านประธานอนุกรรมการการเงินการคลัง ที่จะขอทำงานต่อเนื่องเพื่อให้ได้ข้อสรุปและนำเสนอกรรมการ สปสช. ต่อไป อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การดำเนินงานสะดวก ทาง สปสช. จะได้จัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยบริการตามประกาศเดิมไปก่อน ซึ่งในความก้าวหน้าล่าสุดได้มีการประชุมปรึกษาหารือกันโดยตลอด และผมก็ได้ประชุมกับท่านปลัดกระทรวง รองปลัด เลขาธิการ สปสช. และประธานอนุกรรมการการเงิน การคลัง เมื่อสัปดาห์

ที่แล้วเป็นครั้งสุดท้าย เพื่อทำให้มีการดำเนินงานในเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สปสช. และกระทรวงสาธารณสุขได้ทำงานร่วมกัน ซึ่งในขณะนี้การทำแบบจำลองของการจัดสรรงบประมาณตามข้อเสนอของกระทรวงสาธารณสุขในเขตสุขภาพที่ ๒ ได้ทำเสร็จแล้วและใกล้จะได้ข้อสรุปซึ่งจะนำเสนอต่อคณะกรรมการ สปสช. ในการประชุมวันจันทร์หน้าคือในวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

สำหรับในเรื่องของโรงพยาบาลที่ประสบปัญหาขาดสภาพคล่อง โดยเฉพาะโรงพยาบาลขนาดเล็กที่อยู่ในพื้นที่กันดาร ประเด็นที่ทางสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขโดยท่านปลัดได้นำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ การแก้ไขโดยกลไกการเงินอย่างเดียวอาจจะไม่พอเพียง ต้องมีการพิจารณาแก้ไขกันไป ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ในขั้นตอนเตรียมการให้มีคณะทำงานที่จะมาดูแลแก้ไขเรื่องนี้ นอกจากนั้นตามที่ท่านถามว่ามีข่าวทางหนังสือพิมพ์ว่าทางโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป จะไม่ส่งข้อมูลให้กับทาง สปสช. เพื่อนำมาใช้ในการจัดสรรงบประมาณ และการตั้งงบประมาณประจำปี เป็นการทำหนังสือของชมรมของโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไปที่ขอให้หน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ไม่ให้ความร่วมมือในการส่งข้อมูลให้แก่ สปสช. ตลอดจนถึงมีหนังสือที่ท่านกล่าวถึงจากสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘ ว่ากระทรวงสาธารณสุขจะยุติการเป็นนายทะเบียนของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติว่าจะไม่เป็นนายทะเบียนต่อไป ซึ่งเรื่องนี้อาจจะส่งผลกระทบต่อค่าบริการประชาชน ผมจึงได้เชิญท่านปลัดกระทรวงและรองปลัดกระทรวง ท่านเลขาธิการ สปสช. แล้วก็ท่านประธานอนุกรรมการการเงิน การคลัง มาหารือ และผมก็ได้สั่งการให้ท่านปลัดกระทรวงได้ดำเนินการแก้ไขไม่ให้เกิดเหตุการณ์ที่จะมีผลกระทบต่อประชาชน แล้วก็จะได้รายงานให้ทราบ ส่วนเย็นวันนี้จะได้มีการประชุมกันอีกครั้งหนึ่ง แล้วผมกับทางท่านปลัดกระทรวง ทาง สปสช. เพื่อที่จะดูแลแก้ไขปัญหาเรื่องการที่ทางกระทรวงสาธารณสุขจะยุติการขึ้นทะเบียน

อย่างไรก็ตามประเด็นข้อเสนอทุก ๆ อย่างในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่จะทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์มากขึ้น ที่จะทำให้โรงพยาบาลที่เป็นผู้ให้บริการทำงานได้สะดวกขึ้น ตลอดจนการที่จะทำให้มีความคล่องตัวของการทำงานมากขึ้น ผมคิดว่าการแก้ไขโดยการพูดจากัน เปรียบเทียบกัน ปรึกษาหารือ มีความคิดเห็นที่แตกต่าง จะแก้ไขได้ก็จะต้องใช้วิธีการที่พูดจา ปรึกษาหารือ โดยใช้ข้อมูลที่เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ หากกรณีที่ข้อมูลไม่ตรงกัน ซึ่งขณะนี้ประเด็นที่ข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุขกับข้อมูลของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) บางประเด็นไม่ตรงกัน ประเด็นนี้จะต้องมีการบริหารจัดการข้อมูลให้มีข้อเท็จจริงปรากฏ ซึ่งผมได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง เรียกว่าคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีข้อมูลนำเสนอเกี่ยวข้องกับการบริหารหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ โดยได้เรียนเชิญท่านอาจารย์อัมมาร สยามวาลา เป็นประธาน ซึ่งท่านได้กรุณารับเป็นประธาน และกรรมการชุดนี้ก็จะดูแลในเรื่องข้อมูลให้ตรงกันเพื่อนำมาใช้ในการที่จะปรับระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติต่อไป นอกจากนั้นสิ่งที่ผมพยายามที่จะทำให้การทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวงสาธารณสุขกับ สปสช. ก็คือการเสนอของบประมาณมากขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้ดำเนินการให้ทั้ง ๒ ฝ่ายทำร่วมกันตั้งแต่ต้น ขณะนี้กำลังดำเนินการอยู่ ขณะเดียวกันพยายามที่จะเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างทาง สปสช. กับทางกระทรวงสาธารณสุขให้มากขึ้น ตั้งแต่ผมได้เข้ามาทำงาน ผมได้ปรากฏความจริงข้อหนึ่งว่า ระหว่างทาง สปสช. กับกระทรวงสาธารณสุขมีปฏิสัมพันธ์กันน้อยไป

พูดจากันน้อยไป จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ทั้ง ๒ ฝ่ายมีเวทีในการที่จะหันมาปรึกษากัน พูดจากันมากขึ้น ซึ่งอันนี้ผมกำลังดำเนินการที่จะทำให้เกิดเวทีนี้ขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง

คำถามที่ ๒) แนวทางในการบริหารงบประมาณที่ไม่พอเพียงสำหรับการบริการและการบริการประชาชนของกระทรวงสาธารณสุขจะทำอย่างไร ขอเรียนว่าการบริหารงบประมาณในอนาคตจะต้องดูให้ครบถ้วนตั้งแต่งบประมาณที่จะขอจากรัฐบาลเพิ่มขึ้นให้เพียงพอ การจัดสรรงบประมาณปี ๒๕๕๘ นั้น กองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติไม่ได้รับงบประมาณเพิ่มขึ้นเลย คือเรียกว่าได้รับเท่าเดิมกับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งสอดคล้องกับต้นทุนที่เพิ่มขึ้นทุกปี ในการดูแลประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นซึ่งมีต้นทุนสูงขึ้น ค่าใช้จ่ายการบริการสุขภาพของประชากรกลุ่มสูงอายุนี้นสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ หรือการที่มีอัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้น หรือการที่เพิ่มขึ้นของแรงงานขั้นต่ำ เป็นต้น เพราะฉะนั้น โดยธรรมชาติของกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับงบประมาณเพิ่มขึ้น อย่างน้อยก็ตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้สูงอายุ ตามการบริการที่เพิ่มขึ้น ตามอัตราเงินเฟ้อหรือแรงงาน ค่าใช้จ่ายทางด้านค่าตอบแทนแรงงานที่เพิ่มขึ้น องค์การอนามัยโลกได้เสนอว่า รัฐบาลควรลงทุนด้านสุขภาพไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งในขณะนี้ประเทศไทยใช้จ่ายเงินด้านสุขภาพอยู่ที่ร้อยละ ๑๔.๔ ธนาคารโลกได้เสนอว่าค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศควรจะไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕.๕ ขณะนี้ประเทศไทยอยู่ที่ร้อยละ ๔.๘ แสดงว่ารัฐบาลไทยยังสามารถที่จะเพิ่มการลงทุนทางด้านสุขภาพได้อีก นอกจากนั้นการจัดสรรการดูแลหน่วยบริการที่อยู่ในพื้นที่กันดาร เสี่ยงภัย โดยคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติได้ให้หลักการคำนวณงบประมาณจ่ายรายหัวไว้แล้วว่าต้องให้คำนวณให้เพียงพอในระบบ และไม่ต้องการใช้งบประมาณส่วนอื่นมาสนับสนุน โดยเฉพาะกลุ่มโรงพยาบาลในพื้นที่กันดารที่ได้เรียนให้ทราบแล้ว ขณะนี้ในงบประมาณปี ๒๕๕๙ นี้ เราจะต้องเสนอขอแยกหมวดงบประมาณหมวดใหม่ขึ้นมา เช่น หมวดที่จะมารองรับผู้ป่วยฉุกเฉินทั้งระบบ หมวดที่จะให้การจัดการปัญหาผู้ป่วยที่สูงอายุหรือผู้ป่วยในภาวะพึ่งพิงกับการทำงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการสร้างเสริมสุขภาพที่จะพัฒนาให้ดีขึ้น

และขอเรียนว่านอกจากแนวทางที่จะต้องจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นให้แก่กองทุนแล้วยังมีประเด็นที่จะต้องดูแลในเรื่องการบริหารจัดการ เป็นต้นว่า ในเรื่องของการสร้างประสิทธิภาพให้แก่หน่วยบริการ จำเป็นจะต้องทำให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น การมุ่งไปที่การให้ส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคไม่ให้ประชาชนเจ็บป่วยมากที่จะต้องมาใช้บริการการรักษา และในท้ายที่สุด คือการประเมินเทคโนโลยีอย่างแน่ชัดว่าเทคโนโลยีประเภทใดที่ควรจะนำมาใช้ในการเพิ่มสิทธิประโยชน์ให้แก่ประชาชน

ส่วนในประเด็นอีกประเด็นหนึ่งว่าในเชิงนโยบายการพัฒนาาระบบหลักประกันสุขภาพที่ปัจจุบันนี้มีอยู่ ๓ กองทุน ได้มีการตั้งคณะกรรมการระดับชาติขึ้น โดยท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ตั้งโดยมีศาสตราจารย์อัมมาร สยามวาลา เป็นประธาน มีหน้าที่กำหนดนโยบายแนวทางการลดความเหลื่อมล้ำ ซึ่งขณะนี้กำลังดำเนินการอยู่ได้มีข้อสรุปจากคณะกรรมการชุดนี้ว่าจะมีการยกร่างพระราชกฤษฎีกาในการตั้งสำนักงานมาตรฐานและการบริหารจัดการข้อมูลด้านสุขภาพแห่งชาติที่ทั้ง ๓ กองทุนนี้จะบริหารข้อมูลในเรื่องของการใช้จ่ายเรื่องสุขภาพร่วมกัน

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

๑. ข้อเสนอแนะที่กระทรวงสาธารณสุขจะยุติการเป็นนายทะเบียนของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.)

๒. ความคืบหน้าในการยกร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานมาตรฐานและการบริหารจัดการข้อมูลด้านสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.)

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้ดำเนินการติดตามข้อสังเกตฯ ดังกล่าวไปยังสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีหนังสือ ที่ สธ ๐๒๐๕.๐๔/๒๐๐๑ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ตอบคำถามดังนี้

๑. ข้อเสนอแนะที่กระทรวงสาธารณสุขจะยุติการเป็นนายทะเบียนของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

- กระทรวงสาธารณสุขไม่มีการยุติการเป็นหน่วยงานที่กำหนดเป็นนายทะเบียนการรับขึ้นทะเบียนฯ โดยยังคงให้หน่วยบริการทุกประเภทตามกฎหมายพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นหน่วยงานรับคำขอลงทะเบียนเลือกหน่วยบริการประจำของประชาชน โดยยึดถือประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ได้ดำเนินการดังกล่าวกล่าวติดต่อกันเป็นการประจำมาโดยตลอดตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จนถึงปัจจุบัน

๒. ความคืบหน้าในการยกร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานมาตรฐานและการบริหารจัดการข้อมูลด้านสุขภาพแห่งชาติ

- ตามที่ได้แจ้งต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติว่า จะมีการยกร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานมาตรฐานและการบริหารจัดการข้อมูลด้านสุขภาพแห่งชาติเพื่อเป็นการแก้ปัญหาการบริหารจัดการข้อมูลสุขภาพนั้น คณะกรรมการประสานงานกองทุนภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพ ซึ่งมีนายอัมมาร สยามวาลา ประธานคณะกรรมการฯ ได้จัดทำร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานมาตรฐานและการบริหารจัดการข้อมูลด้านสุขภาพแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. เพื่อแก้ไขการเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลตามโครงสร้างข้อมูลแต่ละกองทุน ซึ่งสำนักงานมาตรฐานและการบริหารจัดการข้อมูลด้านสุขภาพแห่งชาติจะมีหน้าที่กำหนดมาตรฐานข้อมูลบริการสุขภาพ และเป็นหน่วยงานกลางในการบูรณาการระบบการเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลของระบบหลักประกันสุขภาพต่าง ๆ ให้เป็นเอกภาพ เกิดคลังข้อมูลบริการสุขภาพเพื่อใช้ในการวางแผนงานของรัฐ

ต่อมาสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้มีมติตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาศึกษารายงานเรื่อง “การจัดตั้งสำนักงานมาตรฐานและการจัดการสารสนเทศระบบบริการสุขภาพแห่งชาติ (สมสส.) (องค์การมหาชน)” ตามแผนการปฏิรูปของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๙ วันจันทร์ที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ได้มีมติเห็นชอบแผนการจัดตั้งสำนักงานฯ ดังกล่าวและเสนอให้คณะรัฐมนตรี ต่อมากระทรวง

สาธารณสุขเห็นว่าเวลาไม่เหมาะสมที่จะมีการจัดตั้งองค์การมหาชน จึงบริหารจัดการโดยการจัดตั้ง
สมสส. ภายใต้สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

ปัจจุบัน สมสส. ปฏิบัติงานในลักษณะเป็นส่วนงานมาตรฐานและการบริการสารสนเทศ
ระบบบริการสาธารณสุข ภายใต้การกำกับดูแลของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) กระทรวง
สาธารณสุข

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกรชาวไร่อ้อย จังหวัดสระแก้ว
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๙ มกราคม ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายมรรณพ เดชวิทักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายจักรมณต์ ผาสกวนิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๑๕ วัน)	

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายมรรณพ เดชวิทักษ์

ด้วยเกษตรกรชาวไร่อ้อย จังหวัดสระแก้ว ได้รับความเดือดร้อนอย่างมากจากโรงงานน้ำตาลที่มีอยู่โรงเดียวในจังหวัด ซึ่งกำหนดราคา กฎกติกาและวิธีการต่าง ๆ ในลักษณะที่เอาเปรียบเกษตรกร ประกอบกับผู้ประกอบการรายอื่นที่จะขอย้ายหรือขอตั้งโรงงานแห่งใหม่ในจังหวัด ก็ไม่ได้รับอนุญาต เนื่องจากกระทรวงอุตสาหกรรมได้อ้างหลักเกณฑ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ตามบันทึกข้อความ สอน.ที่ อก.๐๖๐๑/๘๖๒ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๐ ที่กำหนดว่า โรงงานที่จะตั้งใหม่จะต้องมีระยะห่างจากที่ตั้งโรงงานน้ำตาลที่มีอยู่เดิมในเส้นทางที่ใกล้ที่สุดไม่น้อยกว่า ๘๐ กิโลเมตร ทั้ง ๆ ที่หลักเกณฑ์ดังกล่าวไม่ได้เป็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดใช้ตายตัว มีการเลือกปฏิบัติในหลายที่หลายแห่ง และแม้ว่าเกษตรกรชาวไร่อ้อย จังหวัดสระแก้ว จะได้รวมตัวกันฟ้องกระทรวงอุตสาหกรรมและปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมให้ยกเลิกเพิกถอนหลักเกณฑ์ดังกล่าว ทั้งให้อนุญาตผู้ประกอบการที่จะตั้งโรงงานน้ำตาลอื่นเข้ามาตั้งในบริเวณพื้นที่ที่ใกล้กับพื้นที่ที่เกษตรกรปลูกอ้อย และศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนหลักเกณฑ์ รวมถึงให้กระทรวงอุตสาหกรรมและปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายในการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้โรงงานน้ำตาลอื่นย้ายไปตั้งที่อำเภอดอนจาน จังหวัดสระแก้ว ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด แต่กระทรวงอุตสาหกรรมก็อุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าว

จึงขอเรียนถามว่า

๑. เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมทราบแน่ชัดว่าหลักเกณฑ์การตั้งโรงงานน้ำตาลจะต้องมีระยะห่างเส้นทางใกล้ที่สุด ไม่น้อยกว่า ๘๐ กิโลเมตร เป็นการเลือกปฏิบัติ ไม่ได้ใช้บังคับอย่างเสมอภาค เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นธรรม และศาลปกครองก็มีคำพิพากษาให้เพิกถอนหลักเกณฑ์ดังกล่าว แล้ว ท่านจะยกเลิกเพิกถอนหลักเกณฑ์นี้โดยไม่จำเป็นต้องรอคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดได้หรือไม่ อย่างไร

๒. เหตุใดการพิจารณาคำร้องขอย้ายโรงงานจึงเป็นไปด้วยความล่าช้า บางแห่งถึง ๕ ปี ๑๐ ปี จะแก้ปัญหาได้อย่างไร

๓. จะมีมาตรการอย่างไรในการแก้ไขปัญหาที่จะไม่ให้มีการเรียกรับผลประโยชน์ในการขออนุญาต ขออนุมัติตามระเบียบของราชการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรม และตั้งแต่เข้ามาดำรงตำแหน่งได้ดำเนินการไปแล้วอย่างไรบ้างหรือไม่ และได้ผลเป็นประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายจักรมณต์ ผาสุกวนิช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

คำถามข้อ ๑ ถ้าเป็นเรื่องการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ เมื่อมีคำพิพากษา เช่น กรณีการแพ็คดี จะต้องอุทธรณ์ถึงศาลปกครองสูงสุดเสมอ เพราะเมื่อมีคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดแล้ว จะเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติงานทั้งหมด เนื่องจากว่าศาลปกครองในจังหวัดต่าง ๆ และบางครั้งคำพิพากษาในศาลปกครองแต่ละจังหวัดก็ไม่เหมือนกัน ทั้ง ๆ ที่เรื่องค่อนข้างคล้ายกัน จนกระทั่งระยะหลังเกิดข้อสับสนพอสมควร เพราะฉะนั้นจึงเป็นคำแนะนำสำหรับทุกกระทรวง ถึงแม้ว่าศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาอย่างไร ก็ต้องอุทธรณ์เหมือนกับเป็นคำพิพากษาศาลฎีกา

คำถามข้อ ๒ เมื่อปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมได้ยื่นอุทธรณ์ไปแล้ว ซึ่งโดยหลักแล้วจะต้องรอคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

คำถามข้อ ๓ เคยมีคดีที่ทางราชการแพ็คดีในศาลปกครองชั้นต้นและไม่อุทธรณ์ แต่ปรากฏในภายหลังว่า เคยถูกคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) สอบว่า ไม่ดูแลหลักการปฏิบัติที่แท้จริงนั้นคืออะไร ซึ่งมีผลพอสมควรและเรื่องนั้นได้ผ่านไปแล้ว ดังนั้น ในระยะหลังเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจึงค่อนข้างที่จะมีความระมัดระวังมากขึ้น

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

๑. ความคืบหน้าในการแก้ปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกรชาวไร่อ้อยในจังหวัดสระแก้ว

๒. หลักเกณฑ์ในการกำหนดสถานที่ตั้งของโรงงานน้ำตาลเกี่ยวกับรูปแบบ ขั้นตอน และวิธีการตามกฎหมาย

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้ดำเนินการติดตามไปยังปลัดกระทรวง กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงอุตสาหกรรมได้มีหนังสือที่ ออก ๐๖๐๙/๒๙๗๘ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งว่า สืบเนื่องมาจากการร้องเรียนของผู้แทนชาวไร่อ้อย ๔ องค์การต่อคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ว่าได้รับความเดือดร้อน กรณีหลักเกณฑ์การตั้งโรงงานแห่งใหม่ กำหนดให้ต้องมีระยะห่างจากโรงงานเดิมไม่น้อยกว่า ๘๐ กิโลเมตร ซึ่งต่อมาคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ มีมติเห็นชอบให้แก้ไขเป็น ๕๐ กิโลเมตร ข้อกำหนดดังกล่าวทำให้มีโรงงานน้อย ไม่เพียงพอกับปริมาณอ้อยพื้นที่ในจังหวัดสระแก้วที่มีปริมาณมาก โดยขอให้ยกเลิกการกำหนดใช้ระยะห่างระหว่างโรงงาน และต้องการให้การตั้งโรงงานเป็นแบบเสรี ไม่มีการกำหนด

ระยะทาง เพื่อตอบสนองนโยบายนายกรัฐมนตรีนโยบายที่ต้องการเปลี่ยนพื้นที่นาข้าวเป็นพื้นที่ปลูกอ้อย หากพื้นที่ปลูกอ้อยเพิ่มมากขึ้นแต่โรงงานยังมีจำนวนเท่าเดิม จะทำให้ไม่สอดคล้องกับปริมาณที่บอ้อยที่จะเกิดในอนาคต เกษตรกรจะมีต้นทุนการผลิตและค่าขนส่งเพิ่มสูงขึ้นในการไปส่งที่บอ้อยต่างพื้นที่ ซึ่งปัจจุบันมีชาวไร่อ้อยประมาณร้อยละ ๒๐ ยังคงเป็นหนี้ผู้ประกอบการอยู่

ทั้งนี้ กระทรวงอุตสาหกรรม ได้พิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอเรียนสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ปัจจุบันจังหวัดสระแก้วมีพื้นที่ปลูกอ้อยประมาณ ๔.๑ แสนไร่ มีโรงงานน้ำตาลดำเนินการ ๑ โรงงาน คือ โรงงานของบริษัท น้ำตาลและอ้อยตะวันออก จำกัด (มหาชน) มีกำลังการผลิต ๒๔,๐๐๐ ตันอ้อย/วัน มีสมาชิกชาวไร่อ้อยคู่สัญญา ๔,๖๐๔ ราย มีพื้นที่ปลูกอ้อยรวมประมาณ ๓.๖ แสนไร่ โดยในปี ๒๕๕๗/๒๕๕๘ สามารถหีบอ้อยได้ ๓.๕ ล้านตัน และในปี ๒๕๕๘/๒๕๕๙ บริษัทฯ มีแผนสร้างโรงงานน้ำตาลแห่งใหม่ โดยมีกำลังการผลิต ๑๒.๕๐๐ ตันอ้อย/วัน ที่อำเภอวังสมบูรณ์ จังหวัดสระแก้ว ซึ่งเมื่อรวมกับกำลังการผลิตเดิมจะทำให้บริษัทฯ มีความสามารถในการรองรับอ้อยรวมเพิ่มขึ้นไปที่ ๕.๒ ล้านตัน ทั้งนี้ ในปี ๒๕๕๗/๒๕๕๘ จังหวัดสระแก้วแจ้งว่า ยังมีปริมาณอ้อยประมาณ ๖ แสนตัน ซึ่งเป็นอ้อยของเกษตรกรที่ไม่ได้เป็นคู่สัญญากับบริษัทฯ แต่เป็นคู่สัญญากับโรงงานอื่น ซึ่งต้องส่งอ้อยออกนอกพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ทำให้มีต้นทุนค่าขนส่งอ้อยสูงและสร้างความเดือดร้อนแก่เกษตรกร

๒. บริษัท น้ำตาลนิวกว่างฮั่นหลี จำกัด ได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรีเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ตั้งโรงงานน้ำตาลแห่งใหม่ที่ อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว โดยมีกำลังการผลิต ๒๐,๔๐๐ ตันอ้อย/วัน และให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จในปี ๒๕๕๓/๒๕๕๔ (หมดอายุ) ทั้งนี้ บริษัทฯ ได้ขอเปลี่ยนสถานที่ตั้งไปที่ อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว โดยอ้างว่าไม่สามารถจัดสรรน้ำสำหรับโรงงานน้ำตาลได้ในพื้นที่ที่อำเภอตาพระยา ซึ่งสถานที่ตั้งใหม่ที่ อำเภอวัฒนานคร ห่างจากโรงงานน้ำตาลและอ้อยตะวันออก ๒๓ กิโลเมตร ยังไม่ได้รับการพิจารณาจากคณะรัฐมนตรี เนื่องจากไม่เข้าหลักเกณฑ์ของกระทรวงอุตสาหกรรมที่เดิมกำหนดให้ระยะห่างระหว่างโรงงานเป็นระยะ ๘๐ กิโลเมตร ทั้งนี้ บริษัท น้ำตาลนิวกว่างฮั่นหลี จำกัด แจ้งว่า ในเขตจังหวัดสระแก้วมีสมาชิกชาวไร่อ้อยคู่สัญญา ๕๐๐ ราย พื้นที่ประมาณ ๕,๐๐๐ ไร่ มีพื้นที่ปลูกอ้อยของโรงงานประมาณ รวมเป็น ๑๐,๐๐๐ ไร่ และใบอนุญาตของบริษัทฯ ให้ตั้งโรงงานน้ำตาลที่ อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว ได้หมดอายุเมื่อปี ๒๕๕๓/๒๕๕๔ แล้ว

๓. กระทรวงอุตสาหกรรมได้ชี้แจงข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ รวม ๓ ครั้ง และคณะกรรมการการได้มีข้อสรุปดังนี้

๓.๑ คณะกรรมการ เห็นว่าปริมาณอ้อยที่เหลืออยู่ประมาณ ๖ แสนตัน มีสัดส่วนที่ไม่สัมพันธ์กับโรงงานที่มีกำลังการผลิต ๒๔,๐๐๐ ตันอ้อย/วัน ดังนั้น การจัดตั้งโรงงานแห่งใหม่จึงไม่สอดคล้องกับปริมาณอ้อยที่เหลืออยู่ และจากข้อมูลบริษัท น้ำตาลและอ้อยตะวันออก จำกัด (มหาชน) มีแผนเพิ่มกำลังการหีบอ้อยเป็น ๕.๒ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๘/๒๕๕๙ ดังนั้น การแก้ปัญหาอ้อยส่วนที่เหลือของกลุ่มเกษตรกรที่ได้รับความเดือดร้อน ควรเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร (กบ.) ของจังหวัดสระแก้ว ที่มีผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้วเป็นประธาน ดำเนินการเจรจากับบริษัท น้ำตาลและ

อ้อยตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นผู้รับซื้ออ้อย จำนวน ๖ แสนตัน ซึ่งโรงงานมีแผนเพิ่มกำลังการผลิตให้สามารถรองรับได้ ตามที่ได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ และผู้บริหารบริษัท น้ำตาลและอ้อยตะวันออก จำกัด (มหาชน) ได้ให้การยืนยันว่ายินดีรับอ้อยของเกษตรกรที่ไม่ได้เป็นคู่สัญญาเดิมเข้าหีบอ้อยในโรงงานของบริษัท

๓.๒ อย่างไรก็ตาม หากการดำเนินการของคณะอนุกรรมการบริหาร (กบ.) จังหวัดสระแก้ว ที่ไม่เป็นผลหรือยังคงมีเกษตรกรไร่อ้อยจังหวัดสระแก้วได้รับความเดือดร้อน โดยไม่ได้รับการแก้ไขความเห็นของคณะกรรมการฯ โดยการเสนอของนายมรรณพ เดชวิทักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สมควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้ว รวบรวมความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อยเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อขอความช่วยเหลือในระดับรัฐบาลต่อไป และขณะเดียวกันการที่รัฐบาลมีนโยบายเพิ่มพื้นที่ปลูกอ้อยทดแทนนาข้าว จะทำให้มีปริมาณอ้อยเพิ่มมากขึ้น ทางบริษัท น้ำตาลนิวก้าวสันหลี จำกัด และบริษัท น้ำตาลขอนแก่น จำกัด (มหาชน) อาจรวบรวมสมาชิกไร่อ้อยกลุ่มใหม่และเสนอข้อร้องเรียนผ่านศูนย์ดำรงธรรม ขอให้คณะรัฐมนตรีอนุโลมเป็นกรณีพิเศษให้จัดตั้งโรงงานแห่งใหม่ในพื้นที่ซึ่งมีระยะห่างจากโรงงานเดิมน้อยกว่า ๕๐ กิโลเมตร โดยบริษัทจะต้องจัดทำบัญชีสมาชิกและพื้นที่ปลูกอ้อยให้สอดคล้องกับปริมาณการผลิตของโรงงาน โดยมีปริมาณอ้อยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของกำลังการผลิต เพื่อไม่ให้แย่งอ้อยคู่สัญญากับโรงงานเดิม

๔. สำหรับเกณฑ์การตั้งโรงงานน้ำตาล คณะรัฐมนตรีได้มีการประชุมเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ และมีมติอนุมัติในหลักการ ร่างประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องการอนุญาตให้ตั้งหรือย้ายหรือขยายโรงงานน้ำตาลในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ และได้ให้คณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมาย และร่างอนุบัญญัติ ที่เสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๖ ดำเนินการตรวจพิจารณา เพื่อก่อประกาศดังกล่าว ซึ่งขณะนี้ยังไม่แล้วเสร็จและยังอยู่ในกระบวนการพิจารณาดังกล่าว

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	นโยบายเกี่ยวกับลูกจ้างชั่วคราวในหน่วยงานภาครัฐ
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๙ มกราคม ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดี ที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ตามนายกรัฐมนตรีนายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้แทน นายกรัฐมนตรี)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๒๙ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ส่วนราชการหลายหน่วยงานได้มีการบรรจุทั้งลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวเข้าปฏิบัติงานราชการเป็นจำนวนมาก โดยลูกจ้างเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของบุคลากรภาครัฐที่เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการทำงานของภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามในส่วน of ลูกจ้างชั่วคราวนั้น มีรายได้ สิทธิประโยชน์ รวมถึงสวัสดิการอื่นๆ ที่ได้รับอาจไม่ทัดเทียมกับบุคลากรส่วนอื่นในภาครัฐ ทั้งที่มีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบในปริมาณมาก นอกจากนี้ในด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงานก็อยู่ในวงจำกัด รวมถึงการได้รับพิจารณาบรรจุเป็นข้าราชการทั้งที่มีประสบการณ์และความพร้อมในทุกด้าน ซึ่งส่งผลต่อขวัญและกำลังใจในการทำงานเป็นอย่างยิ่ง

จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีนโยบายหรือมาตรการในการดูแลลูกจ้างชั่วคราวที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานภาครัฐ ให้ได้รับความเป็นธรรมทั้งในเรื่องสัญญาจ้าง เงินเดือนและรายได้อื่น รวมถึงสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมั่นคง อีกทั้งมีการกำหนดมาตรการในการส่งเสริมความก้าวหน้าในหน้าที่การงานหรือไม่ ประการใด

๒. รัฐบาลมีนโยบายหรือแนวทางเกี่ยวกับการพิจารณาบรรจุลูกจ้างในหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้ได้เข้ารับการบรรจุเป็นข้าราชการ ทั้งนี้เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของลูกจ้างเหล่านั้นหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายวิชณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี

คำถามที่ ๑) ปัจจุบันบุคลากรในภาครัฐ สามารถแบ่งได้เป็น ๔ ประเภท คือ ๑) ข้าราชการประจำ ๒) พนักงานราชการ ๓) ลูกจ้างประจำ ๔) ลูกจ้างชั่วคราว

ประเภทที่ผู้ถามกระทู้กล่าวถึง คือ ลูกจ้างชั่วคราว หมายถึง ลูกจ้างที่มีการจ้างเป็นรายชั่วโมง รายวัน รายเดือน รายปี หรือรายโครงการ แต่ทุกกรณีจะจัดจ้างเกิน ๑ ปีไม่ได้ แต่เมื่อครบสัญญาสามารถต่อสัญญาได้ บางครั้งมีการต่อถึง ๒๐ ปี แต่โดยสภาพแล้วลูกจ้างชั่วคราวมีเหตุผลและความจำเป็นเนื่องจาก ๑) การกิจชั่วคราวที่มีกำหนดระยะเวลาสิ้นสุด ๒) ความจำเป็นด้านงบประมาณที่ไม่อาจบรรจุเป็นข้าราชการได้ ลูกจ้างชั่วคราวมีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ คนเศษ หากรัฐบาลปรับเป็นข้าราชการ จำเป็นต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก

หน่วยงานที่รับผิดชอบลูกจ้างชั่วคราว มี ๒ หน่วยงานหลัก คือ

๑) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) จะรับผิดชอบในการดูแลกรอบอัตราค่าจ้าง เพื่อป้องกันไม่ให้หน่วยงานของรัฐจัดจ้างลูกจ้างชั่วคราวมากเกินไปจนอาจเกิดภาระด้านงบประมาณ

๒) กระทรวงการคลัง (โดยกรมบัญชีกลาง) จะรับผิดชอบในการดูแลในเรื่องอัตราค่าจ้างสวัสดิการ สิทธิประโยชน์ วินัย และเรื่องอื่นๆ

- โดยอัตราค่าจ้างรัฐบาลใช้ฐานค่าแรงขั้นต่ำเป็นฐานในการกำหนด

- กรณีระเบียบการลานั้นแต่ละหน่วยงานจะเป็นผู้ออกระเบียบเอง รัฐบาลจะดูแลไม่ให้แตกต่างกันมากนัก

- กรณีการรักษาพยาบาลจะเป็นไปตามพระราชบัญญัติประกันสังคมฯ

โดยลูกจ้างชั่วคราว ๔๐๐,๐๐๐ กว่าคนนั้น ประมาณครึ่งหนึ่งจัดจ้างด้วย งบประมาณแผ่นดิน ส่วนอีกครึ่งหนึ่งจัดจ้างโดยเงินนอกงบประมาณ (เป็นเงินรายได้ที่แต่ละหน่วยงานจัดหาได้)

ทั้งนี้ หน่วยงานที่มีอัตราจำนวนลูกจ้างชั่วคราวเป็นจำนวนมาก ได้แก่ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นต้น

คำถามที่ ๒) นโยบายหรือแนวทางในการยกระดับลูกจ้างชั่วคราว หรือการบรรจุให้เป็นข้าราชการนั้น รัฐบาลที่ผ่านมายังไม่มีนโยบายในเรื่องดังกล่าว เพราะติดขัดติดขัดในเรื่อง

๑) วัตถุประสงค์ครั้งแรกในการจัดจ้าง

๒) งบประมาณที่ต้องใช้เป็นจำนวนมาก ตัวอย่างเช่น การบรรจุลูกจ้างชั่วคราว ๑ คน เป็นข้าราชการในระดับปริญญาตรี ต้องใช้ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นจาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท เป็น ๙๐๐,๐๐๐ บาท ต่อคนต่อปี รวมทั้งหมดรัฐบาลต้องใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๒๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ต่อปี

ดังนั้นรัฐบาลจึงไม่สามารถดำเนินการได้ทันที นอกจากนี้ยังมีบุคคลกรประเภท พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ที่รัฐจะต้องดูแลเช่นเดียวกัน

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

๑. ข้อเสนอของสมาพันธ์สมาคมลูกจ้างของรัฐแห่งประเทศไทย (สสท.) ที่เสนอให้นำอายุการทำงานของลูกจ้างชั่วคราวมาเป็นตัวแปรในขึ้นเงินเดือนเพื่อทดแทนการปรับจากลูกจ้างชั่วคราวเป็นพนักงานราชการ

๒. การพิจารณาให้ลูกจ้างชั่วคราวได้รับค่าเสี่ยงภัยในการปฏิบัติราชการในพื้นที่เสี่ยงภัย

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้ดำเนินการติดตามไปยังกระทรวงการคลัง และกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ได้ชี้แจงผลการดำเนินการตามการตอบกระทู้ถาม เรื่อง นโยบายเกี่ยวกับลูกจ้างชั่วคราวในหน่วยงานภาครัฐ ตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๒๘ / ๓๑๗๗๖ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ดังนี้

กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ได้ชี้แจงทั้ง ๒ ประเด็น ดังนี้

๑. ข้อเสนอของสมาพันธ์สมาคมลูกจ้างของรัฐแห่งประเทศไทย (สสท.) ที่เสนอให้นำอายุการทำงานของลูกจ้างชั่วคราวมาเป็นตัวแปรในขึ้นเงินเดือนเพื่อทดแทนการปรับจากลูกจ้างชั่วคราวเป็นพนักงานราชการ

ความเห็นของกรมบัญชีกลาง ด้วยวัตถุประสงค์ในการจ้างลูกจ้างชั่วคราว เป็นการจ้างเพื่อเสริมการปฏิบัติงานของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นซึ่งเป็นการจ้างที่มีลักษณะชั่วคราวและหรือมีกำหนดเวลาจ้าง แต่ทั้งนี้โดยหลักการแล้ว ระยะเวลาการจ้างต้องไม่เกิน ๑ ปีงบประมาณ

๒.) การพิจารณาให้ลูกจ้างชั่วคราวได้รับค่าเสี่ยงภัยในการปฏิบัติราชการในพื้นที่เสี่ยงภัย

ความเห็นของกรมบัญชีกลาง ด้วยคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๔ เห็นชอบในหลักการตามผลการประชุมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง เงินค่าตอบแทนพิเศษรายเดือนสำหรับบุคลากรภาครัฐอื่นๆ ที่ปฏิบัติงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. ไม่เห็นควรกำหนดให้ลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างเหมาบริการ ลูกจ้างชั่วคราวรายเดือน ลูกจ้างชั่วคราวรายวัน ลูกจ้างเหมาบริการรายชั่วโมง ลูกจ้างรายปี ลูกจ้างโครงการ ลูกจ้างมูลนิธิ ลูกจ้างเหมาเอกชนดำเนินการ ลูกจ้างจากเงินรายได้และพนักงานมหาวิทยาลัย ได้รับเงินค่าตอบแทนพิเศษรายเดือน แต่เนื่องจากมีลูกจ้างชั่วคราวบางกลุ่มที่ปฏิบัติงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้ในลักษณะเช่นเดียวกับข้าราชการ ลูกจ้างประจำและพนักงานราชการ ฯลฯ ดังนั้น จึงเห็นควรมีข้อเสนอให้ส่วนราชการที่มีความจำเป็นต้องมีลูกจ้างชั่วคราวไว้ปฏิบัติงานในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนี้

(๑) ใช้วิธีการจ้างแบบ Outsource ซึ่งจะเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายเรื่องสิทธิประโยชน์ต่างๆ

(๒) ส่วนราชการที่มีระเบียบเกี่ยวกับเงินรายได้อยู่แล้วให้ปรับแก้ไขระเบียบโดยกำหนดให้สามารถจ่ายเงินช่วยเหลือผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ตามความเหมาะสมในแต่ละประเภทงานและข้อเท็จจริง

(๓) ส่วนราชการที่ดำเนินการจ้างเป็น Unit Cost ให้ปรับ Unit Cost เฉพาะในเขตพื้นที่ ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้สูงกว่าในเขตพื้นที่ปกติทั่วไปโดยระบุเงื่อนไขพิเศษ หรือกรณีจ้างแรงงานทั่วไปที่ทำงานในพื้นที่ ก็ให้พิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างเพิ่มขึ้นเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติเรื่องดังกล่าว

(๔) กรณีส่วนราชการที่ได้รับการอุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายรายหัวต่อคนจากรัฐในการบริหารจัดการให้ขอเพิ่มเงินอุดหนุนต่อสำนักงบประมาณได้ ทั้งนี้ การขอเพิ่มเงินอุดหนุนดังกล่าวต้องเท่าที่จำเป็น รายละเอียดปรากฏตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๘๕๗๗ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๔

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ปัญหาโครงการจัดซื้อเครื่องเล่นเด็กเพื่อมอบให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั่วประเทศ
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นางกอบกาญจน์ วัฒนวรางกูร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๑๔ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ใช้งบประมาณจัดซื้อเครื่องเล่นเด็กเพื่อมอบให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั่วประเทศ ซึ่งถือเป็นโครงการที่ดีและมีประโยชน์ต่อการพัฒนาเยาวชนของชาติ แต่จากการที่ได้ติดตามตรวจสอบการใช้งบประมาณกลับพบว่าการจัดซื้อเครื่องเล่นเด็กที่มีราคาสูงผิดปกติ เช่น เครื่องเล่นเด็กชุดป้อมปืนใหญ่สไลเดอร์ที่มอบให้โรงเรียนบ้านบางเลน อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ซึ่งมีราคาสูงถึง ๘๘๐,๐๐๐ บาท ทั้งที่ราคาท้องตลาดอยู่ที่ประมาณ ๘๕,๐๐๐ บาท และพบว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ตั้งงบประมาณในส่วนงบลงทุนหมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง จำนวน ๖๙๕ ล้านบาท ซึ่งได้ขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณเป็นค่าครุภัณฑ์จำนวน ๔๖๗ ล้านบาท โดยมีคณะรัฐมนตรีในขณะนั้นอนุมัติ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ของการใช้งบประมาณดังกล่าว แสดงถึงความไม่โปร่งใสของการใช้งบประมาณ และในขณะนี้หน่วยงานที่มีหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการทุจริตไม่ว่าจะเป็นสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ได้ร่วมกันตรวจสอบเพื่อสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิดต่อไป จากปัญหาดังกล่าวพบถึงความผิดปกติของการจัดซื้อเครื่องเล่นเด็กที่แพงผิดปกติ และการใช้งบประมาณที่มีความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น

จึงขอเรียนถามว่า

๑. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้มีมาตรการเร่งด่วนในการตรวจสอบโครงการดังกล่าวว่ามีการทุจริตในขั้นตอนใดหรือไม่ ประการใด

๒. กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา มีนโยบายป้องกันการทุจริตการจัดซื้อจัดจ้างการใช้งบประมาณ การตรวจสอบเอกชนผู้ที่เข้ามาเป็นคู่สัญญากับรัฐว่ามีความเหมาะสมและมีความโปร่งใสเพื่อแก้ปัญหาอย่างบูรณาการหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นางกอบกาญจน์ วัฒนวรางกูร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

คำถามที่ ๑) โครงการดังกล่าวเป็นโครงการในงบประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาลในขณะนั้น หลังจากที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้รับทราบ ได้ให้ข้าราชการฝ่ายประจำสอบถามข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว ซึ่งปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ประกอบกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีหนังสือถึงกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ให้ดำเนินการตรวจสอบในเรื่องดังกล่าวด้วยเช่นกัน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๗ เพื่อดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว เมื่อข้าพเจ้าเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗ ก็ได้รับทราบปัญหานี้ ทั้งจากรายงานภายในกระทรวงและจากสื่อมวลชน ซึ่งเมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๘ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและอธิบดีกรมพลศึกษาได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงด้วยตนเอง ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เลขานุการรัฐมนตรี พร้อมทั้งท่องเที่ยวกีฬาจังหวัดสุโขทัยและท่องเที่ยวกีฬาจังหวัดพิษณุโลกได้ลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบโครงการดังกล่าวในพื้นที่จังหวัดสุโขทัยและจังหวัดพิษณุโลก คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ตรวจสอบแล้วพบความผิดปกติในการจัดทำร่างขอบเขตของงานที่โออาร์ (TOR) และการกำหนดราคากลาง จึงได้เรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลและตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการดังกล่าว พร้อมทั้งลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง ในวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ โดยตรวจสอบในพื้นที่จังหวัดนครปฐม ผลปรากฏว่ามีการจัดซื้อ จัดจ้าง โดยกำหนดราคากลางสูงกว่าท้องตลาดจริง เป็นบางรายการ อาทิ ป้อมปืนใหญ่สไลเดอร์ สำหรับประเด็นการจัดสรรครุภัณฑ์เข้าซื้อในพื้นที่เดียวกัน ปรากฏว่ามีการเข้าซื้อกันจริง แต่การเข้าซื้อในพื้นที่เดียวกันนั้นเกิดขึ้นเนื่องจากการจัดทำโครงการของกรมการท่องเที่ยวซึ่งการกำหนดพื้นที่ได้กำหนดโดย

๑. ดำเนินการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนันทนาการตามแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๔ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นงบประมาณอยู่ในขณะนั้น

๒. เป็นการกำหนดพื้นที่ดำเนินการโดยการแนะนำของฝ่ายการเมืองในส่วน of กรมพลศึกษา ได้ดำเนินการสำรวจพื้นที่ที่ต้องการรับการสนับสนุนเครื่องเล่นนันทนาการหรือเครื่องออกกำลังกายกลางแจ้งทั่วประเทศ ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนในพื้นที่เดียวกันได้ จึงได้สั่งการให้นำครุภัณฑ์ที่ซ้ำซ้อนย้ายไปยังพื้นที่ที่มีความต้องการตามข้อสังเกตของสำนักงานการตรวจการแผ่นดินแล้ว เมื่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้รวบรวมและพิจารณาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดแล้ว จึงได้เสนอสำนวน

การสอบสวนต่อปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ เพื่อพิจารณาสั่งการให้กรมการท่องเที่ยวและกรมพลศึกษาดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าว ซึ่งในขณะนี้อยู่ในระหว่างการดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดแล้ว

คำถามที่ ๒) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ให้นโยบายในเรื่องความโปร่งใสในการจัดซื้อ จัดจ้าง โดยให้ตรวจสอบในพื้นที่เพื่อป้องกันความซ้ำซ้อนและให้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในการประชุมผู้บริหารทุกครั้ง ได้มีการเน้นย้ำเสมอในเรื่องความโปร่งใสปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะในโครงการที่มีขนาดใหญ่ ให้มีการจัดซื้อ จัดจ้าง ในพื้นที่ พร้อมทั้งกำกับแต่ละจังหวัดให้มีการตรวจสอบเอกชนผู้ประกอบการที่เป็นคู่สัญญาทุกครั้ง ในการประชุมข้าราชการในสังกัดได้กำกับเรื่องการจัดซื้อ จัดจ้างให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยได้เน้นย้ำให้เกิดความโปร่งใสอย่างสูงสุด และหากเป็นการจัดซื้อ จัดจ้าง ในพื้นที่ที่มีภาคเอกชนอยู่ ก็ให้ภาคเอกชน อาทิ หอการค้า สมาอุตสาหกรรม ร่วมตรวจสอบการจัดซื้อ จัดจ้างด้วย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดตั้งศูนย์การปฏิบัติการต่อต้านทุจริตและจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันตามวัตถุประสงค์ในยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและการปราบปรามทุจริต ระยะที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขปัญหาความไม่โปร่งใสทุจริตคอร์รัปชันของส่วนราชการในสังกัด โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมปฏิบัติร่วมแก้ปัญหาและร่วมคิด ร่วมติดตามประเมินผล โดยการแก้ที่สาเหตุของปัญหาการปลุกจิตสำนึกความซื่อสัตย์สุจริต การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและจัดอบรมให้ความรู้ในการปฏิบัติงานตามภารกิจที่สุ่มเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาความไม่โปร่งใสและการทุจริต

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	การขอพักชำระหนี้ของเกษตรกร
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๙ มีนาคม ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม ถามนายกรัฐมนตรี
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรี)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๑๖ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ

ด้วยโครงการรับจำนำข้าว ปี ๒๕๕๕- ๒๕๕๗ สร้างความเสียหายให้แก่ประเทศและสร้างความเดือดร้อนให้แก่เกษตรกรเป็นอย่างมาก มีเกษตรกรที่เครียดจากการจำนำข้าวให้รัฐบาลแต่ไม่ได้รับเงินค่าตัวตายถึง ๑๖ คน และแม้ว่าคณะรักษาความสงบแห่งชาติจะเร่งบรรเทาความเดือดร้อนอย่างเต็มที่แล้ว โดยได้ดำเนินการจ่ายเงินค่าข้าวที่รัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ค้างจ่ายประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ให้แก่เกษตรกรทั่วประเทศ แต่เกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงได้รับความเดือดร้อนจากภาระหนี้สินและดอกเบี้ยจำนวนมาก อีกทั้งการทำนาในปีที่ผ่านมายังคงประสบปัญหาภัยธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง ทั้งภัยหนาวและภัยแล้ง ทำให้ผลผลิตไม่ดีเท่าที่ควรและราคาตกต่ำเกษตรกรไม่สามารถขยายผลผลิตได้ในราคาที่ต้องการ จึงไม่มีเงินพอที่จะชำระหนี้ โดยเฉพาะหนี้กู้ยืมจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ที่หากผิดนัดชำระหนี้ อาจถูก ธ.ก.ส. ฟ้องร้องบังคับคดีเพื่อยึดทรัพย์สินโดยเฉพาะที่ดินทำกินหรือถูกตัดสิทธิบางประการ อันเป็นการเพิ่มความเดือดร้อนให้แก่เกษตรกรที่ประสบปัญหาหนี้สิน สมควรที่รัฐบาลจะมีนโยบายเร่งด่วนเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกร จึงขอเรียนถามว่า

๑) รัฐบาลมีนโยบายเร่งด่วนในการพักชำระหนี้ให้แก่เกษตรกรเป็นเวลา ๑ ปี เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากโครงการรับจำนำข้าวหรือไม่ ประการใด

๒) รัฐบาลมีมาตรการรับผิดชอบเกี่ยวกับดอกเบี้ยเงินกู้แทนเกษตรกรระหว่างพักชำระหนี้หรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

คำถามที่ ๑) ในเรื่องการขอพักชำระหนี้ให้กับเกษตรกรเป็นเวลา ๑ ปีนั้น ทางธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ได้รับนโยบายของรัฐบาลมาดำเนินการแล้วก็ได้รายงานไปที่คณะรัฐมนตรี โดยได้ดำเนินการเพื่อเป็นการบรรเทาหนี้สินเกษตรกรแล้วเพื่อเป็นการฟื้นฟูเกษตรกรให้มีอาชีพให้มีรายได้เสริม โดยดำเนินการเป็น ๓ โครงการย่อย ซึ่งครอบคลุมเกษตรกรทั้งหมด ๘๑๘,๐๐๐ ราย ในวงเงินหนี้สินรวม ๑๑๖,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

โครงการที่ ๑ เป็นโครงการแก้ไขปัญหานี้สินเกษตรกรรายย่อยผ่านระบบของ ธ.ก.ส. ซึ่งเป็นโครงการปลดปล่อยหนี้สิน เป็นการปลดหนี้ให้กับกลุ่มเกษตรกรรายย่อยที่ไม่มีศักยภาพหรือว่ามีเหตุพิเศษผิดปกติ เช่น เสียชีวิต ทุพพลภาพ ขราภาพ เจ็บป่วย จนกระทั่งไม่สามารถที่จะประกอบอาชีพได้ เกษตรกรกลุ่มนี้มีประมาณ ๒๘,๐๐๐ ราย และมีหนี้สินประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาท ทั้งนี้ทาง ธ.ก.ส. จะจำหน่ายหนี้เงินกู้ออกจากบัญชีเป็นหนี้สูญตามเกณฑ์ของธนาคารต่อไป

โครงการที่ ๒ เป็นโครงการที่เรียกว่าเป็นการปรับโครงสร้างหนี้ซึ่งรวมถึงการพักชำระหนี้ เป็นการปรับโครงสร้างหนี้ให้กับเกษตรกรที่มีศักยภาพต่ำ แต่ว่าทาง ธ.ก.ส. ได้ประเมินแล้วว่ายังมีความสามารถที่จะประกอบอาชีพต่อไปได้ ทั้งนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นเป็นหนี้ที่เกิดจากเหตุสุจริต มีความจำเป็น แล้วก็เป็นภาระหนัก กลุ่มเกษตรกรรายนี้มีประมาณ ๓๔๐,๐๐๐ ราย มีหนี้สินประมาณ ๔๘,๐๐๐ ล้านบาท ทั้งนี้จะให้ ผ่อนชำระเงินต้นตามระยะเวลาที่ตกลงกันไม่เกิน ๑๐ ปี เว้นแต่กรณีที่มีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง จะได้พิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป แล้วจะขยายเวลาให้ชำระได้ไม่เกิน ๑๕ ปี โดยไม่ต้องชำระเงินต้น ก็คือการพักหนี้เป็นระยะเวลา ๓ ปี แต่ว่าในช่วงนี้ก็คิดดอกเบี้ยในอัตราปกติ ทั้งนี้ ธ.ก.ส. ยังสนับสนุนสินเชื่อใหม่ให้กับเกษตรกรกลุ่มนี้เพื่อฟื้นฟูประกอบอาชีพอีกรายละเอียดประมาณไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท เป็นวงเงินสินเชื่อ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งจะครอบคลุมถึง ๓ แสนราย

โครงการที่ ๓ เป็นโครงการขยายเวลาการชำระหนี้เหมือนกัน แต่เป็นการดูแลกลุ่มเกษตรกรที่มีศักยภาพ แต่ได้รับผลกระทบจากการที่งดทำนาปรังหรือราคาขายตกต่ำ กลุ่มนี้มีเกษตรกรประมาณ ๔๕๐,๐๐๐ ราย มีหนี้สินประมาณ ๖๔,๐๐๐ ล้านบาท พร้อมกับสนับสนุนสินเชื่อใหม่เพื่อปลูกพืชอื่นทดแทน เพื่อประกอบอาชีพเกษตรกรอย่างยั่งยืน หรือประกอบอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ วงเงินให้สินเชื่อรายละเอียดประมาณไม่เกิน ๑ แสนบาท วงเงินสินเชื่อ ๓๕,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้ก็ครอบคลุมเกษตรกรประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ ราย

ฉะนั้น หนี้ประมาณ ๑ แสนล้านบาทที่ทางรัฐบาลที่ได้จ่ายให้เกษตรกร และ ธ.ก.ส. ไปพักชำระหนี้หมดนั้น ธ.ก.ส. ก็ขอเรียนว่าได้มีการจัดสินเชื่อให้ใหม่เพื่อทดแทนทั้ง ๒ กลุ่มที่ได้เรียนแล้ว คือกลุ่มที่มีศักยภาพต่ำและกลุ่มที่มีศักยภาพ แต่ว่าได้รับผลกระทบจากการงดทำนาปรังหรือว่าราคาผลผลิตตกต่ำ ๒ กลุ่มนี้ก็มียังเงินสินเชื่อถึงประมาณ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ในโครงการทั้ง ๓ นี้ ทาง ธ.ก.ส. ได้เริ่มดำเนินโครงการแล้ว เมื่อวันที่ ๑ เมษายนที่ผ่านมา ระยะเวลาดำเนินโครงการ ๑ ปี ก็คือจะสิ้นสุดวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ทั้งนี้ทางรัฐบาลก็คาดว่าจะเป็นการแก้ไขปัญหานี้สินแบบเบ็ดเสร็จให้กับเกษตรกรรายย่อย ช่วยให้เกษตรกรมีเงินทุนไว้ใช้จ่ายเพื่อการประกอบอาชีพหรือใช้จ่ายในครัวเรือน ซึ่งจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจในภาพรวมต่อไป

คำถามที่ ๒) ในเรื่องของการที่รัฐบาลจะรับผิดชอบในเรื่องดอกเบี้ยเงินกู้ทางการเกษตรระหว่างพักชำระหนี้หรือไม่นั้น ขอเรียนว่า ตามมาตรการแก้ไขปัญหานี้เกษตรกรรายย่อยผ่านระบบ ธ.ก.ส. ทาง ธ.ก.ส. จะเป็นผู้กำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ปรับโครงสร้างหนี้ตามอัตราปกติ โดย ธ.ก.ส. เป็นผู้รับผิดชอบงบประมาณและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ไม่ได้ขอรับเงินชดเชยจากรัฐบาลแต่ประการใด สำหรับโครงการพักชำระหนี้ลูกค้า ธ.ก.ส. ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะ รัฐบาลจะชดเชยดอกเบี้ยเงินกู้ให้กับ ธ.ก.ส. แทนลูกค้าในอัตรา MRR - ๑.๕๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่ง ณ ปัจจุบันก็คือรัฐบาลชดเชยให้ ๕.๕๐ เปอร์เซ็นต์ ธ.ก.ส. ให้อีก ๑.๕๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นเกษตรกรที่อยู่ในเขตพื้นที่นี้ไม่ต้องชำระดอกเบี้ยแต่ประการใด

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	การแก้ไขปัญหาและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากกรณี สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยนคลองจั่น จำกัด
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑ เมษายน ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	รองศาสตราจารย์ นิเวศน์ นันทจิต เป็นผู้ตั้งถาม ถามนายกรัฐมนตรี
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรี)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๔๕ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : รองศาสตราจารย์ นิเวศน์ นันทจิต

ตามที่ได้เกิดปัญหาการบริหารจัดการที่ไม่โปร่งใสของคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์
เครดิตยูเนี่ยนคลองจั่น จำกัด ในอดีต ซึ่งได้ดำเนินการให้นิตบุคคลกู้เงินโดยไม่ชอบด้วยคำสั่งนาย
ทะเบียนสหกรณ์จำนวน ๑.๑๘ หมื่นล้านบาท ส่งผลให้สหกรณ์ขาดสภาพคล่องสร้างความเดือดร้อนแก่
สมาชิกสหกรณ์กว่า ๕ หมื่นคน สมาชิกจำนวนมากเป็นผู้เกษียณอายุ ไม่มีรายได้ และเงินส่วนใหญ่
ที่สะสมก็นำมาฝากที่สหกรณ์แห่งนี้โดยหวังเพียงผลตอบแทนที่จะได้รับให้เพียงพอแก่การดำรงชีพ
แต่ปรากฏว่าเมื่อเกิดปัญหาขึ้นสมาชิกสามารถถอนเงินได้เพียงเล็กน้อยไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายต่าง ๆ
และอาจไม่รับเงินคืนครบเต็มจำนวน ความเสียหายที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบเป็นลูกโซ่ต่อสมาชิกสหกรณ์
รวมถึงสหกรณ์อื่นที่เป็นเจ้าหนี้ และอาจลุกลามกระทบต่อความเชื่อมั่นระบบสหกรณ์ของประเทศไทย
ในส่วนของการดำเนินคดีนั้น มีการดำเนินคดีทั้งทางแพ่งและอาญากับอดีตคณะกรรมการสหกรณ์ที่ร่วม
ทุจริตโดยสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ทำการอายัดทรัพย์สินอดีตคณะกรรมการ
ดำเนินการสหกรณ์ และกรมสอบสวนคดีพิเศษได้ดำเนินคดีในความผิดฐานร่วมกันยักยอกทรัพย์ และ
ฉ้อโกงประชาชน จนกระทั่งศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งให้สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยนคลองจั่น จำกัด ฟื้นฟู
กิจการพร้อมทั้งให้คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ชุดปัจจุบันทำแผนฟื้นฟูกิจการภายใน ๓ เดือน
ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ได้สะสมมาเป็นเวลานานแล้ว ประกอบกับหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลและตรวจสอบ
ก็ไม่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้อย่างเด็ดขาดและทันทั่วทั้งที่ รัฐบาลควรเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหา
ให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ จึงขอเรียนถามว่า

- ๑) รัฐบาลมีมาตรการเร่งด่วนในการแก้ปัญหาและเยียวยาแก่ผู้ได้รับผลกระทบกรณีสหกรณ์เครดิตยูเนียนคลองจั่น จำกัด หรือไม่ ประการใด
- ๒) รัฐบาลมีมาตรการในการกำกับดูแลและตรวจสอบความมั่นคงของกิจการสหกรณ์ในภาพรวมทั่วประเทศเพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาดังกล่าวขึ้นอีกหรือไม่ ประการใด
- ๓) รัฐบาลมีนโยบายในการจัดตั้งองค์กรกลางขึ้นเพื่อกำกับดูแลระบบสหกรณ์ทั้งประเทศหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำถามที่ ๑) เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของสหกรณ์เครดิตยูเนียนคลองจั่น จำกัด และตั้งสหกรณ์เครดิตยูเนียนคลองจั่น จำกัด เป็นผู้จัดทำแผนฟื้นฟูกิจการตามกฎหมายล้มละลาย สำหรับมาตรการที่จะต้องดำเนินการในเรื่องนี้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ได้มีการจัดตั้งบุคลากรกลุ่มหนึ่งเพื่อที่จะไปช่วยสหกรณ์ในการที่จะดำเนินงานจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการสหกรณ์เครดิตยูเนียนคลองจั่น จำกัด ซึ่งเรื่องความช่วยเหลือในแง่ของข้อมูลและความช่วยเหลือในการแนะนำปกติ ศาลก็สั่งว่าเป็นเรื่องทางกรมส่งเสริมสหกรณ์และกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ที่จะดำเนินการตามกฎหมายต่อไป ส่วนในแง่ของการดำเนินการในการฟื้นฟูก็เป็นภาระของคณะกรรมการที่จะดำเนินการจัดทำแผนฟื้นฟูร่วมกับกรมบังคับคดี ทุกครั้งที่มีการประชุมของคณะกรรมการก็ได้เชิญกรมส่งเสริมสหกรณ์ แล้วก็กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ซึ่งก็ยังมีหน้าที่ที่จะกำกับดูแลการจัดการกิจการสหกรณ์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ปี ๒๕๔๒ โดยต้องมองดูความเชื่อมโยงระหว่างกฎหมายสหกรณ์กับเรื่องของการดำเนินการตามพระราชบัญญัติล้มละลายปี ๒๕๔๓ ไปควบคู่กัน สำหรับการดำเนินงานในเรื่องของการตรวจบัญชี กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ก็ได้โอนกลับให้ผู้สอบบัญชีภาครัฐตรวจสอบ

เรื่องเกี่ยวกับการเยียวยาให้แก่สมาชิกที่ได้รับความเดือดร้อนทั้งหมด

กลุ่มที่ ๑ จะมีสมาชิกรายย่อยซึ่งฝากเงินไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อราย รวมเป็นเงินทั้งสิ้นประมาณ ๔๒ ล้านบาท ซึ่งเป็นจำนวนไม่มากนัก

กลุ่มที่ ๒ คือคนรวยที่เอาเงินมาฝากเพื่อที่จะได้ดอกเบี้ยสูง ๆ อีกประมาณ ๒,๐๐๐ ราย จำนวนหนี้สินประมาณ ๘,๐๐๐ ล้านบาท

กลุ่มที่ ๓ เป็นสหกรณ์ ๗๖ แห่ง รวมทั้งสหกรณ์ใหญ่ ๆ ที่มีชื่อเสียงหลายแห่งที่เอาเงินไปฝากสหกรณ์เครดิตยูเนียนคลองจั่น จำกัด เป็นจำนวน ๗๖ แห่ง มีเงินที่ติดอยู่ประมาณ ๗,๕๐๐ ล้านบาท นอกนั้นก็เป็นเรื่องอื่น ๆ ที่รวมกันเป็นวงเงินที่กำลังเป็นเรื่องเป็นราวกันอยู่ในขณะนี้

นโยบายของเราในการที่จะเข้าไปช่วยเหลือในการจัดทำแผนฟื้นฟูนี้ก็ต้องเน้นในเรื่องของคนกลุ่ม ๒๙,๐๐๐ ราย ซึ่งเป็นรายเล็กรายน้อย เป็นผู้เฒ่าผู้แก่ เป็นผู้เยาว์เหล่านี้เป็นต้นที่ฝากเงินไว้มาก่อน ทางคณะผู้จัดทำแผนนี้ก็ได้นัดร้องขอต่อศาล ๒ เรื่อง คือขอให้สามารถให้กู้เงินเพื่อเยียวยา

สมาชิกนั้นเรื่องหนึ่ง อีกเรื่องก็คือจ่ายเงินฝากให้แก่สมาชิกที่มีหนี้ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ก็คือจำนวน ๒๙,๐๐๐ ราย ที่เป็นกลุ่มแรกที่มีปัญหาหนักที่สุดเสียก่อน ซึ่งศาลก็พิจารณาว่า เรื่องแรกคือการจ่ายเงินกู้ ให้สมาชิกเป็นการประกอบธุรกิจปกติของสหกรณ์ให้อยู่ในดุลพินิจของสหกรณ์ ก็หมายความว่าให้เงินกู้ สำหรับรายเล็กไปเยียวยานี้ให้สหกรณ์ดำเนินการได้ ส่วนการจ่ายเงินฝากให้แก่สมาชิกศาลไม่อนุมัติ แต่ให้ผู้จัดทำแผนบรรจุไว้ในแผนฟื้นฟูกิจการของสหกรณ์ได้ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ผู้ที่เป็นผู้ฝากรายเล็ก ก็คงจะได้รับการให้ความสำคัญมากที่สุดในแผนฟื้นฟูที่กำลังจะออกมาภายในกำหนดเวลาที่ศาลกำหนด ไว้ในกฎหมายล้มละลาย ตรงนี้สหกรณ์ก็นำเข้าที่ประชุมผู้จัดทำแผน แล้วก็มีการอนุมัติให้สหกรณ์ ดำเนินการจ่ายเงินกู้ให้กับสมาชิกเพื่อเยียวยานี้ในเบื้องต้นก่อน ก่อนที่จะถึงเวลาที่ศาลจะอนุมัติแผน หรือไม่ ก็คือ

๑. การให้เงินกู้แก่สมาชิกเป็นสินเชื่อพิเศษเพื่อการบริโภค ซึ่งมีรายละเอียดคร่าว ๆ คือ สำหรับวงเงินกู้ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของค่าหุ้นรวมกับเงินฝาก แต่ไม่เกินรายละ ๕๐,๐๐๐ บาท ให้แบ่งจ่าย ๕ เดือน ๆ ละเท่า ๆ กัน สำหรับวงเงินกู้ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท ให้จ่ายเงินกู้เต็มจำนวน อันนี้ก็เป็นการเยียวยานี้ในระดับหนึ่งที่สามารถจะทำได้ตามคำสั่งศาล อัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๖ ต่อปี งวดชำระหนี้ ๑๒ งวด จ่ายเงินคืนกู้ทุกวันที่ ๑๐ ของเดือน เดือนที่ ๑ - ๓ ชำระเฉพาะดอกเบี้ย อันนี้ก็เป็นการที่ทาง คณะกรรมการได้ให้ไป เริ่มจ่ายเงินกู้แล้ววันแรกตั้งแต่วันที่ ๒๗ เมษายน แล้วก็จะมีรุ่นต่อ ๆ ไปอีก ซึ่งจะโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารชนชาติ แล้วก็ธนาคารอื่น ๆ ตามที่เหมาะสมต่อไป

๒. เรื่องการดำเนินคดีกับผู้ที่ทำให้สหกรณ์เสียหาย กรมส่งเสริมสหกรณ์กับกรมตรวจบัญชี สหกรณ์ก็เข้าไปช่วยเหลือให้คำแนะนำ แล้วก็ติดตามให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่เกิดความเสียหายจากผู้กระทำความผิดและก่อให้เกิดความเสียหายกับสหกรณ์ เป็นคดีแพ่ง ๕ คดี ทุนทรัพย์ ๑๖,๐๔๑ ล้านบาท แล้วก็คดีอาญาที่กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการอีกจำนวน ๔ คดี อันนี้ก็เป็นการ เบื้องต้น

โดยสรุปก็คือ เรื่องแรก ขณะนี้มีการให้กู้ไปส่วนหนึ่ง เรื่องที่ ๒. ผู้ที่มีรายได้น้อยจะได้รับการ เยียวยานี้เป็นพิเศษ เรื่องที่ ๓. คดีอาญากับคดีแพ่งทั้งหมดก็ยังดำเนินการอยู่

คำถามที่ ๒) ตั้งแต่รัฐบาลเข้ามาซึ่งเหตุการณ์ต่าง ๆ ก็ดำเนินการไปมากแล้ว เราก็ได้ พยายามที่จะหามาตรการการป้องกันทั้งในระยะสั้น ระยะยาว ในระยะสั้นนี้ผมเองได้สั่งการให้นายทะเบียน ออกมาตรการต่าง ๆ แล้วก็เพิ่มประสิทธิภาพในระบบการตรวจสอบ แต่ที่สำคัญก็คือมีการแก้ไขกฎหมาย ข้อบังคับต่าง ๆ ซึ่งจะแก้ปัญหาในการตรวจสอบของหน่วยงาน ทั้งในแง่ของความถี่แล้วก็ในแง่ของระบบ การตรวจสอบ ดังนี้

เรื่องระบบการตรวจสอบดูแล สมัยก่อนนี้การเข้าไปตรวจสอบของกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ จะส่งคนไปเพียง ๑ หรือ ๒ คน ซึ่งบางครั้งก็มีปัญหากับสหกรณ์ที่กระทำทุจริตนั้น แล้วการบังคับใช้ กฎหมายนี้เป็นไปด้วยความยากมาก เราก็จัดตั้งทีมพิเศษขึ้นมาในแต่ละจังหวัด เพื่อร่วมกันในการที่จะ ดำเนินการในขณะนี้ การตรวจสอบนี้ได้บูรณาการส่วนราชการหลายส่วนที่จะเข้าไปร่วมกันทำงาน และ ถ้าเกิดปัญหาในอนาคตเราก็อาจจะจำเป็นต้องใช้กำลังกับพวกที่ไม่ยอมปฏิบัติตามกฎหมายเหมือนกัน โดยขอกำลังจากทางฝ่ายความมั่นคงมาช่วยดูแลเรื่องเหล่านี้ต่อไปด้วย อันนี้เป็นมาตรการที่กำหนดไว้ ที่ค่อนข้างจะชัดเจน

สำหรับการกำกับนั้น กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ก็ได้เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาระบบให้ทันสมัยมากยิ่งขึ้น เมื่อก่อนนี้ระบบไอที (IT) ของกรมเชื่อมโยงกันยากมาก การรายงาน การเฝ้าระวังต่าง ๆ ใช้เวลามากพอสมควร เพราะต้องผ่านขั้นตอนตั้งแต่อำเภอมาจังหวัด มาส่วนกลาง เดี๋ยวนีการรายงานแผนหรือปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเราให้รายงานตรงผ่านอินเทอร์เน็ตเข้ามาเลย เพื่อที่จะได้ทราบว่าปัญหาต่าง ๆ นี้เกิดขึ้นอย่างไร ก็ปรากฏว่ายังมีหลายเรื่องอย่างเช่น การทวงหนี้ การบริหารจัดการ การออกระเบียบต่าง ๆ ที่ค่อนข้างจะมีปัญหาซึ่งขณะนี้คือในทางบัญชีมีตัวเงินแต่ก็มีการเอาเงินไปหมุนเวียน ซึ่งจะผิดหรือไม่ผิดก็คงแล้วแต่การตีความ เพราะเงินหมุนเวียนเหล่านี้บางที่ส่วนใหญ่ก็นำไปใช้ประโยชน์กับสมาชิกนั่นเอง ที่ผ่านมาก็ไม่ได้ตรวจพบว่าเอาไปใช้อย่างอื่น แต่เวลาเกิดปัญหาหมุนเงินกลับมาไม่ทันที่จะแก้ไขปัญหาสภาพคล่อง เพราะฉะนั้นก็ต้องดูแลให้เรียบร้อยต่อไป

นอกจากนั้นแล้วเรื่องสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือเรามีความตั้งใจจะให้สหกรณ์เข้าระบบเครดิตบูโร ซึ่งกำลังพยายามดำเนินการอยู่ว่าจะทำอย่างไร เพราะจะทำให้วินัยการชำระหนี้ การดำเนินการ บริหารสินเชื่อของสหกรณ์จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในการดำเนินงาน แต่ว่าสิ่งที่สำคัญก็คือเนื่องจากผมเคยรับราชการในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มานานพอสมควร พบว่าสหกรณ์นี้มีการดำเนินการคล้าย ๆ กับการเมืองมากขึ้นทุกที เพราะว่าการเลือกกรรมการสหกรณ์ก็ดี การดำเนินการในเรื่องของการจัดการก็ดีเหมือนกับเลือกตั้ง บางครั้งหลายแห่งก็มีปัญหาสำหรับคนที่เป็นคนกรรมการ ซึ่งอันนี้เราเองก็คงจะไปทำอะไรโดยตรงไม่ได้นอกจากใช้อำนาจเมื่อมีการกระทำความผิด สิ่งที่ยพยายามที่จะให้สหกรณ์ทำกับส่วนราชการก็คือว่าช่วยกันเสริมสร้างระบบธรรมาภิบาลต่าง ๆ ของสหกรณ์โดยการควบคุมของเขาเองให้มากกว่านี้ ซึ่งอันนี้เราก็ทั้งพยายามขอรับรอง พยายามทำความเข้าใจแล้วก็ให้ข้อมูลต่าง ๆ กับสหกรณ์ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ รวมทั้งมีการปรับระบบการดูแลปรับปรุงระบบการกำกับให้คล้ายคลึงกับธนาคารหรือว่าสำนักงานคณะกรรมการกำกับตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งอันนี้เป็นระบบที่มีความเข้มงวดมากขึ้นแต่ว่าเป็นระบบที่ดำเนินการติดตั้งภายใน ส่วนนี้ผมคิดว่าคงเป็นเรื่องสำคัญซึ่งเราจะต้องดำเนินการต่อไป

สรุปได้ว่าในระยะสั้นก็มีการแก้ไขกฎระเบียบต่าง ๆ ในระยะยาวก็มีการจัดชั้นของสหกรณ์ให้เกิดความชัดเจนว่าความเสี่ยงอยู่ที่ไหนอย่างไรในแต่ละสหกรณ์และสหกรณ์แต่ละประเภท แล้วก็มีการแก้ไขกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแล มีการแก้ไขกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำรงสภาพคล่องเพื่อว่าถ้ามีปัญหาเมื่อไรก็จะได้ใช้สภาพคล่องของตัวสหกรณ์นั่นเองแก้ไขปัญหของตัวเองแล้วขณะนี้เราก็พยายามที่จะให้สหกรณ์เข้าระบบเครดิตบูโร กำลังมีการเจรจาแล้วก็ทำงานร่วมกันอยู่

คำถามที่ ๓) ขณะนี้ก็มีแนวคิดหลายแนวคิด แต่โดยปกติแล้วกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เนื่องจากอยู่กับสหกรณ์มานานก็มีวิธีการกำกับดูแลของตัวเองอยู่แล้ว แต่ว่าถ้าจะมีการนำเสนอให้มีคนมาช่วยดูแลในเรื่องวินัยทางการเงินทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ยินดีที่จะดูว่าระบบไหนจะดีกว่าระบบที่เป็นอยู่ปัจจุบัน ถ้าระบบที่มีการเสนอแนะกันขึ้นมามีดีกว่าระบบปัจจุบัน รัฐบาลก็คงจะไม่ขัดข้อง ซึ่งสิ่งที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความชำนาญมากที่สุดในขณะนี้ต้องยอมรับก็คือดูแลสหกรณ์การเกษตรแล้วก็สหกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของงานที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรโดยตรง ส่วนสหกรณ์ประเภทอื่น ๆ ก็แล้วแต่ว่าข้อเสนอในการที่จะจัดตั้งหน่วยงานกลางจะเป็นอย่างไร ตอนจบแล้วก็ต้องดูว่าประสิทธิภาพในการที่จะกำกับดูแลและบริหารจะดีกว่าที่เป็นอยู่ปัจจุบันหรือไม่ ซึ่งทาง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เองและรัฐบาลก็ไม่มีข้อขัดข้องประการใดถ้ามีข้อเสนอที่ดีที่จะเอาเรื่องเกี่ยวกับการจัดการเรื่องธรรมชาติไปไว้ที่หน่วยงานกลางหรือแห่งไหนก็ได้ที่เหมาะสม

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ปัญหาโครงการฟื้นฟูเมืองชุมชนดินแดง
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๖ เมษายน ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ผู้ตอบกระทู้ถาม	พลตำรวจเอก อุดลย์ แสงสิงแก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๑๖ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓ อนุมัติแผนผังแม่บทการพัฒนาพื้นที่แลฟื้นฟูเมืองชุมชนดินแดง โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการทางด้านสิ่งแวดล้อม และทำความเข้าใจกับประชาชนเพื่อรับทราบความต้องการที่แท้จริง รวมทั้งได้อนุมัติเงินอุดหนุนให้เปล่าในการจัดเตรียมโครงการ จำนวน ๗๙๓ ล้านบาท ต่อมาในปี ๒๕๕๔ การเคหะแห่งชาติ ต้องการให้ประชาชนผู้อาศัยในอาคารแฟลตดินแดงอพยพออกจากพื้นที่ เนื่องจากอ้างเหตุผลว่าอาคารแฟลตดินแดงมีสภาพทรุดโทรมไม่สามารถอยู่อาศัยได้ แต่ในขณะนั้นสภาวิศวกรและวิศวกรรมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ดำเนินการตรวจสอบอาคาร และมีการรายงานผลว่า อาคารแฟลตดินแดงไม่ได้มีสภาพเสื่อมโทรมถึงขั้นวิกฤติถึงขนาดที่จะพักอาศัยมิได้ โดยยังแนะนำว่าให้การดำเนินการซ่อมแซมโครงสร้างบางส่วน เพื่อที่จะสามารถอยู่อาศัยได้โดยปลอดภัยอีกด้วย อย่างไรก็ตาม การเคหะแห่งชาติยังมีความพยายามที่ดำเนินโครงการฟื้นฟูเมืองชุมชนดินแดงต่อไป เนื่องจากมีจุดมุ่งหมายที่สร้างอาคารพักอาศัยในรูปแบบของคอนโดมิเนียม สูงกว่า ๒๐ ชั้น เพื่อหารายได้เข้าสู่องค์กร การดำเนินการดังกล่าวของการเคหะแห่งชาติจึงสร้างความกังวลและความสงสัยให้แก่ประชาชนผู้อาศัยในแฟลตดินแดงเป็นอย่างมาก ว่ากรณีที่การเคหะแห่งชาติจำนำพื้นที่แฟลตดินแดงที่ให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อยอาศัยอยู่ไปดำเนินการเพื่อแสวงหารายได้เข้าสู่หน่วยงานตนเอง โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบที่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยที่อาศัยอยู่จะได้รับความเดือดร้อนมากน้อยเพียงใดนั้น เป็นการเหมาะสมหรือไม่ เพราะในอดีตที่ผ่านมาการเคหะแห่งชาติได้ทำลายความเชื่อมั่นของประชาชนผู้อาศัยในพื้นที่ย่านดินแดง โดยเคยนำพื้นที่ติดกับสถานีตำรวจนครบาลดินแดงมาก่อสร้างเป็นอาคาร โดยอ้างว่าเพื่อรองรับประชาชนผู้มีรายได้น้อยเข้าอยู่อาศัยเพิ่มขึ้นแต่เมื่อดำเนินการก่อสร้างเสร็จ กลับกลายเป็นอาคารธุรกิจโรงแรม จึงทำให้ประชาชนเกิดความกังวลใจกับโครงการฟื้นฟูเมืองชุมชนดินแดงที่การเคหะแห่งชาติจะดำเนินการต่อไป อีกทั้งยังมีความเคลือบแคลงสงสัยเกี่ยวกับการได้รับเงินอุดหนุนแบบให้เปล่าที่การเคหะแห่งชาติได้รับเพื่อจัดเตรียม

โครงการฟื้นฟูเมืองชุมชนดินแดง ตามมติคณะรัฐมนตรี ปี ๒๕๔๓ ว่านำเงินอุดหนุนไปใช้ทำประโยชน์เกี่ยวกับการจัดเตรียมโครงการผิวดินวัตถุประสงค์หรือไม่ เพราะตลอดเวลาสิบกว่าปีที่ผ่านมา ยังไม่พบว่ามีความคืบหน้าที่ชัดเจนแต่อย่างใด และขณะนี้ยังพบปัญหาบางประการสำคัญ คือ กรณีที่การเคหะแห่งชาติออกประกาศ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ผู้พักอาศัยแฟลตดินแดงดำเนินการโอนสิทธิการเช่าหรือเปลี่ยนผู้เช่า เนื่องจากเห็นว่าการโอนสิทธิไม่ถูกต้อง ส่งผลให้ไม่เป็นผู้เช่ากับการเคหะแห่งชาติโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งประกาศดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้พักอาศัยในชุมชนแฟลตดินแดง ทำให้เกิดความสับสนและเข้าใจผิด ทั้ง ๆ ที่การโอนสิทธิผู้เช่าหรือเช่าสิทธิในการเช่าได้รับความยินยอมจากการเคหะแห่งชาติมาโดยตลอด การที่การเคหะแห่งชาติออกประกาศให้ผู้ถือสิทธิโอนลอยมาขึ้นทะเบียนถือสิทธิให้เป็นผู้เช่าตามกฎหมาย อาจจะไม่สอดคล้องกับข้อบังคับที่เคยออกไว้ว่า ห้ามมิให้ประชาชนผู้อยู่อาศัยนำไปให้เช่าช่วง โอน หรือเช่าสิทธิในการอยู่อาศัย แต่กลับกลายเป็นว่าการเคหะแห่งชาติจะเป็นผู้ดำเนินการจัดการโอนสิทธิให้แก่บุคคลเหล่านั้นเสียเองเพื่อจะได้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจำนวนเงินกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการฝ่าฝืนกับข้อบังคับที่ออกไว้แล้วตั้งแต่ต้น ประกอบกับการกระทำดังกล่าวของการเคหะแห่งชาติยังจะทำให้บัญชีรายชื่อเจ้าบ้านผู้เป็นเจ้าของสิทธิมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จนไม่สามารถจัดทำบัญชีรายชื่อเจ้าบ้านได้ อีกทั้งปัจจุบันมีการเสนอข่าวสารว่าการเคหะแห่งชาติจะขอแก้ไขแผนแม่บทฟื้นฟูเมืองชุมชนดินแดงอีกครั้งหนึ่ง พร้อมกับขอรับเงินอุดหนุนโดยจะเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อขอความเห็นชอบในช่วงเดือนเมษายน ๒๕๕๘ ดังนั้น เพื่อคลายความกังวลและความเคลือบแคลงสงสัยของประชาชนผู้อยู่อาศัยแฟลตดินแดงตลอดจนเพื่อหาแนวทางที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวร่วมกันอย่างยั่งยืน รวมถึงเป็นการรักษาผลประโยชน์ในการใช้จ่ายงบประมาณของชาติในอนาคต จึงขอเรียนถามว่า

๑) มติคณะรัฐมนตรี ปี ๒๕๔๓ ที่เคยวางแนวปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในแฟลตดินแดง ท่านได้ดำเนินการตามมติที่ผ่านมามากน้อยเพียงใด

๒) กรณีที่ได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ของผู้อาศัยในแฟลตดินแดงไปให้ผู้อื่น ซึ่งเป็นการกระทำผิดต่อกฎหมาย ท่านมีแนวทางแก้ไขปัญหานี้อย่างไร

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : พลตำรวจเอก อดุลย์ แสงสิงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คำถามที่ ๑) ความเป็นมาเรื่องแฟลตดินแดง แฟลตดินแดงเป็นพื้นที่ราชพัสดุใช้ทำโครงการเคหะแห่งชาติประมาณ ๒๐๗ ไร่ ในปี ๒๕๐๖ ถึงปี ๒๕๑๖ กรมประชาสงเคราะห์ได้ก่อสร้างอาคารแฟลตดินแดง จำนวน ๖๔ อาคาร จำนวนหน่วยประมาณ ๔,๑๔๔ หน่วย ซึ่งในปี ๒๕๑๖ การเคหะแห่งชาติได้รับโอนแฟลตดินแดงจากกรมประชาสงเคราะห์ไปสร้างเพิ่มเติมอีก ๓๒ อาคาร ๕,๐๘๘ หน่วย รวมทั้งพักอาคารทั้งสิ้น ๙๖ อาคาร ๙,๒๔๒ หน่วย และระยะเวลาการก่อสร้างถ้า ณ เวลานั้นก็อยู่ที่ประมาณ ๕๐ ปี ได้มีการตรวจสอบว่าอาคารโดยให้มีหน่วยงานสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชียหรือเอไอที (AIT) และสภาวิศวกรและวิศวกรรมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ได้ทำการตรวจสอบเมื่อปี ๒๕๔๕ ถึงปี

๒๕๔๖ และได้มีการตรวจซ้ำอีกครั้งหนึ่ง ในปี ๒๕๕๐ ผลการตรวจสอบพบว่าร้อยละ ๖๐ ของอาคารทั้งหมดมีสภาพเก่าทรุดโทรมและชำรุดเสียหาย สมควรซ่อมแซมอาคารแฟลตดินแดง โดยเร่งด่วน และให้พิจารณาเรื่องทั้งสร้างใหม่หรือซ่อมแซมใหม่ทั้งหมด นอกจากนั้นคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๒ ในปี ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๐ กล่าวว่ากรณีแฟลตดินแดงจะไม่ปล่อยให้เสี่ยงต่อไปเพราะการซ่อมจะไม่คุ้มค่างตังนั้นไม่ต้องซ่อม ขอให้กรุงเทพมหานครรับเรื่องการสั่งระงับการใช้อาคารเสี่ยงไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และให้การเคหะแห่งชาติดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

สำหรับโครงการฟื้นฟูเมืองชุมชนดินแดงนั้นได้ดำเนินการผ่านเข้าในคณะรัฐมนตรี (ครม.) ถึง ๓ ครั้ง คือในปี ๒๕๔๓ ปี ๒๕๔๗ และปี ๒๕๕๑ ซึ่งมติคณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้ดำเนินการตามแผนแม่บทฟื้นฟูเมืองชุมชนดินแดงและได้อนุมัติงบประมาณอุดหนุนให้เปล่าจำนวน ๗๙๓ ล้านบาท ระยะการดำเนินการ ๑๐ ปี คือปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๕๓ ซึ่งการเคหะแห่งชาติได้มีการขับเคลื่อนอย่างต่อเนื่องโดยใช้งบประมาณที่ให้มาเพียง ๑๔๗ ล้านบาท เป็นค่ารายจ่ายประจำปี ค่าศึกษาเรื่องของกายภาพ เรื่องการลงทุนจัดทำแผนแม่บท สำรวจความคิดเห็น และการมีส่วนร่วมของประชาชน สำหรับในการขับเคลื่อนตามโครงการนี้ได้ยึดถือมติ ครม. อย่างเคร่งครัด ตั้งแต่การก่อสร้างซึ่งไม่กระทบต่อประชาชน การพิสูจน์ทราบบุคคล ที่อยู่อาศัย การกำหนดอัตราค่าเช่า แล้วก็สมาชิกของที่อยู่อาศัยนั้นจะต้องได้รับสิทธิก่อน โดยการดำเนินงานนั้นได้ใช้พื้นที่อย่างเต็มที่ ๒๐๗ ไร่ และมีแผนในการปฏิบัติดังนี้ โดยแบ่งพื้นที่ในการดำเนินการออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ

กลุ่มแรก พัฒนาที่อยู่อาศัยใหม่เพื่อรองรับผู้อยู่อาศัยเดิม

กลุ่มที่ ๒ พัฒนาที่อยู่อาศัยใหม่เพื่อรองรับผู้อยู่อาศัยกลุ่มใหม่

กลุ่มที่ ๓ ปรับปรุงอาคารพักอาศัยเดิมรองรับผู้อยู่อาศัยเดิมไม่ต้องการพื้นที่ใหม่

ซึ่งการดำเนินงานนั้นได้วางการปฏิบัติไว้ โดยจะใช้พื้นที่ประมาณ ๓๘ ไร่ โดยมีอาคารเดิมที่ต้องรื้อ จำนวน ๗๒ อาคาร มีหน่วยงานที่พักอาศัยที่รื้อ จำนวน ๕,๘๔๖ หน่วย ซึ่งเมื่อมีการพัฒนาปรับปรุงแล้วจะมีอาคารใหม่ขึ้นมา รวมทั้งอยู่อาศัย จำนวน ๖,๕๔๒ หน่วย สำหรับอาคารดำเนินการเป็นอาคารลักษณะ ๒๕ ชั้น ขั้นตอนการปฏิบัตินั้น หน่วยแรกจะดำเนินการในพื้นที่ที่ว่างเปล่าก่อน ระยะหนึ่งคือพื้นที่จี (G) เมื่อก่อสร้างเสร็จจะมีหน่วยรองรับได้ จำนวน ๓๓๔ หน่วย ใช้ระยะเวลาในการก่อสร้าง ๑๘ เดือน หลังจากในส่วนนี้เสร็จก็จะเคลื่อนย้ายผู้ที่อยู่อาศัยเข้ามาอยู่ก่อน แล้วก็จะมีขั้นตอนในการปฏิบัติที่ก่อสร้างตามโครงการที่จะไม่กระทบต่อผู้อยู่อาศัยคือมีการย้ายครั้งเดียว ขึ้นดำเนินการกำหนดการพิจารณานั้น ถ้าทั้งโครงการเรามีพื้นที่ว่างเปล่าอยู่อีก จำนวน ๑๑๐ ไร่ ในวันนี้จะมีโครงการที่ก่อสร้างต่อจะสามารถได้ที่เพิ่มเติมอีกถึง ๑๓,๗๔๖ หน่วย แล้วก็ยังมีพื้นที่ซึ่งกันไว้สำหรับสร้างสวนสาธารณะอีก จำนวน ๒๑ ไร่ โดยภาพรวมในโครงการนี้จะสามารถได้ที่อยู่อาศัยถึง ๒๐,๒๙๒ หน่วย ซึ่งขณะนี้โครงการอยู่ในขั้นตอนการผ่านคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติไปแล้ว ในขั้นตอนต่อไปคือขั้นตอนให้สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเห็นชอบเพื่อเข้า ครม. ต่อไป หลังจากนั้นก็จะมาสู่การดำเนินการตามขั้นตอน คาดว่าจะสามารถดำเนินการได้ประมาณต้นปี ๒๕๕๙ แล้วก็จะมีระยะเวลาของการก่อสร้าง ๘ ปี

ในส่วนงบประมาณที่ท่านสมาชิกได้กล่าวถึงว่ามีขอเพิ่มเติมในเดือนเมษายน ๒๕๕๘ นั้นได้ตรวจสอบแล้วไม่มีการของบประมาณจากรัฐบาลแต่ประการใด สำหรับงบประมาณที่ขอในปี

๒๕๕๑ จำนวน ๒๘๒ ล้านบาทนั้น เป็นการดำเนินการตามแผนในการเคลื่อนย้ายที่อยู่อาศัยเดิม แล้วก็การสร้างบ้านเอื้ออาทรรองรับผู้ที่เคลื่อนย้ายไป แล้วก็มีการชดเชยในการเช่าตามสิทธิ ๒๕๐,๐๐๐ บาท แล้วก็ค่าเคลื่อนย้ายหน่วยละ ๑๐,๐๐๐ บาท

คำถามที่ ๒) สำหรับในประเด็นเกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์ของผู้อยู่อาศัยในแฟลตดินแดง ถือว่าผิดกฎหมายหรือไม่ เรื่องนี้ถือว่าได้ปฏิบัติตามเพื่อพิสูจน์ทราบของบุคคลที่อยู่อาศัย การเคหะแห่งชาติถือว่าการโอนกรรมสิทธิ์นั้นไม่ถือว่าเป็นการกระทำผิดกฎหมาย เนื่องจากการเคหะแห่งชาติเป็นเจ้าภาพ เป็นเจ้าของสัญญาแฟลตดินแดง มีหน้าที่ในการบริหารสัญญา ซึ่งจากมติคณะรัฐมนตรีปี ๒๕๔๓ ข้อที่ ๕.๒ ที่กล่าวว่าให้การเคหะแห่งชาติศึกษาและพิสูจน์ทราบจำนวนและรายชื่อผู้ที่อยู่อาศัยเดิม และจัดทำบัญชีรายชื่อประกาศไว้ให้แต่ละชุมชนให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้อยู่อาศัยเดิมมีโอกาสตรวจสอบความถูกต้องได้ ซึ่งเรื่องนี้การเคหะแห่งชาติได้ดำเนินการประกาศตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายนในปีนั้น ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๘ เพื่อให้ผู้ที่โอนมาดำเนินการได้ถูกต้อง และได้มีหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีความชัดเจนว่า

๑. ผู้ที่สามารถโอนได้นั้นต้องเป็นผู้ที่ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง

๒. ต้องอยู่อาศัยในชุมชนดินแดงไม่น้อยกว่า ๖ เดือน ต้องมีการชำระค่าธรรมเนียมในการโอน ถ้าเป็นทายาทชำระ ๑,๐๐๐ บาท และปรับเปลี่ยนเพิ่มอีก ๓๐๐ บาท การโอนสิทธิให้ผู้อื่นซึ่งบางส่วนได้มีการโอนลอยนั้นต้องเสียค่าธรรมเนียม ๓๐,๐๐๐ บาท และได้มีการปรับปรุงเกี่ยวกับอัตราค่าเช่า ซึ่งโครงการนี้วัตถุประสงค์หลักเพื่อคนดินแดงโดยตรง และไม่กระทบต่อการก่อสร้างหรือกระทบน้อยที่สุด รวมทั้งผู้ที่อยู่อาศัยจำนวนที่ปรากฏนั้นจะมีสิทธิในการดำเนินการต่อและมีจำนวนที่รองรับได้

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	การพิจารณาปล่อยตัวผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๐ เมษายน ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ผู้ตอบกระทู้ถาม	พลเอก ไพบูลย์ คุ้มฉายา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๔๗ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ตามที่กรมราชทัณฑ์ได้นำมาตรการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษจำคุกมาใช้กับนักโทษเด็ดขาดนั้น ทำให้ในแต่ละปีมีนักโทษเด็ดขาดได้รับการปล่อยตัวออกจากเรือนจำก่อนครบกำหนดโทษตามคำพิพากษาเป็นจำนวนมาก และส่งผลให้สังคมโดยรวมกังวลว่านักโทษที่ได้รับการปล่อยตัวจะดำเนินชีวิตอย่างไร จะกระทำความผิดซ้ำและสร้างความเดือดร้อนเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชนอีกหรือไม่ ทั้งยังมีการตั้งข้อสังเกตและเกิดความกังวลใจว่าเหตุใดผู้ที่กระทำความผิดอาญาอย่างร้ายแรง ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนและกระทบต่อความรู้สึกของผู้คนในวงกว้าง จึงได้รับการปล่อยตัวหลังจากจำคุกในระยะเวลาไม่นาน ทั้งที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกเป็นระยะเวลาหลายสิบปี ส่งผลให้มีการวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางว่านักโทษที่ได้รับการพิจารณาให้ปล่อยตัวมีคุณสมบัติที่เหมาะสมหรือไม่ กรมราชทัณฑ์ใช้หลักเกณฑ์ใดในการพิจารณา มีการทบทวนหรือปรับปรุงหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาหรือไม่ ความสงสัยและไม่เข้าใจของสังคมในการทำงานของกรมราชทัณฑ์ที่ไม่เพียงจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของกรมราชทัณฑ์เท่านั้น แต่ยังอาจส่งผลให้นักโทษที่มีความประพฤติดีปฏิบัติตามกฎระเบียบ ของเรือนจำที่มีความก้าวหน้าในการศึกษาฝึกอบรม พร้อมทั้งจะประกอบอาชีพสุจริต ไม่ได้รับโอกาสหรือการยอมรับจากผู้คนในสังคมในการที่จะดำเนินชีวิตใหม่ และกลับมากระทำความผิดซ้ำได้ กรมราชทัณฑ์สมควรที่จะชี้แจงและสร้างความเข้าใจให้ประชาชนทราบว่าเหตุใดในแต่ละปีจึงการปล่อยตัวผู้ต้องขังจำนวนมาก และการปล่อยตัวผู้ต้องขังนั้น ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ คุณสมบัติ และเงื่อนไขในการพิจารณาที่มีมาตรฐาน มีความละเอียดรอบคอบ มีความโปร่งใส และปราศจากการเลือกปฏิบัติ ตลอดจนมีมาตรการติดตาม และสอดส่องความประพฤติของผู้ที่ได้รับการปล่อยตัวหรือไม่ เพื่อสร้างการยอมรับและสร้างความเชื่อมั่นของสังคมต่องานราชทัณฑ์ จึงขอเรียนถามว่า

๑) กรมราชทัณฑ์มีการกำหนดคุณสมบัติและหลักเกณฑ์การพิจารณาพักการลงโทษและลดวันต้องโทษจำคุกหรือไม่ ประการใด

๒) กรมราชทัณฑ์มีมาตรการติดตามและสอดส่องดูแลความประพฤติของนักโทษที่ได้รับการปล่อยตัวหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : พลเอก ไพบูลย์ คุ้มฉายา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

คำถามที่ ๑) การพักการลงโทษกับลดวันต้องโทษ ก็มีการกำหนดคุณสมบัติมีนักโทษเด็ดขาดประพฤดีดี นักโทษเด็ดขาดคือนักโทษที่ศาลตัดสินแล้วและถูกจำคุกครั้งแรกด้วย แล้วเป็นนักโทษชั้นดีขึ้นไป ดี ดีมาก ดีเยี่ยมต้องกลุ่มนี้ เหลือโทษไม่เกิน ๕ ปี มีผู้อุปการะที่น่าเชื่อถือ อันนี้ต้องการใช้การสืบเสาะ คุณสมบัติไปสืบเสาะ เสร็จแล้วระบบการพักการลงโทษจะมี ๒ ชั้น คือ ชั้นภายในกระทรวงของเราเอง ก็จะประกอบไปด้วยฝ่ายเรือนจำ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) กรมคุมประพฤติอะไรพวกนี้จะดูขั้นต้นก่อน แต่ขั้นที่ ๒ จะเป็นการควบคุมที่ค่อนข้างจะรัดกุมคือมีเจ้าหน้าที่นอกกระทรวง มีกระทรวงยุติธรรม มีทั้งอธิบดีกรมคุมประพฤติ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กรมราชทัณฑ์ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ตัวแทนของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แล้วก็หน่วยในกระบวนการยุติธรรมทั้งสิ้นนะครับ ก็คือ ตำรวจ อัยการ ศาล อย่างนี้เป็นต้น เข้ามาดูแลในเรื่องพวกนี้ ขั้นตอนที่สำคัญก็คือการดูพฤติกรรมทั้งในและนอกเรือนจำ ภายนอกก็คือภูมิหลังที่ดำเนินการมา แล้วก็ดูว่าเป็นคดีอะไร ดุเลเยียดมาก แล้วกรรมการพวกนี้ก็ดำเนินการโดยไม่ใช้กลุ่มราชทัณฑ์ทำ เป็นกลุ่มของกระบวนการยุติธรรมและกลุ่มที่ดูแลสังคม ก็คือทางปกครองทางอะไรที่ดูแลเรื่องนี้มาทั้งหมด

พวกลดโทษก็เหมือนกัน ลดโทษก็ลดวัน ๒ วัน ๓ วัน ๔ วัน เขาลดไป สมมุติว่า ๒๐๐ วัน ทุกคนจำคุกได้ลดโทษสะสมเรื่อยเหมือนทำแต้ม ผมยกตัวอย่างอีกคนหนึ่งได้ ๒๐๐ วัน แล้วเหลือติดคุกอีก ๒๐๐ วัน ก็เอากลุ่มนี้มาพิจารณา ๖ เดือนก็จะดูทีหนึ่งเป็นรอบ ๆ ไป อาจจะไม่ได้ก็ได้ อาจจะก็ได้ก็ได้ก็อยู่ในกลุ่มเดียวกัน แต่ว่ากลุ่มหลังนี้การลดโทษก็ดำเนินการโดยคณะกรรมการ การลดวันฝ่ายเรือนจำจะดู แต่พอจะปล่อยเราก็จะมีคณะกรรมการเหมือนกันให้ใกล้เคียงกัน คือหน่วยงานที่รับผิดชอบกระทรวงอื่นเขาจะมาดูเหมือนกันลักษณะนี้เหมือนกัน หลังจากนั้นแล้วเมื่อปล่อยตัวเขาก็จะมีคุมประพฤติ เราก็จะส่งตัวให้คุมประพฤติไปติดตาม ก็จะมีเงื่อนไข ๔ - ๕ ข้อ ไม่เสพ ไม่ทำผิดอะไรต่าง ๆ นานา ถ้าผิดเงื่อนไขก็เชิญตัวเข้ามา เหมือนกลุ่มรอลงอาญาก็คล้าย ๆ กัน บทบาทกรมคุมประพฤติจะสำคัญ มีหน่วยงานไม่ใช่กระทรวงยุติธรรมหน่วยเดียวแต่ว่าทั้งระบบดำเนินการอยู่ กระทรวงยุติธรรมและเจ้าหน้าที่คุมประพฤติทำ วันนี้คุมประพฤติต้องปรับขนานใหญ่ ทั้งขีดความสามารถโดยเฉพาะอาสาสมัครคุมประพฤติเราต้องมีให้ครบทั้งประเทศ ต้องอาศัยกระทรวงมหาดไทย ต้องดูกำนันผู้ใหญ่บ้าน ต้องดูผู้นำชุมชนอะไรพวกนี้ ถึงจะได้รับความน่าเชื่อถือจากการติดตามพฤติกรรม ไม่อย่างนั้นแล้วไปทำกฎหมาย แล้วก็ไม่มีใครสอดส่องดูแล แล้วก็คงจะต้องไปพัฒนาคุมประพฤติให้มีประสิทธิภาพ ถ้าเป็นการพักการลงโทษก็คือกระทรวงยุติธรรมต้องรับผิดชอบคุมประพฤติ ต้องแม่นยำ ต้องเชื่อถือได้

ที่เรียนไว้ว่าถ้ากฎหมายเปลี่ยนมาตรการอื่นแทนการชั่งหรือมาตรการอื่นแทนการลงโทษแล้ว
คุมประพฤติจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการยุติธรรมและระบบการลงโทษของประเทศไทย
อย่างยิ่ง ซึ่งต่างประเทศทำไปแล้ว ผมกำลังเดินทางทำเรื่องนี้อยู่ แต่ต้องกำหนดอำนาจหน้าที่ให้
กรมคุมประพฤติดีขีดความสามารถ อันนี้ก็จะมาตอบคำถามที่ว่า การลดวันและพักการลงโทษทำอย่างไร

คำถามที่ ๒) พวกพักโทษหรือพวกที่ถูกชั่งจนครบเกณฑ์แล้วปล่อยออกไปดูแลกันอย่างไร
ปกติแล้วคนที่ปล่อยโดยพ้นโทษเลย ไม่มีกฎหมายอะไรต้องไปดูแลเขาเป็นการละเมิดสิทธิ ถ้าจะไป
ติดตาม แต่ผมเองก็เชิญกระทรวงมหาดไทย เชิญกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
(พม.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าขอความกรุณาถ้าคนเหล่านี้จะไปทำความเสียหาย เพราะพวกนี้
เราปล่อยในฐานะที่ต้องคืนคนดีสู่สังคมต้องไม่ผิดซ้ำและทำให้สังคมปลอดภัย แต่ถ้าคนพวกนี้ทำผิดซ้ำ
แสดงว่าสังคมเริ่มไม่ปลอดภัยแล้ว ทำไมเราจะติดตามคนกลุ่มนี้ได้ เหมือนกฎหมายราชทัณฑ์ที่จะ
ออกมาใหม่ ถึงจะต้องเก็บดีเอ็นเอ (DNA) พวกนี้ไว้ แต่วันนี้ทำไม่ได้จริง ๆ

เรารู้ว่าคุณพวกนี้ประมาณ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ไปผิดซ้ำด้วยสันดาน ด้วยความจำเป็น เพราะ
มักจะเกิดจาก ๑. ไม่มีงานทำ ๒. ไม่มีที่พัก คนกลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มมากที่สุดที่เข้ามาสู่ในกระบวนการผิดซ้ำ
เป็นอย่างนี้เสมอ แล้วเราในฐานะรัฐบาลจะไปแก้เรื่องงาน เรื่องบ้านเป็นปัญหาใหญ่มาก แต่เราก็
พยายามทำ ที่นี้ในกฎหมายราชทัณฑ์ที่จะมาใหม่จะใส่ไว้เลยว่าต่อไปนี้การดูแลคนพวกนี้ไม่ใช่หน้าที่ของ
กระทรวงยุติธรรมกระทรวงเดียว กระทรวงยุติธรรมจะดูภายใน เมื่อปล่อยไปแล้วควรเป็นหน้าที่ของ
องค์กรรัฐทั้งหมดแล้วต้องถูกระบุไว้ด้วย ที่เรากำลังทำทุกวันนี้ เราทำเอ็มโอยู (MOU) กับทาง
กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงแรงงานให้มาฝึกงาน
ก่อน แล้วส่งรายชื่อไปให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ช่วยดูแลคนพวกนี้ แต่วันนี้จะเป็นกฎหมาย
ราชทัณฑ์ฉบับใหม่ออกมาเลยนะครับว่า เมื่อปล่อยไปแล้วกระทรวงมหาดไทยต้องมีหน้าที่ เพราะเขา
เหล่านั้นคือคนในหมู่บ้าน ตำบล ถ้าไปทำผิด ทำอะไรแล้วคุณต้องรับผิดชอบ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็
เดือดร้อน ชาวบ้านก็เดือดร้อน คุณจำเป็นต้องติดตามในฐานะผู้ปกครอง เรื่องแรงงานคุณมีหน้าที่ฝึก
ตั้งแต่ออก ๑ ปี แรงงานต้องหาบริษัท ห้างร้านให้ทำ ผมถึงเรียนว่าอยากจะให้ออกกฎหมายฉบับนี้ด้วย
เข้าไปว่ากระทรวงแรงงานลองประสานผู้ประกอบการเหมือนประเทศญี่ปุ่นเขาทำคือใครที่รับพวกนี้ไป
เช่าลดภาษี หรือช่วยในลักษณะเงินเดือน ๓๐ เปอร์เซ็นต์คนพวกนี้ไม่เคยผิดซ้ำเป็นคนดีของสังคม แล้ว
ยังไปสร้างผลผลิตให้ประเทศชาติด้วย เพราะหน้าที่รัฐคือทำให้ทุกคนเป็นคนที่มีประสิทธิภาพของสังคม
เพราะฉะนั้นรัฐน่าจะต้องมีการใช้จ่ายกับคนพวกนี้บ้าง อันนี้ก็เรียนให้ทราบที่เรา กำลังปรับกฎหมาย
เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ในส่วนของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ก็เรื่องบ้าน
เรื่องสงเคราะห์เรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้มาอยู่ในกระบวนการดูแลหลังจากการปล่อยโทษให้เป็นเรื่อง
เป็นราว แล้วการเก็บข้อมูลต้องเก็บกันจริง ๆ จัง ๆ ว่าประชาชนกลุ่มนี้ปล่อยไปมีการผิดซ้ำสัก
กี่เปอร์เซ็นต์

แต่วันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีให้ดำเนินการไปเลย ไม่ต้องรอกฎหมายใหม่ ใครจะทำอย่างไร
ให้มีสถิติ พอปล่อยตัวออกมาแล้วรายชื่อไปอยู่ที่ฝ่ายปกครองแล้วครับ ไปตรงไหน ก็จะมีปัญหาพวก
พลัดถิ่น แรงงานพลัดถิ่นไม่อยู่กับที่ ผมก็บอกว่าไปถามพี่น้องเขาไปอยู่ไหนก็โอนจากอำเภอไป ต้องทำได้
อย่างน้อย ๗๐ - ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ยังดีกว่าที่ไม่ได้เริ่มทำอะไรเลย ณ วันนี้ไม่ต้องรอกฎหมายออก
วันนี้บูรณาการแล้วก็ทำเรื่องนี้ไป

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ปัญหาการขาดแคลนน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคและการบริโภคในพื้นที่จังหวัดพิจิตร
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๓๐ เมษายน ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรี
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และ นายสุธี มากบุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรี)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๒๓ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ตั้งกระทู้ถาม : นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ

ด้วยปัจจุบันหลายพื้นที่ในประเทศกำลังประสบปัญหาภัยแล้ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคของประชาชนเป็นอย่างมาก แม้รัฐบาลจะพยายามดำเนินการรับมือสถานการณ์ภัยแล้ง โดยส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้เตรียมการป้องกันและรับมือสถานการณ์ภัยแล้งแล้ว แต่ปัญหาการใช้น้ำเพื่ออุปโภคและบริโภค ทั้งเรื่องแหล่งน้ำและคุณภาพของน้ำในบางพื้นที่ยังคงเป็นปัญหาอยู่ โดยเฉพาะในจังหวัดพิจิตร ประชาชนหลายพื้นที่ขาดแคลนน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคและบริโภคอย่างรุนแรง หรือบางแห่งมีน้ำแต่ไม่สามารถใช้เพื่อการอุปโภคและบริโภคได้เนื่องจากคุณภาพน้ำต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่จะนำมาใช้ได้ ซึ่งโยกติแล้วประชาชนส่วนใหญ่จะพึ่งพาน้ำบ่อบาดาล บ่อน้ำบาดาลและน้ำประปาเป็นหลัก แต่เกิดปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพน้ำและแหล่งน้ำ โดยน้ำบ่อก็เริ่มแห้งขอด บางพื้นที่คุณภาพน้ำอาจมีปัญหาเรื่องตะกอนตกค้าง มีกลิ่น รวมทั้งมีสารปนเปื้อนต่าง ๆ มีปริมาณมากเกินมาตรฐาน หากมีการนำไปใช้ในการอุปโภคบริโภคอาจทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย เกิดสารพิษสะสมในร่างกาย หรือหากมีปริมาณสารแปลกปลอมมากเกินไปจนอาจส่งผลให้เกิดการล้มป่วยอย่างเฉียบพลันได้ ทั้งนี้ ปัจจุบันพบว่าสถานการณ์น้ำกว่า ๘๐ ประเทศทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยกำลังประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำสะอาดในการอุปโภคบริโภค และใน ๒๕ ปีข้างหน้า คาดว่าประชากรกว่าครึ่งโลกจะประสบปัญหานี้มากยิ่งขึ้น ดังนั้น รัฐบาลควรมีแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าวอย่างเป็นรูปธรรมและบูรณาการการทำงานร่วมกันจากทุกภาคส่วน จึงขอเรียนถามว่า

๑) รัฐบาลมีนโยบายหรือมาตรการในการบริหารจัดการระบบน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค ทั้งในด้านแหล่งน้ำและด้านคุณภาพน้ำเพื่อการเข้าถึงน้ำสะอาดในทุกพื้นที่หรือไม่ ประการใด

๒) รัฐบาลมีมาตรการเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในพื้นที่ที่ประสบปัญหา เกี่ยวกับคุณภาพน้ำที่ไม่สามารถนำมาใช้อุปโภคและบริโภคได้ โดยเฉพาะในบางพื้นที่ของจังหวัดพิจิตรที่กำลังประสบปัญหาเป็นอย่างมากหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และ

นายสุธี มากบุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำถามที่ ๑)

นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ขอกราบเรียนเป็นเบื้องต้นว่า รัฐบาลได้มีการดำเนินการตามคำสั่งของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดนโยบายและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เพื่อที่จะทำแผนยุทธศาสตร์ ปี ๒๕๕๘ – ๒๕๖๔ เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาแหล่งน้ำทั้งหมด ยุทธศาสตร์เหล่านี้ได้ครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ ทั้ง ๖ เรื่องได้แก่

เรื่องที่ ๑ คือยุทธศาสตร์การจัดการน้ำอุปโภคบริโภค อันนี้เป็นเรื่องแรกที่รัฐบาลให้ความสนใจ

เรื่องที่ ๒ คือยุทธศาสตร์สร้างความมั่นคงน้ำในภาคการผลิต ซึ่งก็หมายความว่าภาคเกษตรกับอุตสาหกรรม

เรื่องที่ ๓ คือยุทธศาสตร์การจัดการน้ำท่วมและอุทกภัย

เรื่องที่ ๔ คือยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำ เรื่องที่ ๕ คือยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ฟื้นฟูต้นน้ำและป้องกันการพังทลายของดิน

เรื่องที่ ๖ คือยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ

ซึ่งเหล่านี้ก็มีแผนดำเนินการในรายละเอียดจนกระทั่งปี ๒๕๖๔ ถ้าถามว่าเราแบ่งภารกิจกับหน่วยงานต่าง ๆ อย่างไร เพราะว่ามีหน่วยงานอย่างน้อยก็ ๕ หน่วยงานที่ทำเรื่องนี้

สำหรับส่วนของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็จะดูเรื่องการชลประทาน ชลประทานก็แปลว่าให้น้ำ แล้วตอนนี้ก็ได้รับการเพิ่มเติมมาเรื่องของการระบายน้ำเพิ่มขึ้นด้วย ส่วนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรับผิดชอบหลายอย่างก็คือ การดูแลแหล่งน้ำธรรมชาติ การบริหารจัดการแหล่งน้ำธรรมชาติและการบริหารจัดการทั้งหมด เรื่องคุณภาพน้ำ เรื่องน้ำบาดาล ต้นน้ำ คือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดูแลเรื่องเหล่านี้หมดทั้งสิ้น สำหรับกระทรวงมหาดไทยซึ่งก็

มีส่วนเกี่ยวข้องสำคัญ ในเรื่องของน้ำประปาและน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคด้วย แต่ที่สำคัญซึ่งรับภารกิจไปก็คือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับภารกิจเกี่ยวกับแหล่งน้ำขนาดเล็กไปด้วยในขณะนี้

ในส่วนของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของชลประทานและการระบายน้ำ อาจจะเรียนทำความเข้าใจไว้ในที่นี้ว่า ศักยภาพในการให้น้ำชลประทานในประเทศไทยในขณะนี้ในพื้นที่ทั้งหมดเท่ากับ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ มีศักยภาพเพียงประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสามารถให้น้ำได้ในระบบชลประทาน คำว่าในระบบชลประทานหมายความว่าแหล่งน้ำมีระบบการจ่ายน้ำที่ชัดเจน ถ้าจะเพิ่มขึ้นอีกกว่า ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ ก็หมายความว่าในพื้นที่ภาคอีสานเราสามารถที่จะใช้แม่น้ำโขงเป็นแหล่งน้ำดิบ แล้วก็นำมาแจกจ่ายน้ำ ทำระบบส่งน้ำระบายน้ำให้กับประชาชนในภาคอีสานได้อีกประมาณสัก ๑๐ - ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งอันนี้ก็ขึ้นอยู่กับภาระงานในเรื่องของการใช้น้ำจากลุ่มแม่น้ำโขงซึ่งมีคณะกรรมการเป็นพิเศษ ซึ่งอันนี้เป็นเรื่องที่จะต้องเริ่มดำเนินการในเร็ววันนี้ แต่ว่าโดยสรุปในขณะนี้ในพื้นที่ประเทศไทยทั้งหมด สามารถส่งน้ำได้โดยระบบการชลประทานได้ประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ นี่คือศักยภาพ ขณะนี้พื้นที่ที่สามารถส่งน้ำได้ก็มีอยู่ประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ ถ้าวางข้างนอกอีก ๖๐ เปอร์เซ็นต์ทำอย่างไร ยุทธศาสตร์ของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของการหาน้ำดิบของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในพื้นที่ที่อยู่นอกพื้นที่เราต้องดำเนินการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กกระจายไปตามพื้นที่ต่าง ๆ ให้ได้ แหล่งน้ำขนาดเล็กที่ได้สร้างไว้เป็นจำนวนมากในขณะนี้ประมาณ ๓,๐๐๐ กว่าแห่งได้ถูกส่งมอบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปแล้ว แต่ว่าจากการสำรวจของกรมชลประทานก็ปรากฏว่าแหล่งน้ำขนาดเล็กเหล่านั้นประมาณครึ่งหนึ่งยังไม่มีระบบส่ง แล้วการบำรุงรักษายังอยู่ในระดับที่ต้องมีการพัฒนาเพิ่มขึ้น คำนวณคร่าว ๆ สามารถที่จะเพิ่มพื้นที่ให้น้ำได้อีกประมาณสัก ๓ แสนกว่าไร่ ถ้าเราทำอะไรสักอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้ ในส่วนนี้เราก็พยายามที่จะรวบรวมตัวเลขแล้วก็จะมาคุยกับรัฐบาลว่าในที่สุดแล้วสิ่งเหล่านี้จะอย่างไร เพราะเมื่อถ้ารัฐบาลจะเข้าไปดูแลเรื่องเหล่านี้อีก คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ต้องอนุญาตให้เราเข้าไปทำ แล้วก็องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ต้องยินดีให้เราเข้าไปช่วยในลักษณะนั้น

ส่วนที่ ๒ ในพื้นที่นอกเขตชลประทาน เรามีโครงการที่จะดำเนินการที่จะให้มีแหล่งน้ำในไร่นาให้มากที่สุด แต่จำนวนความต้องการมีมากเกินไปเกิน ปีหนึ่ง ๆ เราได้งบประมาณที่จะไปดำเนินการประมาณสัก ๖๐,๐๐๐ แห่ง แหล่งน้ำขนาดเล็กในไร่นาอย่างนี้เป็นความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชาวบ้าน แล้วก็ทางรัฐบาล เพราะรัฐบาลไม่จ่ายเงินทั้งหมดต้องมีการร่วมมือกันในแง่ของแรงงานหรือในแง่ของการดำเนินการ ซึ่งเป็นโปรแกรมงานซึ่งคล้าย ๆ กับโครงการอื่น เช่น การแก้ไขพื้นที่ภัยแล้งซ้ำซาก ซึ่งต้องมีการใช้แรงงานถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เหล่านี้เป็นต้น นั่นก็เป็นมาตรการที่ ๒ ซึ่งเราจะดำเนินการและได้ดำเนินการไปแล้ว

ส่วนที่ ๓ ก็คงเป็นภารกิจของหน่วยงานอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งภารกิจที่ได้รับมอบหมายไปทีละค่อนข้างจะชัดเจน ซึ่งผมจะพูดแทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหน่อยก็คือ เรื่องเกี่ยวกับการขุดลอกคูคลองธรรมชาติ ซึ่งเหล่านี้คงจะเป็นภารกิจซึ่งเขาคงจะต้องดำเนินการในพื้นที่นอกเขตชลประทาน ความจริงอันนี้เป็นความจริงที่ผู้คนมักจะไม่ค่อยยอมรับและนึกว่าประเทศไทยจะมีพื้นที่ชลประทานได้หมดทั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ศักยภาพในขณะนี้ก็มีประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เราดำเนินการไปแล้ว ๓๐ เปอร์เซ็นต์ นอกจากว่าเราจะใช้น้ำจากอินเตอร์เนชันแนล วอเตอร์ (International water)

หรือว่าพื้นที่น้ำที่เป็นแหล่งน้ำระหว่างประเทศ เช่น แม่น้ำโขง แม่น้ำสาละวินเข้ามาช่วยในการดำเนินการ ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องมีการเจรจาในรอบต่อไป

สำหรับน้ำที่นำมาใช้จะมี ๔ ประเภทที่นำมาใช้ ประเภทแรกก็คือใช้เพื่อการเกษตร อันนี้ใช้ประมาณ ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ประเภทที่ ๒ ก็เป็นเรื่องอุตสาหกรรมซึ่งใช้ไม่มาก อุปโภคบริโภคสูงกว่าอุตสาหกรรม แต่ว่าสิ่งที่เริ่มมีความสำคัญมากขึ้นทุกทีก็คือการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม นั่นก็คือน้ำจืดที่เราเก็บไว้ในเขื่อนและอาคารชลประทานต่าง ๆ นับวันจะต้องไปใช้ในเรื่องสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น ก็คือผลักดันน้ำทะเลออกไป มิฉะนั้นแล้วทุบรพาคกลางของเราจะถูกน้ำทะเลวิ่งเข้ามาทำให้พืชพันธุ์ทางการเกษตรเสียหายได้อย่างรวดเร็วมาก และระยะหลัง ๆ สิ่งเหล่านี้เริ่มทวีความรุนแรงขึ้น เนื่องจากปัญหาเรื่องโลกร้อนและปัญหาเรื่องน้ำทะเลและอื่น ๆ ซึ่งนักวิทยาศาสตร์ก็กำลังดูแลกันอยู่ว่าจะดำเนินการอย่างไรในเรื่องนี้ ในแผนของคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเราได้ทำแผนไว้เพียงแค่ปี ๒๕๖๙ เป้าหมายโดยส่วนรวมของประเทศจะสามารถเพิ่มพื้นที่แหล่งน้ำชลประทานได้ประมาณ ๑๘.๙ ล้านไร่ ถึงปี ๒๕๖๙ เราจะเพิ่มได้ประมาณ ๘.๗ ล้านไร่ ที่เหลือก็คงจะอยู่ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อไป อันนี้คือขีดความสามารถของการดำเนินการของเรา

ฉะนั้นในเบื้องต้นก็ขอให้ข้อมูลสั้น ๆ ว่า ประเทศไทยมีศักยภาพประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เว้นแต่จะเจรจาเรื่องน้ำระหว่างประเทศได้ เมืองไทยแบ่งพื้นที่ออกเป็น ๒ ประเภท คือ ประเภทที่มีศักยภาพในการให้การชลประทาน อีกพื้นที่หนึ่งที่เหลือก็เป็นพื้นที่ที่จะต้องพัฒนา ในอีกรูปแบบหนึ่งก็คือการกระจายน้ำ ซึ่งส่วนหนึ่งอยู่ในการดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วเรากำลังหาวิธีที่จะร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาแหล่งน้ำให้ดียิ่งขึ้น

นายสุธี มากบุญ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ในส่วนของที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้นำเสนอไปนั้นว่าในเรื่องยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ในเรื่องของการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำนั้นมี ๖ ยุทธศาสตร์ และในยุทธศาสตร์ที่สำคัญยุทธศาสตร์หนึ่งก็คือยุทธศาสตร์แรก ก็คือในเรื่องของน้ำอุปโภคบริโภค ซึ่งในยุทธศาสตร์นี้เราจะดำเนินการให้แล้วเสร็จในปี ๒๕๖๐ ซึ่งยุทธศาสตร์นี้มีความเป็นไปได้ที่หมู่บ้านต่าง ๆ ทั่วประเทศที่ขาดน้ำ จะเห็นว่าทั้งตัวเลขที่ออกมาจากข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้านกชช. ๒ ค ผมย้ำว่า กชช. ๒ ค ที่เราได้ดำเนินการสำรวจไว้ ๗,๔๙๖ หมู่บ้านทั่วประเทศที่ยังขาดแคลนน้ำดื่ม น้ำอุปโภคบริโภค จากจำนวนหมู่บ้านของเรามีอยู่ทั่วประเทศ ๗๔,๙๖๕ หมู่บ้าน เพราะฉะนั้นก็คงประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์โดยประมาณ ซึ่งเราจะสามารถแก้ไขได้หมด แล้วท่านนายกรัฐมนตรีก็ให้ ๕ หน่วยงานหลักแก้ไขปัญหาให้เสร็จสิ้นในปี ๒๕๖๐ ตรงนี้ คงจะเห็นได้ชัดว่าเรามีการวางยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนของรัฐบาลและของการทำงานแบบบูรณาการของกระทรวงและการปฏิบัติในระดับพื้นที่ซึ่งได้รับทราบไปบางส่วนแล้ว

ในส่วนที่ ๒ ในส่วนของการดำเนินการของกระทรวงมหาดไทยคงจะเห็นว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะต้องรับภาระและจะต้องช่วยแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าวมี ๓ หน่วยงานหลัก เป็นรัฐวิสาหกิจ ๒ หน่วย แล้วก็ท้องถิ่นที่เข้าไปดูแลค่อนข้างมากอยู่ในขณะนี้ คงต้องเรียนอย่างนี้ว่า ในเรื่องของการประสานครหลวง เรารับผิดชอบอยู่ใน ๓ พื้นที่ ก็คือ กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ และนนทบุรี มีเพียง ๙ เปอร์เซ็นต์สำหรับส่วนนี้ การประสานส่วนภูมิภาคซึ่งจะต้องรับผิดชอบอีก ๗๔ จังหวัด ต้องกราบเรียนว่ารับผิดชอบได้เพียง ๑๙ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่กับจำนวนครัวเรือนที่มีอยู่

ในส่วนที่ ๓ ก็คือองค์ประกอบครองส่วนท้องถิ่น ๕๘ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นใน ๓ ส่วนนี้ก็รวมแล้ว ๘๓ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นในอีก ๑๗ เปอร์เซ็นต์ของทั่วประเทศก็จะต้องไปอยู่ในกรอบของยุทธศาสตร์ที่ได้นำเรียนไว้ในกรอบเดียวกันที่รัฐบาลได้วางกรอบไว้แล้ว ๗,๔๙๖ หมู่บ้านโดยประมาณ

การประสานส่วนภูมิภาคมีการลงทุนสูง การขยายผลลงไปสู่พื้นที่ค่อนข้างที่จะต้องใช้งบประมาณค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นก็ต้องดูถึงหลักความประหยัด ความคุ้มค่า และแหล่งน้ำดิบที่จะพึงมีเพื่อให้การดำรงของการประสานส่วนภูมิภาคนั้นอยู่ได้ แต่ไม่ใช่ว่าไม่ทำงาน ในส่วนของการประสานส่วนภูมิภาคงบประมาณที่ลงในพื้นที่จังหวัดพิจิตร ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ จำนวน ๑๐๙ ล้านบาท โดยประมาณ คราวเรือนที่ได้รับประโยชน์ ๖,๔๑๖ คราวเรือนโดยประมาณ ณ วันที่ขยายผลออกไปก็จะมีในส่วนที่เป็นพื้นที่ที่เป็นหมู่บ้านที่เกิดภัยแล้งด้วย แล้วก็ส่วนที่น้ำไม่เพียงพอด้วย ตรงนี้ก็ได้ออกไป เพราะฉะนั้นต้องบอกว่าในส่วนของการทำงานในระบบราชการและรัฐวิสาหกิจนั้น บางครั้งในเรื่องข้อจำกัดเรามีอยู่ในเรื่องของงบประมาณที่จะขยายผล เพราะฉะนั้นก็จะต้องขอความเห็นใจว่าเราได้พยายามทำอย่างเต็มที่ตามกรอบงบประมาณที่เราจะพึงมี และเพื่อประโยชน์สุขให้กับพี่น้องประชาชน

คำถามที่ ๒)

นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : สำหรับในส่วนจังหวัดพิจิตรจะมีการดำเนินการอย่างไรบ้าง ซึ่งกระผมเองก็คงจะเน้นเฉพาะในส่วนของการชลประทานเท่านั้น โครงการชลประทานหลัก ๆ ที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดพิจิตรก็มีเรื่องคลองส่งน้ำบำรุงรักษาพลาชุมพล คลองส่งน้ำและบำรุงรักษาตงเศรษฐีแล้วก็ทำบัว แต่ที่จะดำเนินการต่อไปมี ๒ โครงการหลัก โครงการที่ ๑ ก็คือโครงการชลประทานพิษณุโลกระยะที่ ๒ ซึ่งเหล่านี้เป็นเรื่องแหล่งน้ำดิบส่วนในเรื่องเกี่ยวกับแหล่งน้ำเพื่อการบริโภคทางมหาดไทยคงชี้แจง ซึ่งโครงการชลประทานพิษณุโลกฝั่งซ้ายระยะที่ ๒ จะให้เข้ากับอำเภอสามโก้ อำเภอเมือง อำเภอมัญจาคีรี อำเภอวังทรายพูน แล้วก็อำเภอตะพานหินกำลังเสนอขอเปิดโครงการ แล้วก็คิดว่าต้นปี ๒๕๕๙ ก็คงจะเริ่มดำเนินการ โครงการที่ ๒ คือโครงการระบายน้ำและฝายในแม่น้ำยมจำนวน ๓ แห่ง คือประตูระบายน้ำวังอิทก อำเภอสามง่าม ฝายบ้านวังจิต อำเภอโพธิ์ประทับช้าง แล้วก็ประตูน้ำโพธิ์ประทับช้าง อำเภอโพธิ์ประทับช้าง ปี ๒๕๕๘ เรากำลังทำอีไอเอ (EIA) อยู่เพราะว่าแหล่งน้ำเหล่านี้ได้ถูกประกาศเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำตามกฎหมายสิ่งแวดล้อม แล้วก็คิดว่าคงได้รับอนุมัติ ถ้าได้รับอนุมัติแล้วการก่อสร้างจะเริ่มปี ๒๕๖๐ ซึ่งอันนี้จะทำให้น้ำดิบในจังหวัดพิจิตร ในอำเภอต่าง ๆ มีมากยิ่งขึ้น

นายสุธี มากบุญ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : โครงการต่าง ๆ ที่ลงไปเราแก้ปัญหาทั้งระยะเร่งด่วน ระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว มีหมดแล้ว ในปี ๒๕๕๘ ปี ๒๕๕๙ เรามีถึง ๑๓๐ โครงการที่ลงไปอยู่ในพื้นที่ซึ่งจะอยู่ในพื้นที่ขององค์ประกอบครองส่วนท้องถิ่นด้วย อยู่ในพื้นที่ที่ขาดแคลนน้ำต่าง ๆ และในส่วนของการกระทรวงมหาดไทยนั้น ในเรื่องแหล่งน้ำเราลงไป ๑๔ โครงการ ตรงนี้คงได้เห็นชัดว่าเราได้แก้ปัญหาให้กับพื้นที่จังหวัดพิจิตร ที่นี้หันมาดูอีกนิดหนึ่งว่าพื้นที่จังหวัดพิจิตร ๑๒ อำเภอ ๘๘๘ หมู่บ้าน ณ ปีนี้แล้ว ๒๒๑ หมู่บ้าน แต่เราก็ได้ช่วยแก้ไขปัญหามาส่วนหนึ่งอย่างน้อย ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แต่การขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคนั้นในปีนี้น่าจะไม่เกิด เพราะว่าเราสามารถแก้ไขบูรณาการในระดับพื้นที่กับหน่วยงานทุกหน่วยงานรวมทั้งกระทรวงกลาโหมที่เข้าไปดูแล คงจะไม่เกิดปัญหา

ณ เวลานี้เราได้วางกรอบให้กับทางจังหวัดพิจิตรที่ได้รับงบประมาณ ในส่วนของประปาส่วนภูมิภาค เราได้ขยายเม็ดเงินงบประมาณ ๑๐๙,๔๕๐,๐๐๐ บาท อย่างที่ได้กราบเรียนไปแล้ว เพราะฉะนั้นประชาชนได้รับประโยชน์แล้ว ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ นี้ ๔๘ แห่ง จำนวนเม็ดเงินงบประมาณ ๑๐๘ ล้านบาทโดยประมาณ แล้วในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ เราได้เสนอให้ ๕๓ แห่ง อยู่ในพื้นที่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นพื้นที่ที่กระทบกับพื้นที่เรื่องภัยแล้ง แล้วก็ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค เพราะฉะนั้นในส่วนของเรา เราดูแลตลอดเวลาและจะสอดคล้องกับทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กรุณาเสนอไปแล้ว เพราะว่าเป็นภาพรวมเดียวกัน เรามีการทำงานแบบบูรณาการ

ในส่วนของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของกระทรวงมหาดไทย ในปี ๒๕๕๘ ที่เรากำลังจะพิจารณางบเพิ่มเติม โดยเฉพาะจังหวัดพิจิตรขอมา ๑๐๔ บ่อ เราจะลงในพื้นที่ที่เม็ดเงินงบประมาณเพียงพอ แล้วก็เจาะบ่อน้ำบาดาลได้ ท่านคงจะเห็นว่าเราได้มีข้อมูลของทุกจังหวัดเข้ามา อย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ให้ข้อสังเกตใน ๑๗ เพอร์เซ็นต์ ที่เราจะต้องดูแลอยู่

อีกส่วนหนึ่งที่ท้องถิ่นได้ดำเนินการอยู่ในขณะนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) มี ๕ โครงการซึ่งได้รับไปแล้วอยู่ระหว่างดำเนินการในพื้นที่ภัยแล้งที่ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค ณ วันนี้ อีกส่วนหนึ่งเป็นเรื่องของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยชุดลอกแหล่งน้ำก็ได้ให้ไปแล้ว ๒ โครงการ ลักษณะอย่างนี้ก็คงจะช่วยแก้บรรเทาในเรื่องของความเดือดร้อนของพี่น้องราษฎรได้อย่างสมบูรณ์ อีก

ส่วนหนึ่งในประเด็นเรื่องคุณภาพน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้น สามารถมีข้อเสนอแนะแล้วก็สามารถช่วยเหลือสนับสนุนได้ ตรงนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดพิจิตรถ้ามีปัญหาในเรื่องของคุณภาพน้ำ ผมทราบว่าใน ๔ - ๕ อำเภอของจังหวัดพิจิตรไม่ว่าจะเป็นสากเหล็กหรือว่าไล่ตั้งแต่ตะพานหินไป ตรงนี้มีเรื่องคุณภาพน้ำ จริง ๆ แล้วประสานกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เขาก็มีคำแนะนำและสามารถนำเสนอในทางที่สร้างสรรค์ และแก้ไขปัญหาที่ต้นตอได้ในเรื่องของน้ำอุปโภคบริโภค

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	นโยบายรัฐบาลในการควบคุมค่ายาและค่ารักษาพยาบาลที่สูงเกินจริงของโรงพยาบาลเอกชน
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายเจตน์ ศิรธรานนท์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามนายกรัฐมนตรื
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายรัชตะ รัชตะนาวิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และ นางอภิรดี ต้นตราภรณ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรืให้เป็นผู้ตอบกระทู้แทน นายกรัฐมนตรื)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๑๖ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายเจตน์ ศิรธรานนท์

ตามที่มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารปรากฏทางสื่อมวลชนต่าง ๆ ในกรณีที่มีเครือข่ายผู้เสียหายที่เข้ารับการบริการทางการแพทย์ร้องเรียนเกี่ยวกับค่าบริการรักษาพยาบาลของโรงพยาบาลเอกชนที่สูงเกินจริงเป็นจำนวนมาก โดยมีผู้เสนอให้รัฐบาลหามาตรการหรือแนวทางในการควบคุมราคาของค่ารักษาพยาบาลและค่ายาของโรงพยาบาลเอกชนอย่างเข้มงวด เพื่อให้สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาลที่แถลงไว้ต่อรัฐสภาในข้อ ๕. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะนโยบาย ข้อ ๕.๒ ซึ่งเป็นการร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ตลอดจนเป็นไปตามเจตนารมณ์ในร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๔ ที่บัญญัติให้มีการกำกับและควบคุมยาและค่าบริการทางการแพทย์ให้มีราคาและค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมและเป็นธรรมต่อผู้รับบริการอีกด้วย ในส่วนของการร้องเรียนปัญหากับภาครัฐนั้น พบว่าการรับเรื่องร้องเรียนกระจัดกระจายไม่เป็นระบบ และเมื่อร้องเรียนเรื่องดังกล่าวไปยังแพทยสภา ก็ปรากฏชื่อเจ้าของโรงพยาบาลเป็นกรรมการแพทยสภาอยู่ อาจเกิดการหาผลประโยชน์โดยมิชอบได้ อีกทั้งยังยากแก่การตรวจสอบประกอบกับปัจจุบันประเทศไทยยังต้องการเป็นศูนย์กลางด้านการแพทย์ในภูมิภาคอาเซียน แต่หากค่ารักษาพยาบาลมีราคาแพงเกินไป อาจทำให้ผู้ป่วยต่างชาติไม่เดินทางเข้ามารักษาในประเทศไทย ส่งผลให้ไทยอาจต้องสูญเสียรายได้ปีละหลายแสนล้านบาท เพราะที่ผ่านมามีประเทศไทยถือเป็นแหล่งรักษาพยาบาลที่มีราคาถูกและบุคลากรทางการแพทย์มีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม มีข่าวว่ากระทรวงสาธารณสุขกำลังเร่งดูแล และจะเชิญส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมาประชุมในเรื่องดังกล่าว

แต่หากรัฐบาลยังไม่มีแนวทางการแก้ไขหรือนโยบายในการดำเนินการกับกรณีดังกล่าวให้เกิดความชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากกว่านี้ ก็อาจทำให้เกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบกับเศรษฐกิจของชาติในอนาคตได้

จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลจะดำเนินการแก้ไขปัญหานี้อย่างไร และจะยังคงดำเนินนโยบายการค้าเสรีหรือเศรษฐกิจการตลาด ต่อไปหรือไม่ อย่างไร

๒. โรงพยาบาลเอกชนถือเป็นแหล่งสร้างรายได้เข้ารัฐเป็นจำนวนมาก จากการที่ผู้ป่วยและผู้ติดตามชาวต่างชาติเข้ามาใช้บริการรักษาพยาบาลในประเทศไทย ดังนั้น ปัญหาดังกล่าวจะเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินนโยบายของรัฐหรือไม่ อย่างไร โดยเฉพาะนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภาในความร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขตามนโยบายข้อ ๕.๒

๓ ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายรัชตะ รัชตะนาวิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ในปัจจุบันประเทศไทยมีการประกันสุขภาพถ้วนหน้าแก่ประชาชนไทยใน ๓ กองทุน ได้แก่ กองทุนสวัสดิการข้าราชการ กองทุนประกันสังคม กองทุนหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า โดยการให้บริการด้านสุขภาพแก่ประชาชนไทยนั้นมีหน่วยบริการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนร่วมกัน กล่าวคือ กระทรวงสาธารณสุขให้บริการร้อยละ ๘๐ กระทรวงอื่น ๆ ร้อยละ ๑๐ และภาคเอกชน ร้อยละ ๑๐

- ภาคเอกชนนี้มีโรงพยาบาลทั้งหมด ๓๒๙ แห่ง และดูแลผู้ป่วยนอกถึง ๕๕ ล้านครั้งต่อปี แต่ในส่วนของจำนวนเตียง โรงพยาบาลในกระทรวงสาธารณสุขมีจำนวนเตียงร้อยละ ๖๕ ขณะที่ภาคเอกชนมีจำนวนเตียงคิดเป็นร้อยละ ๒๑ ซึ่งรองรับผู้ป่วยในได้ปีละ ๑๖ ล้านคน

รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริการสุขภาพของประชาชนตามนโยบายข้อ ๕.๒ ของรัฐบาลที่มีข้อความตอนหนึ่งว่า รัฐจะสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการสาธารณสุข โดยรัฐเป็นผู้กำกับดูแลให้ความสนับสนุนทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนในการพัฒนาระบบบริการทางแพทย์และสาธารณสุข โดยส่งเสริมการร่วมลงทุนการใช้ทรัพยากรโดยมีข้อตกลงที่รัดกุมและเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย ทั้งนี้รัฐบาลได้ให้ความสำคัญในนโยบายข้อนี้แล้วก็นโยบายที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญอยู่เสมอ ก็คือว่าจะต้องคำนึงถึงประชาชนผู้ที่มีรายได้น้อยด้วย ขณะนี้มีข้อร้องเรียนจากภาคประชาชนดังที่ท่านสมาชิกได้กล่าวเกี่ยวกับการเก็บค่ารักษาพยาบาลโรงพยาบาลเอกชนมีราคาแพง โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่ายา แล้วก็ยังมีการร้องเรียนในกรณีถูกเรียกเก็บเงินเมื่อประชาชนเข้ารับบริการฉุกเฉินวิกฤต ทั้งที่รัฐบาลได้เคยประกาศนโยบายรักษาได้ทุกที่ ฟรีทุกสิทธิตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๔ ค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาลเอกชนที่สูงเกินไปอาจจะส่งผลให้โรงพยาบาลเอกชนของไทยสูญเสียศักยภาพการแข่งขันในภูมิภาคได้ เนื่องจากผู้ป่วยต่างชาติอาจจะย้ายไปรับบริการที่ประเทศอื่น

กระทรวงสาธารณสุขได้ข้อสรุปถึงสาเหตุราคาค่ารักษาพยาบาลแพง ดังนี้

๑) เกิดจากต้นทุนค่าใช้จ่ายเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่พัฒนาขึ้น ต้นทุนยาใหม่ ๆ ต้นทุนการพัฒนาคูณภาพ ต้นทุนการควบคุมความเสี่ยง ต้นทุนที่ดิน สิ่งก่อสร้าง เป็นต้นที่เพิ่มขึ้นตามระดับของมาตรฐานของโรงพยาบาลเอกชนแต่ละแห่ง ซึ่งในประเด็นนี้รัฐบาล มีความเข้าใจดีว่า ต้นทุนที่สูงขึ้นนี้

เป็นในส่วนที่ภาคเอกชนได้แบกภาระไว้ ดังนั้นรัฐบาลก็ไม่ได้มีนโยบายว่าจะต้องทำให้ราคาของโรงพยาบาลเอกชนได้เข้ามาเสมือนกันกับราคาของภาครัฐแต่อย่างใด

๒) ปัจจัยของการกำหนดสัดส่วนกำไรของโรงพยาบาลเอกชนที่เป็นส่วนที่อาจจะทำให้มีค่ารักษาพยาบาลที่แพงขึ้น

๓) การให้บริการตรวจวินิจฉัย รักษาและการรับไว้ในโรงพยาบาลอาจจะไม่สมควร และอาจจะไม่จำเป็น

การแก้ปัญหาดังกล่าวกระทรวงสาธารณสุขได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เช่น กระทรวงพาณิชย์ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ได้กำหนดแนวทางในการแก้ไขไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการแก้ไขปัญหาค่ารักษาพยาบาล แพงของภาคเอกชน

ข้อ ๒ เกี่ยวกับเรื่องค่ายาที่มีราคาแพง ยาเป็นสินค้าควบคุมตามประกาศของคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการปี ๒๕๕๘ กระทรวงพาณิชย์โดยกรมการค้าภายในสามารถที่จะกำหนดให้มีมาตรการปิดราคาป้ายของยาว่ายาชนิดใดควรจะมีราคาเท่าไรและโรงพยาบาลเอกชนก็สามารถมีแนวทางในการที่จะกำหนดส่วนของกำไรและการบริหารจัดการราคายาให้มีความเหมาะสมจากต้นทุนซึ่งในแต่ละโรงพยาบาลจะแตกต่างกันได้ ทำให้ราคายาในแต่ละโรงพยาบาลอาจจะแตกต่างกัน แต่ทั้งนี้ต้องประกาศราคายาให้ประชาชนได้รับทราบ ซึ่งอันนี้จะเป็นกลไกการตลาดอย่างหนึ่ง ส่วนอีกแนวทางหนึ่งคือแนวทางการควบคุมราคา โดยไม่กำหนดให้ประชาชนต้องซื้อยาที่โรงพยาบาลเอกชน ก็คืออาจจะรับยาจากโรงพยาบาลเอกชนหรือไปซื้อยาข้างนอกโรงพยาบาลก็ได้ ทั้งนี้ขณะนี้ทางคณะกรรมการที่ได้แต่งตั้งขึ้นทั้ง ๒ ชุดนี้ก็กำลังปรึกษาหารือกันอยู่ในแนวทางทั้งสอง แล้วก็คงจะมีข้อสรุปภายใน ๑ สัปดาห์

ข้อ ๓ ในการบริการตรวจวินิจฉัย การรับไว้ในโรงพยาบาลโดยไม่สมควรหรือไม่จำเป็น กระทรวงสาธารณสุขจะร่วมมือกับสภาวิชาชีพในการควบคุม กำกับตามมาตรฐานของวิชาชีพต่อไป

ข้อ ๔ กระทรวงสาธารณสุขได้จัดทำเว็บไซต์ (Website) ได้กำหนดให้โรงพยาบาลเอกชนทุกแห่งทำเว็บไซต์ให้ประชาชนตรวจสอบอัตราค่ารักษาของโรงพยาบาลต่าง ๆ โดยเฉพาะโรงพยาบาลเอกชนทุกแห่งต้องนำอัตราค่ารักษาพยาบาลขึ้นเว็บไซต์ของโรงพยาบาลโดยในเบื้องต้นได้จัดทำอัตราค่ารักษาของหัตถการด้วย นอกจากค่ายาแล้วของโรคที่ต้องมีการนัดผ่าตัดล่วงหน้า เพื่อสื่อสารให้ประชาชนได้ตรวจสอบราคาก่อนทำการรักษา

ข้อ ๕ มีการเปิดสายด่วนสนับสนุนบริการสุขภาพ รับเรื่องร้องเรียน ในกรณีที่ประชาชนคิดว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม คือหมายเลข ๐ ๒๑๙๓ ๗๙๙๙ ตลอด ๒๔ ชั่วโมง และเชื่อมต่อกับสายด่วน ของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) คือ ๑๓๓๐ และสายด่วนของการคุ้มครองผู้บริโภค หมายเลข ๑๑๖๖

ข้อ ๖ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการดูแลผู้ป่วยฉุกเฉินที่วิกฤต ที่อาจจะเป็นอันตรายถึงชีวิตตามนโยบายรักษาที่ฟรีทุกสิทธิ ขณะนี้เนื่องจากมีข้อร้องเรียนจากภาคประชาชนว่า ยังไม่ได้รับการดูแลเท่าที่สมควรที่จะเป็น ขณะนี้ยังอยู่ในระหว่างการเจรจากับทางภาคเอกชนที่จะทำให้โครงการนี้ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง ประชาชนได้รับประโยชน์ โดยจะกำหนดเกณฑ์ที่ชัดเจนของภาวะฉุกเฉินวิกฤต กำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลที่เหมาะสมและเป็นธรรมต่อภาคเอกชน

ตลอดจนการส่งตัวกลับหน่วยบริการต้นสังกัดเมื่ออาการดีขึ้น และบริหารจัดการการเบิกจ่ายจากกองทุนให้มีประสิทธิภาพ โดยประชาชนไม่เสียค่าใช้จ่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในโครงการนี้จะทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง

ส่วนเรื่องของการดำเนินการนโยบายทางการค้าเสรีหรือเศรษฐกิจการตลาดนั้นยังเป็นนโยบายหลักของประเทศ การดำเนินงานแก้ไขปัญหาดังกล่าว ตลอดจนมาตรการแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายจะอยู่บนพื้นฐานของตลาดเสรีที่เหมาะสมและเป็นธรรม และมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ แล้วจะคุ้มครองประชาชนให้สามารถเข้าถึงบริการสุขภาพได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

กรณีโรงพยาบาลเอกชนที่ดำเนินนโยบายเกี่ยวกับที่เป็นเมดิคอล ฮับ (Medical hub) จะมีการพัฒนาทางด้านนี้ตามที่รัฐบาลได้แถลงไว้แก่ประชาชนอย่างไร

นโยบายการพัฒนาให้ประเทศเป็นศูนย์กลางทางด้านสุขภาพนานาชาติทำให้ประเทศไทยในขณะนี้ได้ก้าวขึ้นเป็นผู้นำด้านบริการสุขภาพของภูมิภาคและของโลก ทั้งนี้ปัจจัยหลักที่ทำให้ประเทศไทยได้รับการยอมรับได้อย่างราคาที่เหมาะสม การให้บริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากล มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีการต้อนรับด้วยอ้อมกอดมิตรที่ดี มีสถานที่ท่องเที่ยวสวยงาม โดยเฉพาะเรื่องราคาที่เหมาะสมนั้นหากค่ารักษาพยาบาลแพงเกินไปอาจจะทำให้ศักยภาพการแข่งขันลดน้อยลง ถึงแม้ว่าในปัจจุบันนี้ในภาพรวมค่ารักษาพยาบาลของไทยเมื่อเทียบกับต่างประเทศก็ยังต่ำกว่าประมาณ ๓ เท่า แต่ถ้าหากค่ารักษาพยาบาลของภาคเอกชนสูงขึ้นเรื่อย ๆ ก็จะทำให้ศักยภาพการแข่งขันลดลงได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ภาคเอกชนก็พึงที่จะระมัดระวัง

รัฐบาลมีนโยบายที่จะสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นผู้ที่ให้บริการทางการแพทย์ทางภูมิภาคอาเซียนตลอดจนความร่วมมือกับกระทรวงที่เกี่ยวข้อง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงวัฒนธรรมและกระทรวงอื่น ๆ ทั้งนี้โดยที่จะต้องระมัดระวังไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในภาครัฐด้วย รัฐบาลจะช่วยส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางเวลเนส ฮับ (Wellness hub) สนับสนุนให้สถานประกอบการได้คุณภาพมาตรฐาน ส่งเสริมให้ผู้ให้บริการมีความรู้ทักษะด้านศาสตร์นวดไทยเพื่อสุขภาพผ่านการอบรมหลักสูตรที่สนับสนุนบริการสุขภาพรับรอง และพัฒนาเมดิคอล สปา (Medical spa) ให้เป็นที่ยอมรับของชาวต่างชาติ

นอกจากนั้นรัฐบาลยังจะสนับสนุนพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการฝึกอบรมในหลักสูตรบุคลากรสุขภาพด้านต่าง ๆ พัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางประชุมวิชาการได้จัดนิทรรศการทางด้านการแพทย์ซึ่งจะช่วยเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการแพทย์ของภูมิภาค

ดังนั้น การแก้ปัญหาเรื่องราคาค่ายาแพงนี้ก็จะไม่ส่งผลกระทบต่อนโยบายการพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติแต่อย่างใด กระทรวงสาธารณสุขยังได้ให้ความสำคัญในการนำศักยภาพของภาคเอกชนเข้ามาร่วมจัดบริการสุขภาพให้แก่ภาครัฐในลักษณะเซอร์วิสคอนแทรคท์ (Service contract) ตามเขตสุขภาพต่าง ๆ เช่น จุฑารับ - ส่งต่อผู้ป่วยจากภาครัฐเข้ามารักษาต่อที่โรงพยาบาลเอกชนแล้วสามารถเบิกจ่ายได้จาก ๓ กองทุน เช่น ในกรณีของผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตรวมทั้งการพิจารณาลงทุนในกิจการสุขภาพภายใต้พระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นางอภิรตี ตันตราภรณ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์

กรณียาซึ่งมีสิทธิบัตรยา ทำให้ยาราคาแพง สาเหตุส่วนหนึ่งของการคุ้มครองสิทธิบัตรนั้น เป็นเรื่องของระบบการคุ้มครองทางทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเป็นเรื่องระหว่างประเทศ ซึ่งทุกประเทศ มีกฎหมายคุ้มครองอยู่ เพราะฉะนั้นยาที่มีสิทธิบัตรจะยังคงมีราคาแพง ในขณะที่ปลอดการคุ้มครอง ทางสิทธิบัตรแล้ว จะมียาเจเนरिक (Generic) ซึ่งมีราคาต่ำกว่าแต่สำหรับยาที่ยังคงมีการคุ้มครอง ทางสิทธิบัตรนั้น ถ้าหากว่ามีกรณีที่เกิดความจำเป็นเป็นโรคระบาดหรือฉุกเฉินร้ายแรงนั้น ทางรัฐบาล มีสิทธิที่จะสามารถใช้คอมพัลซอรี लाइเซนซิง (Compulsory licensing) ได้ ซึ่งกรณีนี้จะต้องมีการใช้อย่าง ระมัดระวังไม่ให้มีการกระทบกับเจ้าของสิทธิ แล้วก็ใช้อย่างจำกัดเฉพาะเท่าที่จำเป็น ซึ่งความตกลง ระหว่างประเทศก็ได้อนุญาตไว้ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาเมื่อเกิดมีความจำเป็น ทางรัฐบาลโดยกระทรวง สาธารณสุขก็ได้หารือเจรจากับบริษัทผู้เป็นเจ้าของสิทธิ ก็ได้มีการเจรจาเพื่อลดราคายาที่เกี่ยวข้องลงมา ได้ในระดับหนึ่งเพื่อใช้แก้ปัญหาหรือว่าทำให้ยามีราคาถูกลง ซึ่งทางกระทรวงสาธารณสุขก็ได้ดำเนินการ มาด้วยดี แต่การใช้คอมพัลซอรี लाइเซนซิง นั้น ต้องใช้โดยจำกัดและด้วยความระมัดระวังที่สุด เพราะว่าจะ มีผลกระทบทางการค้าที่กว้างขวางมากขึ้น เพราะว่าเช่นกรณีปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในลิสต์ (List) พอนท์ วอตช์ ลิสต์ (Pointy watch list) ของประเทศสหรัฐอเมริกา

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ขอให้พิจารณาปรับปรุงหรือยกเลิกสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรื
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายยงยุทธ ยุทธวงศ์ รองนายกรัฐมนตรี และ พลเรือเอก ณรงค์ พิพัฒนาศัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรืให้เป็นผู้ตอบกระทู้แทน นายกรัฐมนตรื)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๑๖ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ด้วยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ซึ่งมีหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา ถูกตั้งข้อสังเกตจากนักวิชาการ นักการศึกษา และภาคประชาสังคมว่าการประเมินคุณภาพการศึกษาของ (สมศ.) ไม่สามารถสะท้อนคุณภาพการจัดการศึกษาที่แท้จริง กล่าวคือ การประเมินของ (สมศ.) ในขณะนี้เป็นการสร้างภาระ และไม่ตรงเป้าหมายในการประเมิน การประเมินมีเพียงหลักเกณฑ์เดียวทั้งที่สถานศึกษามีความหลากหลายและมีบริบทที่แตกต่างกัน อีกทั้งการประเมินก็ไม่ได้ประเมินในสิ่งที่สถานศึกษาดำเนินงาน จึงไม่ได้สะท้อนถึงคุณภาพของสถานศึกษาอย่างแท้จริง นอกจากนี้ การประเมินที่มุ่งเน้นผู้บริหารสถานศึกษาและครูเป็นสำคัญทำให้ผู้บริหารและครูต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการจัดทำเอกสารจำนวนมากเตรียมไว้รองรับการประเมินเพื่อให้ได้คะแนนที่สูง ผลการประเมินจะได้อยู่ในอันดับที่ดี โดยไม่สนใจการเรียนการสอนนักเรียนในห้องเรียน และในช่วงเวลาที่ผู้ประเมินทั้งภายในและภายนอกมาประเมิน บางโรงเรียนถึงปิดโรงเรียนหรืองดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมาช่วยจัดทำสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้สวยงามและเตรียมการต้อนรับผู้ประเมิน ดังนั้น การประเมินคุณภาพการศึกษาของ สมศ. จึงเป็นการเพิ่มภาระและเป็นอุปสรรคในการจัดการศึกษา ทำให้คุณภาพการศึกษาของเด็กไทยตกต่ำลงอย่างต่อเนื่อง และไม่สามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาของไทยอย่างที่ควรจะเป็น ส่งผลให้มีนักวิชาการ นักการศึกษา และภาคประชาสังคมที่ห่วงใยคุณภาพการศึกษาเสนอให้รัฐบาลพิจารณาปรับปรุงหรือยกเลิกสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีนโยบายที่จะปรับปรุงหรือยกเลิกสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือไม่ ประการใด

๒. เมื่อระบบประเมินเป็นระบบส่งข้อมูลทางออนไลน์ ยังจะมีการจัดจ้างบริษัทประเมินอีกหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายยงยุทธ ยุทธวงศ์ รองนายกรัฐมนตรี

การยุบสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา นั้นยังไม่เหมาะสมในขณะนี้ เพราะว่ามีระบุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ดำเนินการตรงนี้ การประเมินนั้นให้ดำเนินการประเมินโดยหน่วยงานที่เป็นกลางยกตัวอย่างเช่น ถ้าเผื่อจะไปมอบให้ทางกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ประเมินเอง ก็อาจจะผิดหลักการในแง่ที่ว่าต้องเอาผู้ที่เป็นกลางมาประเมิน และจะไม่สามารถที่จะให้ข้อมูลที่เป็นรูปธรรมที่น่าเชื่อถือได้ หรือการประเมินที่ไม่ตรงกับเป้าหมายของคุณภาพ การเรียนการสอนในห้องเรียน แทนที่จะทำให้คุณภาพการศึกษาดีขึ้น ยิ่งทำให้ตกต่ำลงเสียอีก ในระดับมหาวิทยาลัยเขาไม่ค่อยกลัว เพราะว่าเขาสามารถที่จะดำเนินการได้ ยืนอยู่บนขาตัวเองได้ แต่ว่าสถานศึกษาในระดับโรงเรียน ในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ก็ตามหรือในทางด้านวิชาชีพก็ตามนี้ เขาอาจจะยังเกร็ง ๆ อยู่ ก็เลยไม่ค่อยกล้าที่จะออกมามากนัก เป็นเรื่องที่มีความเป็นห่วงในสังคมอย่างมากแต่เท่าที่ผ่านมา ๓ รอบนั้น สมศ. จะไปเน้นเรื่องการประเมินคุณภาพการศึกษาหรือที่ภาษาอังกฤษเรียก แอสเซส (Assess) เป็นหลักเลย แล้วก็เน้นทั้งการประเมินภายนอก แล้วก็ให้มีการประเมินภายใน ส่วนนี้ที่เขาทำมาก็ดี แต่การดำเนินงานอาจมีอุปสรรคบ้างและยังตามเรื่องของการเปลี่ยนแปลงไม่ทัน อันนั้นก็เป็นที่จุดที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง แต่ที่สำคัญจะต้องทำงานเรื่องการรับรองมาตรฐาน คือไม่ใช่แอสเซส นโยบายให้ไปดูเรื่องของการทำระบบรับรองมาตรฐาน ซึ่งเป็นระบบที่จะรับรองโดยความสมัครใจ

กรณีคำถามที่ ๒ เมื่อระบบประเมินเป็นระบบส่งข้อมูลทางออนไลน์จะยังมีการจัดจ้างบริษัทประเมินอีกหรือไม่ จากข้อมูลของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ขณะนี้สถานศึกษาในประเทศไทย ๖๐,๐๐๐ แห่ง กฎหมายบังคับให้ต้องประเมินทุกแห่ง

ทางสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) กำลังมีแนวคิดที่จะแก้กฎหมายทำให้ให้อาจจะไม่จำเป็นต้องประเมินทุกแห่ง แต่ว่าประเมินให้เพียงพอที่จะทราบสถานภาพโดยรวม สมศ. มีเจ้าหน้าที่เพียง ๘๐ กว่าคนแต่จะต้องดำเนินการประเมินจำนวนมากเช่นนี้ย่อมเป็นไปได้ จึงจำเป็นจะต้องจัดจ้างหน่วยประเมิน ซึ่งในรอบแรกนี้เขาจัดจ้างถึง ๗,๐๐๐ คน แต่ว่าค่อย ๆ ลดลงได้หากเห็นว่าไม่จำเป็น ซึ่งก็ลดลงมาจนเหลือเพียง ๒,๕๐๐ คนในรอบที่ ๓ ส่วนในรอบที่ ๔ สำหรับโรงเรียนเล็กซึ่งมีถึง ๒๐,๐๐๐ โรงเรียน นั้นเราก็จะต้องค่อย ๆ พิจารณาว่าเขาอาจจะส่งข้อมูล แต่ว่าทำได้โดยการที่จะส่งโดยวิธีอื่น แต่ก็ยังเป็นวิธีการที่ต้องใช้ระบบไอที

ผู้ตอบกระทู้ถาม : พลเรือเอก ณรงค์ พิพัฒนาศัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ตัวชี้วัดที่ทางสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา สมศ. ได้ตั้งขึ้นมา เพราะว่าตัวชี้วัดหลายตัวที่ไม่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา เนื่องจากว่าสถานศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการเองนี้มีหลายรูปแบบหลายลักษณะไม่ใช่เฉพาะในการศึกษาพื้นฐานสามัญเท่านั้น แต่ยังมีอาชีวศึกษา มีการศึกษานอกระบบมีการศึกษาตามอัธยาศัย สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) สถาบันอุดมศึกษา เพราะฉะนั้นตัวชี้วัดบางตัวที่ไม่สอดคล้องกับบริบทของการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษานั้นก็เป็นปัญหาอุปสรรค

ประการที่ ๑ ตัวชี้วัดนี้ก็มีจำนวนมากเกินไป ซึ่งก็เป็นการสร้างภาระให้กับทางโรงเรียน ซึ่งควรจะต้องมีการลดทอนตัวชี้วัด

ประการที่ ๒ ในเรื่องของคุณภาพมาตรฐานของผู้ประเมิน มาตรฐานเนื่องจากผู้ประเมินมีจำนวนมาก เพราะฉะนั้นการให้ความรู้การอบรมของผู้ประเมินอาจจะไม่ได้มาตรฐานเดียวกัน ผู้ประเมินอาจจะไม่เข้าใจบริบทการศึกษา ไม่เข้าใจลักษณะของโรงเรียน ไม่เข้าใจการจัดการเรียนการสอนของแต่ละโรงเรียน อันนี้ไม่รวมถึงปัญหาที่เกิดจากคุณลักษณะส่วนตัวของผู้ประเมิน

ประการที่ ๓ วิธีการประเมินที่อาจจะไม่ตอบสนองต่อการที่จะนำผลการประเมินนั้นมาใช้ ในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพราะว่าหลายตัวเมื่อประเมินออกมาแล้วผลก็ไม่ได้บังเกิดอะไรขึ้น กับตัวสถานศึกษานั้น ไม่มีผลในทางที่จะนำไปพัฒนาหรือปรับปรุงให้ดีขึ้น

อันนี้เป็นสาเหตุหลัก ๆ ที่เราเห็นว่าเป็นปัญหาของผู้รับบริการ ก็คือโรงเรียนต่าง ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการประเมินออนไลน์ (Online) ที่จะบังเกิดขึ้น จะเป็นการลดภาระให้กับโรงเรียนเป็นอย่างดี และต้องมาพิจารณาว่าร่วมกันว่าดำเนินการส่งการประเมินออนไลน์นั้นในรายละเอียดเราจะทำอย่างไร ผลการประเมินผลการศึกษาของเราเมื่อเทียบกับประเทศในภูมิภาคก็ยังไม่อยู่ในอันดับที่น่าพอใจ อันนี้เป็นปัญหาที่สะสมมานาน ในปีการศึกษาที่เริ่มขึ้นมาคือปีการศึกษา ๒๕๕๘ นี่เป็นต้นไปกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโรงเรียนหรือว่านอกโรงเรียน จะต้องควบคุมให้ได้ ไม่ให้เกินร้อยละ ๑๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดใน ๑ ปี การศึกษา เพราะฉะนั้นใน ๑ ปี การศึกษามีการประเมิน ๒๐๐ วัน เพราะฉะนั้นเราพอจะอนุญาตหรืออะลุ่มอล่วยให้กับกิจกรรมเหล่านี้ได้ไม่เกิน ๒๐ วันโดยประมาณ ซึ่งก็จะลดจำนวนเป็นอย่างมาก เพราะว่าที่ผ่านมาเราใช้เวลาไปมากกว่า ๘๐ กว่าวันจากที่ได้มีการสำรวจแล้วก็ประเมินมา เพราะฉะนั้นเด็กก็จะมีเวลาอยู่ในห้องเรียนมากขึ้น นั่นก็คือ ถ้าเด็กในความดูแลของท่านมีผลการเรียนดีขึ้น มีทักษะทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การศึกษาดีขึ้นจากการประเมินโดยคณะกรรมการ ท่านก็เอาวิทยฐานะไป ดังนั้น วิทยฐานะของครูไปจะเกิดในห้องเรียนเท่านั้น ครูจะไม่ต้องออกนอกห้องเรียนเพื่อไปทำผลงานวิชาการส่วนตัวเอง แต่ก็ไม่ได้หมายถึงว่ายกเลิกในส่วนของการทำผลงานวิชาการ

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ประกาศหลักเกณฑ์การขออนุญาตตั้งหรือย้ายโรงงานน้ำตาล แห่งใหม่ ที่ต้องมีระยะห่างจากเขตโรงงานน้ำตาลเดิม ไม่น้อยกว่า ๕๐ กิโลเมตร
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒ มิถุนายน ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๙/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายมรรณพ เดชวิทักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายจักรมณต์ ผาสุกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๒๕ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายมรรณพ เดชวิทักษ์

ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้เสนอคณะรัฐมนตรีกำหนดหลักเกณฑ์ขออนุญาตตั้งหรือย้ายโรงงานน้ำตาลแห่งใหม่ และที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้แก้ไขประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานน้ำตาล โดยมีหลักเกณฑ์ที่ปรับปรุง คือ โรงงานน้ำตาลแห่งใหม่ที่ขออนุญาตตั้งหรือย้ายโรงงาน ต้องมีระยะห่างจากเขตโรงงานน้ำตาลที่มีอยู่เดิม ไม่น้อยกว่า ๕๐ กิโลเมตร จากเดิมกำหนดไว้ ๘๐ กิโลเมตร เพื่อช่วยลดค่าใช้จ่ายของเกษตรกรในการขนส่งอ้อยและเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการแย่งอ้อยระหว่างโรงงานที่ตั้งใหม่และโรงงานเดิม ข้าพเจ้าเห็นว่าการประกาศหลักเกณฑ์ดังกล่าวมิได้เป็นการแก้ปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกรชาวไร่อ้อยทั่วประเทศ โดยเฉพาะชาวไร่อ้อยจังหวัดสระแก้ว ที่ได้รับความเดือดร้อนแสนสาหัสและต่อเนื่องมาโดยตลอดแต่อย่างใดไม่ ทั้งมิใช่เป็นการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง ตรงจุด ตรงประเด็น กลับเป็นการซ้ำเติมเกษตรกรชาวไร่อ้อยผู้เสียเปรียบ ไม่มีอำนาจต่อรอง และเป็นการสนับสนุนการผูกขาดของตระกูลผู้ประกอบการกิจการโรงงานน้ำตาลประมาณ ๖ ตระกูลเท่านั้น เพราะประกาศหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้มีอาจปฏิบัติได้ หรือปฏิบัติได้ก็จะเป็นไปด้วยความยากยิ่งต่อการประกอบกิจการ ซึ่งการตั้งโรงงานน้ำตาลจะต้องคำนึงถึงภูมิประเทศและภูมิสภาพอันเกี่ยวกับประกอบกิจการนั้นด้วย และเมื่อพิจารณาจากโรงงานน้ำตาลที่มีอยู่ในประเทศไทย ๕๑ โรง ก็ตั้งอยู่ในภูมิประเทศและภูมิสภาพดังกล่าวแล้วที่จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดราชบุรี มีโรงงานน้ำตาลรวมกัน ๘ แห่ง ห่างกันโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๓ - ๒๐ กิโลเมตรเท่านั้น จังหวัดเลย มีระยะเส้นทางห่างกันไม่เกิน ๒๕ กิโลเมตร แต่ถ้าวัดระยะในเชิงเส้นตรง จะห่างกันเพียง ๑๐ กิโลเมตรเท่านั้น ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมคนปัจจุบันเป็นผู้อนุมัติใบอนุญาต รง.๔ ให้ทั้ง ๒ โรงงาน เมื่อประมาณกลางเดือนธันวาคม ๒๕๕๗ ที่ผ่านมา

และในจังหวัดอื่น ๆ ก็มีลักษณะเป็นเช่นนี้ เฉลี่ยแล้วมีรัศมีห่างกันในเชิงเส้นตรงไม่เกิน ๓๐ กิโลเมตร ในรัศมีรอบทิศ ๓๖๐ องศา ถ้าประกาศหลักเกณฑ์นี้มีผลใช้บังคับให้ย้อนหลังได้ จะทำให้เกิดความสับสนอลหม่านและไม่มีทางที่จะเป็นไปได้ โรงงานน้ำตาลต้องรื้อถอน ขยับขยายกันไปเป็นการใหญ่ และไม่สามารถที่จะประกอบกิจการต่อไปได้ก็มี นอกจากหลักเกณฑ์การกำหนดระยะห่าง ๕๐ กิโลเมตร ในเชิงเส้นตรงดังกล่าวกระทรวงอุตสาหกรรมยังได้กำหนดให้โรงงานน้ำตาลที่จะตั้งขึ้นใหม่ ต้องมีชาวไร่อ้อยคู่สัญญา ซึ่งไม่เป็นคู่สัญญากับโรงงานอื่นมาก่อนในปริมาณอ้อยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของกำลังการผลิต ซึ่งทางกระทรวงอุตสาหกรรมอาจกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมให้โรงงานแห่งใหม่ ต้องจัดให้มีชาวไร่อ้อยคู่สัญญาจนครบร้อยละ ๑๐๐ นับจากวันเริ่มต้นผลิตก็ได้ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการแย่งอ้อยจากโรงงานที่มีอยู่เดิมก็สามารถทำได้

จึงขอเรียนถามว่า

- ผู้ขออนุญาตตั้งโรงงานน้ำตาลจะต้องคำนึงถึงภูมิประเทศและภูมิสภาพดังที่กล่าวมาแล้ว การที่กระทรวงอุตสาหกรรมประกาศหลักเกณฑ์การขออนุญาตตั้งโรงงานน้ำตาลแห่งใหม่ต้องมีระยะห่าง ๕๐ กิโลเมตร จากโรงงานเดิม จึงมิใช่หลักเกณฑ์ที่จะแก้ปัญหาได้อย่างแท้จริง ท่านจะทบทวนประกาศกฎเกณฑ์นี้เสียใหม่ได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายจักรมณฑ์ ผาสุกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ในปี ๒๕๔๙ มีข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายเรื่องของระยะทาง เพื่อที่จะสร้างความสมดุลระหว่างโรงงานน้ำตาลกับเรื่องของไร่อ้อยให้สัมพันธ์กัน จึงเป็นที่มาของระยะทาง ๘๐ กิโลเมตร ทำให้เกิดโรงงานขึ้นมาอีก ๕๐ โรง ตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ จนถึงปี ๒๕๕๗

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ก็มีข้อเสนอในระยะทาง ๕๐ กิโลเมตร โดยหลักการแล้ว โรงงาน ๑ โรงงานต่ออ้อย ๒๐,๐๐๐ ตัน เพราะฉะนั้นก็เป็นที่มาว่าในการดูแลความสมดุลระหว่างไร่จำนวนอ้อยที่จะออกมากับขีดความสามารถของโรงงาน โดยใช้ตัวกลางเป็นค่าเฉลี่ยที่เหมาะสม และอาจจะปรับเปลี่ยนได้ พื้นที่ไหนเหมาะสมหรือไม่ อย่างไรก็ตามมีข้อเสนอพื้นที่ไหนที่จะประกาศเป็นโซน (Zone) พิเศษ จะเปลี่ยนจากข้าวมาเป็นอ้อยความเหมาะสมของ ๕๐ กิโลเมตรนี้เหมาะสมอยู่แล้ว เพราะใช้ทั่วประเทศ แต่เพื่อให้เกิดความสมดุลในแง่ของดีมานด์ (Demand) ซัพพลาย (Supply) มีผลผลิตอ้อยทั้งประเทศ ๔๗.๘ ล้านตัน ที่ผ่านมามีปัญหาขัดแย้ง แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นกับชาวไร่อ้อยในปัจจุบันไม่ได้อยู่ที่ชาวไร่อ้อยต้องถูกแย่งอ้อย แต่กลายเป็นว่าชาวไร่อ้อยต้องแย่งกันขายโรงงาน

เวลานี้ปัญหาความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อยทั่วประเทศนั้นเกิดขึ้นจากอ้อยล้นตลาดไม่ควรเอาเรื่องระยะทางมาเป็นนัยสำคัญในการพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตการจัดตั้งโรงงานแห่งใหม่ เพราะไม่มีนัยใด ๆ

ปัจจุบันการตั้งโรงงานน้ำตาลจำเป็นต้องมีธุรกิจต่อเนื่องหรืออุตสาหกรรมลูกโซ่ คือ

๑) โรงงานผลิตแก๊ส (Gas) หรือปุ๋ยธรรมชาติ ปุ๋ยชีวภาพ เพื่อจะได้ไปป้อนให้ชาวไร่ ไม่ต้องไปใช้สารเคมี

๒) โรงงานผลิตไฟฟ้า เพื่อจะได้ใช้ไฟฟ้านั้นมาปั่นปฏิบัติการของโรงงานน้ำตาลแล้วส่วนที่เหลือนั้นขายให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิต

๓) โรงงานผลิตเอทานอล

ณ ขณะนี้อ้อยล้นตลาด มีชาวไร่อ้อยหลายแห่งมาร้องเรียนคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรมและการแรงงาน และคณะกรรมการฯ ได้เสนอทางออกว่า ผู้ที่จะเข้ามาประกอบการ รายใหม่ จะต้องจัดให้มีชาวไร่อ้อยคู่สัญญา ซึ่งเป็นคู่สัญญาที่ไม่เป็นคู่สัญญากับโรงงานเดิมที่มีอยู่เดิม ในอัตราร้อยละ ๕๐ ของกำลังการผลิตของโรงงานแห่งใหม่นั้น ชาวไร่อ้อยคู่สัญญาเหล่านั้นจะต้อง ได้อ้อยมาโดยชอบด้วยกฎหมาย

ปัญหาของชาวไร่อ้อยเกี่ยวข้องหลาย ๆ กระทรวง ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงพลังงาน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ถ้าข้อเสนอให้การจัดตั้งโรงงานต้องเสนอ ครม. จะเป็นการย้อนปัญหาเช่นที่เคยประสบมา เพราะไม่มีที่ไหนในโลกที่ว่าตั้งโรงงานน้ำตาลต้องไปขอ ครม. แต่ว่าโดยหลักสิ่งเหล่านี้ก็มีระบบที่จะต้อง ดูโดยหลัก Demand และ Supply โดยที่เป็นหลักของธรรมชาติอันนั้นคือดีที่สุด เป็นการจัดระเบียบ ครั้งใหญ่ของวงการอุตสาหกรรมน้ำตาล หากย้อนกลับไปเป็นแบบเก่าปัญหาที่เราพยายามที่จะแก้ไขมา ก็ไม่มีวันสิ้นสุด เว้นแต่ถ้าเป็นพื้นที่พิเศษที่จะใช้นโยบายพิเศษ แต่ว่าถ้ากรณีใช้บังคับทั่วประเทศ ควรเข้าไปสู่ในระบบที่ควรจะเป็น และใช้หลักของ Demand และ Supply

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	การดำเนินงานของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒ มิถุนายน ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๑/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรื
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายสมหมาย ภาษี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และ นายอานวย ปะติเส รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรืให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรื)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๓๒ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ

สืบเนื่องจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์การเกษตร ไม่สามารถเป็นที่พึ่งทางด้านการเงินและช่วยเหลือลูกค้าเกษตรกรได้เท่าที่ควร ลูกค้าเกษตรกรส่วนใหญ่ประสบปัญหาการดำเนินงานของ ธ.ก.ส. กล่าวคือ ลูกค้าเกษตรกรที่ประสงค์จะขอสินเชื่อถูกพนักงานที่มีอำนาจพิจารณาอนุมัติสินเชื่อชักชวนเชิงบังคับให้ลูกค้าเกษตรกรซื้อปัจจัยการผลิต อาทิ ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง สารเคมี หรือเมล็ดพันธุ์ข้าวจากร้านค้าหรือสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (สกต.) เพื่อแลกกับการอนุมัติสินเชื่อ ซึ่งหากลูกค้าเกษตรกรปฏิเสธก็จะไม่ได้รับการอนุมัติสินเชื่อหรือใช้เวลาพิจารณาสินเชื่อที่นานกว่าปกติ ทำให้ลูกค้าเกษตรกรที่มีความจำเป็นต้องใช้เงินและไม่มีทางเลือกอื่นต้องยอมซื้อปัจจัยการผลิตเพื่อให้ได้รับการอนุมัติสินเชื่อ ส่งผลให้ลูกค้าเกษตรกรได้รับความเดือดร้อนอย่างมาก เพราะต้องนำเงินที่กู้ได้ส่วนหนึ่งไปชำระค่าปัจจัยการผลิต อีกทั้งยังพบว่าสินค้าและปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ที่จำหน่ายใน สกต. มีราคาที่สูงกว่าราคาตลาดถึงร้อยละ ๒๐ - ๓๐ จึงมีการตั้งข้อสังเกตถึงเรื่องความโปร่งใสและเป็นธรรมในการรับสินค้ามาจำหน่ายใน สกต. นอกจากนี้ ลูกค้าเกษตรกรยังคงถูก ธ.ก.ส. ดำเนินการเร่งรัดการชำระหนี้ ทั้งที่รัฐบาลมีนโยบายแก้ไขปัญหาหนี้สินและบรรเทาความเดือดร้อนให้กับเกษตรกรด้วยการดำเนินโครงการแก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกรรายย่อยผ่าน ธ.ก.ส. ซึ่งเริ่มโครงการตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙

โดยประกอบด้วย โครงการปลดปล่อยหนี้สิน โครงการปรับโครงสร้างหนี้ และโครงการขยายเวลาการชำระหนี้ ซึ่งครอบคลุมการพักชำระหนี้ของเกษตรกร

จึงขอเรียนถามว่า

๑. ผู้รัฐบาลได้ดำเนินโครงการแก้ไขปัญหานี้สินเกษตรกรรายย่อยผ่านธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรไปมากน้อยเพียงใดแล้ว และเหตุใด ธ.ก.ส. จึงยังคงติดตามเร่งรัดการชำระหนี้จากลูกค้าเกษตรกร

๒. สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีการกำหนดมาตรการและหลักเกณฑ์ในการรับสินค้ามาจำหน่ายหรือไม่ ประการใด

๔. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายสมหมาย ภาษี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีนโยบายในการนำหลักการสหกรณ์มาช่วยเหลือแก้ปัญหาให้กับลูกค้าที่เป็นเกษตรกร จึงจัดตั้งเป็นสหกรณ์การเกษตรเพื่อตลาดลูกค้า ธ.ก.ส. โดยเฉพาะ ซึ่งเรียกว่า สหกรณ์การเกษตรเพื่อตลาดลูกค้า (สกต.) ทำหน้าที่เป็นกลไกในการสร้างความเข้มแข็งและสร้างอำนาจต่อรองให้กับชาวนา ชาวไร่ซึ่งเป็นผู้ผลิตผลผลิตออกมา ซึ่งจะเป็นประโยชน์โดยตรงกับลูกค้าที่เป็นสมาชิกอย่างมาก และก็ทำหน้าที่เป็นเครือข่ายรวบรวมการแปรรูปตลาดผลผลิตการเกษตรและจัดหาวัสดุอุปกรณ์เกษตรมาจำหน่าย

- การจัดหาปัจจัยการผลิตมาจำหน่ายของ สกต. คือ การจัดจำหน่ายโดย สกต. ในแต่ละท้องที่จะเป็นไปตามมาตรฐานของกรมวิชาการเกษตร คือ ต้องแสดงป้ายราคาที่ชัดเจน มีความหลากหลายของตราสินค้า มีหลาย ๆ บริษัทให้เลือก ยกตัวอย่าง เช่น สินค้าประเภทปุ๋ยเคมีจะมีตราสินค้า เช่น หัววัวคันไถของบริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด ตรากระต่าย บริษัท เจียไต๋ จำกัด ตราหมอดิน บริษัท เครื่องจักรกลเกษตร จำกัด ตรามงกุฏ บริษัท เทอร่าโกร เฟอร์ติไลเซอร์ จำกัด ตราลูกโลกเกลียวเชือก บริษัท ธุรกิจเกษตร จำกัด เป็นต้น ทั้งนี้ในการดำเนินการ ธ.ก.ส. ก็แนะนำเกษตรกรว่าให้สามารถเลือกซื้อได้ตามสมควรใจ โดยไม่มีการบังคับหรือชักชวนเชิงบังคับ

- วงเงินให้กู้ของ ธ.ก.ส. แบ่งเป็น ๒ วง คือ

๑) วงเงินกำหนดเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิตทางการเกษตรอย่างเพียงพอ ซึ่งในวงเงินนี้ ธ.ก.ส. จะจ่ายเงินกู้โดยโอนเข้าบัญชีของเกษตรกรที่เป็นลูกค้าของ ธ.ก.ส.

๒) วงเงินที่ ๒ เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดหาหรือซื้อปัจจัยการผลิต ซึ่งวงเงินส่วนที่ ๒ ธ.ก.ส. จะอนุมัติเงินนี้ให้ไว้เรียกว่าบัตรสินเชื่อเกษตรกรเพิ่มเติมอีกส่วนหนึ่ง เช่นว่าคนนี้ได้ ๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นไปตามนโยบายตั้งแต่รัฐบาลก่อนหน้านี้ ก็มาดูแลให้กระชั้นขึ้น เพื่อให้เกษตรกรได้มีเงินทุนไว้ใช้จ่ายได้ทันต่อเวลาตามความต้องการ เพื่อลดภาระการไปก่อหรือยืมหนี้ วงเงินในบัตรสินเชื่อเกษตรกร แยกต่างหากจากวงเงินแรก บัตรสินเชื่อเกษตรกรตัวนี้ตามเกณฑ์ของบัตร ไม่ใช่เป็นบัตรเอทีเอ็ม ไม่มีเงินก็ไปเบิก อันนี้เบิกเงินไม่ได้แต่ไปซื้อของเครดิต (Credit)

กรณีที่เสนอให้บัตรสินเชื่อเกษตรกรสามารถแปลงเป็นการเบิกเงินสดมาใช้จะต้อง รมัดระวัง จะให้เป็นเงินสดถ้าจะมีได้ก็ควรเป็นเรื่องชั่วคราว แต่ให้ทำเป็นปกตินั้นอาจมีปัญหาเพราะ จะควบคุมลำบาก และเงื่อนไขข้อหนึ่งก็คือคงจะให้หมดทั้ง ๕๐,๐๐๐ บาท คงไม่ได้ อาจจะเป็น ๒๐,๐๐๐ บาท

นโยบายดังกล่าวรัฐบาลได้เตรียมโครงการให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร กับธนาคารออมสิน ๒ แห่งช่วยกันดู

คณะรัฐมนตรีมีนโยบายเยียวยาประชาชนที่ประสบภัยแล้งอย่างไร

- เรื่องชลประทานดำเนินการเร่งโครงการแก้มลิง รีบทำโครงการบ่อบาดาล การควบคุมน้ำ การระบายน้ำ โครงการฝนหลวง โดยคณะรัฐมนตรีสั่งการรัฐมนตรีทุกกระทรวงให้ไปดูแลการดำเนิน โครงการของหน่วยงานต่าง ๆ ของแต่ละกรมให้เป็นรูปธรรม นอกจากนี้ปลัดกระทรวงได้เชิญหน่วยงาน ที่ดูแลงานโยธาเป็นหลักเกือบ ๒๐ กรม มาประชุมเพื่อเร่งดำเนินการต่าง ๆ

- เร่งโครงการลงทุนใหญ่ ๆ ที่ติดขัดปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะงบประมาณไปถึงประชาชน ถึงหมู่บ้าน ประมาณ ๑.๑ - ๑.๒ ล้านล้านบาท ซึ่งเหลือระยะเวลา ๓ เดือนสิ้นปีงบประมาณ งบที่ใช้ไป ประมาณ ๕๕ เปอร์เซ็นต์ เหลือ ๔๕ เปอร์เซ็นต์ ประมาณ ๕ - ๖ แสนล้านบาท ที่จะเร่งการเบิกจ่าย นอกจากนี้แล้วยังงบประมาณปี ๒๕๕๗ ที่ผ่านมายังมีกันไว้จ่ายอีกประมาณ ๒ แสนล้านบาท และในงบ ที่ยังไม่ได้เบิกจ่าย ต้องเร่งดำเนินการ

- งบฉุกเฉิน รัฐบาลจัดให้จังหวัดละ ๕๐ ล้านบาท เบิกจ่ายไปโดยอำนาจของผู้ว่าราชการ จังหวัด

- นอกเหนือจากนี้มีโครงการช่วยเหลือเกษตรกรในพื้นที่มีหน่วยงานเข้าร่วม ๑๐ แห่ง ยกตัวอย่างกองทุนหมู่บ้านซึ่งมีเงินหมุนเวียนอยู่ในปีก่อน ๑ ล้านล้านบาท ปัจจุบันประมาณ ๓ ล้านล้านบาท หมู่บ้านหนึ่งประมาณ ๓ ล้านบาท ทั้งประเทศมี ๗๙,๐๐๐ หมู่บ้าน

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายอำนาจ ปะติเส รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- การบริหารกิจการสหกรณ์ที่เรียกว่า สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า สกต. นั้น มีความโปร่งใสแค่ไหน

สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส. หรือ สกต. นี้ เป็นการทำงานร่วมกัน ระหว่างกระทรวงการคลังกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กระทรวงการคลัง โดย ธ.ก.ส. กระทรวง เกษตรและสหกรณ์โดยกรมส่งเสริมสหกรณ์และกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ภารกิจของสหกรณ์การเกษตร ที่เราเรียกว่า สกต. นี้ เป็นภารกิจที่จะทำให้ระบบสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส. ได้บรรลุ วัตถุประสงค์ ให้ลูกค้า ธ.ก.ส. ได้รับประโยชน์ ซึ่งมีอยู่ทุกจังหวัดจังหวัดละ ๑ แห่ง

รัฐบาลชุดนี้ได้เน้นนโยบายเรื่องเกษตรไว้ชัดเจนว่า ๑. ต้องทำให้เกษตรกรเข้มแข็ง ๒. ต้องทำให้องค์กรเกษตรกรเข้มแข็ง ๓. คือพหุองค์กรเกษตรกรที่เข้มแข็งแล้วไปทำธุรกิจให้คืบหน้าไป ถึงการเข้าตลาดการค้าได้ สามารถส่งออกต่างประเทศได้

- รัฐบาลจะบริหารจัดการเรื่องสหกรณ์ ปรับปรุงสหกรณ์อย่างไร

การดำเนินการสหกรณ์นั้นยังมีปัญหาอยู่หลาย ๆ เรื่อง สหกรณ์ประเภทต่าง ๆ ที่มีปัญหา ก็คือ สหกรณ์ทางด้านสินเชื่อ สหกรณ์ออมทรัพย์ แต่ในภาคสหกรณ์การเกษตรแท้ ๆ ซึ่งหมายถึง สกต. เป็นสหกรณ์ที่บริหารด้วยเกษตรกรซึ่งไม่มีความเข้มแข็งนัก แต่ก็มีสหกรณ์ที่เข้มแข็งสามารถที่จะส่งออก ไปต่างประเทศ เช่น สหกรณ์ข้าวที่จังหวัดร้อยเอ็ด สหกรณ์ยางที่ภาคใต้

รัฐบาลกำลังปฏิรูประบบเรื่องหนี้สินของสหกรณ์ ส่วนหนึ่งของตัวสหกรณ์โดยเฉพาะนั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีคณะกรรมการดูแลเรื่องนี้โดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นที่ถูกฟ้องดำเนินคดี ถูกบังคับคดีอยู่ในชั้นต่าง ๆ รัฐบาลพยายามที่จะจัดการเรื่องนี้เพื่อไม่ให้ต้องถูกยึดทรัพย์ถูกบังคับคดี เอาที่ดินไป ดังนั้น การปรับปรุงสหกรณ์ตอนนี้อยู่ในขั้นตอนของการปฏิรูปเต็มระบบ โดยการดำเนินการ จัดขึ้นของสหกรณ์ไว้ สหกรณ์ที่มีหนี้มากหรือหนี้น้อย

การให้ความสำคัญและการแก้ปัญหาเรื่องหนี้ของสหกรณ์นั้น และการพยายามที่จะขยับ สหกรณ์จากต้นทุนไปสู่ปลายทางรูปแบบต่าง ๆ สหกรณ์ที่เข้มแข็งแล้วขยับขึ้นไป การเสนอแนวทางว่า การขับเคลื่อนนี้จากกลุ่มเกษตรกรไปเป็นสหกรณ์ จากสหกรณ์ที่ขายภายในชุมชนไปสหกรณ์ที่ขาย ในประเทศจากในประเทศก็ไปขายที่ต่างประเทศ

- เรื่องเตรียมความพร้อมที่จะแก้ปัญหาเรื่องภัยแล้ง

๑) เบื้องต้น คือ หนี้ การพักชำระหนี้กำลังพิจารณาอยู่ในคณะกรรมการว่าจะดำเนินการ อย่างไร

๒) การเตรียมพร้อมสำหรับฤดูกาลใหม่

กรณีแรกหากฝนไม่มาจริง ๆ ก็จำเป็นจะต้องทำในสิ่งที่ไม่ต้องอาศัยน้ำหรือถ้ามาน้อย ก็ต้องอาศัยน้ำให้น้อยที่สุด เช่น ปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์จะเตรียมพันธุ์สัตว์ต่าง ๆ

การเตรียมเมล็ดพันธุ์ รวมถึงเรื่องของการส่งเสริมการตลาด ในขณะนี้การจัดการอยู่ใน ระดับของจังหวัดที่จะวางแผนส่งไปที่ส่วนกลาง

๕. ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

-

๕. การติดตามผลกระทบ

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	การรับคนพิการเข้าทำงาน
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๑/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรี
ผู้ตอบกระทู้ถาม	พลตำรวจเอก อุดุลย์ แสงสิงแก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรี)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๑๕ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ด้วยประเทศไทยมีคนพิการประมาณ ๑.๕ ล้านคน หรือร้อยละ ๒.๒ ของประชากรทั่วประเทศ และคนพิการส่วนใหญ่ยังต้องการความช่วยเหลือ รวมถึงสวัสดิการเพิ่มเติมจากรัฐ โดยต้องการเงินสนับสนุนมากที่สุด รองลงมาคือ มีงานมีรายได้ ซึ่งทางภาครัฐก็ตระหนักถึงความต้องการดังกล่าวและมีความพยายามที่จะจัดสรรสวัสดิการและสร้างโอกาสในด้านอาชีพและการมีงานทำ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตคนพิการ โดยตราพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการ และหน่วยงานของรัฐรับคนพิการเข้าทำงาน หากนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการมีได้รับคนพิการเข้าทำงานก็ให้ส่งเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะรับคนพิการเข้าทำงาน หรือนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการไม่รับคนพิการเข้าทำงานและไม่ประสงค์จะส่งเงินเข้ากองทุนหน่วยงานของรัฐ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการอาจให้สัมปทานจัดสถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการ จัดจ้างเหมาช่วงงาน ฝึกงาน หรือให้ความช่วยเหลืออื่นใดแก่คนพิการ อย่างไรก็ตาม แม้จะมีกฎหมายที่ส่งเสริมการจ้างงานคนพิการไว้แล้วก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติพบว่า คนพิการยังไม่สามารถเข้าถึงการจ้างงานได้อย่างเต็มที่ และหน่วยงานของรัฐก็ไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายครบถ้วนทุกหน่วยงาน จึงสมควรที่รัฐจะมีมาตรการส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐ และสถานประกอบการเอกชนปฏิบัติตามกฎหมายกำหนด เพื่อที่คนพิการจะได้มีโอกาสมีงานทำ มีรายได้สำหรับเลี้ยงตนและครอบครัว

จึงขอเรียนถามว่า

๑. หน่วยงานของรัฐได้รับคนพิการเข้าทำงานตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดไว้หรือไม่ ประการใด

๒. หน่วยงานของรัฐที่ไม่ได้รับคนพิการเข้าทำงานได้จัดให้มีบริการอื่นใดทดแทนการรับเข้าทำงานหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : พลตำรวจเอก อุดลย์ แสงสิงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คำถามที่ ๑ และ ๒ ปัจจุบันประเทศไทยมีคนพิการทั้งสิ้น ๑,๖๖๒,๘๖๒ คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๒.๕ ของประชากร ในปี ๒๕๕๖ ที่ผ่านมาหน่วยงานภาครัฐมีการรายงานเข้ามา จำนวน ๒๙๐ หน่วย ได้มีการส่งรายงานเกี่ยวกับการรับผู้พิการเข้ามาจำนวนทั้งสิ้น ๒๑๘ หน่วย และรับผู้พิการเข้าทำงานจำนวน ๑,๔๕๖ คน ซึ่งถือว่าอัตราส่วนประมาณ ๑๓.๓๒ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งต้องรับประมาณ ๑๙,๐๐๐ คน จึงต้องรับเพิ่มอีก จำนวน ๙,๔๗๓ คน สาเหตุที่ขณะนี้หน่วยงานภาครัฐยังไม่สามารถรับคนพิการเข้าทำงานได้ตามอัตราที่กำหนดนั้นมาจาก ๒-๓ ประการ ดังนี้

ประการแรก คนพิการยังมีข้อจำกัดในการไปสอบแข่งขันการเข้ารับราชการกับบุคคลทั่วไป

ประการที่สอง ข้อจำกัดของอัตราภาครัฐแต่ละหน่วยงานยังไม่ได้ระบุตำแหน่งเฉพาะคนพิการไว้

ประการที่สาม เจตคติของคนในสังคมยังมองว่าคนพิการยังไม่เหมาะสมกับงานภาครัฐ

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการของรัฐบาลในการขับเคลื่อนเรื่องนี้ได้ดำเนินการในหลายประการ ดังนี้

ประการแรก ได้ทำความเข้าใจกับหน่วยงานภาครัฐ โดยทำหนังสือชี้แจงถึงแนวทางปฏิบัติ

ประการที่สอง ได้มีการจัดสัมมนาเพื่อให้ทุกหน่วยงานได้มีความเข้าใจทุกปี

ประการที่สาม ได้มีการดำเนินการจัดอบรมเตรียมความพร้อมในการทำงานของคนพิการ และจัดทำเว็บไซต์ (Website) ตลอดจนคนพิการให้เข้ามาสู่ตลาดแรงงานได้ ซึ่งได้มีข้อมูลว่าเป็นตลาดแรงงานคนพิการ

ประการที่สี่ ได้มีการประกาศโฆษณาข้อมูลการปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ และ มาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ต่อสาธารณะทุกปี ได้มีการประชุมหารือกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเกี่ยวกับการสนับสนุนการทำงานของคนพิการในภาครัฐได้ยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบของคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายนโยบายกำลังพลภาครัฐ หรือ คปร. ที่ไม่ให้เพิ่มจำนวนข้าราชการ ได้ดำเนินการขอสงวน

ตำแหน่งข้าราชการที่เกษียณอายุราชการแต่ละปีไว้เป็นตำแหน่งที่รับคนพิการเข้าทำงาน และส่งเสริมคนพิการให้ได้รับการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษาเพิ่มมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อผู้ด้อยโอกาสให้เข้าถึงบริการของรัฐอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม โดยมองว่าผู้พิการคือพลัง ไม่ใช่ภาระของสังคมอีกต่อไป รัฐบาลได้อนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมเป็นเบี้ยคนพิการ ซึ่งแต่เดิมจ่ายคนละ ๕๐๐ บาทต่อเดือน มากกว่า ๒๐ ปี ปีนี้ได้อนุมัติแล้วจำนวน ๘๐๐ บาทต่อคนต่อเดือน ซึ่งมีผลตั้งแต่ตุลาคมที่แล้ว และได้มีแผนงานโครงการที่จะขับเคลื่อนเพื่อให้ผู้พิการนั้นสามารถออกจากบ้านได้ คือการจัดทำแผนงานด้านสถาปัตยกรรม โดยได้มีการวางแผนการพาผู้พิการออกจากบ้านเพื่อไปเรียนหนังสือ ไปทำงาน อีกทั้งยังมีการจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มอาชีพคนพิการ โดยใช้กองทุน ๑๒๙ ล้านบาทในเป้าหมาย ๖,๔๘๐ คน และยังร่วมโครงการกับทางมูลนิธิสากลเพื่อคนพิการ และสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) จัดทำตุ้มล่ามภาษามือ จำนวน ๑๕๐ ตู้

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

- การดำเนินการให้หน่วยงานของรัฐรับคนพิการเข้าทำงาน

๕. การติดตามผลกระทบ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้ติดตามข้อสังเกตไปยังกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้มีหนังสือที่ พม ๐๒๐๙/๑๓๙๑๖ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งว่า ได้ดำเนินงานส่งเสริมการจ้างงานคนพิการในหน่วยงานภาครัฐ ดังนี้

๑. นำเสนอคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ โดยรองนายกรัฐมนตรี (นายยงยุทธ ยุทธวงศ์) ประธานกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ เป็นประธานการประชุม ซึ่งคณะกรรมการได้มีมติเห็นชอบให้กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการจ้างงานคนพิการในหน่วยงานของรัฐ ดังนี้

๑.๑ ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีผู้ปฏิบัติงานตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป รับคนพิการที่สามารถทำงานได้ เข้าทำงานตามมาตรา ๓๓ หรือให้สัมปทานตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้ครบตามอัตราส่วนที่กฎหมายกำหนด ภายในปีงบประมาณ ๒๕๖๑

๑.๒ ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีผู้ปฏิบัติงานตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป รายงานผลการปฏิบัติหรือนำเสนอแผนการดำเนินงานทุก ๑ ปี โดยกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นผู้รวบรวมรายงานผลการดำเนินงานเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

๒. คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ได้มีมติเห็นชอบให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการรับคนพิการเข้าทำงานให้ครบถ้วนตามอัตราส่วนที่กฎหมายกำหนด ภายในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ โดยให้รายงานผลการปฏิบัติหรือนำเสนอแผนการดำเนินงานทุก ๑ ปีตามที่กระทรวงเสนอ

๓. ดำเนินการจัดประชุมหารือกับสำนักงาน ก.พ. เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ โดยมีข้อสรุปในการดำเนินการรับคนพิการเข้าทำงานในหน่วยงานของรัฐ ดังนี้

๓.๑ สำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือเวียนที่ นร ๑๐๐๔/ว ๒๑ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แจ้งเวียนกระทรวง กรม และจังหวัด เรื่อง การสรรหาและเลือกสรรคนพิการเข้าทำงานในส่วนราชการ โดยได้ยกเลิกแนวทางปฏิบัติในการสรรหาและเลือกสรรคนพิการเข้ารับราชการตามหนังสือเวียนที่ นร ๑๐๐๔/ว ๒๒ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ และให้ส่วนราชการดำเนินการสรรหาและเลือกสรรคนพิการเข้าทำงานในส่วนราชการตามหนังสือเวียนฉบับใหม่ และรายงานผลตามแบบที่กำหนด หากไม่สามารถรับคนพิการเข้าทำงานได้ให้จัดสัมปทานตามมาตรา ๓๕ โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติ ดังนี้

๓.๑.๑ ให้ปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีบริหารจำนวนผู้ปฏิบัติงานในภาพรวม กำหนดอัตราส่วนการรับคนพิการเข้าทำงานและแจ้งส่วนราชการในสังกัดทราบ

๓.๑.๒ ให้ส่วนราชการดำเนินการกำหนดตำแหน่งที่จะรับคนพิการเข้าทำงาน

๓.๑.๓ ถ้าจะรับคนพิการเข้าเป็นข้าราชการ ให้ถือว่าเป็นกรณีที่มีเหตุพิเศษตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ (การคัดเลือกบรรจุบุคคลเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งโดยไม่ต้องดำเนินการสอบแข่งขัน)

๓.๑.๔ การรับคนพิการเข้าทำงานต้องเป็นคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการและไม่มีคุณสมบัติต้องห้ามตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

๓.๑.๕ กรณีที่ส่วนราชการไม่สามารถรับคนพิการเข้าทำงานได้ให้รายงานปลัดกระทรวงเพื่อเกลี้ยไปให้ส่วนราชการอื่นในสังกัดดำเนินการแทน หากทำไม่ได้ให้จัดสัมปทานตามมาตรา ๓๕ แทน

๓.๑.๖ ให้ส่วนราชการรายงานผลให้สำนักงาน ก.พ. ทราบหลังการดำเนินการทุกครั้ง และหากจัดสัมปทานแทนให้รายงานภายใน ๓๐ กันยายนของทุกปี

๓.๒ สำนักงาน ก.พ. ยินดีร่วมมือกับกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในการชี้แจงทำความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติให้กับส่วนราชการที่เป็นข้าราชการพลเรือน ๑๖๗ หน่วยงาน โดยในช่วงต้นเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ นี้ สำนักงาน ก.พ. จะจัดประชุมชี้แจงแนวปฏิบัติตามหนังสือเวียนดังกล่าวนี้ จะเชิญผู้แทนกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเข้าร่วมชี้แจงด้วย ทั้งนี้ รวมถึงการจัดประชุมชี้แจงอื่น ๆ ที่กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการจะจัดให้มีขึ้นในคราวต่อไปด้วย

๓.๓ สำนักงาน ก.พ. ขอทราบข้อมูลการจ้างงานคนพิการตามมาตรา ๓๓ ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในปี ๒๕๕๘ จำนวน ตำแหน่ง ลักษณะงาน รวมถึงผลการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการแนะนำให้กับส่วนราชการอื่น ๆ นำไปพิจารณาดำเนินการจ้างคนพิการต่อไป

๓.๔ กรอบเวลาในหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขแบบท้ายหนังสือเวียนที่ นร ๑๐๐๔/ว ๒๑ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่กำหนดภายในระยะเวลา ๑๐ ปี นั้น ให้ถือตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ คือภายใน ๓ ปี เนื่องจากเป็นการกำหนดเวลาเอาไว้ก่อนที่คณะรัฐมนตรีจะมีมติ

๓.๕ สำนักงาน ก.พ. ยืนยันว่าในปัจจุบันนี้ไม่มีการยุบเลิกตำแหน่งข้าราชการที่เกษียณอายุราชการ เพราะเป็นอำนาจหน้าที่ของ อกพ. ของแต่ละส่วนราชการที่สามารถจะบริหารจัดการและสามารถเอามากำหนดเป็นตำแหน่งเฉพาะสำหรับคนพิการได้

๓.๖ สำนักงาน ก.พ. เห็นด้วยกับการกำหนดให้เป็นตัวชี้วัดสำหรับส่วนราชการซึ่งจะต้องหารือกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ต่อไป

๔. มีหนังสือแจ้งเวียนมติคณะรัฐมนตรี ในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ พร้อมกับชี้แจงแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายการจ้างงานคนพิการในหน่วยงานของรัฐ ทั้งการรับคนพิการเข้าทำงานตามมาตรา ๓๓ และการให้สัมปทานตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

๕. แผนการดำเนินงานส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐรับคนพิการเข้าทำงาน

๕.๑ จัดอบรมทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพของคนพิการให้สอดคล้องกับตำแหน่งสำหรับคนพิการในหน่วยงานภาครัฐและสถานประกอบการ

๕.๒ ปรับปรุงพัฒนาเว็บไซต์ตลาดงานคนพิการ (www.ตลาดงานคนพิการ.com หรือ www.jobpwdthai.com) เพื่อให้คนพิการ นายจ้าง และหน่วยงานภาครัฐ ผ่านระบบออนไลน์ รวมทั้งแจ้งข้อมูลตำแหน่งงานให้แก่คนพิการ และจับคู่งานคนพิการกับนายจ้าง และหน่วยงานภาครัฐ (Matching)

๕.๓ จัดประชุมชี้แจงแนวทางการปฏิบัติตามระเบียบสัมปทานฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งออกตามมาตรา ๓๕ เพื่อสนับสนุนการจ้างงานคนพิการเพิ่มขึ้นในหลายวิธี เช่น จัดสถานที่ให้คนพิการจำหน่ายสินค้าหรือบริการหรือสลากกินแบ่งรัฐบาล รวมทั้งสามารถจัดจ้างเหมาช่วงงานหรือจ้างเหมาบริการโดยวิธีกรณีพิเศษได้ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือให้ช่วยเหลืออื่นใดแก่คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการ เช่น การประกอบอาชีพ หรือซื้อสินค้าจากคนพิการ ซึ่งการแก้ไขปรับปรุงระเบียบสัมปทานฯ มีผลให้การดำเนินการตามมาตรา ๓๕ มีความชัดเจนมากขึ้น โดยมีการแก้ไขกฎหมายให้หน่วยงานของรัฐใช้กฎหมายวิธีการพัสดุในการจ้างเหมาคนพิการ และที่สำคัญไม่ได้กำหนดมูลค่าในสัญญาเหมือนกับกรณีเอกชน

๕.๔ ดำเนินการประกาศโฆษณาข้อมูลการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๕ ตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ทุก ๆ ปี

๕.๕ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการทำแผนการจ้างคนพิการกับหน่วยงานของรัฐเป็นรายกลุ่ม
กระทรวง รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐ จำนวน ๔ ครั้ง โดยเชิญ
ผู้รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานเข้าร่วมประชุม และรายงานแผนปฏิบัติการต่อฝ่ายบริหาร

๕.๖ จัดประชุมติดตามผลการดำเนินงานเป็นรายกลุ่ม

๕.๗ ดำเนินการรวบรวม สรุป และรายงานผลการปฏิบัติต่อคณะรัฐมนตรี

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ปัญหาเงินกองทุนช่วยเหลือครูและบุคลากรทางการศึกษา (ช.พ.ค.)
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๗/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ผู้ตอบกระทู้ถาม	พลเรือเอก ณรงค์ พิพัฒนาศัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๓๐ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ด้วยปัจจุบันครู อาจารย์หรือบุคลากรทางการศึกษาได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา (สกสค.) โดยเห็นว่าการบริหารจัดการเกี่ยวกับกองทุนช่วยเหลือครูและบุคลากรทางการศึกษา (ช.พ.ค.) ในหลาย ๆ เรื่อง อาจมีความไม่โปร่งใส โดยเฉพาะในส่วนกองทุนฌาปนกิจสงเคราะห์ ที่มีวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือเพื่อนครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยสมาชิกจะร่วมชำระค่าสงเคราะห์ศพ ศพละ ๑ บาท ซึ่งหากมีผู้เสียชีวิตจะได้รับการช่วยเหลือในส่วนค่าจัดการศพ เงินสงเคราะห์ครอบครัว แต่การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเกิดความไม่ชัดเจน ไม่โปร่งใส และตรวจสอบได้ยาก ทั้งนี้ มีข้อมูลว่ามีการใช้จ่ายเงินที่ไม่ถูกต้องและยังมีการกล่าวอ้างว่าต้องมีค่าดำเนินการในเรื่องดังกล่าวด้วย โดยข้อมูลเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๘ มีสมาชิก ๙๙๗,๖๔๒ คน เสียชีวิต ๕๑๓ คน ครอบครัวจะได้รับเงินฌาปนกิจ ๙๕๗,๗๓๗ บาท (ค่าจัดการศพ ๒๐๐,๐๐๐ บาท จ่ายใน ๒๔ ชั่วโมง เงินสงเคราะห์ครอบครัว ๗๕๗,๗๓๗ บาท จ่ายให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับจากประกาศเสียชีวิต) ซึ่งมีเงินหายไปศพละ ๓๙,๙๐๕ บาท จำนวน ๕๑๓ ศพ เป็นเงิน ๒๐,๔๗๑,๒๖๕ บาทในหนึ่งเดือน และคิดเป็นปีละ ๒๔๕,๖๕๕,๑๘๐ บาท ซึ่งถือว่ามียุทธค่าสูงมาก นอกจากนี้ยังมีกรณีโครงการเงินกู้ ช.พ.ค. ที่ได้ร่วมกับธนาคารในกำกับของรัฐและบริษัทประกันภัยได้ปล่อยสินเชื่อกู้เงินโดยบังคับ ซึ่งจะเป็นประโยชน์หากผู้กู้เสียชีวิต ทางบริษัทประกันภัยจะชดใช้หนี้คืนให้ทั้งหมด แต่จากการตรวจสอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพบว่าทางธนาคารและบริษัทประกันภัยดังกล่าวได้ทำประกันอุบัติเหตุและสุขภาพ ไม่ใช่ประกันชีวิตตามที่แจ้งกับครูผู้กู้ อีกทั้งไม่ได้ให้กรมธรรม์ใด ๆ แก่ครูผู้เอาประกัน อันจะมีมูลค่าความเสียหายสูงมาก อย่างไรก็ตาม ยังมีการบริหารจัดการในหลายกรณีที่ส่อเจตนาทุจริตมีการนำเงินกองทุนไปใช้และอาจสร้างความเสียหายได้ และหากมีการทุจริตเกิดขึ้นจริงจะทำให้สมาชิกได้รับผลกระทบ

ทั่วประเทศ ดังนั้น ภาครัฐต้องเร่งดำเนินการตรวจสอบและมีมาตรการในการบริหารจัดการและควบคุม เพื่อให้เกิดความโปร่งใส ไม่ให้มีการทุจริตและใช้เงินกองทุนอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุดตรงตามวัตถุประสงค์ของเงินกองทุนดังกล่าว

จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีนโยบายหรือมาตรการในการตรวจสอบการทุจริต การใช้เงินกองทุนช่วยเหลือ ครูและบุคลากรทางการศึกษา (ช.พ.ค.) ในแต่ละโครงการ โดยเฉพาะกรณีกองทุนฌาปนกิจสงเคราะห์ หรือไม่ ประการใด

๒. รัฐบาลจะมีนโยบายในการควบคุม ดูแล รวมทั้งการบริหารจัดการเงินกองทุนช่วยเหลือ ครูและบุคลากรทางการศึกษา (ช.พ.ค.) เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการตั้ง กองทุนหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : พลเรือเอก ณรงค์ พิพัฒนาศัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ในเรื่องที่กล่าวมาถึง ๓ ประเด็นหลัก ๆ

ประเด็นแรก ก็คือการที่เหมือนกับว่าครูที่เป็นสมาชิกของการฌาปนกิจสงเคราะห์ช่วยเพื่อน ครูและบุคลากรทางการศึกษา (ช.พ.ค.) ถูกหลอกให้ไปทำการประกันแทนที่จะเป็นประกันชีวิตก็เป็น ประกันสุขภาพ อุบัติเหตุแทน

ประเด็นที่ ๒ ก็คือในการที่เหมือนกับถูกหลอกให้ไปกู้เงินของ ช.พ.ค.

ประเด็นที่ ๓ ก็คือมีการนำเงินกองทุนไปใช้ในการลงทุนกับภาคเอกชนซึ่งอาจจะไม่ถูกต้อง

- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครู และบุคลากรทางการ ศึกษา สกสค.

- **การคำนวณจำนวนสมาชิก** จะต้องมีการประกาศจำนวนสมาชิกทุกรอบเดือน เพื่อจะ ใช้เป็นตัวเลขในการนำไปคำนวณเงินและการเก็บเงิน จำนวนสมาชิกที่มีการประกาศในรอบเดือนนี้ก็จะ มาจากจำนวนสมาชิกเดิมจากเดือนที่แล้ว บวกด้วยจำนวนสมาชิกของ ช.พ.ค. ที่มีการสมัครเข้ามาใหม่ บวกกับจำนวนสมาชิก ช.พ.ค. ที่ขอกลับเข้ามาใหม่ ลบด้วยจำนวนสมาชิกที่เสียชีวิตออกไปในแต่ละ รอบเดือนที่เราประกาศ เพราะฉะนั้นที่เหลือก็จะเป็นจำนวนสมาชิกเมื่อวันสิ้นงวดที่ทาง สกสค. นี้ จะประกาศให้สมาชิก ทุกคนนี้ได้รับทราบว่าเป็นในรอบเดือนหรือรอบงวดนี้เรามีจำนวนสมาชิกเท่าไร ซึ่งตัวเลขสมาชิกในรอบช่วง ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ที่ผ่านมา จำนวนสมาชิกเมื่อสิ้นงวดมีจำนวนทั้งสิ้น ๙๙๗,๙๓๐ คน เกือบล้านคน

- **การเก็บเงินสงเคราะห์รายศพ** ซึ่งมีระเบียบของคณะกรรมการฅาปนกิจสงเคราะห์ ระเบียบ สกสค. ที่กำหนดไว้ว่าเราจะเก็บเงินจากสมาชิกนี้ เมื่อมีสมาชิกถึงแก่กรรมศพละ ๑ บาท ซึ่งสอดคล้องกับระเบียบว่าด้วยการฅาปนกิจสงเคราะห์ของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ ที่ออกโดย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งจะใช้บังคับกับการฅาปนกิจ สงเคราะห์ในทุกส่วนราชการจะต้องปฏิบัติตาม โดยในมาตรา ๑ ได้กำหนดเอาไว้ว่า ในกิจการฅาปนกิจ สงเคราะห์ของหน่วยราชการใดที่มีสมาชิกเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ คนขึ้นไป จะเก็บเงินรายศพที่มีสมาชิก ถึงแก่กรรมได้ไม่เกินรายละ ๒๐ บาท ดังนั้น ในงวดที่สมาชิกจำนวน ๙๙๗,๙๓๐ คน มีผู้เสียชีวิต ๖๓๐ คน จะมียอดเงินที่เก็บได้ ๖๒๘,๖๙๕,๙๐๐ บาท

และระเบียบของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) อนุญาต หักจากยอดเงินทั้งหมดที่เราเก็บจากสมาชิกได้ไม่เกิน ๔ เปอร์เซ็นต์ เป็นค่าบริหารจัดการ ซึ่งอันนี้คือ จำนวนเงินที่ผู้ถามกระทุ้งสงสัยว่าเงินหายไปไหน ตามตัวอย่าง ๔ เปอร์เซ็นต์ของเงิน ๖๒๘,๖๙๕,๙๐๐ บาท คิดเป็นจำนวนเงิน ๒๕,๑๔๗,๘๓๖ บาท

ค่าการบริหารจัดการจะประกอบด้วย การดำเนินการทางธุรการ การประชาสัมพันธ์ การสื่อ การส่งจดหมาย การติดตามเงิน ค่าตอบแทนให้กับเจ้าหน้าที่ ค่าตอบแทนคณะกรรมการบริหาร ฯลฯ ค่าใช้จ่ายเดือนละประมาณ ๕ ล้านบาท ส่วนที่เหลือจะแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่ง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นเงินรายได้ของ สกสค. เพื่อใช้ในการบริหารองค์กร เพราะว่าต้องเรียนว่าอย่าง สกสค. เราได้ งบประมาณจากภาครัฐเป็นเฉพาะค่าเงินเดือนของบุคลากรเท่านั้น แต่ว่าการบริหารจัดการภายในองค์กร ทั้งหลายทั้งปวง เราจะต้องใช้จากเงินรายได้ในส่วนนี้ ซึ่งถือว่าเป็นรายได้หลัก แล้วก็ใช้ในการสนับสนุน กิจการของสมาชิก ช.พ.ค. เอง ก็จะมีระเบียบในการที่จะกำหนดเอาไว้ว่าจะเอาไปใช้อะไร ได้บ้าง ส่วนที่ ๒ อีกร้อยละ ๒๐ จะเป็นเงินสะสมของ ช.พ.ค. แล้วก็เงินที่ใช้ประกันความเสี่ยง ของกองทุน

- **การจ่ายเงินให้กับสมาชิกที่เสียชีวิต** จากยอดเงิน ๖๒๘,๖๙๕,๙๐๐ บาท หัก ๔ เปอร์เซ็นต์ จำนวนเงิน ๒๕,๑๔๗,๘๓๖ บาท เหลือ ๖๐๓,๕๔๘,๐๖๔ บาท หารด้วยจำนวนผู้เสียชีวิต ๖๓๐ คน จะได้เงินรายละ ๙๕๘,๐๑๓ บาท การจ่ายจะแบ่งเป็น ๒ ส่วน ส่วนแรกจะจ่ายทันทีเป็นค่าจัดการศพ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่สอง ๗๕๘,๐๑๓ บาท จะจ่ายให้กับครอบครัวสมาชิกภายใน ๓๐ วัน ซึ่งที่ผ่านมา การบริหารเงินในจำนวนนี้ที่คืนให้กับสมาชิกและครอบครัวไม่มีปัญหาอะไรทั้งสิ้น ไม่มีการร้องเรียนไม่ว่า เราจะเก็บเงินได้ครบหรือไม่ครบก็ตาม แต่เราจะคืนให้กับสมาชิก ให้กับครอบครัวของสมาชิกครบ ตามจำนวนที่กำหนดเอาไว้ จากตัวเลขที่ได้ประกาศในแต่ละเดือน

ส่วนที่ถามว่าเงินเหมือนกับหายไป ๓๐,๐๐๐ กว่าบาท ก็คือจำนวน ๔ เปอร์เซ็นต์

ในการประชุมคณะกรรมการ สกสค. เมื่อเดือนก่อนก็มีการพิจารณากันแล้วว่าจะสามารถ ปรับลดจาก ๔ เปอร์เซ็นต์ให้เหลือเพียงแค่ ๓ เปอร์เซ็นต์ เพียงแต่ว่าขอให้ทางสำนักงาน สกสค. ไปดูในรายละเอียดอีกครั้งหนึ่งว่าถ้าลดลงเหลือ ๓ เปอร์เซ็นต์แล้ว จะดำเนินการได้หรือไม่อย่างไร ในเบื้องต้น หากปรับลดลงเหลือ ๓ เปอร์เซ็นต์ จะทำให้สมาชิกได้เงินเพิ่มรายละประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท แต่กองทุนก็จะได้เงินบริหารจัดการน้อยลงไปด้วย

- โครงการสวัสดิการเงินกู้

เริ่มดำเนินโครงการที่ ๑ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ดำเนินการโดยธนาคารกรุงไทย โดยธนาคารกรุงไทยเป็นเจ้าของเงินที่จะให้สมาชิกกู้ มีการกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ว่าสำหรับสมาชิกที่มีอายุตั้งแต่ ๕๕ ปีขึ้นไปถึงจะกู้ได้วงเงินกู้ไม่เกิน ๒ แสนบาท ตอนที่เปิดรับก็ประมาณปีหนึ่ง เมื่อเดือนกันยายน ๒๕๔๗ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๘ ในโครงการที่ ๑ มีผู้ใช้บริการ ๓๗,๐๐๐ กว่าคน แล้วก็มีวงเงินกู้รวม ๗,๕๐๐ กว่าล้านบาท

โครงการที่ ๒ ธนาคารออมสินดำเนินการ กำหนดหลักเกณฑ์ว่าจะต้องเป็นสมาชิกที่มีอายุสมาชิก ๒๐ ปีขึ้นไป แล้วก็ต้องจับกลุ่มค้าประกันกลุ่มละ ๓ คน มีวงเงินกู้ไม่เกิน ๒ แสนบาท มีระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๘ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๙ ในครั้งนั้นมีผู้ใช้บริการ ๗๘,๐๐๐ กว่าคน แล้วก็มีวงเงินกู้ ๑๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท

โครงการที่ ๓ ธนาคารออมสินดำเนินการ หลักเกณฑ์ลดมาอีกสำหรับผู้ที่เป็นสมาชิก ๑๐ ปีขึ้นไป วงเงินกู้ยังเท่าเดิม คือ ๒ แสนบาท ในครั้งนั้นก็มีการใช้บริการเพิ่มมากขึ้น เพราะว่าลดหลักเกณฑ์ลงมาจำนวนที่เป็นสมาชิกเหลือ ๑๐ ปี จะมีผู้ใช้บริการ ๑๐๖,๐๐๐ กว่าคน มีวงเงินกู้รวม ๒๑,๓๔๐ ล้านบาทเศษ

โครงการที่ ๔ ธนาคารออมสินดำเนินการ มีสมาชิกสนใจมาก เพราะลดหลักเกณฑ์ลงมาอีกสำหรับผู้ที่เป็นสมาชิก ๑ ปีขึ้นไป จากเดิมอายุ ๕๕ ปี เป็นสมาชิก ช.พ.ค. ๑ ปี แต่ว่ายังคงวงเงินเดิมไว้ คือ ๒ แสนบาท แล้วในครั้งนั้นมีผู้ใช้บริการ ๔๘,๐๐๐ กว่าคน มีวงเงินกู้รวม ๙,๖๐๐ กว่าล้านบาทเศษ

โครงการที่ ๕ ธนาคารออมสินดำเนินการ หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก็คือยังเป็นสมาชิก ๑ ปีขึ้นไปก็ได้ แต่ได้เพิ่มวงเงินกู้จากเดิมไม่เกิน ๒ แสนบาท เป็น ๖ แสนบาท เพราะฉะนั้นก็มีสมาชิกมาใช้บริการเยอะ ๑๗๐,๐๐๐ กว่าคน เงินกู้ก็ ๑๐๗,๐๐๐ กว่าล้านบาทเศษ

โครงการที่ ๖ ธนาคารออมสินดำเนินการ ลดหลักเกณฑ์มาอีกจากเป็นสมาชิก ๑ ปี เหลือ ๖ เดือน ขยายฐานลูกค้า วงเงินกู้เพิ่มอีกเป็น ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท ในครั้งนี้มีสมาชิกร่วมโครงการจำนวน ๒๖๐,๐๐๐ กว่าราย มีวงเงินกู้ ๒๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท โครงการนี้เปิด ๖ เดือน

โครงการที่ ๗ ธนาคารออมสินดำเนินการ กำหนดหลักเกณฑ์เหมือนของเดิม คือ ๖ เดือน ขึ้นไปกู้ ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท แล้วก็เปิดโอกาสให้สำหรับผู้ที่เป็นสมาชิก ๑ ปีขึ้นไป สามารถกู้ได้ในวงเงิน ๑,๒๐๐,๐๐๐ - ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันนี้เป็นโครงการล่าสุดที่เปิด ดำเนินการมาจนถึงปัจจุบัน

- การทำประกันชีวิตเริ่มดำเนินการตั้งแต่โครงการที่ ๕ แต่อย่างไรก็ตามการทำประกันเป็นไปโดยสมัครใจ ถ้าไม่ประกันอาจจะต้องมีหลักประกันเพิ่มให้กับทางธนาคาร โดยทางธนาคารออมสินเป็นผู้ไปเลือกหาบริษัทประกันภัยเอง ณ ปัจจุบันธนาคารออมสินเลือกบริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด (มหาชน)

โดยจะหักจำนวนเงินที่ยังเป็นหนี้ของธนาคารออมสินให้กับ ธนาคารออมสินเต็มจำนวน ส่วนที่เหลือจะเอามาคืนให้กับทางครอบครัวของสมาชิก และแบบของการประกันได้รับการตรวจสอบจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) แล้วว่าหลักเกณฑ์หรือว่าเบี้ยประกัน หรือว่าสิ่งที่คุ้มครองมีความเหมาะสม

- การทำประกันแล้วทำไมไม่มีกรรมธรรม์ เนื่องจากเป็นลักษณะประกันหมู่ ดังนั้นกรรมธรรม์ฉบับเต็มนี้ ธนาคารออมสินที่เป็นเจ้าของเงินเขาจะเก็บเอาไว้ และก็มีที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (สกสค.) อีกฉบับหนึ่ง ส่วนผู้ทำประกันจะได้บำนาญไว้เก็บไว้

ในส่วนคำถามที่ ๒ ที่ว่ารัฐบาลจะมีนโยบายในการควบคุมดูแล รวมทั้งการบริหารจัดการกองทุนช่วยเหลือครูให้เกิดความโปร่งใสและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุนหรือไม่

ตามที่ คสช. ได้มีคำสั่ง คสช. ที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ให้ยุบคณะกรรมการบริหารทั้งคุรุสภา, สกสค., องค์การค้ำ สกสค. และให้ตั้งคณะกรรมการบริหารรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธาน มีการตั้งผู้บริหารองค์กรหลักจาก ๕ องค์กร ในกระทรวง ขอยืนยันว่ามีการบริหารด้วยความโปร่งใส

กรณีการเอาเงินไปลงทุนกับทางบริษัทเอกชน ขอเรียนว่าเป็นเงินคนละส่วนกัน เงินส่วนที่เอาไปลงทุนเราเรียกว่าเงินกองทุนสนับสนุนพิเศษของสมาชิก ช.พ.ค. มีคณะกรรมการบริหารต่างหาก กรณีสมาชิกเบี้ยวไม่ยอมส่งเงิน เขาเก็บเงินไม่ได้ ก็จะไปหักเอาจากเงินในก้อนนี้ที่ธนาคารมอบให้กองทุนร้อยละ ๐.๕ ไว้ คืบไป ซึ่งจากเดือนหลัง ๆ นี้ ตั้งแต่มีข่าวมาเงินติดลบตลอด กล่าวคือเก็บเงินไม่พอ ต้องมาดึงเงินจากก้อนนี้คืบไปให้ธนาคารออมสิน อันนี้คือปัญหา แต่ก่อนหน้านั้นมีเงินรายได้ เข้ามาเงินก้อนนี้มีอยู่ทั้งหมดประมาณ ๗,๐๐๐ ล้านบาท เอาไปลงทุนกับบริษัทเอกชน จำนวน ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท ให้สหกรณ์ออมทรัพย์ของครูในแต่ละจังหวัดได้กู้เพื่อเอาดอกเบี้ยมาเป็นรายได้ส่วนหนึ่ง ดังนั้น ณ ปัจจุบันนี้มีเงินที่ฝากธนาคารไว้ประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท แต่ ณ ขณะนี้กองทุนนี้กำลังถูกดึง เพราะว่ามีสมาชิกไม่ส่งเงินกู้จำนวนค่อนข้างเยอะ ซึ่งเราก็ต้องไปหารือกับทางธนาคารออมสินว่า เขาจะต้องติดตามทวงหนี้ให้ได้ เงินก้อนนี้จะไม่เกี่ยวกับเงินของสมาชิกที่ส่ง ช.พ.ค. เพราะเป็นเงินคนละส่วน เป็นเงินที่ธนาคารออมสินมอบให้ต่างหาก ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการเองเราจะดูแลในเรื่องการใช้จ่ายเงินกองทุนต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เป็นไปอย่างโปร่งใส ส่วนไหนที่ดำเนินการไปแล้ว และก็ยังเป็นปัญหาอยู่ ผมเรียนว่าขณะนี้หน่วยราชการที่มีหน้าที่ ตรวจสอบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็น คตร. ปปง. ป.ป.ช. ดีเอสไอ (DSI) ดำรวจ กำลังดำเนินการอยู่แล้ว

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้อตาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ความรับผิดชอบของบุคลากรทางการแพทย์ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมและสถานพยาบาลที่ดำเนินการก่อนพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ใช้บังคับ
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๔/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งคำถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายปิยะสกล สกลสัตยาทร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๑๖ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ในปัจจุบันการเกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์หรือการอุ้มบุญ (Surrogacy) เป็นกรณีที่ผู้มีความประสงค์อยากจะมีบุตรแต่มีบุตรยาก เนื่องจากร่างกายมีภาวะที่ทำให้ตัวอ่อนไม่ฝังตัวในมดลูก ภาวะไร้มดลูก หรือมดลูกมีความผิดปกติที่ทำให้ไม่สามารถเป็นที่อาศัยของตัวอ่อนทารกได้ กระบวนการอุ้มบุญ คือ การนำเชื้อและไข่มาผสมกันภายนอก เช่นเดียวกับกระบวนการทำเด็กหลอดแก้ว (IVF) จากนั้นจึงฉีดเข้าไปเพื่อให้ฝังตัวในมดลูกของผู้รับฝากครรภ์ ซึ่งการตั้งครรภ์โดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์มีโอกาสประสบความสำเร็จในสัดส่วนที่เท่ากับการตั้งครรภ์ทั่ว ๆ ไป ขึ้นอยู่กับสภาพร่างกายและความพร้อมของมดลูกผู้รับฝากครรภ์ โดยการอุ้มบุญมีอยู่สองลักษณะแบบแรกเรียกว่า อุ้มบุญแท้ (Full surrogacy หรือ Traditional surrogacy) คือ การใช้ไข่จากฝ่ายชายของคู่ที่ต้องการมีบุตรผสมกับไข่ของแม่ผู้อุ้มบุญ และฉีดฝังในมดลูกของแม่ผู้อุ้มบุญ แบบที่สองเรียกว่า อุ้มบุญเทียม (Partial surrogacy หรือ Gestational carrier) คือ การใช้ไข่จากและไข่จากคู่พ่อแม่ที่แท้จริงแล้วจึงฝากไข่ที่รับการผสมเรียบร้อยแล้วเข้าไปในตัว of แม่ผู้อุ้มบุญ ซึ่งจะ เป็นผู้ทำหน้าที่ตั้งครรภ์แทนจนกว่าทารกจะคลอดออกมา ในกรณีนี้เด็กทารกจะไม่มี ความเกี่ยวข้องกับทางพันธุกรรมใด ๆ กับผู้อุ้มบุญเลย ซึ่งปัจจุบันการอุ้มบุญเทียมเป็นทางเลือกได้รับความนิยมมาก นอกจากนี้หลายปีที่ผ่านมาการอุ้มบุญในประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่ชัดเจน มีเพียงประกาศแพทยสภาที่ ๑/๒๕๔๐ เรื่อง มาตรฐานการให้บริการเกี่ยวกับเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ (ฉบับที่ ๒) ที่กำหนดเพียงมาตรฐานการให้บริการเรื่องดังกล่าวไว้เท่านั้น อย่างไรก็ตาม แม้ว่าปัจจุบันประเทศไทยจะมีพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ใช้บังคับแล้วก็ตาม แต่กฎหมายดังกล่าวมิได้มีผลย้อนหลังเพื่อไปลงโทษบุคลากรทางการแพทย์ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม และสถานพยาบาลที่ได้กระทำความผิดก่อนพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ใช้บังคับ ดังนั้น จึงเป็นช่องว่างของกฎหมายที่ไม่สามารถลงโทษบุคลากรทางการแพทย์ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม และสถานพยาบาลที่กระทำความผิดไปก่อนหน้านั้นได้ ส่งผลให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการอุ้มบุญในอดีตไม่ได้รับความเป็นธรรมเท่าที่ควร อีกทั้งหากละเว้นไม่ดำเนินการใด ๆ กับบุคลากรที่กล่าวมา จริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมก็จะไม่น่าเชื่อถือ หรือได้รับการยอมรับจากสังคมอีกต่อไปเช่นกัน

จึงขอเรียนถามว่า

- รัฐบาลจะดำเนินการกับบุคลากรทางการแพทย์ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม และสถานพยาบาลที่กระทำความผิดก่อนพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ใช้บังคับหรือไม่ อย่างไร

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายปิยะสกล สกลสัตยาทร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

กระทรวงสาธารณสุขได้ดำเนินการ โดยแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ ได้แก่เรื่องของสถานพยาบาลที่ตรวจสอบแล้ว พบว่า เข้าข่ายกระทำความผิดเกี่ยวกับการให้บริการทางเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ ๕ แห่ง ซึ่งได้ทำการปิดสถานพยาบาลแล้ว จำนวน ๔ แห่ง ส่วนอีก ๑ แห่ง ได้ถูกดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์ตามกระบวนการยุติธรรมแล้ว เนื่องจากเป็นสถานพยาบาลที่ไม่ได้รับการอนุญาต

ส่วนที่ ๒ ได้แก่เรื่องผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือแพทย์ในสถานพยาบาลทั้ง ๕ แห่ง มีผู้เข้าข่ายการทำความผิด จำนวน ๖ ราย ซึ่งผู้กระทำความผิด จำนวน ๕ ราย ในฐานะเป็นผู้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการและดำเนินการสถานพยาบาลได้ส่งไปพิจารณาทางด้านจริยธรรมกับทางแพทยสภา โดยขณะนี้ ขั้นตอนอยู่ในขั้นสอบสวน ส่วนอีก ๑ ราย ในฐานะไม่ใช่ผู้ประกอบการ แต่ในฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมร่วมที่ไม่ทำตามประกาศของแพทยสภาก็อยู่ในขั้นตอนการสอบสวนของแพทยสภาเช่นกัน ซึ่งกระบวนการสอบสวนดังกล่าว กระทรวงสาธารณสุขไม่อาจเข้าไปก้าวก่ายได้

๔. ข้อเสนอแนะและข้อสังเกตของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

ความคืบหน้าในการดำเนินการสอบสวนของแพทยสภาในการให้บริการทางเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์เกี่ยวกับความรับผิดชอบของบุคลากรทางการแพทย์ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม และสถานพยาบาล

๕. การติดตามผลกระทู้อาการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้ดำเนินการติดตามข้อสังเกตฯ ไปยังกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงสาธารณสุขได้มีหนังสือ ที่ สธ ๐๒๐๕.๐๕/๒๒๒๒ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แจ้งว่า คณะกรรมการแพทยสภาได้มีการพิจารณาคดีด้านจริยธรรมกับผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ดังนี้

ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม จำนวน ๗ ราย อยู่ระหว่างขั้นตอนการสอบสวน (ไม่สามารถเปิดเผยชื่อเนื่องจากอยู่ระหว่างกระบวนการชี้แจงข้อมูลเพิ่มเติม) ซึ่งต้องดำเนินการตามข้อบังคับ แพทยสภาว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการแพทยสภามีมติลงโทษผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม จำนวน ๒ ราย (อยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำคำสั่งแพทยสภาเพื่อแจ้งให้คู่กรณีรับทราบ : (๑) ว่ากล่าวตักเตือน กรณี ให้หรือยินยอมให้มีการประกอบวิชาชีพเวชกรรมโดยผิดกฎหมายในสถานพยาบาล และ (๒) ภาคทัณฑ์ กรณี ไม่เคารพต่อกฎหมายบ้านเมือง เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ และมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรม)

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ความคืบหน้าการดำเนินคดีทางแพ่งต่อผู้กระทำความผิด โครงการรับจำนำข้าว
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๔/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรี
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี และ นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรี)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๑๔ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ

ตามที่โครงการรับจำนำข้าวของรัฐบาลที่ผ่านมาได้สร้างความเสียหายแก่ประเทศไทยกว่า ๖ แสนล้านบาท และอาจมีความเสียหายเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากข้าวเสื่อมคุณภาพ หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาข้าว ส่งผลกระทบกับชาวนาที่ต้องเป็นหนี้สินและกู้เงินนอกระบบมาใช้ประทังชีวิตจำนวนมาก มีบางคนเครียดจนฆ่าตัวตายนับเป็นเรื่องที่น่าเศร้าใจ นอกจากนี้การทุจริตคอร์รัปชันในทุกชั้นตอนแล้ว ยังเป็นการบริหารโครงการรับจำนำข้าวที่ผิดพลาด ไม่โปร่งใส ไร้ประสิทธิภาพ โดยมีผู้ร่วมกระทำความผิดไม่ว่าจะเป็นนักการเมือง ข้าราชการประจำ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และเอกชน ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีมติถอดถอนออกจากตำแหน่งแล้ว และยังมีการฟ้องคดีอาญาต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วย แต่ความเสียหายทางแพ่งที่มีจำนวนมากนั้น ต้องมีผู้รับผิดชอบเพราะปัจจุบันคนไทยทุกคน ลูกหลานของพวกเราต้องแบกรับภาระหนี้ที่ไม่ได้ก่อและจำต้องชดใช้ รัฐบาลจึงควรเร่งดำเนินคดีทางแพ่งต่อผู้กระทำความผิดเนื่องจากมีอายุความฟ้องร้องดำเนินคดีเพียง ๒ ปี โดยจะสิ้นสุดในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ซึ่งมีประชาชนหรือชาวนาติดตามการดำเนินคดีเรียกค่าเสียหายดังกล่าวจำนวนมาก

จึงขอเรียนถามว่า

- รัฐบาลมีแนวทางการดำเนินคดีเพื่อเรียกค่าเสียหายต่อผู้กระทำความผิดโครงการรับจำนำข้าวหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายวิชณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี

แนวทางในการดำเนินการของรัฐในกรณีมีการกล่าวหาเรื่องการทุจริตในโครงการรับจำนำข้าว หรือที่เรียกกันทั่วไปว่าทุจริตจำนำข้าวนั้น มีการแบ่งประเภทการดำเนินการเป็น ๓ ประเภท

ประเภทที่ ๑ คือ การดำเนินการในทางการเมืองเพื่อที่จะถอดถอนผู้ที่เกี่ยวข้องออกจากตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งเป็นเรื่องของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ปปช.) กับสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในขณะนี้ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นกระบวนการแล้ว

ประเภทที่ ๒ คือ การส่งเรื่องเพื่อที่จะฟ้องศาลเป็นคดีอาญาต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งขณะนี้อยู่ในชั้นศาลเฉพาะในส่วนของคดีอาญา

ประเภทที่ ๓ คือ ส่วนคดีแพ่ง ในการเรียกค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายจากผู้ที่จะต้องรับผิดชอบ เรื่องนี้รัฐบาลได้รับดำเนินการทันที โดยเมื่อกระบวนการที่ ๑ คือ การถอนถอดเสร็จสิ้นลงก็ต้องถือว่าเป็นเรื่องที่มีการทราบถึงการกระทำผิดและรู้ตัวผู้กระทำผิด จะต้องดำเนินการภายในกำหนดเวลาที่เรียกกันว่า “อายุความ”

ทั้งนี้ รัฐบาลได้ใช้แนวทางการดำเนินการที่เป็นไปตามหลักนิติธรรม ซึ่งหลักนิติธรรมที่จะนำมาใช้คือ

๑. จะดำเนินการตามอำเภอใจหรือตามอารมณ์หรือกระแสความรู้สึกไม่ได้ ต้องดำเนินการตามกฎหมาย ซึ่งมีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๒ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติในกรณีที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรับผิด พ.ศ. ๒๕๓๙

๒. การดำเนินการจะต้องมีคณะกรรมการที่ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสีย รวมทั้งจะต้องให้ความเป็นธรรม

๓. การดำเนินคดีต้องทำภายในกำหนดเวลาหรือที่เรียกกันว่า อายุความ ปัจจุบันรัฐได้ดำเนินการในการหาตัวผู้รับผิดชอบทางแพ่ง โดยมีการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง เมื่อสอบข้อเท็จจริงเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะส่งเรื่องไปให้กรรมการชุดที่ ๒ ที่เรียกกันว่าคณะกรรมการความรับผิดทางแพ่ง ซึ่งตั้งอยู่ที่กระทรวงการคลัง ต่อจากนั้นก็จะมีการออกคำสั่ง

ดังนั้น จึงขอเรียนให้ความมั่นใจว่าไม่ต้องกังวลว่า คดีจะขาดอายุความไม่ว่าในส่วนของการดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือดำเนินการต่อเอกชน และในขณะนี้ได้เตรียมรูปคดีทั้งหมดและพร้อมที่จะส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินคดีภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๘

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงการคลังนั้น

กรณีที่ ๑ กระทรวงการคลังร่วมกับท่านนายกรัฐมนตรี แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ไม่ได้กระทำการยับยั้งไม่ให้เกิดความเสียหายที่เกิดขึ้นจากโครงการทุจริตรับจำนำข้าว กระทรวงการคลังได้มีการประชุมแล้วทั้งหมด ๑๑ ครั้ง และจะแล้วเสร็จหลังจากขยายเวลาภายในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

กรณีที่ ๒ กระทรวงพาณิชย์ร่วมแต่งตั้งกับท่านนายกรัฐมนตรี ที่กระทรวงการคลังจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับอีกหนึ่งครั้งก็ต่อเมื่อสำนวนความรับผิดชอบทางละเมิดนั้นได้ถูกส่งไปยังผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งแล้วส่งกลับมายังกระทรวงการคลังในฐานะที่จะเป็นผู้พิจารณาในเรื่องความรับผิดชอบทางแพ่ง จะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงต้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ความเหมาะสมในการพิจารณาการขอรับความช่วยเหลือจากกองทุนยุติธรรม
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๗ กันยายน ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๒/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ผู้ตอบกระทู้ถาม	พลเอกไพบูลย์ คุ้มฉายา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๒๙ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ด้วยกองทุนยุติธรรมเป็นกองทุนหนึ่งที่ตั้งจัดตั้งภายในสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมมีฐานะเป็นนิติบุคคล ตามยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรมในประเด็นการพัฒนาระบบการยุติธรรม เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงได้อย่างเสมอภาคเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ ตามระเบียบกระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการช่วยเหลือประชาชนในการดำเนินคดี การขอลปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลย การละเมิดสิทธิมนุษยชน การให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน ซึ่งกองทุนยุติธรรมมีรายได้มาจากหลายส่วน ได้แก่ บรรดาเงินทรัพย์สินและหนี้สินที่มาจากกองทุนยุติธรรมตามระเบียบกระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๓ เงินที่ได้รับจากรัฐบาลหรืองบประมาณรายจ่ายประจำปี เงินจากการบังคับกรณีพิพัตสัญญาประกัน ค่าธรรมเนียมศาล ค่าปรับในคดีอาญา เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินกองทุน และเงินหรือทรัพย์สินอื่น ๆ ทั้งนี้ กองทุนยุติธรรมมีคณะกรรมการกองทุน ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสภานายความ ผู้แทนกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เรื่องการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอันเป็นที่ประจักษ์จำนวนหกคน ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย แผนงาน รวมถึงออกระเบียบต่าง ๆ และกำกับดูแลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน ตลอดจนแต่งตั้งอนุกรรมการให้ความช่วยเหลือประจำจังหวัดอีกด้วย

หลักการสำคัญในการขอรับการสนับสนุนเงินหรือค่าใช้จ่ายจากกองทุนยุติธรรม มีดังนี้

- ๑) หลักประกันในการปล่อยชั่วคราว วงเงินไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท/ราย
- ๒) ค่าจ้างทนายความว่าความในคดีอาญา คดีแพ่ง คดีปกครอง หรือ การบังคับคดี วงเงินไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท/ราย
- ๓) ค่าธรรมเนียมศาลและค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ในคดีแพ่งและคดีปกครอง วงเงินไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท/ราย
- ๔) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีเกี่ยวกับการพิสูจน์ ค่าวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐาน การจัดเตรียมเอกสาร การเดินเผชิญสืบของศาล การสอบแนวเขตรังวัดที่ดิน แผนที่ภาพถ่ายทางอากาศหรือทางดาวเทียม การอ่าน แปล ตีความและวิเคราะห์ภาพถ่ายดังกล่าว วงเงินไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท/ราย
- ๕) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ของผู้ขอรับการสนับสนุน ได้แก่ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าที่พัก ค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นและเหมาะสมตามวัตถุประสงค์กองทุน
- ๖) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เพื่อคุ้มครองช่วยเหลือให้ได้รับความปลอดภัยจากการก่ออาชญากรรม หรือการป้องกันการถูกบงการร้ายเพราะเข้าช่วยเหลือภารกิจของเจ้าหน้าที่รัฐ หรือประชาชน วงเงินไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท/ราย
- ๗) ค่าใช้จ่ายเนื่องมาจากความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำละเมิดในลักษณะที่มีผลกระทบต่อประชาชนหรือกลุ่มบุคคลตั้งแต่สิบรายขึ้นไป หรือที่มีหรืออาจมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- ๘) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

จากการดำเนินการที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ – ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ พบว่า มีการใช้จ่ายไปประมาณ ๒๘๘ ล้านบาท ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผู้มายื่นคำขอรับการสนับสนุนทั้งสิ้น ๒,๓๗๙ ราย และได้รับการพิจารณาไปแล้ว จำนวน ๒,๒๐๐ ราย โดยอยู่ระหว่างการพิจารณา จำนวน ๑๗๙ ราย มีการใช้จ่ายเงินที่อนุมัติจากผลของผู้ที่ยื่นคำขอทั้งสิ้น ๔๖ ล้านบาท พบว่า ส่วนที่ ๑ ร้อยละ ๗๘ เพื่อใช้เป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว เป็นเงินประมาณ ๓๖ ล้านบาท ส่วนที่ ๒ ร้อยละ ๑๓ เพื่อใช้ในการจ้างทนายความ เป็นเงินประมาณ ๖ ล้านบาท ส่วนที่ ๓ ร้อยละ ๕ เพื่อใช้เป็นค่าธรรมเนียมศาล และส่วนที่ ๔ ร้อยละ ๒.๓๗ เพื่อใช้ในการตรวจพิสูจน์ดีเอ็นเอหรือตรวจพิสูจน์หลักฐาน เป็นเงินประมาณ ๑ ล้านบาท

โดยร่างพระราชบัญญัติกองทุนยุติธรรม พ.ศ. มาตรา ๒๖ ระบุว่า

“บุคคลอาจขอรับความช่วยเหลือจากกองทุนในการดำเนินคดี การขอปล่อยชั่วคราว การอุทธรณ์คดีสิทธิมนุษยชนหรือการได้รับผลกระทบจากการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน ตลอดจน การสนับสนุนโครงการให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอ แบบคำขอ การพิจารณาให้ความช่วยเหลือ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

ซึ่งหลักเกณฑ์ในการพิจารณาต้องคำนึงถึง

๑) ความสามารถในการให้ความช่วยเหลือกองทุน

๒) พฤติกรรมและข้อเท็จจริงของผู้ขอรับการสนับสนุน ต้องเป็นเรื่องการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ หรือปกป้องรักษาประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน

๓) ลักษณะของการกระทำผิด หรือการกระทำละเมิดที่มีผลกระทบต่อประชาชนให้ได้รับความเสียหายหรือเกิดภัยพิบัติต่อส่วนรวมหรือความมั่นคงของประเทศ

๔) ลักษณะของการกระทำผิด หรือการกระทำละเมิดที่กระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชนหรือกระบวนการยุติธรรมของประเทศ

๕) เรื่องที่มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

๖) พฤติกรรมข้อเท็จจริงและเงื่อนไขอื่น ๆ ตามสถานการณ์ สภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้น เช่น การช่วยเหลือให้พ้นจากการกระทำของผู้มีอิทธิพลหรือการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๗) ความสามารถทางเศรษฐกิจของผู้ขอรับการสนับสนุน

๘) การสนับสนุนของกองทุนให้คำนึงถึงโอกาสที่ผู้ขอรับการสนับสนุนจะได้รับการช่วยเหลือหรือบรรเทาความเสียหายตามกฎหมายอื่นด้วย

๙. การสนับสนุนเงินหรือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือประชาชน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนยุติธรรมแท้จริงอาจมีกำหนดเงื่อนไขเป็นการเฉพาะเรื่องตามที่คณะกรรมการกำหนดได้

อย่างไรก็ตามจากข่าวสารที่เผยแพร่ออกมาในปัจจุบันมีบางกรณีที่มีการอนุมัติการช่วยเหลือจากเงินกองทุนอย่างไม่เหมาะสม อาทิ การอนุมัติเงินประกันตัวไว้ในคดีฐานร่วมกันก่อการร้าย แต่จำเลยหลบหนีไม่มาฟังคำพิพากษาศาลฎีกา ทำให้ศาลมีคำสั่งยึดเงินประกันตัวดังกล่าว จะเห็นได้ว่าเงินที่ถูกยึดไปเป็นเงินภาษีของประชาชนซึ่งเป็นการช่วยเหลือที่ไม่สมประโยชน์เท่าที่ควร

จึงขอเรียนถามว่า

- ในรัฐบาลชุดที่ผ่านมาได้มีการอนุมัติเงินเพื่อใช้เป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวในคดีฐานร่วมกันก่อการร้ายและจำเลยหลบหนีไป ไม่มาฟังคำพิพากษาของศาลฎีกา จึงขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับการอนุมัติเงินดังกล่าว โดยในการพิจารณาการทำสัญญาขอรับความช่วยเหลือจากกองทุนยุติธรรมมีหลักเกณฑ์ และแนวทางการพิจารณาหรือไม่ อย่างไร และกลุ่มบุคคลใดที่จะสามารถใช้สิทธิขอรับความช่วยเหลือจากกองทุนดังกล่าวได้ ตลอดจนมีมาตรการที่จะดำเนินการกับบุคคลที่ทำผิดสัญญาต่อกองทุนยุติธรรม ซึ่งรับความช่วยเหลือไปอย่างไม่สมประโยชน์อย่างไร

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : พลเอกไพบูลย์ คุ้มฉายา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

การให้ความช่วยเหลือดังกล่าว เป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรี (ครม.) ในสมัยนั้น กระทรวงยุติธรรมได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี โดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์ปฏิรูปและการปรองดองแห่งชาติ (ค.ป.ป.) ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้เกิดการปรองดอง หากพิจารณาในประเด็นการให้ความช่วยเหลือนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนยุติธรรมหรือไม่ ขอตอบว่าไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ แต่อย่างไรก็ตาม หลักการของกองทุนยุติธรรม คือ ต้องการที่จะให้ประชาชนทุกคนมีสิทธิต่อสู้ในกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมกันทุกคน โดยต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	นโยบายเกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะที่พึ่งพิง
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๗ กันยายน ๒๕๕๘
วันที่บรรจุระเบียบวาระ	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๔/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๔/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรื
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายปิยะสกล สกลสัตยาทร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรืให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรื)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๔๓ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ด้วยมีข้อมูลระบุว่าประเทศไทยได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ และในปี ๒๕๕๘ มีจำนวนกลุ่มผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ในจำนวนนี้พบว่าผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยติดเตียงและต้องพึ่งพิงคนอื่นช่วยดูแลประมาณกว่า ๑ ล้านคน และคาดว่าในแต่ละปีจะมีผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นประมาณปีละ ๕ แสนคน และในอีก ๑๐ ปีข้างหน้าจะมีผู้สูงอายุประมาณไม่น้อยกว่า ๑๓ ล้านคน นอกจากนี้ยังมีข้อมูลว่าปัจจุบันมีผู้สูงอายุที่อยู่ในภาวะพึ่งพิงระยะยาวมากกว่าแสนคน ทั้งนี้ ปัญหาการเจ็บป่วยของกลุ่มผู้สูงอายุมีทั้งที่สามารถดูแลตนเองได้ และผู้สูงอายุที่นอนติดบ้าน ติดเตียง ที่มีภาวะช่วยเหลือตัวเองได้บางส่วนกับที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้เลย และที่น่าเป็นห่วงอย่างมาก คือ มีแนวโน้มผู้สูงอายุอยู่คนเดียวหรืออยู่โดยลำพังไร้ลูกหลานดูแลเพิ่มมากขึ้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องที่ภาครัฐต้องตระหนักและต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ได้มีการอนุมัติงบประมาณให้ ๖๐๐ ล้านบาท เพิ่มเติมจากงบประมาณจ่ายรายหัวให้สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) ดำเนินการครอบคลุมผู้สูงอายุติดบ้านติดเตียงจำนวนประมาณ ๑ แสนคนหรือร้อยละ ๑๐ ของกลุ่มเป้าหมายและจะขยายให้ครบทุกคนภายใน ๓ ปี ซึ่งตามแผนงานดังกล่าวสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) ได้มีการจัดสรรงบประมาณ ๑๐๐ ล้านบาท ให้สถานพยาบาลปฐมภูมิ ๑,๐๐๐ แห่ง และงบประมาณ ๕๐๐ ล้านบาท ให้กองทุนหลักประกันสุขภาพของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ทั่วประเทศ ๑,๐๐๐ แห่ง ในอัตรา ๕,๐๐๐ บาท/ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง ๑ รายต่อปี ส่วนบริการด้านสังคมจะเป็นงบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างไรก็ตามในการดูแลกลุ่มผู้สูงอายุทุกกลุ่ม รวมทั้งกลุ่มที่มีภาวะพึ่งพิงนั้น ภาครัฐต้องให้ความสำคัญประกอบกับต้องมีนโยบายและมาตรการ

ในทางปฏิบัติที่ชัดเจนทั้งในเรื่องการบูรณาการในการทำงานร่วมกันจากทุกฝ่าย รวมถึงการจัดสรรงบประมาณต้องให้เพียงพอต่อการดำเนินการเพื่อรองรับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์

จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีนโยบายในการบริหารจัดการในการดูแลกลุ่มผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงครบทุกกลุ่ม รวมถึงกลุ่มผู้สูงอายุที่เจ็บป่วยที่นอนติดบ้าน ติดเตียง ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้เลย ประกอบกับมีมาตรการในการควบคุม ตรวจสอบการใช้งบประมาณเพื่อให้ผู้สูงอายุกลุ่มดังกล่าวได้รับการดูแลอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ประการใด

๒. รัฐบาลมีนโยบายหรือแนวทางเกี่ยวกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดูแลผู้สูงอายุทุกกลุ่ม รวมทั้งกลุ่มที่มีภาวะพึ่งพิงที่ได้รับการดูแลอย่างครอบคลุมครบทุกสิทธิประโยชน์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายปิยะสกล สกลสัตยาทร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

คำถามที่ ๑ รัฐบาลนี้ได้ให้ความสำคัญกับการที่ประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และมีนโยบายด้านการดูแลสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุทุกกลุ่มมาอย่างต่อเนื่อง ภายใต้การสนับสนุนงบประมาณกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพราะฉะนั้นในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐบาลมุ่งเน้นในการดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงทั้งกลุ่มติดบ้าน กลุ่มติดเตียง โดยสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมจัดงบประมาณจ่ายรายหัวปกติ จำนวน ๖๐๐ ล้านบาท ให้กับสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ชุดสิทธิประโยชน์บริการดูแลระยะยาว เรียกว่า Long term care สำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงที่บ้าน หรือในชุมชน จะประกอบด้วยบริการตรวจคัดกรอง บริการป้องกันโรคที่จำเป็น บริการประเมินปัญหาความต้องการการดูแล บริการเยี่ยมที่บ้าน ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขและสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติร่วมกันออกแบบกลไกการจัดสรรงบประมาณภายใต้หลักการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยบริการปฐมภูมิในพื้นที่ วงเงินจัดสรรงบประมาณ ๖๐๐ ล้านบาท ส่วนแรกคือ ๕๐๐ ล้านบาทนั้น จะจัดสรรไปยังกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่น หรือพื้นที่จำนวน ๑,๐๐๐ แห่งที่มีความพร้อม วงเงินเฉลี่ยประมาณ ๕,๐๐๐ บาทต่อคน

๒. จำนวน ๑๐๐ ล้านบาทนั้น จะจัดสรรให้หน่วยบริการปฐมภูมิในพื้นที่เพื่อจัดบริการดูแลผู้สูงอายุต่อเนื่องที่บ้านและในหน่วยบริการ

๓. การกำกับ ควบคุม ติดตาม ประเมินผล จะมีการควบคุมกำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอทั้งด้านบริหารจัดการการดำเนินงาน การใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อปรับปรุงให้ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงนั้นได้รับการดูแลตามเป้าหมาย

คำถามที่ ๒ รัฐบาลได้ให้ความสำคัญเรื่องผู้สูงอายุ โดยได้ถือปฏิบัติตามแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๖๔ มีรายละเอียด ดังนี้

๑. กระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการพัฒนาอบรมบุคลากรในระบบการดูแลผู้สูงอายุ คือมี care manager และ care giver ได้ร่วมจัดระบบบริการดูแล บริการส่งเสริม แล้วก็ส่งต่อเพื่อการดูแลผู้สูงอายุร่วมกับภาคเครือข่ายผ่านกลไกที่เรียกว่า family care team หรือทีมหมอประจำครอบครัว ซึ่งได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว

๒. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ดำเนินการพัฒนาศูนย์การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในชุมชน สนับสนุนกิจกรรมและปรับสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อบรมอาสาสมัครผู้สูงอายุ

๓. กระทรวงศึกษาธิการ ดำเนินการร่วมพัฒนาอบรมบุคลากรในระบบการดูแลระยะยาว คือ care giver และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)

๔. กระทรวงแรงงาน ดำเนินการส่งเสริมฝึกอาชีพและการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ

๕. กระทรวงมหาดไทย ดำเนินการเร่งผลักดันระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

๖. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ดำเนินการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยสนับสนุนการดูแลผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

๗. สำนักงานกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สสส.ฉ) สนับสนุนกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

๘. สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) ดำเนินการสนับสนุนระบบการดูแลระยะยาว การฟื้นฟูสมรรถภาพ และการส่งเสริมสุขภาพการป้องกันโรคในผู้สูงอายุ

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

- ติดตามการเร่งรัดผลักดันให้กระทรวงมหาดไทยออกระเบียบว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ และเรื่องการเพิ่มค่าตอบแทนให้แก่อาสาสมัคร (อสม.) ที่ไปดูแลผู้สูงอายุ เนื่องจากปัจจุบันได้รับค่าตอบแทนเพียงเดือนละ ๙๐๐ บาทต่อเดือน ซึ่งไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้ดำเนินการติดตามข้อสังเกตฯ ไปยังกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงสาธารณสุข ได้มีหนังสือที่ สธ ๐๒๐๕.๐๕/๓๔๒๐ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งว่าการดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงทั้งกลุ่มติดบ้าน กลุ่มติดเตียง โดยสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมในปี ๒๕๕๙ จำนวน ๖๐๐ ล้านบาท ให้กับสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) เพื่อบริหารจัดการให้กลุ่มผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงประมาณ ๑ แสนราย เกิดการเข้าถึงบริการของผู้สูงอายุที่เข้าไม่ถึงบริการโดย

๑. การดูแลจากทีมสาขาวิชาชีพจากหน่วยบริการปฐมภูมิ และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

๑.๑ ให้บริการดูแลด้านสุขภาพให้ถึงบ้านชุมชน อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอตามปัญหาสุขภาพ ชุมชนสิทธิประโยชน์ บริการดูแลระยะยาว (Long Term Care)

๑.๑.๑ บริการตรวจคัดกรอง

๑.๑.๒ บริการป้องกันโรคที่จำเป็น

๑.๑.๓ บริการประเมินปัญหาความต้องการดูแล

๑.๑.๔ บริการเยี่ยมที่บ้าน

๑.๑.๕ บริการกายภาพบำบัด

๑.๑.๖ บริการด้านพยาบาล เช่น บริการใส่สายอาหารที่ให้ทางสายยางที่บ้าน เป็นต้น

๑.๒ กลไกการจัดสรรงบประมาณกระทรวงสาธารณสุข และ สปสช. ร่วมกันออกแบบกลไกการจัดสรรงบประมาณภายใต้หลักการมีส่วนร่วมของ อปท. และหน่วยบริการปฐมภูมิในพื้นที่วงเงิน ๖๐๐ ล้านบาท

ส่วนที่ ๑ จำนวน ๕๐๐ ล้านบาท จัดสรรให้กองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่เข้าร่วมดำเนินงานประมาณ ๑,๐๐๐ แห่ง ในอัตรา ๕,๐๐๐ บาทต่อรายต่อปี

ส่วนที่ ๒ จำนวน ๑๐๐ ล้านบาท จัดสรรให้หน่วยบริการปฐมภูมิในพื้นที่เพื่อจัดบริการตามเป้าหมายพื้นที่ จำนวน ๑,๐๐๐ บาทต่อหน่วยบริการ

๒. กลไกดำเนินงานที่มีส่วนร่วมของหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยมี

๑.๑ คณะกรรมการกำหนดนโยบายในส่วนกลาง มีหน้าที่ออกกฎระเบียบ จัดทำมาตรฐานและประเมินผล

๑.๒ คณะกรรมการสนับสนุนระดับจังหวัด มีหน้าที่คัดเลือกพื้นที่เป้าหมายดำเนินงานประสานด้านงบประมาณ สนับสนุนวิชาการ และควบคุมกำกับประเมินผล

๑.๓ คณะกรรมการดำเนินงานระดับอำเภอ มีหน้าที่บูรณาการดำเนินการดับพื้นที่เมื่อครบ ๑ ปี จะมีผลเกิดขึ้น ดังนี้

๑) ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงได้รับการที่มีคุณภาพที่บ้านได้ทั่วถึงมากขึ้น

๒) ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๓) ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงสามารถดูแลตัวเองได้มากขึ้น

๓.๑) กลุ่มที่ติดบ้านก็จะสามารถออกไปอยู่สังคมได้บ้าง

๓.๒) กลุ่มติดเตียงจะพัฒนาขึ้นเป็นกลุ่มติดบ้าน

๓.๓) กลุ่มติดเตียงที่ต้องจากไปตามวาระก็จะเป็นการจากไปที่มีศักดิ์ศรี คือได้รับการดูแลที่บ้านอย่างดีโดยครอบครัวและบุคลากรสาธารณสุข

๓. การกำกับ ควบคุม ติดตาม ประเมินผล จะดำเนินการอย่างสม่ำเสมอทั้งด้านบริหาร การจัดการ การดำเนินงาน การใช้จ่ายงบประมาณ ระดับผลสัมฤทธิ์ของงานให้เป็นไปตามแผนโดยมี คณะกรรมการร่วม ๒ คณะ (๑) คณะกรรมการร่วมระหว่าง สธ. กับ สปสช. ทั้งส่วนกลางและระดับพื้นที่ เป็นการติดตามผลในระบบปกติผ่านระบบการตรวจราชการรายไตรมาส โดยกำหนดเป็นตัวชี้วัด และ ให้รายงานตามระบบงาน (๒) การกำกับ ติดตาม และประเมินผล โดยหน่วยงานภายนอกทั้งด้านการ ตรวจสอบการเบิกจ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งด้านประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน

รัฐบาลให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการทำงานเชิงบูรณาการ ซึ่งการบูรณาการงาน คือตัวชี้วัด การทำงานของรัฐบาลชุดนี้ โดยทุกภาคส่วนได้จัดทำโครงการบูรณาการ รัฐ ราษฎร์ ร่วมใจ ห่วงใยดูแล ผู้สูงอายุ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อเชื่อมโยงงานของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยบูรณาการ ๗ กระทรวงหลัก ร่วมกับ สปสช. สสส. มีคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุจากทุกภาคส่วนร่วมขับเคลื่อนการ ดำเนินงานภายใต้การกำกับของคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	การดำเนินการตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ อย่างเป็นรูปธรรม
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๒ กันยายน ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์
ผู้ตอบกระทู้ถาม	พลตำรวจเอก อุดุลย์ แสงสิงแก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๑๗ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี

จากที่ได้มีการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ - ๒๕๒๙ โดยกำหนดให้ตรงกับช่วงระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ต่อมาได้มีแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นับเป็นเรื่องที่ดีที่ภาครัฐให้ความสำคัญในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติ แต่ในปัจจุบันปัญหาของเด็กและเยาวชนมีความซับซ้อนและทวีความรุนแรงมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเศรษฐกิจที่พ่อแม่ต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว จนกระทั่ง没有时间ดูแลอบรมหรือให้ความอบอุ่นบุตรหลาน ปัญหายาเสพติด และที่สำคัญด้วยความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารกลายเป็นดาบสองคมที่ทำให้เยาวชนเข้าถึงสื่อต่างๆ ได้โดยง่ายและไร้การควบคุม ด้วยวุฒิภาวะที่ยังน้อยจึงอาจถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ ซึ่งการแก้ไขปัญหานี้หรือแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติต้องรู้เท่าทันปัญหาที่เกิดขึ้น และจากแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ซึ่งมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ หรือตัวชี้วัดสำคัญ ๑๗ ข้อ ได้กำหนดไว้อย่างครอบคลุมและเหมาะสมแล้ว แต่สิ่งที่น่าสนใจคือเมื่อมีแผนดำเนินการที่ดีแล้ว หน่วยงาน เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ดำเนินการได้ปฏิบัติตามแผนดังกล่าว มีการติดตามประเมินผล รวมถึงการประชาสัมพันธ์รายงานผลการดำเนินการให้ประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึงหรือไม่ เนื่องจากแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติฉบับปัจจุบันจะสิ้นสุดการดำเนินการตามแผนในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ แล้ว

จึงขอเรียนถามว่า

๑) รัฐบาลได้ดำเนินการตามตัวชี้วัดสำคัญทั้ง ๑๗ ข้อ ตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ และมีการติดตามประเมินผล รวมถึงการประชาสัมพันธ์ รายงานผลการดำเนินการหรือไม่ ประการใด

๒) หากระยะเวลาดำเนินการตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ สิ้นสุดลงแล้ว รัฐบาลจะมีนโยบายในการดำเนินการตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติต่อไปอย่างไร

๓) กรณีสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล ซึ่งขณะนี้มืออยู่ในบางท้องถิ่น ในเรื่องนี้รัฐบาลได้มีนโยบายในการดำเนินการอย่างไร

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : พลตำรวจเอก อุดลย์ แสงสิงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คำถามที่ ๑) รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อเด็กและเยาวชนอย่างมาก โดยเฉพาะในแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ซึ่งมีอยู่ ๔ ยุทธศาสตร์หลักสำคัญ ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างภูมิคุ้มกันในการดำรงชีวิตของเด็กและเยาวชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การคุ้มครองและพัฒนาเด็กที่ต้องการการคุ้มครองเป็นพิเศษ และเด็กพิเศษ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งของภาคเครือข่ายให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการในการคุ้มครองพัฒนาเด็กและเยาวชน

ซึ่งกลไกในการขับเคลื่อนได้มีคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ หรือ กดยช. และคณะอนุกรรมการพัฒนานโยบายเด็กและเยาวชน โดยการบูรณาการ ๙ หน่วยงาน ประกอบด้วย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงกลาโหม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้มีการประเมินผลการปฏิบัติในระยะกลางของแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนฯ โดยพบว่า เด็กแรกเกิด - ๕ ขวบ มีการพัฒนาสูงวัยเพิ่มขึ้น การพัฒนาเจริญเติบโตทางสมองดีขึ้น ค่ามัธยฐานไอโอดีนหญิงตั้งครรภ์มีตัวเลขชีวิตที่ดีขึ้น ร้อยละ ๘๐ ของศูนย์เด็กเล็กทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีมาตรฐานดีขึ้น อัตราการคลอดบุตรเด็กในช่วง ๑๕ - ๒๐ ปีลดลง และพบว่าร้อยละ ๘๐ ของสภาเด็กและเยาวชนได้ดำเนินการตามที่มาตรฐานกำหนด รวมทั้งครอบครัวมีสัมพันธภาพที่ดีทำให้การกระทำความรุนแรงซ้ำในครอบครัวลดลง อย่างไรก็ตาม ในการประเมินผลในช่วงที่ผ่านมายังพบว่า มีตัวชี้วัดหลายตัวที่มีความเป็นห่วงและยังไม่บรรลุเป้าหมาย ซึ่งต้องมีการขับเคลื่อนต่อไปในเชิงบูรณาการของแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนฯ เช่น ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ปัญหาเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเสี่ยง (การสูบบุหรี่ การดื่มสุราแอลกอฮอล์และพบเด็กติดเกม ติดสื่อ

ออนไลน์ และเล่นการพนัน) โดยมีการประมวลผลเพื่อจะปรับแผนในการขับเคลื่อนต่อไป การดำเนินการในช่วงที่ผ่านมารัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อเด็กและเยาวชนอย่างมากโดยเฉพาะเด็กแรกเกิด รัฐบาลได้อนุมัติงบประมาณเพื่อเพิ่มเงินอุดหนุนให้กับมารดาของเด็กแรกเกิดในปี นี้ ซึ่งมีเป้าหมายประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ ราย ในอัตรา ๔๐๐ บาทต่อคนต่อเดือน เป็นเวลา ๑๒ เดือน โดยเริ่มลงทะเบียนตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ โดยมีความมุ่งหมายว่าเด็กแรกเกิดนั้นจะต้องได้รับการเลี้ยงดูเป็นอย่างดี ทั้งอาหารที่ครบ ๕ หมู่ และเชื่อมั่นว่าโครงการนี้จะเป็โครงการที่ทำให้คุณภาพของเด็กที่เกิดขึ้นมีคุณภาพที่ดีทั้งด้านอารมณ์ ความคิด จิตใจและสติปัญญา ซึ่งเป็นโครงการที่รัฐบาลได้ริเริ่มในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และจะมีการประเมินผลต่อไป สำหรับเรื่องการประชาสัมพันธ์ได้มีการส่งแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนฯ ไปยังส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง โดยได้มีการประชุมปฏิบัติการทั่วประเทศในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการติดตามประเมินผล และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดให้ความร่วมมือในการสรุปผลงานรายปี ลงเว็บไซต์ (Website) เพื่อให้เผยแพร่ทั่วไป ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นการขับเคลื่อนในช่วงที่ผ่านมา

คำถามที่ ๒) สำหรับประเด็นที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนฯ จะมีการปรับแผนในปีต่อไปโดยเพิ่มความเข้มข้นในการปฏิบัติเพื่อให้การขับเคลื่อนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

คำถามที่ ๓) กรณีสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล ขณะนี้มีอยู่ประมาณ ๕๕,๘๐๐ ตำบล ซึ่งรัฐบาลได้ให้ความสำคัญและมีการขับเคลื่อนขยายผลเพื่อให้มีความเข้มแข็งต่อไป

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทูัถาม

-

.....

๑. สารบบกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง

มาตรการในการจัดการเกี่ยวกับคลังเก็บสินค้าข้าวในโครงการ
รับจำนำข้าว

วันที่เสนอกระทู้ถาม

១៦ តុលាការ ២៥៥៨

วันที่ตอบกระทู้ถาม

การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๗/๒๕๕๘
วันศุกร์ที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ผู้ตั้งกระทู้ถาม

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรื

ผู้ตอบกระทู้ถาม

นางอภिरดี ตันตราภรณ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้
แทนนายกรัฐมนตรี)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๒๒ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุก์รัช

จากปัญหาโครงการรับจำนำข้าวที่ผ่านมา ส่งผลให้ปัจจุบันภาครัฐต้องมีภาระทางการคลังเป็นอย่างมาก โดยต้องแก้ไขปัญหาและบริหารจัดการเกี่ยวกับมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการดังกล่าว ทั้งเรื่องปริมาณข้าวที่ล้นคลังเก็บสินค้า ปัญหาคุณภาพข้าวเสื่อมคุณภาพที่ต่ำกว่ามาตรฐาน หรือบางส่วนเสียหายถึงขั้นเน่าเสีย สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัญหาที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข และหาแนวทางในการเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตามปัญหาที่สำคัญอีกประการ คือ ความชัดเจนเกี่ยวกับปริมาณข้าวที่เสื่อมคุณภาพรวมถึงข้าวเน่า ที่มีการเก็บรักษาอยู่ในคลังเก็บสินค้าอยู่ในขณะนี้ว่ามีปริมาณจำนวนมากน้อยเพียงใด ที่ส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในการดูแลเก็บรักษาด้วยเหตุดังกล่าว ภาครัฐจึงจำเป็นต้องมีแผนดำเนินการในการบริหารจัดการคลังสินค้าอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งต้องมีมาตรการในการจัดการข้าวที่เสื่อมคุณภาพ เพื่อลดการสูญเสียและลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ โดยภาครัฐควรมีการบูรณาการการทำงานจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ในภาพรวมทั้งระบบ ทั้งในเรื่องการบริหารจัดการเกี่ยวกับคลังเก็บสินค้า การระบายข้าว การนำข้าวที่เสื่อมคุณภาพไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จำเป็นอย่างยิ่ง ที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อให้การแก้ไขปัญหาดังกล่าวลุล่วงตามเป้าหมายที่ได้คาดหวังไว้ และให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศอย่างแท้จริง

จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีมาตรการในการจัดการเกี่ยวกับคลังสินค้าที่เก็บข้าวเสื่อมคุณภาพที่ต่ำกว่ามาตรฐาน รวมถึงข้าวเน่าเสียหรือไม่ ประการใด ข้าวที่เก็บรักษาไว้ในคลังเก็บสินค้ามีปริมาณมากน้อยเพียงใด ประกอบกับมีค่าใช้จ่ายในการเก็บดูแลรักษาจำนวนเท่าใด

๒. รัฐบาลมีนโยบายหรือแนวทางในการบริหารจัดการในการระบายข้าวเพื่อลดความเสียหายที่เกิดจากข้าวในคลังสินค้าเสื่อมคุณภาพหรือที่ต่ำกว่ามาตรฐานหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นางอภิรตี ตันตราภรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

คำถามที่ ๑ ตั้งแต่คณะรักษาความมั่นคงแห่งชาติ (คสช.) เข้ามาบริหารราชการได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายและบริหารจัดการข้าว (นบข.) เพื่อดำเนินการจัดการข้าวในสต็อก (Stock) ซึ่งภารกิจเร่งด่วนประการแรกที่ต้องดำเนินการคือ การตรวจสอบปริมาณและคุณภาพ ก่อนที่จะระบายข้าว ซึ่งจากการตรวจสอบปริมาณข้าวนั้น ข้าวยังคงเหลือในสต็อก (Stock) ของรัฐ จำนวน ๑๐๐ ชุด ได้ดำเนินการพร้อมกันทั่วประเทศเพื่อไม่ให้ล่าช้า โดยคณะทำงานชุดนี้ได้มีการระดมกำลังบุคลากรเป็นจำนวนมาก และการดำเนินงานมีการสุ่มตัวอย่าง และเก็บตัวอย่างสต็อกข้าวในแต่ละโกดังที่ได้เข้าไปตรวจสอบแล้ว จึงเก็บตัวอย่างมาเพื่อให้บริษัทที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานสากลมาดำเนินการวิเคราะห์คุณภาพของข้าว (DNA) แล้วจึงนำผลการตรวจสอบทั้งหมดมาจัดแบ่งชั้นระดับคุณภาพตามสภาพความเป็นจริงของข้าว หลังจากที่ได้รวบรวมผลตรวจนับและตรวจสอบแล้ว ต่อมาจึงจัดทำเป็นข้อมูลปริมาณข้าว และชนิดของข้าวที่คงเหลืออยู่ในสต็อก (Stock) รัฐบาล เพื่อตั้งต้นกระบวนการที่จะระบายข้าว ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมา ทั้งนี้ การดำเนินการทั้งหมดต้องดำเนินการอย่างรอบคอบและเป็นระบบ เพราะมีข้าวกระจายอยู่ทั่วประเทศ ซึ่งมีการประกาศอย่างชัดเจนและโปร่งใส มีการประมวลทั่วไปอย่างรัดกุม เพื่อสร้างความมั่นใจกับตลาด สร้างความมั่นใจให้กับผู้เข้าร่วมในกระบวนการ รวมทั้งให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าร่วมการประมูลได้ ต่อไป

คำถามที่ ๒ การบริหารหรือแนวทางในการจัดการระบายข้าวนั้น จะเริ่มระบายข้าวที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ตั้งแต่ทราบผลการตรวจสอบก็เริ่มระบายข้าว โดยเปิดประมูลตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๕๗ เมื่อแยกประเภทข้าวออกมาได้แล้ว ต่อมาจึงระบายข้าวคุณภาพดีออกก่อน ซึ่งได้ระบายข้าวไปแล้ว ทั้งข้าวที่มีคุณภาพและต่ำกว่ามาตรฐานเล็กน้อย ข้าวที่ใช้ในการบริโภคระบายไปแล้วประมาณ ๕ ล้านตัน มูลค่า ๕๒,๓๐๐ ล้านบาท คงเหลือข้าวในสต็อกอีกประมาณ ๑๓.๗ ล้านตัน ส่วนข้าวที่คุณภาพต่ำมากหรือข้าวเสีย ที่อยู่ในขั้นตอนการรับแจ้งความของตำรวจยังไม่ระบายเนื่องจากข้าวส่วนนี้ต้องถือไว้กันไว้เป็นของกลางในการดำเนินคดีต่อไป ซึ่งเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ สำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งว่า ได้ตรวจสอบคุณภาพและปริมาณโดยผู้เชี่ยวชาญเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงไม่ต้องเก็บไว้เป็นของกลาง สามารถนำมาระบายต่อไปได้ โดยรัฐบาลได้ดำเนินการจัดระบบควบคุมที่รัดกุมและชัดเจนไม่ให้ข้าวเสื่อมคุณภาพเหล่านี้ไหลเวียนกลับมาในตลาดเพื่อป้องกันผลกระทบต่อตลาด และคุณภาพของข้าวไทย โดยจะมีการเปิดให้เข้าร่วมประมูลหรือเข้ามาซื้อข้าวเพื่อไปใช้ในอุตสาหกรรม ซึ่งขณะนี้ได้วางระบบว่าผู้ที่เข้าร่วมประมูลได้ต้องเป็นนิติบุคคล มีใบรับรองชัดเจนว่า จะนำข้าวไปใช้ในอุตสาหกรรมใด รวมทั้งมีระบบการควบคุมการขนส่งจากคลังที่เก็บรักษาข้าวไปจนถึงอุตสาหกรรม

โดยกรมการค้าภายในได้มีกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมเรื่องการเคลื่อนย้ายสินค้า ซึ่งเมื่อเข้าโรงงานแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถเข้าไปตรวจได้ตลอดเวลา เพื่อให้มั่นใจว่าเข้าสู่กระบวนการผลิตจริง

ดังนั้น ทุกขั้นตอนจะดำเนินการด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ปัญหาการทุจริตในโครงการบัตรสินเชื่อเกษตรกร
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๑/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม ตามนายกรัฐมนตรีน
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีนให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรีน)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๒๑ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ

ตามที่โครงการบัตรสินเชื่อเกษตรกร (The Credit for Farmer Project) หรือบัตรเครดิตชาวนา เป็นหนึ่งในนโยบายประชานิยมตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ เพื่อหวังที่จะลดต้นทุนการผลิต โดยการสร้างช่องทางให้ชาวนาและเกษตรกรสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้ง่ายขึ้นและไม่ต้องพึ่งพาเงินกู้นอกระบบเพื่อที่จะนำเงินไปซื้อปัจจัยผลิตทางการเกษตร การใช้บริการบัตรสินเชื่อจึงถือเป็นนวัตกรรมทางการเงินรูปแบบใหม่สำหรับเกษตรกร ที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการใช้จ่ายหรือซื้อสินค้าแทนเงินสดเพื่อไปซื้อปัจจัยการผลิตทางการเกษตร เช่น เมล็ดพันธุ์ ยาปราบศัตรูพืช ปุ๋ย และน้ำมันเชื้อเพลิงจากร้านค้าที่ร่วมโครงการ ซึ่งการดำเนินโครงการที่ผ่านมาพบว่า เกษตรกรมีการใช้จ่ายผ่านบัตรสินเชื่อเกษตรกรเป็นจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ สะท้อนถึงภาระหนี้ที่เพิ่มตามไปด้วย อีกทั้งยังปรากฏว่าชาวนาและเกษตรกรบางกลุ่มที่มีภาระหนี้สินมาก ๆ ก็ใช้วิธีนำบัตรไปรูดเป็นเงินสดแทน ร้านค้าที่ทุจริตก็ยินยอมโดยหักเงินออกไปร้อยละ ๑๕ - ๒๐ และบางช่วงที่ชาวนาหรือเกษตรกรไม่เหลือวงเงินกู้จากบัตรสินเชื่อแล้ว ก็ต้องกลับไปกู้หนี้ยืมสินนอกระบบ ซึ่งต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราสูงวนเวียนอยู่เช่นเดิม ประกอบกับปัจจุบันในบางจังหวัดมีการร้องเรียนจากเกษตรกรว่าถูกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร หรือ ธ.ก.ส. บังคับให้ซื้อปัจจัยการผลิตทางการเกษตรจากสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส. (สกต.) เพื่อแลกกับการทำสัญญาปล่อยเงินกู้ให้ และหากไม่ซื้อตามที่กำหนด ธนาคารก็จะไม่ปล่อยสินเชื่อให้ ยิ่งเป็นการตอกย้ำให้เห็นว่าภาระหนี้สินของเกษตรกรกำลังเกิดปัญหาทั้งระบบ ซึ่งต้องเร่งชี้แจงข้อเท็จจริงแก้ไขปัญา และสร้างความเข้าใจกับชาวนาและเกษตรกรอย่างรวดเร็วที่สุด อีกทั้งยังปฏิเสธไม่ได้ว่าโครงการบัตรสินเชื่อเกษตรกรเป็นช่องทางหนึ่งที่มีส่วนให้เกิดภาระหนี้สินครัวเรือนที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากส่วนหนึ่งเป็นหนี้สินที่ได้รับผลกระทบมาจากโครงการรับจำนำข้าว ซึ่งเป็นโครงการคู่ขนานกับโครงการบัตรสินเชื่อเกษตรกร ดังนั้น รัฐบาลจึงควรวางยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาหนี้สินของ

เกษตรกรอย่างยั่งยืนทั้งระบบ หรือควรมีนโยบายแก้ไขปัญหาในการชำระหนี้ค่าบัตรสินเชื่อเกษตรกร คั้นให้มีความยืดหยุ่นตามภาวะความเสี่ยงต่าง ๆ เช่น ความเสี่ยงที่เกิดจากนโยบายของรัฐบาล การมีภาวะ ปลอดภัยเบี้ย หรือการขยายเวลาการชำระคั้นเมื่อมีภัยธรรมชาติเกิดขึ้น เพื่อเป็นการช่วยเหลือ และบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่กลุ่มชาวนาและเกษตรกรต่อไป

จึงขอเรียนถามว่า

๑. การจัดซื้อปัจจัยการผลิตทางการเกษตร เช่น เมล็ดพันธุ์ ยาปราบศัตรูพืช ปุ๋ย และ น้ำมันเชื้อเพลิงจากร้านค้าที่ร่วมโครงการบางแห่ง มีการผูกขาดหรือร่วมมือกันในลักษณะไม่โปร่งใสบ้าง หรือไม่ และมีการตรวจสอบการทุจริตในลักษณะดังกล่าวอย่างไร

๒. จากข่าวสารที่เผยแพร่ว่าในบางจังหวัดมีเกษตรกรร้องเรียนว่าถูกบังคับให้ซื้อปัจจัยการผลิตทางการเกษตรจากสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส. (สกต.) เพื่อแลกกับการทำสัญญา ปลอมเงินกู้ให้ และหากไม่ซื้อตามที่กำหนด ธนาการก็จะไม่ปล่อยสินเชื่อให้ นั่นมีข้อเท็จจริง ในเรื่องดังกล่าวอย่างไร และผู้บริหารระดับสูงของธนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับเรื่องดังกล่าวหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

การบริหารงานของบริษัทแท็บโก (TABCO) ในเรื่องความไม่โปร่งใสของบัตรสินเชื่อเครดิต (Credit) เกษตรกร ว่ามีการผูกขาดหรือมีการบังคับให้เกษตรกรเข้าร่วมโครงการนั้น ตั้งแต่สมัย ปี ๒๕๒๓ ที่ธนาการโลก (World Bank) ได้ให้ข้อเสนอแนะกับธนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การเกษตร ถึงการให้สินเชื่อเป็นวัสดุอุปกรณ์การเกษตรหรือที่เรียกว่า เครดิต อินคัม (Credit Income) ซึ่งธนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ได้ดำเนินการจ่ายสินเชื่อพร้อมทั้งจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ทางด้านการเกษตรให้กับเกษตรกร ซึ่งเป็นลูกค้า ๕ ประเภท ได้แก่ ปุ๋ย พันธุ์พืช สารเคมี เครื่องจักรกล การเกษตร และบริการทางการเกษตร ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวถือว่าประสบความสำเร็จถูกต้อง ตามวัตถุประสงค์ สามารถที่จะถ่วงดุลราคาวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตรได้พอสมควร ต่อมาปี ๒๕๓๓ ได้มีการร้องเรียนมายังสภาผู้แทนราษฎรว่าธนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรไม่ปฏิบัติ ให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ คือไม่สามารถที่จะจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตรให้กับเกษตรกร อย่างทั่วถึง จึงขอให้ยกเลิก ต่อมาธนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้ให้มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์วิจัย ซึ่งพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ ๙๕ เปอร์เซ็นต์ต้องการให้ดำเนินการต่อ เนื่องจากเกรงว่า หากธนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรไม่ให้การสนับสนุนสินเชื่อดังกล่าว เกษตรกรอาจ ถูกเอารัดเอาเปรียบเรื่องราคาและคุณภาพของปัจจัยการผลิตเหมือนเช่นในอดีตที่ผ่านมา (ในปี ๒๕๓๔) ธนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจึงยุติการจัดหาวัสดุอุปกรณ์การเกษตร แล้วได้ให้ การสนับสนุนให้ทางเกษตรกรลูกค้าในแต่ละจังหวัด รวมตัวกันจัดตั้งสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาด ลูกค้า ธ.ก.ส. หรือที่เรียกว่า สกต. อันเป็นการจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยทำหน้าที่จัดหาวัสดุอุปกรณ์การเกษตรและรวบรวมผลผลิตให้กับลูกค้า ต่อมาปี ๒๕๓๕ สหกรณ์

การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ต้องการให้มีบริษัทหัวขบวนในการรวมซื้อรวมขาย จึงได้ขอความเห็นชอบจากนายทะเบียนสหกรณ์ตามพระราชบัญญัติสหกรณ์รวมทุนกันตั้งบริษัทไทยธุรกิจเกษตรจำกัด หรือที่เรียกว่า แท็บโก (TABCO) โดยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรถือหุ้น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส. ถือหุ้นที่เหลืออีก ๙๐ เปอร์เซ็นต์ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นองค์กรกลางของสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส. ในการรวมกันจัดซื้อปัจจัยการผลิตทางการเกษตรบริการทางการเกษตร รวมทั้งจัดหาปัจจัยการผลิตทั้งภายในและภายนอกถึงปัจจุบัน (๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘) มีสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวน ๗๗ แห่ง มีสมาชิก ๓.๘๕ ล้านครัวเรือน มีทุนเรือนหุ้น ๒,๗๐๖ ล้านบาท ธุรกิจรวม ๒๐,๙๖๓ ล้านบาท เป็นธุรกิจจัดหาวัสดุอุปกรณ์การเกษตรประมาณ ๘,๙๐๐ ล้านบาท ธุรกิจรวบรวมผลผลิต ๑๒,๐๐๐ ล้านบาท ได้รับผลกำไรจำนวน ๘๐ ล้านบาท

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	นโยบายโครงการรับจำนำข้าว
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๖/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรื
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายสุวิทย์ เมษินทรีย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรืให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรื)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๕๐ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ

จากกรณีโครงการรับจำนำข้าวเปลือกในช่วงที่ผ่านมา ได้ปรากฏข้อเท็จจริงชัดเจนว่าผลการดำเนินการของโครงการดังกล่าวได้สร้างความเสียหายต่อประเทศมีมูลค่าสูงมาก นอกจากนี้ ยังส่งผลกระทบต่อเกษตรกรชาวนา ระบบตลาดข้าว และยังทำให้รัฐบาลต้องมีการะทางการคลังเป็นอย่างมาก แม้ว่าโครงการดังกล่าวจะมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวนา แต่ผลจากการดำเนินการได้เกิดความเคลือบแคลงสงสัยว่าการบริหารจัดการโครงการเป็นไปอย่างรอบคอบรัดกุม รวมทั้งมีการทุจริตคอร์รัปชันหรือไม่ ซึ่งนำมาซึ่งความเสียหายดังกล่าว ผมรู้สึกเป็นกังวลในระยะหลังมานี้ ได้มีการสร้างความแตกแยกให้กับสังคม มีการปลุกระดมชาวนาให้ต่อต้าน มีการเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับรัฐบาล มีการบิดเบือนข้อเท็จจริงเกิดขึ้น คณะกรรมการนโยบายและบริหารจัดการข้าว จำนำข้าว ในขณะนั้นก็คือ คุณยงลักษณ์ ชินวัตร ตรงนี้ก็ต้องเอย่ข้อชี้ขึ้นมา การที่บิดเบือนข้อเท็จจริงแล้วก็อ้างว่าโครงการรับจำนำข้าวดีอย่างนั้นดีอย่างนี้ ช่วยเหลือชาวนา ขอถามว่าให้ไปดูตัวเลขที่แท้จริงกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ตัวเลขการเป็นหนี้ของพี่น้องเกษตรกรลดลงหรือไม่ มีแต่เพิ่มขึ้นๆ การจำนำเขาบอกว่า ถ้าหากว่าชาวนานำข้าวไปแล้วที่โรงสี เอกสารครบถ้วน ชาวนาต้องได้สตางค์จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรภายใน ๓ วัน ปี ๒๕๕๔ คุณยงลักษณ์ ชินวัตร เข้ามาเปิดโครงการรับจำนำตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ มีรอบแรกข้าวนาปีเท่านั้นจ่ายตรงเวลา แต่หลังจากนั้นโครงการปี ๒๕๕๔ – ๒๕๕๕ นั้น เริ่มมีปัญหาจ่ายสตางค์แรก ๆ จาก ๒ อาทิตย์กลายเป็นเดือน จากเดือนกลายเป็นถึงปี ๒๕๕๗ เวลาเกือบ ๒ ปี พี่น้องเกษตรกรไม่ได้สตางค์นั้นเขาเดือดร้อนมาก เขาเอาข้าวไปแล้ว คุณเอาข้าวเขาไปขายแล้วทำไมไม่มีสตางค์มาจ่ายเขา ประเด็นก็คือว่า ตั้งแต่พ่อค้าข้าว โรงสีต่าง ๆ เอาข้าวไปแล้วก็ไม่ได้ส่ง เขาก็เอาไปขายเอาเงินมาเข้ากระเป๋าไว้ก่อน ส่วนที่จะเอาข้าวมาเข้าโกดังเมื่อไรนั้นก็เป็อันว่ารู้กันกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร องค์การ

คลังสินค้า องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ส่งได้ไม่จำกัดเวลาทั้งๆ ที่ในระยะเปียบบอว่าต้องแปรข้าวส่งคลังภายใน ๑๕ วัน แต่ก็ไม่ได้นำเข้าตามระเบียบครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นไม่แปลกใจเลยข้าวดีก็มีการหมุนเวียนกันเอาไปขาย เสร็จแล้วก็ไปหาข้าวเน่าจริงๆ แล้วข้าวเน่านั้นไม่มี ไม่มีหอรอกครับ แต่ข้าวที่เขาบอกข้าวเน่าก็คือข้าวไม่มีคุณภาพข้าวด้อยคุณภาพนั่นเอง เอาไปสวมแทนไว้ ธนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรนี้เป็นหุ้นส่วนในโครงการรับจำนำข้าว ได้รับค่าบริหารจัดการหลายพันล้านบาท แต่เวลาพี่น้องเอาข้าวไปจำนำแล้วไม่ได้ข้าว ธนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรดูแลอะไรหรือไม่ ไม่เคย นอกจากไม่ให้กู้ยืมแล้ว ในขณะนั้นยังทวงหนี้ซ้ำเติมเข้าไปอีก รู้เห็นเป็นใจกันการจ่ายเงินจ่ายทองกันไป รับค่าบริหารจัดการไปหลายพันล้านบาทนี้ เมื่อโครงการรับจำนำข้าวมีการทุจริตทุกขั้นตอนอยู่ในกระบวนการยุติธรรมไม่มีชื่อธนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรร่วมด้วยเลยรับแต่ชอบ แต่ไม่รับผิดชอบด้วยเก็บดอกเบี้ยยอย่างเดียวนะ เอาประโยชน์อย่างเดียว สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องที่ต้องมีการพิสูจน์และค้นหาความจริงให้ปรากฏเพื่อที่จะได้นำกรณีโครงการรับจำนำข้าวเปลือกดังกล่าวนี้มาเป็นกรณีศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นรวมถึงข้อผิดพลาดต่างๆ ที่เกิดขึ้น จะได้ใช้เป็นแนวทางในการหามาตรการป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายซ้ำขึ้นมาอีก ประกอบกับหาแนวทางหรือมาตรการในการช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร ชาวนาให้ได้รับประโยชน์จากมาตรการต่างๆ อย่างแท้จริง โดยต้องคำนึงถึงภาระทางการเงินการคลังของประเทศประกอบด้วย ไม่ให้ส่งผลกระทบก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจในภาพรวม อย่างไรก็ตาม การดำเนินการโครงการเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรรวมถึงชาวนาภาครัฐต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบรัดกุม มีการบริหารจัดการที่ดี ยึดประโยชน์ของเกษตรกรทุกภาคส่วนและประเทศชาติ และที่สำคัญที่สุดต้องอยู่ภายใต้ความสุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ และไม่มี การทุจริตคอร์รัปชันในทุกภาคส่วน ทั้งในระดับนโยบายและในทางปฏิบัติ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จึงขอเรียนถามว่า

๑) รัฐบาลมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงถึงการบริหารจัดการตามโครงการรับจำนำข้าวเปลือกดังกล่าว มีมูลค่าความเสียหายสูงจนส่งผลกระทบเป็นภาระทางการเงินการคลังของประเทศนั้น มีการดำเนินการโดยทุจริตคอร์รัปชัน ทั้งในระดับนโยบายและทางปฏิบัติ หรือมีการละเลยในหน้าที่ ในกระบวนการขั้นตอนภาคส่วนใด และใครเป็นผู้รับผิดชอบ ทั้งนี้ เพื่อเป็นกรณีศึกษาและหาทางเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้น

๒) รัฐบาลมีนโยบายและมาตรการในการป้องกันรวมถึงการตรวจสอบ เพื่อป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันในโครงการต่างๆ ที่จะเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรในทุกภาคส่วน รวมถึงชาวนา ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกรทุกภาคส่วน รวมทั้งชาวนา และไม่สร้างความเสียหายและภาระทางการเงินการคลังเหมือนที่ผ่านมาหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายสุวิทย์ เมษินทรีย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์

คำถามที่ ๑) ความคืบหน้าในเรื่องการจัดการเกี่ยวกับเรื่องของโครงการรับจำนำข้าวเปลือกที่มีปัญหานั้น มีความคืบหน้าอย่างไรบ้าง หลังจากที่ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดก็แยกออกเป็น ๒ ส่วน ในส่วนที่เป็นความผิดทางอาญาจะพิจารณาโดยศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงพาณิชย์และกระทรวงการคลังนั้นก็จะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับความผิดทางแพ่ง ซึ่งหลังจากที่รับเรื่องมานั้นทางคณะรัฐมนตรีหรือว่าทางรัฐบาลนั้นก็ได้ออกคำสั่งคณะกรรมการขึ้นมา ๒ ชุด ชุดหนึ่งก็เป็นชุดที่ตามคำสั่งของกระทรวงการคลัง อีกชุดหนึ่งเป็นตามคำสั่งของกระทรวงพาณิชย์ เพื่อจะพิจารณาชี้มูลความผิดตามที่ ป.ป.ช. ได้เสนอมา ในส่วนของกระทรวงการคลังนั้น ณ ขณะนี้ได้อยู่ในระหว่างมีการตั้งคณะกรรมการซึ่งมีหัวหน้าผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการนั้น จากการตรวจสอบพบว่า ณ ขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบพยานเพิ่มเติม นั่นก็คือส่วนของกระทรวงการคลัง แต่ของกระทรวงพาณิชย์หลังจากที่ได้รับเรื่องมาก็มีการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงขึ้นมา โดยมีท่านหัวหน้าผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นประธานเช่นกัน ซึ่งก็มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ ทางละเมิดในภาครัฐของอดีต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์และผู้เกี่ยวข้องผู้เกี่ยวข้องในที่นี้ในภาครัฐนอกเหนือจากรัฐมนตรีแล้วก็รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์แล้ว ก็จะมีเลขานุการรัฐมนตรี ณ ขณะนั้น แล้วก็มีข้าราชการ อีก ๓ ท่าน เป็นอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ แล้วก็รองอธิบดี แล้วก็รวมถึงผู้อำนวยการกองการข้าวอย่างที่เราทราบกันดี แต่มีส่วนเกี่ยวข้องในส่วนที่ภาคเอกชนนั้นมีอยู่ด้วยกัน ๑๕ คน หรือถ้านับเป็นจำนวนรายก็คือ ๑๖ ราย เพราะฉะนั้น ณ ขณะนี้นั้นท่านนายกรัฐมนตรี และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้เซ็นเห็นชอบแล้วก็ได้ยื่นไปที่กระทรวงการคลัง ขณะนี้ จึงอยู่ในระหว่างที่กระทรวงการคลังจะมีการตั้งคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดชอบทางแพ่งที่เกิดขึ้น

คำถามที่ ๒) ทางรัฐบาล คสช. ได้เข้ามานี้มีการจ่ายเงินให้กับเกษตรกรครบถ้วนแล้ว ตั้งแต่เข้ามาในช่วงวันที่ ๒๒ พฤษภาคมที่ผ่านมา ก็พบว่าขณะนั้นที่พวกเราจำความได้คือเป็นงานเร่งด่วนที่จะจ่ายให้ครบถ้วนหมดไป ๙๐,๐๐๐ ล้านบาทแล้ว

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	มาตรการเกี่ยวกับการเรียกคืนและป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๓/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุก์ เป็นผู้ตั้งถาม ตามนายกรัฐมนตรี
ผู้ตอบกระทู้ถาม	พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้แทน นายกรัฐมนตรี)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๓๕ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุก์

ด้วยพื้นที่ป่าไม้ของประเทศตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในปัจจุบันพบว่าการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ในทุกภูมิภาค สังคมไทยมีปัญหายุ ๒ ลักษณะ คือ การบุกรุกที่สาธารณะทั้งของเอกชนและของหลวง ทั้งจากประชาชนในพื้นที่เพื่อเป็นที่ดินทำกิน นอกจากนี้เป็นการบุกรุกของผู้มีอิทธิพลหรือนายทุน เพื่อหาประโยชน์จากการสร้างที่พักรีสอร์ต โดยเฉพาะในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งในส่วนนี้มีการรุกรานพื้นที่ป่าไม้และสร้างปัญหาการบริหารจัดการเป็นอย่างมาก ปรากฏภาพเกี่ยวกับการบุกรุกพื้นที่ป่า และที่น่าแปลกใจ คือ กลางป่าแบบนี้รอดพ้นจากการตรวจสอบดูแลของข้าราชการที่ดูแลป่าไม่ได้อย่างไร จนขยายใหญ่โตแล้วต้องมาเรียกคืนในภายหลัง วังน้ำเขียว มีรีสอร์ตเกิดขึ้นเต็มไปหมด คนชอบไปพักผ่อนมากมายทั้งๆ ที่รู้ว่าการบุกรุกที่ของหลวง กฎเขาตั้งลูกซึ่งเห็นว่าเป็นป่าเต็มไปหมดแต่มีโรงแรมและสรวายน้ำอยู่กลางป่าได้อย่างไรโดยที่ไม่เห็น มีการบุกรุกที่มีเส้นทางมีถนนตัดเรียบร้อย กล่าวคือ คนมีฐานะบุกรุกนำที่ของหลวงมาทำ แต่ในบางพื้นที่เป็นการทำมาหากินของชาวบ้าน ซึ่งไม่น่าเชื่อว่าชาวบ้านในแต่ละพื้นที่ซึ่งมีไม้ก็ครัวเรือนจะบุกรุกได้ขนาดนี้ ภาพไร่ข้าวโพดเต็มไปทั้งภูเขาภาพการเตรียมถางที่ทั้งหมด ในอำเภอแมริม มีชาวบ้านอยู่ในที่แห่งหนึ่งเพียง ๑๐ ครัวเรือน แต่ถางที่ได้หมดทั้งป่า โดยมีบริษัทขนาดใหญ่เอาพันธุ์ข้าวโพดไปมอบให้เพื่อให้ชาวบ้านเพาะปลูกและได้รับประโยชน์จากการรับซื้อข้าวโพด แต่พื้นที่ป่าเขาต้องเสียหายไปมาก ที่จังหวัดน่าน ก็เจอปัญหาเดียวกัน มีนอมินี (Nominee) ซึ่งเป็นบริษัทยักษ์ใหญ่ที่มีอิทธิพลต่อการทำลายป่าเขา สาเหตุที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การทุจริตคอร์ปชั่นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ภาครัฐต้องเร่งหามาตรการที่เฉียบขาดและเป็นรูปธรรม เพื่อป้องกันการทุจริตของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ และขณะเดียวกันต้องสร้างขวัญและกำลังใจและความเชื่อมั่นให้กับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และต้องมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดเอกภาพในการทำงานอย่างแท้จริง จากสภาพปัญหา

คือ ๑. การบุกรุกเพื่อสร้างรีสอร์ท อันนี้ชัดเจนว่าเป็นคนมีฐานะเรียกคืนได้ทันที เพราะทำผิดกฎหมายชัดเจน และ ๒. การบุกรุกเพื่อการเกษตร ปุ๋ยบรรดาพืชพันธุ์ธัญญาหารทั้งหลายก็อาจจะจำแนกแยกแยะได้ว่าอะไรเป็นพื้นที่ชาวบ้านจริง อะไรที่แท้จริงจริงเรียกเอามาคืนเสีย นี่คือตัวอย่างที่ยกให้เห็น คือ นำไปสร้างรีสอร์ท บ้านพัก กับนำไปทำเรื่องของการเกษตร จึงขอเรียนถามว่า

๑) รัฐบาลมีนโยบายหรือมาตรการในการดำเนินการจัดการเพื่อเรียกคืนผืนป่ารวมถึงมีแผนในการบริหารจัดการพื้นที่ที่ได้มีการบุกรุกไปแล้วไม่ว่าจะเป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติป่าสงวนแห่งชาติ รวมถึงบางพื้นที่ที่อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) เพื่อให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุดหรือไม่ ประการใด อีกทั้งขณะนี้ได้พื้นที่ป่าไม้กลับคืนมาเป็นของแผ่นดินมากน้อยเพียงใด

๒) รัฐบาลมีมาตรการหรือแนวทางในการป้องกันไม่ให้มีการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ทั้งในส่วนของประชาชน นายทุน ผู้มีอิทธิพล รวมถึงเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขและลดปัญหาของพื้นที่ ป่าไม้ให้ยั่งยืนได้เพียงใด ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คำถามที่ ๑) ปัจจุบันเรามีป่าสมบูรณ์ที่เป็นป่าอนุรักษ์ซึ่งยังมีความสมบูรณ์อยู่ ๑๐๒ ล้านไร่ คิดแล้วประมาณ ๓๑.๕ เปอร์เซ็นต์ ที่ ณ วันนี้เรามีอยู่ นักวิชาการด้านป่าไม้ นักนิเวศวิทยาได้คำนวณไว้ตั้งแต่ดั้งเดิมยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงตัวเลขว่าประเทศไทยควรมีเท่าไรถึงจะสมดุลพื้นที่ป่า ซึ่งคำนวณว่าควรมีพื้นที่ป่าประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ หรือประมาณ ๑๒๘ ล้านไร่ ถ้าวันนี้เรามารู้ว่าประเทศไทยควรมีพื้นที่ป่าเพิ่มอีกเท่าไร ก็คือ ๒๖ ล้านไร่ ในข้อเท็จจริงแล้วมีคนบุกรุกอยู่กี่ประเภท เราพยายามจะแยกแยะ ประเภทแรกก็คือนายทุนผู้มีอิทธิพลก็แสวงประโยชน์โดยมิชอบ ในส่วนที่ ๒ คือผู้ยากไร้คนจนจริงๆ ซึ่งไม่มีที่จะอยู่ก็ไปอาศัยบุกรุกทำลายป่า กลุ่มที่ ๓ ก็คือ คนอยากจน คือ ไม่ได้จนจริงถึงขนาดจะต้องไปบุกรุกป่าแต่ก็มีความคิดความเชื่อว่าถ้าบุกรุกป่าไว้ได้นานๆ วันหนึ่งรัฐเขาต้องจัดสรรให้ หลายรัฐบาลมีโครงการมาเรื่อยๆ จนกระทั่งรัฐบาลนี้ก็เช่นเดียวกัน ส่วนที่ ๔ คือ ผู้มีอิทธิพลอาศัยผู้ยากจนเป็นนอมินี (Nominee) เรามีการลาดตระเวนทั้งทางพื้นดินและทางอากาศ และอีกประการเราก็ใช้ข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียมของสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (GISTDA) มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ในทุก ๓ เดือน เราจะดูตลอดเวลา เพราะฉะนั้นผมยืนยัน ณ วันนี้การบุกรุกพื้นที่ป่าซึ่งเป็นป่าอุดมสมบูรณ์ของเรานั้นกระทำได้น้อยมาก หลักเพียงแค่ ๕ ไร่ ๑๐ ไร่ ลักษณะเราก็จะมีเข้าไปดำเนินคดีอยู่ตลอดเวลา ถ้าเราดำเนินการวิธีการนี้ไปอย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง จะลดแรงจูงใจของผู้ที่แสวงประโยชน์จากป่าโดยมิชอบได้ไปเรื่อยๆ น่าจะลดระดับไป ดำเนินคดีมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ ประมาณ ๑๓,๐๐๐ คดีที่ดำเนินการมาทั้งหมดถึง ณ วันนี้ ก็เป็นตัวเลขที่เราได้ทำงานกันอย่างเต็มที่และผู้มีอิทธิพลที่เหลืออยู่ก็น้อยเต็มที่เป็นการขัดแย้งกันในพื้นที่เก่าซึ่งยังไม่ลงตัว เรายุติพื้นที่ที่ได้ ๑๐๒ ล้านไร่แล้ว

คำถามที่ ๒) นโยบายชัดเจนว่ากลุ่มแรก กลุ่มนายทุนผู้มีอิทธิพลดำเนินคดีทางกฎหมายอย่างจริงจัง เด็ดขาด แล้วก็เอาพื้นที่คืน เมื่อได้พื้นที่คืนมาแล้วทำ ๒ ประการ ประการที่ ๑ ถ้าเป็นพื้นที่ลุ่มน้ำชั้น ๑ ชั้น ๒ เป็นพื้นที่สำคัญก็ฟื้นฟูสภาพป่าแต่เป็นพื้นที่ที่ป่าเสื่อมโทรมสามารถจัดสรรให้กับผู้ยากไร้เข้าทำกินได้ รัฐบาลก็จัดสรรให้ผู้ยากไร้เข้าทำกิน วันนี้มีเป้าหมายทั้งหมดสามแสนไร่ ทำในปี ๒๕๕๘ ๑๕๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๕๙ ๑๕๐,๐๐๐ ไร่ แต่วันนี้จัดพื้นที่ของประชาชนเข้าไปได้แล้วประมาณ ๑๕,๐๐๐ ไร่ เพราะการคัดกรองการตรวจสอบก็ทำด้วยความรอบคอบ ประการที่ ๒ เมื่อเราเข้าไปทวงคืนผืนป่าก็จะเจอผู้ยากไร้อยู่ในพื้นที่ สิ่งแรกเราก็ต้องบอกให้เขารู้ว่าเขากำลังบุกรุกพื้นที่ของทางราชการ ต้องยอมรับตรงนี้ก่อน ถ้าเขาบอกว่าพื้นที่ของเขาที่ต้องพิสูจน์สิทธิกัน ซึ่งในเวลาต่อไปจะมีการเสนอร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฉบับใหม่ซึ่งก็จะครอบคลุมเรื่องพวกนี้เมื่อผู้ยากไร้อยู่ในพื้นที่เราพบเขา เราก็ดำเนินการ ๒ ประการ ให้เขารู้ว่าเขาทำผิดกฎหมาย แต่เนื่องจากเขาเป็นคนยากไร้ รัฐบาลมีนโยบายในการลดความเหลื่อมล้ำต้องทำให้คนจนมีที่ยืนในแผ่นดินและมีชีวิตที่มั่นคงในอนาคต เรายังผ่อนผันให้เขาทำอาชีพตรงพื้นที่เดิมได้อยู่ยอมรับว่าผิดกฎหมายแต่ผ่อนผันให้อยู่ได้ชั่วคราว และพื้นที่บริเวณนั้นหรือใกล้เคียงถ้ามีพื้นที่ที่เหมาะสมในการจัดสรรให้ เราจะจัดสรรให้เขาเข้าไปอยู่ทำกินได้ โดยมอบสิทธิทำกินให้ในลักษณะแปลงรวมไม่แบ่งแยกเป็นปัจเจกบุคคล นี่คือ ๒ ส่วนที่เราได้ดำเนินการอยู่ คนยากจน สิ่งนี้เป็นปัญหาที่เราต้องพยายามคัดกรองก็พยายามดำเนินการอยู่ขณะนี้ ที่เป็นนอมินีนั้น สิ่งที่เราเผชิญ คือ คนยากจน แต่เบื้องหลังคนยากจนมีคนที่แสวงประโยชน์โดยมิชอบอยู่ เพราะฉะนั้นเมื่อเราปฏิบัติอะไรอย่างเด็ดขาดลงไปก็เหมือนเรารังแกคนจน ในหลายพื้นที่มีการปลุกยง ได้นำหลักวิชาการการตัดยางมาใช้ ถ้าเจอไม้ยางพาราที่อายุไม่เกิน ๔ ปี ซึ่งยังใช้ประโยชน์ไม่ได้ อันนี้ตัดทิ้งทำลายเพราะเป็นพื้นที่ป่าและจะเป็นต้นไม้ที่แทรกแซงพื้นที่ป่า ตรงที่วันจะปลูกป่าไม้ยืนต้นขึ้นมาแทนเพื่อฟื้นฟูสภาพป่า แต่ในส่วนที่เหลืออยู่ส่วนหนึ่งก็ผ่อนผันให้ผู้ยากไร้ยังอาศัยทำกินอยู่ได้ในส่วนต้นยางที่เกิน ๒๐ ปีขึ้นไปแล้วก็ไม่ตัดทำลายถือว่าเป็นสภาพป่าไปเลยปลูกป่าไม้เสริมขึ้นมาผลการดำเนินงานที่ผ่านมาเป็นอย่างไรบ้าง ๑๐๒ ล้านไร่ เรารักษาไว้ได้อย่างเด็ดขาด ในช่วงปี ๒๕๕๗ มาถึงวันนี้เราทวงพื้นที่คืนมาได้ประมาณ ๒๘๐,๐๐๐ ไร่ดำเนินคดีไป ๑๓,๐๐๐ กว่าคดี แล้วฟื้นฟูสภาพป่ากลับคืนมาแล้วประมาณ ๓๘,๐๐๐ กว่าไร่ นี่ก็เป็นตัวเลขที่เราทำอยู่ ถ้าอย่างนั้นให้เชื่อมั่นในการทำงานของเราว่า ๑๐๒ ล้านไร่ บวกเพิ่มไปเรื่อยๆ นี่คือนโยบายที่รัฐบาลทำในแผนปี ๒๕๕๙ และปี ๒๕๖๐ ก็จะเดินต่อไปแบบนี้ปริมาณก็จะเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ และในระยะยาวได้ร่วมกับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปแห่งชาติว่าจะวางกรอบอย่างนี้ให้อยู่ในระยะยาวได้อย่างไรต่อไป

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	การแก้ไขปัญหาภัยแล้งและนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๓/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	พลเอก ดนัย มีชูเวช เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ผู้ตอบกระทู้ถาม	พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๒๘ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : พลเอก ดนัย มีชูเวช

ตามที่ได้เกิดปัญหาวิกฤตภัยแล้งในประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และได้คาดการณ์ว่าจะเกิดต่อเนื่องจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๙ เกษตรกรเกิดความเดือดร้อน มีผลผลิตลดลง รายได้ลดลง ระบบประปาบางส่วนได้รับผลกระทบ เนื่องจากปริมาณน้ำไม่เพียงพอหรือคุณภาพน้ำไม่ดีพอที่จะนำไปทำน้ำประปา นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อน้ำทะเลที่หนุนเข้าพื้นที่จนเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งรัฐบาลได้ดำเนินการแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เกิดการรับทราบของทุกภาคส่วนในการดำเนินการของรัฐบาลในการแก้ปัญหาวิกฤตภัยแล้ง จึงขอเรียนถามว่า

๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีการวางแผนเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหา และบริหารจัดการน้ำอย่างไร เพื่อให้การใช้น้ำต้นทุนที่มีอยู่ตามอ่างเก็บน้ำต่างๆ ที่มีอยู่น้อย เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และลดผลเสียหายต่อการดำรงชีพของเกษตรกรเหลือน้อยที่สุด

๒) ปัจจุบันรัฐบาลได้ดำเนินการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยแล้ง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘/๒๕๕๙ จำนวน ๘ โครงการ ซึ่งได้มอบหมายให้คณะกรรมการอำนวยการบูรณาการแก้ไขวิกฤตภัยแล้งปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘/๒๕๕๙ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการดำเนินการขับเคลื่อนนั้น มีผลการดำเนินการช่วยเหลือประการใด และมีการเตรียมการช่วยเหลือกรณีภัยแล้ง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ อย่างไร

๓) ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีนโยบายกำหนดให้ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นปีแห่งการลดต้นทุนการผลิตหรือเพิ่มโอกาสการแข่งขันนั้น มีแผนการดำเนินการและมีกลไกขับเคลื่อนอย่างไร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และเกษตรกรจะได้รับประโยชน์อย่างไร โดยเฉพาะด้านการตลาดที่จะรองรับผลผลิตทางการเกษตร

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำถามที่ ๑) โดยสรุปแล้วการใช้น้ำไล่เรียงมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ ปี ๒๕๕๗ และจนมาถึงปี ๒๕๕๘ น้ำในเขื่อนของเราที่ได้รับจากน้ำฝน ผมอยากเรียนท่านว่าใน ๓๓ เขื่อนใหญ่ที่มีอยู่วันนี้เรามีน้ำอยู่เพียง ๔๐,๔๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ใน ๔๐,๔๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ใช้การได้จริงๆ ก็ประมาณ ๑๖,๘๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งน้อยกว่าในปี ๒๕๕๗ ถึง ๔,๗๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร การบริหารจัดการหรือการดำเนินการโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีแผนการบริหารจัดการน้ำในปีนี้อย่างชัดเจน แบ่งเป็น ๔ กลุ่มด้วยกัน กลุ่มที่ ๑ ก็คือเรื่องของลุ่มน้ำขนาดใหญ่ที่เรารู้จักกันดีคือลุ่มน้ำเจ้าพระยา กลุ่มที่ ๒ คือ ลุ่มน้ำแม่กลอง กลุ่มที่ ๓ ก็คือเขตชลประทานในลุ่มน้ำอื่นๆ ซึ่งมีลักษณะเป็นอ่างเก็บน้ำหรือเขื่อนที่เป็นลักษณะเชิงเดี่ยว และกลุ่มสุดท้ายคือ นอกเขตชลประทาน โดยหลักการบริหารทั้ง ๔ กลุ่มนี้ หลักการก็คือว่าเราจะดูก่อนว่าเราจะมีน้ำเท่าไรจะครอบคลุมได้ถึงการใช้น้ำได้ไปถึงฤดูฝนของปีต่อไป อันนี้เป็นหลักข้อแรกว่าเราจะดูตั้งแต่เรามีน้ำเท่าไรและจะใช้ไปถึงต้นฤดูฝนของปีต่อไป ประการที่ ๒ เราจะกำหนดความสำคัญในการจัดสรรน้ำ อันแรกก็คือในเรื่องของอุปโภคบริโภค ในเรื่องที่ ๒ ก็คือการรักษาระบบนิเวศ ในเรื่องที่ ๓ ก็คือ เรื่องการเกษตร และโดยเฉพาะเรื่องของการเกษตรนั้นเราก้จัดเป็นระดับ ระดับแรก ก็คือว่า เพื่อจะดูพืชผลทางการเกษตรที่ได้ปลูกอยู่เดิมไว้แล้ว ประการต่อมาคือการที่จะดูแลพืชที่กำลังจะปลูกขึ้นใหม่ การบริหารจัดการน้ำ เราคิดง่ายๆ เลยนะครับ เอาจำนวนน้ำที่มีอยู่กับจำนวนระยะเวลาที่เราจะต้องดูแลไป ก็ออกเป็นตัวเลขมาตัวเลขหนึ่งว่าในวันหนึ่งเราจะบริหารจัดการน้ำในลุ่มน้ำเจ้าพระยาซึ่งมีทั้งหมด ๔ เขื่อนใหญ่ปล่อยน้ำออกมาได้รวมแล้วกำหนดไว้วันหนึ่ง ๑๕.๘๕ ล้านลูกบาศก์เมตร ในลุ่มน้ำแม่กลองและในส่วนเขตชลประทานที่เป็นอ่างเชิงเดี่ยว การบริหารจัดการนั้นก็ใช้หลักการเหมือนกัน ส่วนนอกเขตชลประทานนั้นเรามีการบริหารจัดการน้ำด้วยแผนบริหารจัดการน้ำที่เราทำไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ และปี ๒๕๕๘ เราสามารถเติมน้ำได้ประมาณสัก ๗๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งก็เป็นน้ำที่อยู่ในบ่อน้ำ ไร่นา บ่อน้ำธรรมชาติ ทั้งหมดนี้ก็เป็นเรื่องของการบริหารจัดการน้ำ

คำถามที่ ๒) ได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบในการอนุมัติมาตรการที่จะช่วยเหลือประชาชนในเรื่องภัยแล้งนั้นไปแล้วเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ซึ่งในเนื้อหาของสาระของการแก้ปัญหาภัยแล้งนั้นก็จะทราบเรียนท่านว่าเราใช้งบประมาณทั้งสิ้นในการแก้ปัญหาในครั้งนี้เป็นจำนวนเงิน ๑๑,๑๕๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นงบปกติตามฟังก์ชัน (Function) อยู่แล้ว ๗๘๐ ล้านบาทแล้วก็ขอเป็นงบกลางเพิ่มเติมอีก ๔,๐๗๐ ล้านบาท มีมาตรการที่ดำเนินการทั้งสิ้น ๘ มาตรการ ๘ มาตรการนั้นอยากทราบว่ามีทั้งมาตรการลดค่าใช้จ่าย ลดภาระหนี้สิน เพิ่มรายได้ แล้วก็รวบรวมความต้องการที่แท้จริงของเกษตรกรที่ประสบปัญหาภัยแล้ง มีมาตรการที่จะเพิ่มน้ำต้นทุนมีมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ รวมทั้งมาตรการเสริมสร้างสุขภาพและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในช่วงภัยแล้ง และสุดท้ายก็เป็นมาตรการอื่นๆ ที่จะสนับสนุน

คำถามที่ ๓) การลดต้นทุนและการเพิ่มโอกาสการแข่งขันนั้นเราทำด้วยกันทั้งหมด ๔ เรื่องครับเรื่องแรก การลดต้นทุน ซึ่งผมคิดว่าเป็นเรื่องพื้นฐาน เรื่องที่ ๒ เรื่องการเพิ่มผลผลิต เรื่องที่ ๓ และเรื่องที่ ๔ ที่วันนี้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์อยากทำให้เป็นเรื่องราวที่ร้อยเรียงต่อเนื่องกัน นั่นคือเรื่อง

ของการบริหารจัดการและการตลาดการลดต้นทุนและเพิ่มโอกาสในการแข่งขันหรือเพิ่มผลผลิตด้วยสิ่งเหล่านี้เป็นนโยบายที่ถือเป็นวาระแห่งปีของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่จะต้องดำเนินการลดต้นทุนและเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน ทำด้วย ๔ เรื่อง ทั้งหมดนี้ก็ต้องบูรณาการเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไป ในขณะที่เดียวกันเรื่องการบริหารจัดการและการตลาดมีความสำคัญมากครับ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีนโยบายในเรื่องของการรวมแปลงใหญ่ ได้มอบหมายนโยบายให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการในจังหวัดละ ๑ แปลงให้ได้ภายในปี ๒๕๕๙ จะต้องมีการบริหารจัดการแปลง การรวมแปลงนั้นก็หมายถึงว่า เรารวมทุกอย่าง แม้กระทั่งมอเตอร์พูล (Motor pool) หรือเครื่องมือที่จะใช้ในการบริหารจัดการผู้จัดการแปลงก็ต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการตลาด นอกจากนี้ ยังมีนโยบายที่จะทำให้เกษตรกรเกิดความยั่งยืนในอนาคต วันนี้การทำการเกษตรในเชิงเดี่ยว โอกาสที่เกษตรกรจะยืนอยู่ได้น่าจะลำบาก ผมจึงคิดว่าวันนี้เรื่องอย่างนี้เราควรจะต้องเร่งดำเนินการและถือเป็นนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่จะต้องให้เกษตรกรไม่ทำนาหรือไม่ทำเกษตรอย่างเดียวครับ จะต้องทำเรื่องของการทำการเกษตรผสมผสาน วันนี้เรื่องของสวนยางรัฐบาลมีนโยบายที่ให้ชาวสวนยางได้กู้เงินเพื่อไปทำอาชีพเสริม ไม่ใช่ทำยางอย่างเดียว เกษตรกรชาวนาก็เช่นเดียวกันครับ นั่นหมายถึงว่าจะไม่พึ่งเพียงราคายางอย่างเดียว แต่ว่าควรจะมีอาชีพเสริมหรือมีกิจกรรมเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ต่อไปของเขามากขึ้น

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ปัญหาบริษัทประกันภัยโฆษณาเกินจริง หรือปิดบัง ข้อเท็จจริง
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๔ ธันวาคม ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๕/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรื
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรืให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรื)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๒๑ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ด้วยในปัจจุบันการทำประกันชีวิต หรือการทำประกันสุขภาพ ได้รับความสนใจจากประชาชนเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการทำประกันชีวิตเป็นหลักประกันให้กับครอบครัว หากเกิดกรณีที่หัวหน้าครอบครัวจากไปก่อนวัยอันควรเงินจากประกันชีวิตจะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนจากปัจจัยทางการเงินได้ การทำประกันจึงถือเป็นการออมและเป็นการบริหารความเสี่ยงอย่างหนึ่ง และธุรกิจประกันภัยได้เติบโตอย่างรวดเร็วในทางเศรษฐกิจมีการแข่งขันกันสูงระหว่างบริษัทประกันภัยต่างๆ แต่จากการที่บริษัทประกันภัยบางแห่งได้โฆษณาตามสื่อต่างๆ โดยมีลักษณะโฆษณาเกินจริง หรือปิดบังข้อเท็จจริง สร้างความเข้าใจผิดให้แก่ผู้บริโภคอาจเป็นการให้ข้อมูลที่ไม่ครบถ้วน ทำให้เข้าใจผิดในสาระสำคัญของสินค้าและบริการ เช่น ใช้คำว่าไม่ต้องตรวจสอบสุขภาพหรือไม่ต้องตอบคำถามสุขภาพ แต่พบปัญหาหลายกรณีเกิดขึ้นเมื่อผู้ทำประกันเสียชีวิตลงแล้วทายาทผู้รับประโยชน์กลับถูกบริษัทประกันภัยบอกล้างสัญญา เนื่องจากพบว่าผู้ทำประกันมีสุขภาพไม่สมบูรณ์ก่อนมาทำประกันชีวิต บริษัทจึงคืนเงินค่าเบี้ยประกันภัยที่เคยจ่ายมาแล้วและปฏิเสธความรับผิดชอบตามสัญญาประกันภัย ซึ่งการโฆษณาดังกล่าวถือว่าการทำผิดจรรยาบรรณ มีเจตนาแสวงหาผลประโยชน์จากผู้บริโภคโดยให้ข้อมูลไม่ครบถ้วนเพื่อหวังผลทางการค้าและไม่คำนึงถึงผู้บริโภค ปัญหาดังกล่าวนี้นี้สร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชนโดยเฉพาะผู้สูงอายุ ซึ่งถือเป็นกลุ่มที่ถูกชักจูงได้ง่าย จึงขอเรียนถามว่า

๑) รัฐบาลมีนโยบายหรือแนวทางการแก้ไขปัญหาบริษัทประกันภัยโฆษณาเกินจริงหรือปิดบังข้อเท็จจริงที่สร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชนโดยเฉพาะผู้สูงอายุหรือไม่ ประการใด

๒) รัฐบาลมีนโยบายหรือแนวทางในการส่งเสริมการทำประกันชีวิต การทำประกันสุขภาพ หรือการทำประกันเพื่อการออมให้แก่ประชาชนโดยมีสัญญาที่เป็นธรรมกับคู่สัญญาหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

คำถามที่ ๑) โดยปกติในธุรกิจประกันภัยก็จะประกอบไปด้วยคนที่เกี่ยวข้องต่างๆ ดังนี้ ๑. บริษัทประกันชีวิต แล้วก็มีสมาคมประกันชีวิตซึ่งเป็นการรวมตัวของบริษัทประกันชีวิต จะมีผู้ขายซึ่งก็จะมีลักษณะเป็นผู้แทนของบริษัทประกันชีวิต หรือว่าตัวแทนนายหน้าอันนี้ก็จะอยู่ในฝั่งของผู้ขายแล้วผู้ซื้อก็เป็นประชาชนทั่วไป ซึ่งก็จะมีทั้งผู้ซื้อที่เป็นผู้ซื้อประกันทั่วไป ผู้ซื้อประกันแบบสูงอายุ หรือว่าอื่นๆ นอกจากนั้นก็จะมีองค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลธุรกิจ คือ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือ คปภ. ซึ่งการประกันภัยแบบทั่วไปกับประกันภัยแบบสูงอายุ กรมธรรม์นั้น มีความแตกต่างกัน กรมธรรม์ประกันชีวิตแบบทั่วไปนั้นสามารถทำได้ตั้งแต่แรกเกิด การพิจารณาที่จะรับประกันภัยนั้น มีทั้งแบบตรวจสอบสุขภาพและไม่ตรวจสอบสุขภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนเงินเอาประกัน แล้วก็แบบของผลิตภัณฑ์ที่จะเลือกซื้อ สำหรับกรมธรรม์สำหรับผู้สูงอายุ กำหนดอายุที่เริ่มทำประกันชีวิตได้ที่ ๕๐ ปีขึ้นไปถึงไม่เกิน ๗๕ ปี การพิจารณารับประกันภัยเป็นแบบไม่ตรวจสอบสุขภาพจำนวนเงินเอาประกันสูงสุดไม่เกิน ๖ แสนบาท การให้ข้อมูลในใบคำขอเอาประกันชีวิตไม่มีคำถามสุขภาพในใบคำขอ จึงไม่ต้องแถลงสุขภาพ ด้วยเหตุนี้บริษัทจึงไม่สามารถบอกเลิกหรือปฏิเสธการรับประกันชีวิตตามสิทธิโต้แย้งได้ ดังนั้นหากเสียชีวิตจากการเจ็บป่วยในช่วง ๒ ปีแรก บริษัทจะต้องจ่ายเบี้ยประกันที่ชำระไปแล้วบวกด้วยค่าตอบแทน ซึ่งอาจ จะเป็น ๒-๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วแต่สภาวะหรือแล้วแต่ข้อตกลงแต่ถ้าเป็นกรณีเสียชีวิตตั้งแต่ปีที่ ๓ เป็นต้นไปนั้น บริษัทจะต้องจ่ายเต็มตามจำนวนที่เอาประกันภัยแต่หากเป็นกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ ซึ่งไม่นับเรื่องเป็นการเสียชีวิตเนื่องจากการเจ็บป่วยนั้นบริษัทจะจ่ายเต็มตามจำนวนเงินเอาประกันภัยโดยไม่มีระยะเวลาเป็นเงื่อนไข เพราะฉะนั้นกระผมเข้าใจว่าเหตุที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะเมื่อเร็วๆ นี้ที่มีเหตุร้องเรียนกัน ก็เป็นเรื่องของการผิดพลาดคลาดเคลื่อนในการทำธุรกิจประกันภัยในระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ผู้ซื้อนั้นจริงๆ แล้วอายุไม่ถึงเกณฑ์ ขณะที่ผู้ขายนั้นถ้ามีความสุจริตเป็นที่ตั้งแล้วก็ต้องยอมที่จะแนะนำให้ซื้อประกันภัยแบบธรรมดา ต่อมาเมื่อเสียชีวิตแล้วก็ยังไม่สามารถเคลม (Claim) ได้ จะใช้สิทธิในการเคลมเบี้ยประกันภัยได้ต้องพ้น ๒ ปีไปแล้ว ฉะนั้นจึงเป็นประเด็นขึ้นมาว่า ฝ่ายหนึ่งก็คือ ปกปิดว่านั่งวิลแชร์และมีโรคประจำตัวกับฝ่ายผู้ขายชอบที่จะแนะนำให้ซื้อประกันอีกแบบหนึ่งหรือไม่ แต่ปรากฏว่าทั้ง ๒ ฝ่ายนั้น ถือว่ามีข้อไม่สะอาดทั้งคู่ ในกรณีอย่างนี้ก็คือ อยู่ในระหว่างกระบวนการดำเนินการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค แล้วก็สมาคมประกันชีวิตที่จะมาดูแลเรื่องนี้ เพื่อคลี่คลายปัญหาเรื่องนี้ให้ได้ข้อยุติ จากการลงพื้นที่ที่ผมได้รับรายงานจากทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ปรากฏว่าตั้งแต่มีเรื่องร้องเรียนมา ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยก็ไม่ได้นิ่งนอนใจ ก็จะส่งเจ้าหน้าที่ลงไปตรวจสอบข้อมูลในเชิงลึกจากประสบการณ์ที่ตรวจพบนั้นไม่ปรากฏว่ากรมธรรม์หรือการโฆษณา มีข้อบกพร่อง หรือแม้แต่เรื่องของกระบวนการขาย ซึ่งส่วนที่สำคัญ ก็คือเรื่องการรับรู้ข้อมูลของผู้ซื้อว่าได้มีการรับรู้ข้อมูลกันถูกต้องครบถ้วนไหม ซึ่งทางฝ่ายสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยได้จับมือกับทางสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค แล้วทางสมาคมประกันชีวิตนั้นก็มีการปรึกษาหารือกันเป็นระยะๆ เพื่อที่จะแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น รูปแบบกรมธรรม์สาระสำคัญมีการสรุปแจ้งให้ฝ่ายผู้ซื้อได้รับทราบโดยชัดเจนไหม เช่น ต้องอายุ ๕๐ ขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๗๕ ปี ไม่ต้องแถลงสุขภาพ จะใช้สิทธิเคลมได้ในกรณีอุบัติเหตุเมื่อไร ผมเองได้เสนอ แนะนำไปว่านอกจากเซ็น

ในกรรมธรรมแล้วว่าสัญญาที่เกิดขึ้นแล้ว น่าจะสรุปในส่วนที่สำคัญของกรรมธรรมแล้วเอาออกมาเขียนให้ชัดเจนอยู่ข้างนอก เช่น อายุ แบบของกรรมธรรม สิทธิในการเคลม อะไรทั้งหลายที่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นข้อร้องเรียน หรือเกิดเรื่องขึ้นบ่อยๆ ให้เอามาอยู่ในใบปะหน้าแล้วก็ให้ทุกคนไซน์ (Sign) ไป เพราะฉะนั้นคนที่เป็นคนขายก็หาลองไม่ได้ คนที่เป็นคนซื้อก็ได้รับรู้ สิ่งเหล่านี้ผมเชื่อว่าจะมีผลในทางปฏิบัติได้มากพอสมควร นอกเหนือจากสิ่งที่ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยได้ทำอยู่ เช่น ทำความชัดเจนลงพื้นที่ ลงเว็บไซต์ แล้วก็แถลงข้อมูลเป็นระยะๆ

คำถามที่ ๒) ขอเรียนว่า ในการที่ไปประชุมที่เวิลด์แบงก์ (World bank) เมื่อต้นตุลาคมนี้นี้ก็เป็น Show case ของประเทศไทยที่ว่าอัตราแรกเกิดของเรานี้ต่ำมากแล้ว Life Expectancy คืออัตราการตายก็ต่ำเช่นเดียวกัน คือหมายความว่าคนทั้งผู้หญิง ผู้ชายของคนไทยสูงอายุมีอายุยาวมากขึ้นตรงกลาง ก็คือ คนวัยทำงานจะน้อยลง ในขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านนั้นจะมีวัยที่ทำงาน คนทำงานมากกว่าเราเยอะ เพราะฉะนั้นในอนาคตก็จะเป็นประเด็นที่จะมีการอพยพหรือเคลื่อนย้ายแรงงานของประชาชนในประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาเพราะฉะนั้นสิ่งที่เราจะต้องตั้งรับ จะต้องทำอะไรบ้างมีมากมายหลายประการ นอกจากที่จะต้องฝึกแรงงานฝีมือแล้วจะต้องดูแลคนที่อพยพเข้ามาอย่างไร โดยเฉพาะในเรื่องที่เข้ามาเกี่ยวกับธุรกิจประกันภัยนั้น อายุเป็นเกณฑ์ตัวหนึ่ง ในธุรกิจประกันภัยก็ถือว่ายังมีช่องอีกเยอะที่จะเข้าไปถึงผู้บริโภค ถึงแม้ว่า ทุกวันนี้ทุกคนก็มีสิทธิที่จะใช้สิทธิที่พึงมี ในส่วนของตน เช่น ถ้าเป็นข้าราชการก็ใช้สิทธิของข้าราชการ ถ้าเป็นแรงงานก็ใช้สิทธิอีกอย่างหนึ่ง หรือว่าถ้าเป็นประชาชนทั่วไปก็ใช้บัตรทอง แต่ว่าการซื้อประกันภัยด้วยความสมัครใจนี้เป็นความต้องการที่จะใช้บริการที่ดีขึ้น สอดคล้องกับฐานานุรูปของแต่ละบุคคลเพราะฉะนั้นนอกจากจะเป็นการลดความเสี่ยงของชีวิตแล้ว ก็จะเป็นการส่งเสริมการออม จึงเรียนว่ารัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนในเรื่องนี้

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

எஃஃ

๑. สารบบกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ปัญหาความแออัดของผู้ป่วยนอกที่เข้ารับการรักษา ในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายเจตน์ ศิรธรานนท์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายปิยะสกล สกลสัตยาทร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๖๘ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายเจตน์ ศิรธรานนท์

ด้วยปัจจุบันระบบสาธารณสุขในประเทศไทยมีการพัฒนาไปอย่างมาก เมื่อเทียบกับ ระบบสาธารณสุขในอดีต เนื่องจากมีการพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน ทั้งทางด้านการแพทย์ บุคลากร เวชภัณฑ์ หรือสถานที่ในการรักษา อย่างไรก็ตาม หลายปีที่ผ่านมาหนึ่งในปัญหาที่กระทรวงสาธารณสุขพยายามแก้ไขมาโดยตลอด คือ การลดความแออัดของผู้ป่วยนอกที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล เนื่องจากพบว่า ตั้งแต่โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขได้เข้าสู่ระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า หรือยูเอชซี (USC) หรือ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค หรือบัตรทอง มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ มีจำนวนผู้ป่วยนอกที่เข้ามารับการรักษาในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขเพิ่มสูงขึ้นทุกปี โดยในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ มีผู้ป่วยนอกเข้ารับบริการ จำนวน ๑๑๑.๙๕ ล้านครั้ง และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผู้ป่วยนอกเข้ารับบริการเพิ่มเป็น ๑๕๓.๖๑ ล้านครั้ง โดยพบว่าปริมาณผู้ป่วยเพิ่มขึ้น ๔๑.๖๖ ล้านครั้ง (คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๒๑) หรือเพิ่มขึ้นจาก ๒.๔๕ ครั้งต่อคนต่อปี เป็น ๓.๑๗ ครั้งต่อคนต่อปี และเมื่อมีผู้ป่วยนอกเข้ารับการรักษาเพิ่มมากขึ้น แต่จำนวนแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ การขาดงบประมาณที่จะขยายห้องตรวจโรคของโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป และโรงพยาบาลชุมชน ย่อมส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการให้บริการด้านสาธารณสุขที่แยกลงตามไปด้วย โดยผู้ป่วยนอกส่วนใหญ่จะมารอคิวตรวจตั้งแต่เช้า แต่เนื่องจากจำนวนผู้ป่วยที่เพิ่มสูงขึ้น จะทำให้ผู้ป่วยแต่ละคนมีเวลาพบแพทย์เพียงไม่นาน อาจส่งผลเสียในด้านการวินิจฉัยโรคตามมา ทำให้คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยและญาติที่แผนกผู้ป่วยนอก (OPD) ตกต่ำและไม่ดีเท่าที่ควร ในขณะที่สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) พยายามหาแนวทางลดปัญหาความแออัดของผู้ป่วยโดยการให้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ส่งแพทย์และบุคลากรทางด้านสาธารณสุขออกไปให้บริการผู้ป่วยตามโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล หรือแผนก

ผู้ป่วยนอก (OPD) ที่โรงพยาบาลเหล่านี้ก็พอแก้ไขไปได้บางส่วน แต่ยังไม่สามารถแก้ปัญหาหรือลดจำนวนผู้ป่วยเหล่านี้ได้ทั้งหมด

สำนักงานหลักประกันสุขภาพได้แบ่งหน่วยบริการออกเป็น ๓ ประเภท คือ

- หน่วยบริการปฐมภูมิ เช่น สถานีอนามัย หรือโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล มีจำนวน ๑๑,๕๑๑ แห่ง (เป็นของกระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๖๙)
- หน่วยบริการประจำ เช่น โรงพยาบาลต่าง ๆ มีจำนวน ๑,๒๑๒ แห่ง (เป็นของกระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๔๔)
- หน่วยบริการรับส่งต่อ มีจำนวน ๑,๐๖๙ แห่ง (เป็นของกระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๑๙)

อย่างไรก็ตาม หน่วยบริการดังกล่าวยังไม่สามารถรองรับจำนวนผู้สูงอายุที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ตามที่สถาบันประชากร มหาวิทยาลัยมหิดล คาดการณ์ว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จะมีผู้สูงอายุประมาณ ๑๒.๙ ล้านคน ซึ่งแนวทางในการลดความแออัดของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหน่วยบริการประจำ คือ คลินิกชุมชนอบอุ่น เป็นหน่วยบริการปฐมภูมิ ประกอบด้วย คลินิกชุมชนอบอุ่นของเอกชนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ มีจำนวน ๑๕๒ แห่ง และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีจำนวน ๒๐๐ แห่ง และคลินิกชุมชนอบอุ่นของท้องถิ่น ที่จะสามารถพัฒนาการให้บริการต่อไป

จึงขอเรียนถามว่า

๑) รัฐบาลมีนโยบายหรือแนวทางที่จะแก้ไขปัญหารีลดความแออัดของผู้ป่วยนอกที่เข้ามารับการรักษาในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวอย่างไร

๒) ถ้าอนาคตประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ จำนวนผู้ป่วยซึ่งเป็นผู้สูงอายุก็จะเพิ่มขึ้นและอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาความแออัดของผู้ป่วยนอกที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขเพิ่มสูงขึ้นอีก รัฐบาลมีการเตรียมความพร้อมที่จะแก้ไขเรื่องดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายปิยะสกล สกลสัตยาทร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

คำถามที่ ๑) รัฐบาลโดยกระทรวงสาธารณสุขได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับประเด็นดังกล่าวอย่างจริงจัง แต่ในปัจจุบันกระทรวงสาธารณสุขได้จัดพื้นที่การให้บริการทั่วประเทศแบ่งเป็นหน่วยบริการปฐมภูมิ มีสถานบริการสาธารณสุขชุมชน จำนวน ๑๒๕ แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพสต.) จำนวน ๙,๗๗๗ แห่ง หน่วยบริการทุติยภูมิมีโรงพยาบาลชุมชน จำนวน ๗๘๐ แห่ง และหน่วยบริการตติยภูมิ คือ โรงพยาบาลทั่วไป ประกอบด้วย โรงพยาบาลประจำจังหวัดหรือโรงพยาบาลศูนย์ จำนวน ๑๑๖ แห่ง รวมถึงโรงพยาบาลสังกัดกรมต่าง ๆ ของกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๔๗ แห่ง ซึ่งให้การบริการรองรับประชาชนทั้งประเทศประมาณ ๖๕ ล้านคน หรือประมาณ ๕ ล้านคนต่อเขตสุขภาพ ทั้ง ๑๒ เขตสุขภาพ รวมทั้งกรุงเทพมหานครด้วย

จากข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ อัตราการใช้บริการของผู้ป่วยนอกประมาณ ๑๑๘ ล้านครั้งต่อปี ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ประมาณ ๑๒๕ ล้านครั้งต่อปี โดยกระทรวงสาธารณสุข ได้ออกมาตรการลดความแออัดของผู้ป่วยนอกอย่างต่อเนื่อง พบว่า ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๗ นั้น อัตราการใช้บริการของผู้ป่วยนอกต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน มีอัตราค่อนข้างคงที่ไม่เพิ่มขึ้นอย่างที่เราจะเป็นในหน่วยบริการระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป ในขณะที่ระยะเวลารอคอยที่แผนกผู้ป่วยนอกก็ลดลงตามลำดับ ดังนั้น มาตรการลดความแออัดซึ่งมีกลยุทธ์ที่สำคัญ ๒ ประการ คือ

กลยุทธ์ที่ ๑ ลดการเข้าสู่หน่วยบริการของผู้ป่วยนอกที่ไม่เหมาะสม และเพิ่มการกลับสู่หน่วยบริการผู้ป่วยนอกที่เหมาะสม คือ การลงพื้นที่เพื่อให้บริการในชุมชน เพื่อที่ประชาชนจะได้ไม่ต้องเดินทางเข้ารับบริการที่โรงพยาบาลใหญ่ในเขตของจังหวัด โดยประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญ ๓ ประการ คือ

ประการที่ ๑ การเพิ่มศักยภาพชุมชน มีระบบสุขภาพระดับอำเภอที่เรียกว่า District Health System เป็นการเพิ่มศักยภาพการดูแลสุขภาพโดยชุมชนให้มีความเข้มแข็ง สามารถส่งเสริมสุขภาพการป้องกันโรคและดูแลผู้ป่วยในเบื้องต้นได้ ในรูปแบบเครือข่ายทางด้านการแพทย์และสาธารณสุขทั่วประเทศ ซึ่งมีความสำคัญมากในการลดการเข้าสู่หน่วยบริการสาธารณสุขและลดค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ

ประการที่ ๒ การมีทีม “หมอครอบครัว” หรือที่เรียกว่า Family Care Team ให้บริการดูแลสุขภาพประชาชนในทุกครอบครัวทั้งในหน่วยบริการและที่บ้านมีองค์ประกอบของทีม เช่น แกนนำ ชุมชน ผู้ใหญ่บ้าน จิตอาสา นักโภชนาการ และแพทย์ เป็นต้น ตามระดับของทีมหมอครอบครัว โดย ๑ ทีมจะรับผิดชอบประชากรในพื้นที่ประมาณ ๑,๒๕๐ คน ปัจจุบันมีทีมหมอครอบครัวระดับอำเภอ ตำบล และชุมชน ประมาณ ๖๖,๐๐๐ ทีม เป็นการทำงานเชิงรุกในชุมชนและหมู่บ้าน

ประการที่ ๓ การมีศูนย์สุขภาพชุมชนเมือง เป็นหน่วยบริการร่วมกับชุมชนที่มีแพทย์ ร่วมปฏิบัติงานประจำ ให้บริการสาธารณสุขครบทุกมิติ ทั้งด้านการรักษาพยาบาล ด้านการส่งเสริมป้องกันโรค โดยให้บริการสาธารณสุขในเขตเมือง เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างสะดวกไม่ต้องเดินทางไปโรงพยาบาลใหญ่ ลดความแออัดของผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลทั่วไปและโรงพยาบาลศูนย์ ปัจจุบันมีศูนย์สุขภาพชุมชนเมืองทั้งหมด ๒๕๒ แห่ง

จากนั้นได้มีมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพของหน่วยบริการ คือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลซึ่งเป็นหน่วยบริการปฐมภูมิ ดำเนินการส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรคและให้บริการดูแลรักษาผู้ป่วยนอก โดยเฉพาะผู้ป่วยที่ต้องรับยาเรื้อรังไม่ต้องเดินทางเข้าไปในโรงพยาบาลของอำเภอหรือโรงพยาบาลของจังหวัด เช่น ผู้ป่วยโรคเบาหวาน ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง เป็นต้น สามารถรับบริการได้ที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ซึ่งมีจำนวน ๙,๗๗๗ แห่ง ทำให้ลดจำนวนผู้ป่วยที่จะเดินทางไปโรงพยาบาลใหญ่ในจังหวัดได้ และมีการให้บริการประมาณปีละ ๙๙ ล้านครั้ง ประชาชนเริ่มเห็นความสำคัญโดยเป็นการประหยัดเวลาและค่าเดินทาง ยกเว้นในกรณีที่มีหมอนัดตรวจ ซึ่งมีระยะเวลานานเป็นเดือนจึงจะเดินทางไปพบแพทย์ที่โรงพยาบาลใหญ่ ๆ รวมทั้งมีการจัดระบบ

นัดหมายล่วงหน้า ซึ่งแต่เดิมผู้ป่วยต้องเดินทางมารอตั้งแต่เช้ามืดจะได้ตรวจตอนเที่ยง ขณะนี้มีระบบนัดหมายคือมาในระยะเวลาที่พอดีไม่ต้องมารอกันอย่างแออัดในช่วงเช้า โดยได้เริ่มดำเนินการในโรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลทั่วไป และโรงพยาบาลศูนย์ ทั่วประเทศแล้ว และมีการเพิ่มเวลาการตรวจรักษานอกเวลาราชการ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลศูนย์ทุกโรงพยาบาลให้เปิดคลินิกนอกเวลา เช่น ช่วงเช้าหรือช่วงเย็น ตั้งแต่เวลา ๐๗.๐๐ - ๐๘.๓๐ นาฬิกา หรือตั้งแต่เวลา ๑๗.๐๐ - ๒๐.๐๐ นาฬิกา เป็นต้น ดังนั้น โรงพยาบาลชุมชนขนาดใหญ่จะมีแพทย์ตรวจรักษา จนถึงเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา และหน่วยบริการขนาดเล็กก็เช่นเดียวกัน ส่วนโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลนั้นจะมีการดูแลฟื้นฟูสุขภาพ จนถึงเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา

นอกจากนี้ โรคที่สามารถทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิตหรือเจ็บป่วยน้อยลง อาทิ โรคหัวใจและโรคหลอดเลือดสมอง ขณะนี้โรงพยาบาลชุมชนประมาณร้อยละ ๗๑ สามารถที่จะให้ยาละลายลิ่มเลือด เพื่อเป็นการรักษาโรคดังกล่าวได้ สำหรับคลินิกแพทย์แผนไทย ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขนั้นได้เปิดให้บริการคลินิกแพทย์แผนไทยในโรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลทั่วไป และโรงพยาบาลศูนย์ เพื่อเป็นบริการทางเลือกสำหรับผู้ป่วยนอก ทำให้ลดความแออัดของผู้รับบริการที่แผนกผู้ป่วยนอกได้เช่นเดียวกัน

กลยุทธ์ที่ ๒ ศูนย์บริการส่งต่อ เพื่อเพิ่มความรวดเร็วและประสิทธิภาพในการบริการส่งต่อผู้ป่วยไปยังโรงพยาบาลเป้าหมาย โดยการใช้เทคโนโลยี การใช้โปรแกรมส่งต่อ การอำนวยความสะดวกในการทำงาน ทำให้ระยะเวลาการรอคอยของการส่งต่อนั้นลดลง เป็นการลดความแออัดของผู้ป่วยได้

นอกจากนี้ รัฐบาลโดยกระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดมาตรการสำคัญเพิ่มเติมเพื่อลดความแออัดของผู้ป่วยนอก โดย**มาตรการในระยะสั้น** คือ ภายในเดือนมีนาคม ๒๕๕๙ จะจัดบริการดูแลผู้ป่วยที่ติดเตียงด้วยระบบสุขภาพอำเภอ คือ District Health System ผ่านกลไกทีมหมอครอบครัวร่วมกับตำบลในการจัดการสุขภาพทั่วประเทศ ซึ่งเป็นการลงพื้นที่ให้การดูแลที่หมู่บ้าน และการเพิ่มศักยภาพในการส่งต่อกลับของผู้ป่วย โดยเพิ่มศักยภาพระดับการดูแลรักษาผู้ป่วยในโรงพยาบาลชุมชน เพื่อให้มีการส่งต่อจากโรงพยาบาลใหญ่กลับไปดูแลในชุมชนนั้น ๆ ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ รวมถึงการจัดทำระบบค่าตอบแทนบุคลากรและค่าบริการนอกเวลาราชการ ซึ่งรัฐบาลได้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและให้ความสำคัญกับบุคลากรที่ต้องปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ จึงต้องจัดสรรงบประมาณให้กับบุคลากรทุกสายงานที่ต้องทำงานเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม การดำเนินการเพื่อลดความแออัดของผู้ป่วยในเวลาราชการ คือ การเพิ่มเวลาการให้บริการกับผู้ป่วย แต่งบประมาณมีอยู่อย่างจำกัด รวมถึงการพิจารณาหาแนวทางการเพิ่มรายรับและลดค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของรัฐบาล

ในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๙ กระทรวงสาธารณสุขจะเพิ่มศักยภาพของศูนย์ประสานการส่งต่อผู้ป่วยให้ครอบคลุมและเชื่อมต่ออย่างมีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสมระหว่างโรงพยาบาลที่สังกัดกรมและโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขทั่วประเทศ และร่วมมือกับสถานศึกษา อาทิ โรงพยาบาลศิริราช โรงพยาบาลรามาธิบดี โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ โรงพยาบาลเชียงใหม่ ที่จะมีระบบเชื่อมต่อกับระบบของกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งได้เริ่มดำเนินการแล้ว เช่น ภาคกลางได้ร่วมกับโรงพยาบาลศิริราช ภาคใต้ระหว่างกระทรวงสาธารณสุขกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นต้น นอกจากนี้ ในเดือนกันยายน ๒๕๕๙ กระทรวงสาธารณสุขจะพัฒนาการดูแลผู้ป่วยไตวาย

ซึ่งเป็นโรคที่เรื้อรังมาก ประกอบกับค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลและการดูแลเป็นเงินจำนวนมาก โดยจะมีการพัฒนารูปแบบการดูแลผู้ป่วยไตวายเรื้อรังด้วยระบบสุขภาพระดับอำเภอ เพื่อเป็นต้นแบบ ในการดำเนินงานและลดจำนวนผู้ป่วยไตวายเรื้อรังตั้งแต่ในชุมชนทั่วประเทศ เช่น ผู้ป่วยที่เป็น โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง หากมีการดูแลสุขภาพให้ดีจะไม่เป็นไตวาย ซึ่งผู้ป่วยไตวายต้องดูแล ในเรื่องของการอาหาร การออกกำลังกายเพื่อไม่ให้เข้าสู่ไตวายเรื้อรังถึงขนาดที่ต้องมาฟอกโลหิต ซึ่งถ้าฟอกโลหิต จะทำให้คุณภาพชีวิตแย่ลง และยังต้องมีค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้จัดทำ Pilot project กระจายไปทั่วประเทศ ที่เรียกว่า “คลินิกชะลอไตเสื่อม” ในโรงพยาบาลชุมชนทั่วประเทศ เพื่อลดจำนวนผู้ป่วยไตวายที่จะเข้าสู่ระยะที่รุนแรงให้น้อยลง

สำหรับมาตรการในระยะยาว ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และต่อไปอีก ๒๐ ปี มีแนวโน้มที่ชัดเจนในการ “มุ่งเน้นสร้าง นำซ่อม ป้องกัน และเสริมสร้างสุขภาพ” คือ สิ่งที่กระทรวง สาธารณสุขและรัฐบาลมุ่งเน้นให้ประชาชนคนไทยมีสุขภาพดี และมีอายุประมาณ ๗๒ - ๘๐ ปี จึงมุ่งเน้น ในเรื่องของการป้องกันและในการสร้างเสริมสุขภาพ แต่เมื่อประชาชนเจ็บป่วยต้องซ่อมสุขภาพ ซึ่งโรงพยาบาลจะเป็นหน่วยให้การบริการที่ดีที่สุดให้เทียบเท่านานาชาติประเทศ

คำถามที่ ๒) ในอนาคตประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ จำนวนผู้ป่วยซึ่งเป็นผู้สูงอายุจะ เพิ่มขึ้นและอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาความแออัดของผู้ป่วยนอก ซึ่งรัฐบาลโดยกระทรวง สาธารณสุขได้มีการเตรียมความพร้อมในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในจำนวนผู้สูงอายุ ๑๐ ล้านคน จะมีกลุ่มผู้สูงอายุที่มีภาวะติดบ้าน หรือผู้สูงอายุที่ติดเตียงไม่สามารถลุกจากเตียงได้ ประมาณ ๑ ล้านคน จำเป็นต้องเข้ารับบริการรักษาพยาบาลทั้งแผนกผู้ป่วยนอกและแผนกผู้ป่วยในของโรงพยาบาล ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและโรงพยาบาลอื่น ซึ่งเป็นการเพิ่มความแออัดของผู้ป่วยนอก ดังนั้น กระทรวงสาธารณสุขจึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อลดความแออัดของผู้ป่วยนอก โดยการ จัดบริการสาธารณสุขเชิงรุก ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณ จำนวน ๖๐๐ ล้านบาท เพื่อจัดให้มีผู้ดูแลสุขภาพผู้สูงอายุที่บ้าน ในโครงการดูแลผู้สูงอายุอย่างครบวงจร ผู้สูงอายุที่มีภาวะติดบ้าน หรือติดเตียง จะได้รับการดูแลรักษาสุขภาพที่บ้านให้สามารถฟื้นฟูร่างกายและจิตใจจากภาวะติดเตียง เพื่อให้สามารถทำกิจกรรมส่วนตัวภายในบ้านได้ และพัฒนาให้สามารถออกจากบ้านเพื่อมาช่วยเหลือ สังคมได้ ซึ่งครอบครัวและชุมชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ รวมทั้งผู้สูงอายุต้องร่วมกัน ในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุด้วยกัน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวได้มีการดำเนินการแล้ว โดยจะมี Care giver และ Care manager ที่เข้าไปดูแลในปีนี้ ประมาณ ๑ แสนคน (คิดเป็นร้อยละ ๑๐) สำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ ที่จำเป็นต้องเข้ารับบริการในโรงพยาบาล กระทรวงสาธารณสุขได้จัดให้มีระบบส่งต่อไปยังหน่วยบริการ เพื่อดูแลต่อเนื่องโดยมีการนัดหมายล่วงหน้า ทำให้ลดความแออัดได้

การสร้างเสริมสุขภาพให้กับกลุ่มผู้สูงอายุ อีก ๙ ล้านคน ให้สามารถอยู่ในสังคมได้ ด้วยตนเองอย่างสมศักดิ์ศรี ได้รับการยอมรับจากสังคมตามบริบทในแต่ละชุมชนตามวิถีไทย และมีสุขภาพ ที่จะสามารถช่วยเหลือตนเองได้ โดยการให้บริการเชิงรุกในการสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรค ได้แก่ การตรวจคัดกรองโรคเรื้อรังที่เป็นปัญหา เช่น โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง เป็นต้น การให้ คำปรึกษาแนะนำเพื่อลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรค การให้วัคซีนเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ การดูแล

สุขภาพช่องปาก การใส่ฟันเทียม ซึ่งจะเป็นการลดความแออัดของผู้ป่วยนอกในโรงพยาบาลได้อีกวิธีหนึ่ง ส่วนการจัดบริการสาธารณสุขในโรงพยาบาลสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ นั้น ได้จัดช่องทางด่วนสำหรับผู้สูงอายุ ให้เข้ารับบริการรักษาพยาบาลฟื้นฟูสภาพตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ โรงพยาบาลได้ดำเนินการตามมาตรการระยะสั้น เช่น การนัดหมายล่วงหน้าสำหรับผู้สูงอายุที่มีโรคเรื้อรังที่จำเป็นต้องเข้ารับบริการในโรงพยาบาล การจัดคลินิกพิเศษผู้สูงอายุ สามารถลดการรอคอยและลดความแออัดของผู้ป่วยนอกในโรงพยาบาลของรัฐได้ การเตรียมความพร้อมในด้านบริการสาธารณสุขสำหรับผู้สูงอายุที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งการจัดเตรียมทั้งในส่วนของการดูแลเสริมสร้างสุขภาพ การลงชุมชนเพื่อดูแลผู้สูงอายุ ที่บ้าน จะเป็นการลดความแออัดของผู้ป่วยนอกในโรงพยาบาลได้ และประเทศไทยน่าจะเป็นตัวอย่างให้กับอีกหลาย ๆ ประเทศในโลกที่กำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	นโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อสร้างขวัญกำลังใจให้คนไทย
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ผู้ตอบกระทู้ถาม	พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๕๘ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ

ตามที่หนังสือพิมพ์ได้เสนอข่าวผลการจัดอันดับคุณภาพการศึกษาระดับมัธยมปลายจาก ๗๓ ประเทศทั่วโลก ปีนี้ประเทศสิงคโปร์อันดับ ๑ ประเทศเวียดนามอันดับ ๑๒ ส่วนประเทศไทยอันดับ ๔๗ และผลการจัดอันดับคุณภาพการศึกษา ๑๐ ประเทศอาเซียนล่าสุด ประเทศสิงคโปร์อันดับ ๑ ประเทศมาเลเซียอันดับ ๒ ประเทศลาวอันดับ ๖ ประเทศกัมพูชาอันดับ ๗ ประเทศไทยอันดับ ๘ คุณภาพการศึกษาไทยจึงน่าเป็นห่วง กระผมมีความสนใจในเรื่องคุณภาพการศึกษาจึงได้ทำการตรวจสอบข้อมูลตามที่คอลัมน์นั้นกล่าวถึง ทำให้ทราบว่าข้อมูลที่หนังสือพิมพ์นำมาอ้างถึงนั้น มาจากข้อมูลที่สื่อมวลชนได้รับจากอดีต รายงานขององค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจหรือโออีซีดี (OECD) ซึ่งเป็นองค์การร่วมมือของประเทศที่พัฒนาแล้ว ๓๔ ประเทศ ด้วยการนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของเมื่อ ๓ ปีที่แล้ว หรือเมื่อปี ๒๕๕๕ มาวิเคราะห์เปรียบเทียบจากการประเมินความรู้และทักษะของนักเรียนที่มีอายุ ๑๕ ปี ซึ่งเป็นการประเมินทุกๆ ๓ ปี โดยการสุ่มตัวอย่างนักเรียนกระจายไปทั่วประเทศ สำหรับการประเมินผลเมื่อปี ๒๕๕๕ มีผลออกมาไม่ดี สำหรับประเทศไทยเป็นเพราะตัวชี้วัดของโออีซีดีไม่ได้เป็นตัวชี้วัดของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ โรงเรียนและนักเรียน จึงไม่ได้ให้ความสำคัญ อีกทั้งการประเมินของโออีซีดีนี้เป็นการประเมินด้วยการสอบแบบอัตนัยหรือวิธีการอธิบายคำตอบด้วยเหตุด้วยผล แต่การเรียนการสอนของโรงเรียนไทยใช้การสอบแบบปรนัยหรือการเลือกชิตถูกชิตผิดคำตอบที่ให้มา ซึ่งเป็นไปในรูปแบบเดียวกันกับข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยของไทย นักเรียนจึงไม่คุ้นเคยในการสอบแบบอัตนัยของโออีซีดี (OECD) ผลการประเมินจึงไม่ได้สะท้อนถึงศักยภาพที่แท้จริงของนักเรียนไทย แต่ผลการประเมินเหล่านี้ได้ถูกนำไปอ้างอิงในบางหน่วยของราชการและโดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยหน่วยงานนานาชาติต่างๆ เช่น ธนาкарโลก ในการเปรียบเทียบศักยภาพของคนไทยกับประเทศต่างๆ จึงเป็นผลปรากฏออกมา

เป็นข่าวไปทั่วโลกว่าคุณภาพการศึกษาของไทยด้อยกว่าประเทศต่างๆ ทำให้คนไทยเสียขวัญดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่ที่น่าเป็นห่วงยิ่งกว่า คือ ครูทั่วประเทศเป็นหนี้จำนวนมากทำให้ครูไม่มีสมาธิ สติปัญญา จะทุ่มเทในการสอนได้อย่างเต็มความสามารถ ปัญหาหนี้ของครูกำลังวิกฤตรุนแรงที่สุด ครูทั่วประเทศ ๔ แสนคนเป็นหนี้เงินกู้ธนาคารออมสินรวมกันถึง ๕ แสนล้านบาท ผลสำรวจข้าราชการครูสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ๑.๒ แสนคน พบว่า ครูกว่า ๔.๒ หมื่นคน ต้องหักเงินเดือนเกินร้อยละ ๗๐ ไปผ่อนหนี้เงินกู้ เหลือเงินไม่ถึงร้อยละ ๓๐ สำหรับไว้ใช้จ่ายในครอบครัว ครูอีก ๓ หมื่นคน ถูกหักเงินเดือนร้อยละ ๕๐ ไปใช้หนี้ ปัญหาหนี้ของครูเป็นฝันร้ายของธนาคารออมสินซึ่งเป็นเจ้าหนี้ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการกับธนาคารออมสินกำลังหาทางแก้ไขปัญหานี้กันอยู่ ปัญหานี้ครูจึงเป็นปัญหาที่หมักหมมสืบเนื่องมาจากรัฐบาลก่อนๆ จึงขอเรียนถามว่า

๑) คุณภาพการศึกษาระดับมัธยมปลายของไทยตกต่ำ มีสาเหตุมาจากครูเป็นหนี้ ทำให้ไม่มีสมาธิ สติปัญญา ไม่มีกำลังใจทุ่มเทสอนวิชาความรู้ให้นักเรียนอย่างเต็มที่หรือไม่ ประการใด

๒) ผลการประเมินตัวชี้วัดคุณภาพการศึกษา ที่หนังสือพิมพ์และหน่วยงานระดับนานาชาติ เช่น ธนาคารโลก นำมากล่าวถึงในวาระต่างๆ ว่า คุณภาพการศึกษาไทยตกต่ำนั้น เป็นตัวชี้วัดคุณภาพการศึกษาของนานาชาติ ที่กระทรวงศึกษาธิการไม่ได้ให้ความสำคัญหรือไม่ ประการใด

๓) กระทรวงศึกษาธิการมีแนวนโยบายและยุทธศาสตร์ให้นานาชาติเข้าใจคุณภาพการศึกษาของไทยที่ถูกต้องหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำถามที่ ๑) เรามีแหล่งเงินกู้อยู่ ๕ แหล่ง ๔ แหล่งเป็นของราชการ แหล่งที่ ๕ เป็นหนี้นอกระบบ สรุปลักษณะนี้ครูเป็นหนี้อยู่ ๑,๓๐๐,๐๐๐ บัญชี แต่ไม่ใช่ครูอย่างเดียว รวมบุคลากรทางการศึกษาด้วย รวมหมดลูกจ้าง พนักงานทั้งหลาย ครูและบุคลากรทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่ผมรับผิดชอบดูแลอยู่มีทั้งหมด ๘๘๐,๐๐๐ คน แต่เป็นหนี้ ๑,๓๐๐,๐๐๐ บัญชี แสดงว่า ๑ คนกู้หลายที่ ในจำนวน ๘๘๐,๐๐๐ คนนี้ เป็นครูทั้งในระดับประถมศึกษาและ มัธยมศึกษา ประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ คน เงินเดือนไม่ใช่น้อย แต่มียอดหนี้รวม ๑.๑๖ ล้านล้านบาท เงื่อนไขการกู้ยืมเงินที่ผมนำมาแสดงตัวนี้คือตัวปัญหาหนึ่ง เพราะการปล่อยกู้ง่าย วงเงินกู้บางแหล่งเงินกู้ วงเงินเป็นล้านบาท หลายล้านบาท แต่ใช้ผู้ค้ำประกันคนเดียว ถึง ๕ คน ตัวนี้อันตราย แล้วเปิดโอกาสให้ครูกู้กันมากมาย ส่งผลกระทบมาถึงทุกวันนี้ ส่วนสินเชื่อที่ ๕ ล้านบาท แต่ว่าใช้หลักทรัพย์ อันนี้ไม่ห่วง แต่พวกใช้คนค้ำ ๕ คนก็มี ๑ คนก็มี นี่คือนี่ที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ การแก้ไขปัญหานี้สินนี้ผมต้องแก้ ๒ ที่ ที่แรก ผมต้องเรียกคนปล่อยกู้มาหารือกันใหม่ บอกใครที่เรีย (Criteria) เงื่อนไขในการปล่อยกู้หลวมเกินไป กับธนาคารออมสินต้องมีการพูดคุยกันให้ชัดเจน เพราะเปิดช่องเหลือเกิน สหกรณ์ครูอีกที่หนึ่งซึ่งมีอยู่ทั่วประเทศ แย่งกันหาลูกค้า แย่งกันลดเงื่อนไขการกู้ ครูทั้งหลายก็กู้กันมากมาย จึงต้องคุยกับทุกฝ่ายเพื่อหารื้อร่วมกัน ปัญหาอยู่ที่เรื่องการรีเช็ค (Recheck) ต้องมียอดรายรับคงเหลือประจำเดือนตามเงื่อนไข แต่กลับไม่ตรง ไม่เชื่อมโยง ถ้าปฏิบัติตามกติกาว่ายอดเงินคงเหลือ ๓๐ เปอร์เซนต์ก่อนจึงจะปล่อยกู้ แต่นี่

ไม่ทำตามกัน ทำเป็นมองไม่เห็นปล่อยก๊วออกไปถึงเกิดภาระ การแก้ปัญหาระยะยาว ผู้อำนวยการโรงเรียนกับผู้อำนวยความสะดวกพื้นที่ต้องมีส่วนรับผิดชอบ ผมก็ต้องเอาระบบทหารมาใช้ ถ้าจะให้นายสิบนายร้อยก๊ว ผู้พันต้องมีส่วนรับผิดชอบ ถ้าคุณไปเซ็นอนุญาตสู้สู้สู้ คุณต้องรับผิดชอบอาจจะกำหนดวงเงิน วงเงินนี้ท่านผู้อำนวยการโรงเรียน วงเงินนี้ผู้อำนวยการเขตพื้นที่ การจะห้ามก๊วเลยเป็นไปไม่ได้ เพราะเขามีความเดือดร้อน คุณครูมีการส่งลูกเรียนหนังสือ คุณพ่อ คุณแม่ป่วยมีทุกคน เราจะไปหยุดการก๊วเขาไม่ได้ ทุกกระทรวงมีการก๊วหมด แต่ระบบเท่านั้นเองที่ผมต้องไปแก้ มาตรการในการแก้หนี้สินครูเรามีอยู่ ๓ ส่วน จริงๆ แล้วสถานภาพครูที่เป็นหนี้เยอะๆ มีอยู่เพียงเท่านั้น ครูกลุ่มที่ ๑ ที่เป็นชั้นวิกฤติมี ๑,๗๐๐ ราย เราก็มีกระบวนการและมาตรการ ครูที่ใกล้วิกฤติอีก ๑,๘๐๐ ราย จาก ๑ ล้านกว่าราย ลูกหนี้ที่ค้างชำระไม่เกิน ๒ งวด คือถ้าปล่อยนานไปเดี๋ยวอาจจะวิกฤติอีก ๑๘,๐๐๐ ราย ที่เหลือเขาส่งได้ เพราะฉะนั้น นี่คือนโยบายที่ผมจะต้องดูแลและมีมาตรการช่วยเหลือ แต่ในการปฏิบัติตามมาตรการเหล่านั้นเขาต้องรับผิดชอบตัวเองด้วย

คำถามที่ ๒) ขออนุญาตตอบในภาพรวม ปัญหาของการศึกษาไทย ที่เรารวบรวมไว้เป็นปัญหาย่อย รวมกันได้ ๓๑ ปัญหา จัดเป็น ๖ กลุ่ม นั่นคือสิ่งที่เราต้องแก้ไขและเป็นปัญหาอยู่ทุกวันนี้ ปัญหาที่เราพบอันแรกเลย เรื่องภาษาอังกฤษใน ๖๓ ประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ไทยอยู่อันดับที่ ๔๘ เป็นอันดับ ๕ ของอาเซียน (ASEAN) ที่ ๑ เป็นประเทศสิงคโปร์ ที่ ๒ เป็นประเทศฟิลิปปินส์ ที่ ๓ ประเทศบรูไน ที่ ๔ ประเทศมาเลเซีย และที่ ๕ คือ เป็นประเทศไทย คนไทยพูดภาษาอังกฤษได้อยู่ที่ประมาณ ๑๐ เปอร์เซนต์ของประชากร ประเทศสิงคโปร์ ๗๐ กว่าเปอร์เซนต์ ประเทศฟิลิปปินส์ ๔๐ กว่าเปอร์เซนต์ เป็นเปอร์เซนต์ที่ออกมาเราต้องยอมรับตัวนี้ ส่วนผลการทดสอบคณิตศาสตร์ คือพืซ่า (PISA) เขาจะทดสอบคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ แล้วก็การอ่าน อันนี้เป็นตัวอย่างหนึ่ง คะแนนเฉลี่ยของประเทศไทยจะอยู่ต่ำกว่าของอียู (EU) ต่ำกว่าของประเทศสหรัฐอเมริกาแต่ทำไมใช้ทั้งหมดทุกโรงเรียนประเทศไทยก็มีถ้าเป็นโรงเรียนในกลุ่มสาธิตก็จะสูงกว่ามาตรฐานด้วยถ้าเป็นโรงเรียนในกลุ่มของพวกจุฬารณย์ ๑๒ แห่ง ซึ่งคัดเด็กเก่งๆ มากี่เหนือกว่าเขา แต่ที่เราคะแนนยังไม่ดีเพราะว่าการคิดนั้นเขาจะสู้เขาไม่ได้เอาทุกโรงเรียนนะครับ เอาระดับมัธยมไปแล้วอย่างที่ท่านสมาชิกได้กรุณาพูดว่าเราสอนเด็กให้จำให้เข้าใจ แต่ข้อสอบพืซ่าคิดวิเคราะห์เลยไปอีกขั้นหนึ่ง นี่คือนัดอ่อนของเรา อันนี้ต้องยอมรับอีกปัญหาหนึ่ง จำนวนครูที่ไม่ครบชั้น สาเหตุหนึ่งก็คือว่าเรามีโรงเรียนขนาดเล็กที่ไม่ถึง ๑๒๐ คน อยู่ประมาณ ๑๐,๐๐๐ โรงเรียน มีโรงเรียนที่มีนักเรียนไม่ถึง ๒๐ คน อยู่ประมาณ ๑,๐๐๐ เศษ จำนวนโรงเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเขาก็ไปประเมิน เขาพบว่าโรงเรียนยังไม่ผ่านการประเมินอยู่ประมาณ ๗,๐๐๐ แห่ง ส่วนใหญ่ก็จะเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่ผมกราบเรียนไป โรงเรียนขนาดใหญ่ในเมืองโรงเรียนประจำอำเภอ โรงเรียนประจำจังหวัดไม่ห่วยเขาเขาไปได้ และไปได้ดีด้วย สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาออกแบบการประเมินแบบเดียวกันแล้วใช้ประเมินทุกโรงเรียนอาจจะสมเหตุสมผล (Reasonable) เราควรจะมาคุยกันใหม่กลุ่มโรงเรียนแบบไหนควร จะประเมินแบบไหน เพื่อให้เขามีกำลังใจ อาจจะมีดิวิชั่น (Division) ดิวิชั่น ๑ ก็ว่าไป ดิวิชั่น ๒ ดิวิชั่น ๓ ถ้าโรงเรียนขนาดเล็กเขาอาจจะเป็นที่ท็อป (Top) ของดิวิชั่น ๓ เพื่อจะได้ไต่เต้าขึ้นสู่ดิวิชั่น ๒ เราคุยกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ซึ่งดูจะเป็นปีแรกที่คุยกันค่อนข้างจะดีมาก

คำถามที่ ๓) การผลิตและพัฒนาคนให้ตรงกับความต้องการ ที่เวิลด์ อีโคโนมิก ฟอรัม (World Economic Forum) จัดอันดับให้เราต่ำเพราะผลิตบัณฑิตได้ไม่ตรงกับความต้องการของภาคเอกชน ดูอันดับไทยปี ๒๐๑๕ ลาวอยู่เหนือไทย เวิลด์ อีโคโนมิก ฟอรัม เขาจัดอันดับโดยการสำรวจวิธีนี้ครับ เขาจะไปสอบถามผู้ประกอบการว่าคุณพอใจหรือไม่กับบัณฑิตหรือเด็กที่จบออกมา แล้วบัณฑิตเหล่านี้มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการของภาคเอกชนหรือไม่ คำถามเขานะครับ คราวนี้สเกล (Scale) เศรษฐกิจของแต่ละประเทศไม่เหมือนกัน ไทยกับลาวสเกลเศรษฐกิจไม่เหมือนกัน ความต้องการของภาคเอกชนในการเข้าไปสู่วงการเศรษฐกิจของลาวแคบกว่าเราเยอะมากก็ต้องแก้หลายเรื่องเลยครับ เราขาดกำลังแรงงานสายอาชีพ มาตรฐานฝีมือไม่ถึงผลิตบัณฑิตในสาขาไม่ตรงความต้องการ งานวิจัยไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้สิ่งเหล่านี้ก็จะถูกแก้ อย่างล่าสุด คณะกรรมการประสานพลังประชารัฐ เรื่องอาชีวศึกษา เมื่อวานนี้ที่กระทรวงศึกษาธิการเป็นเจ้าภาพหลักฝ่ายรัฐ เอกชน ๑๓ บริษัทใหญ่ ๆ มาร่วมกันในการผลิตนักเรียนอาชีวศึกษา ส่วนเรื่องของไอซีที (ICT) เพื่อการศึกษา ปัญหาหลัก คือ โครงสร้างพื้นฐานระบบฐานข้อมูล ระบบการจัดการ โครงสร้างพื้นฐานของเราไม่พอรครับ โรงเรียนเราเกือบ ๘,๐๐๐ แห่ง ยังเข้าไม่ถึง ตอนนีผมสบายใจแล้วเพราะไอซีทีได้รับอนุมัติงบประมาณ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทในการพัฒนาอินเทอร์เน็ต (Internet) ความเร็วสูงทั่วประเทศจะเสร็จภายในปี ๒๕๖๐ แล้วจะครอบคลุมโรงเรียน ๘,๐๐๐ แห่งที่ขาดไปด้วย จะช่วยแก้ปัญหาได้เยอะทีเดียว นโยบายระยะยาวโรด แมป (Road map) กว้างๆ ผมจะต้องผลิตนิวเจนเนอเรชัน (New generation) ที่เก่ง ดี มีวินัยภายใน ๒๐ ปี เพราะฉะนั้นก็ต้องมีกระทรวงอยู่อย่างน้อย ๔ กระทรวงเข้ามาเกี่ยวข้อง กระทรวงศึกษาธิการเป็นหลักที่รับช่วงยาวที่สุด กระทรวงมหาดไทยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข จากปัญหา ๓๐ ปัญหาแล้วผมย่อมาเป็น ๖ กลุ่ม ผมถือเป็นยุทธศาสตร์เร่งด่วนที่ผมต้องแก้ มีเรื่องหลักสูตร มีเรื่องการผลิตและพัฒนาครู มีเรื่องการทดสอบมีเรื่องการผลิตคนให้ตรงความต้องการ ไอซีที (ICT) เพื่อการศึกษาและบริหารจัดการ

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	นโยบายการบริหารจัดการและดูแลรักษาแหล่งมรดกโลกของประเทศไทย
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายศรีศักดิ์ ว่องส้งสาร เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรื
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายวีระ โรจน์พจนรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรืให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรื)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๓๙ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายศรีศักดิ์ ว่องส้งสาร

ด้วยปัจจุบันประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกรวม ๕ แห่ง ซึ่งแบ่งเป็นแหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรม ๓ แห่ง ได้แก่ เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา และแหล่งโบราณคดีบ้านเชียง เป็นต้น ตลอดจนมีแหล่งมรดกทาง วัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติอีกส่วนหนึ่งที่บรรจุในบัญชีรายชื่อ เบื้องต้น (Tentative List) เพื่อรอ การนำเสนอต่อคณะกรรมการมรดกโลกพิจารณาให้เป็นแหล่งมรดกโลกในอนาคต แต่กลับพบว่าปัญหา เกี่ยวกับการบริหารจัดการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ยังขาดประสิทธิภาพเท่าที่ควร ตัวอย่างเช่น นครประวัติศาสตร์ พระนครศรีอยุธยา ที่ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ ความนิยมในการ ท่องเที่ยวที่มากขึ้น ก่อส่งผลกระทบให้เกิดปัญหาบางประการเช่นกัน สาเหตุเนื่องจากขาดการบริหาร จัดการ ที่เป็นระบบ ทำให้ภูมิทัศน์โดยรอบเกิดความเสื่อมโทรม เกิดมลภาวะ การสร้างสิ่งปลูกสร้าง รุกล้ำหรือบดบังทัศนียภาพ การเกิดภัยธรรมชาติ การขาดการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าและบริการ โดยรอบบริเวณแหล่งท่องเที่ยว การขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลรักษา การขาดทักษะ ความชำนาญ ของช่างฝีมือ ในการบูรณปฏิสังขรณ์ และการขาดการบูรณาการในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องจึงทำ ให้ภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเป็นมรดกโลกเปลี่ยนแปลงไป และที่สำคัญที่สุดในการประชุมของ คณะกรรมการมรดกโลก สมัยสามัญ ณ กรุงบอนน์ ประเทศเยอรมนี เมื่อปี ๒๕๕๘ ประมาณเดือน กรกฎาคม ได้กำหนดเงื่อนไขให้ประเทศไทยรายงานโครงการหลักที่จะดำเนินการในอนาคต พร้อมทั้ง จัดทำรายงานสถานภาพการอนุรักษ์ข้อมูลทั้งหมดเสนอไปยังยูเนสโก (UNESCO) ภายในวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการมรดกโลกพิจารณาต่อไป ซึ่งจะดำเนินการประมาณต้นปี ๒๕๖๐ คณะกรรมการมรดกโลกขององค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

(United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) หรือ ยูเนสโก (UNESCO) ได้มีข้อท้วงติงขอให้ประเทศไทยดำเนินการฟื้นฟูโบราณสถานแหล่งมรดกโลกพระนครศรีอยุธยา จำนวน ๖ ประเด็น คือ

ประเด็นที่ ๑ รายงานแผนฟื้นฟูโบราณสถานพระนครศรีอยุธยา

ประเด็นที่ ๒ ระวังการก่อสร้างพร้อมทั้งรายงานสิ่งก่อสร้างที่อยู่ในรอยต่อของแหล่งมรดกโลกอยุธยา

ประเด็นที่ ๓ ปรับปรุงฝีมือและทักษะความรู้ ความชำนาญของช่างฝีมือที่รับผิดชอบ โดยมีการอบรมเจ้าหน้าที่ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในระดับสากล

ประเด็นที่ ๔ จัดประชุมสัมมนาระหว่างประเทศเพื่อนบ้านเพื่ออภิปรายในเรื่องของปรัชญาการอนุรักษ์

ประเด็นที่ ๕ จัดส่งข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการฟื้นฟูซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานภายหลังน้ำท่วม

ประเด็นที่ ๖ รายงานโครงการหลักที่จะทำในอนาคตพร้อมจัดทำรายงานสถานภาพการอนุรักษ์ ซึ่งข้อมูลทั้งหมดจะต้องเสนอไปยังศูนย์มรดกโลก ภายในวันที่ ๑ ธันวาคม ปี ๒๕๕๙ เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการมรดกโลกพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๔๑ ปี ๒๕๖๐

ดังนั้น ประเทศไทยจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลรักษาแหล่งมรดกโลกให้คงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม อันสะท้อนวิถีชีวิต ความรุ่งเรือง และภาพลักษณ์ของชาติ โดยจะต้องดำเนินการบริหารจัดการและดูแลรักษาแหล่งมรดกโลกเหล่านี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงขอเรียนถามว่า

รัฐบาลมีนโยบายและแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาตามข้อท้วงติงของคณะกรรมการมรดกโลก ทั้ง ๖ ประเด็น ที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อความเป็นมรดกโลกของนครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา เพื่อให้ทันกำหนดเวลาการนำเสนอรายงานไปยังศูนย์มรดกโลกภายในเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือไม่ อย่างไร ตลอดจนมีแนวทางที่จะนำข้อท้วงติงเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการแหล่งมรดกโลกแห่งอื่นๆ ในประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายวีระ โรจน์พจนรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

เนื่องจากมรดกโลกทั้ง ๓ แห่งที่ได้กล่าวถึงนั้นเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรมกำกับดูแล และบริหารจัดการโดยกรมศิลปากร โดยเมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร คือ ศรีสัชนาลัย และกำแพงเพชร นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาเป็นเมืองโบราณและเป็นเมืองที่มีพื้นที่กว้างขวาง จึงจำเป็นต้องมีการกำกับดูแลของคณะกรรมการอำนวยการและควบคุมการดำเนินโครงการอนุรักษ์และพัฒนาตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายให้กำกับการบริหารราชการของกระทรวงวัฒนธรรมเป็นประธาน แล้วก็ดำเนินการตามแผนแม่บทที่เคยขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ประธานกรรมการคนปัจจุบัน คือ รองนายกรัฐมนตรี พลเอก ณะศักดิ์ ปิฎิมาประกร สำหรับนครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาซึ่งเกิดอุทกภัยเมื่อปี ๒๕๕๔ แล้วส่งผลกระทบต่อบุคลากรของอนุญาตชี้แจงเป็นรายประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ การรายงานแผนฟื้นฟูโบราณสถานพระนครศรีอยุธยา อันนี้ขออนุญาต รายงานว่า หลังจากเกิดน้ำท่วม สิ่งที่กรมศิลปากรได้ดำเนินการทำ ๓ ระยะ คือ ในระยะที่เป็นสิ่งที่ต้อง ทำทันทีเลยก็คือเรื่องของการค่ายันแล้วเข้าไปพองโครงสร้างของโบราณสถานต่างๆ ไม่ให้พังทลายลงมา ระยะที่ ๒ คือได้ดำเนินการซ่อมแซมบูรณะโบราณสถานที่ได้รับความเสียหาย ซึ่งมีอยู่ถึงจำนวน ๙๙ แห่ง แล้วได้ใช้งบประมาณของทางราชการไป ๓๐๐ กว่าล้านบาท แล้วได้จัดทำรายงานการดำเนินงาน เรียบร้อยแล้ว แผนระยะยาวก็คือแผนการจัดการความเสี่ยงเตรียมรับสถานการณ์ในอนาคตหากมัน จะต้องมียุทธภัยเกิดขึ้นโดยในแผนระยะยาวนี้องค์การยูเนสโก (UNESCO) ได้ส่งผู้เชี่ยวชาญด้านวางแผน รับภัยพิบัติจากน้ำท่วมมาช่วยจัดทำแผนดำเนินงานและแผนขณะนี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว

ประเด็นที่ ๒ ก็คือการระงับการก่อสร้างพร้อมทั้งรายงานสิ่งก่อสร้างที่อยู่ในรอยต่อของ แหล่งมรดกโลก เรื่องนี้กรมศิลปากรประกาศพื้นที่โบราณสถานของพระนครศรีอยุธยาทั้งเกาะเป็น โบราณสถาน แล้วมีการกำหนดความสูงของอาคารที่จะก่อสร้างได้ รูปแบบของอาคาร แล้วได้พิจารณา ความจำเป็นและความเหมาะสมในการใช้สอยอาคารที่จะเกิดขึ้นด้วยภายในเกาะทั้งหมดโดยมี คณะกรรมการวิชาการกำกับดูแลเป็นการเฉพาะ

ประเด็นที่ ๓ เรื่องการปรับปรุงฝีมือและทักษะความรู้ ความชำนาญของช่างที่รับผิดชอบ คือ ทางหน่วยงานกรมศิลปากรก็ได้มีการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญของยูเนสโกที่ส่งมาร่วม โดยเฉพาะในปี ๒๕๕๘ ที่ผ่านมามีการประชุมและอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์จิตรกรรมฝาผนัง ๒ ครั้ง เนื่องจากว่าภายหลังจากเกิดน้ำท่วมจิตรกรรมฝาผนังที่ปรากฏอยู่ในวัดวาอารามต่างๆ ก็ได้รับความเสียหายเป็นจำนวนมาก แล้วในปีนี้เดือนตุลาคมนี้กำหนดให้มีการอบรมเรื่องการพัฒนาทักษะความ ชำนาญของช่างฝีมือ และฟื้นฟูภูมิปัญญาสถาปัตยกรรมไทยดั้งเดิมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ โบราณสถาน โครงการนี้กรมศิลปากรได้รับความร่วมมือจากสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ และองค์การยูเนสโก

ประเด็นที่ ๔ การจัดประชุมสัมมนาระหว่างประเทศเพื่อนบ้านเพื่ออภิปรายเรื่องปรัชญาของ การอนุรักษ์ ที่ผ่านมายุธยากี่เป็นจังหวัดที่กระทรวงวัฒนธรรมได้จัดประชุมในระดับนานาชาติบ่อยที่สุด เนื่องจากอยู่ใกล้ แล้วก็มีแหล่งมรดกโลกให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้ทัศนศึกษา ก็จะมีการจัดประชุมที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องของการอนุรักษ์โบราณสถานที่ผ่านมาเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๕๘ ก็คือการประชุมของ องค์การมรดกโลกประจำภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกเพื่อการพัฒนาเมืองมรดกโลก แล้วก็มีผู้แทน และ ผู้เชี่ยวชาญจากประเทศในอาเซียนและเอเชียเข้าร่วมประชุม ๙ ประเทศ ในปีนี้มีกำหนดการจัดประชุม เชิงปฏิบัติการนานาชาติร่วมกับยูเนสโกและสภาการโบราณสถานระหว่างประเทศ เรื่อง หลักการอนุรักษ์ มรดกทางวัฒนธรรมที่สร้างด้วยอิฐซึ่งเรื่องนี้จะมีการจัดในเดือนกรกฎาคมที่จะถึงนี้

ประเด็นที่ ๕ เรื่องการจัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับโครงการฟื้นฟูซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการ ภายหลังจากน้ำท่วม ซึ่งต้องบอกว่าภายหลังจากน้ำท่วมมีวัดวาอารามที่เราต้องเข้าไปดูแลและบูรณะจำนวนถึง ๙๙ แห่ง แล้วทุกแห่งก็ต้องทำรายละเอียดของการบูรณะโบราณสถานตั้งแต่สภาพ ความเสื่อมโทรม สาเหตุของการพังทลาย แล้วก็รูปแบบของการบูรณะ ขณะนี้ ขอกราบเรียนว่าจำนวน ๙๙ แห่งนี้ได้ทำ รายงานเรียบร้อยแล้ว แล้วขณะนี้กำลังสรุปเป็นภาษาอังกฤษเพื่อจะส่งให้ยูเนสโกต่อไป ก็ขอยกตัวอย่าง ให้ดูก็คืออันนี้ก็เป็นแต่ละวัดก็ต้องทำรายงาน ๑ เล่มอย่างนี้ แล้วก็ทุกเล่มเราก็จะแปลเป็น

ภาษาอังกฤษ แต่ฉบับที่เราเตรียมส่งให้ยูเนสโกจะเป็นสรุปในภาพรวม ๙๙ แห่งนี้ก็จะสรุปเป็น ๑ เล่มประมาณนี้

ในประเด็นที่ ๖ คือรายงานโครงการหลัก หรือแผนที่เราจะทำในอนาคตพร้อมจัดทำรายงานสถานภาพการอนุรักษ์ โครงการที่จะต้องทำในอนาคตแล้วขณะนี้ได้เริ่มแล้ว ก็คือ เรื่องที่ ๑ จะต้องมีการบูรณปฏิสังขรณ์ดูแลรักษาโบราณสถานอย่างต่อเนื่องพร้อมพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้ในการปฏิบัติงานให้เจ้าหน้าที่ในทุกกระดับ เรื่องที่ ๒ ก็คือเนื่องจากเราได้มีแผนแม่บทแล้วก็มีแผนปฏิบัติการแผนแม่บทนี้เคยนำเข้าเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ หลังจาก ๕ ปีแล้วก็จะมีการปรับแผนแม่บทและเมื่อมีการปรับแผนแม่บทแล้ว แผนปฏิบัติการที่เป็นกรอบการบริหารจัดการเมืองประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาจะต้องปรับตัว อันนี้ก็อยู่ในแผนที่จะต้องปรับปรุงเช่นเดียวกัน เรื่องที่ ๓ ก็คือเรื่องของการพัฒนากลไกในการควบคุมสิ่งก่อสร้างใหม่ที่จะมีผลกระทบต่อโบราณสถาน ก็คิดว่าขณะนี้เรากำหนดพื้นที่สิ่งก่อสร้างที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งกำหนดความสูงไว้ในระดับ ๘ เมตรไม่เกิน ๑๐ เมตร แล้วก็ไม่เกิน ๑๒ เมตรตามพื้นที่ในเกาะเมือง ซึ่งอันนี้ก็คิดว่าถึงเวลาที่จะต้องทบทวนสิ่งที่เราเคยทำไปแล้ว แล้วเคยอนุญาต แล้วก็คงจะต้องเข้าไปดูในเรื่องของการก่อสร้างของทั้งหน่วยราชการ แล้วก็ของประชาชนที่มีการก่อสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาตด้วย

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ปัญหาสัญญาดำเนินการกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ (สัมปทานดาวเทียมไทยคม)
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๔ มกราคม ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	พลเรือเอก ทวีวุฒิ พงศ์พิพัฒน์ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายรัฐมนตรี
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายอุตตม สาวนายน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ได้รับมอบหมายจากนายรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายรัฐมนตรี)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๔๔ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : พลเรือเอก ทวีวุฒิ พงศ์พิพัฒน์

ตามที่กระทรวงคมนาคมได้ทำสัญญาเป็นประเภทสัญญาสัมปทานโครงการของประเทศ (National Project) กับบริษัท ชินวัตร คอมพิวเตอร์ แอนด์ คอมมิวนิเคชั่น จำกัด และได้เปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท ไทยคม จำกัด (มหาชน) ต่อมาได้มีการโอนอำนาจหน้าที่ในการดูแลการประกอบกิจการดาวเทียมสื่อสารจากกระทรวงคมนาคมให้แก่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นผู้กำกับและดูแลแทน ซึ่งให้สัมปทานเอกชนจัดส่งดาวเทียมขึ้นสู่วงโคจรของรัฐที่ได้จากสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (International Telecommunication Union – ITU) อายุสัมปทาน ๓๐ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ และสัญญาระบุชัดเจนว่าบริษัทได้รับสัมปทานการดำเนินการกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศแต่เพียงผู้เดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วง ๘ ปี นับแต่วันลงนามในสัญญา ซึ่งเป็นระยะเวลาคุ้มครองสิทธิของบริษัทนั้น ตลอดระยะเวลาตามสัญญามีประเด็นปัญหาในหลายกรณี เช่น กรณีที่ ๑ หลังจากหมดอายุสัญญาดำเนินการกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ (สัมปทานดาวเทียมไทยคม) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และดาวเทียมที่คาดว่าจะยังคงมีอายุการใช้งานเหลืออยู่ เช่น ดาวเทียมไทยคม ๕ ซึ่งจะมีอายุการใช้งานเหลือประมาณ ๑ – ๒ ปี และดาวเทียมไทยคม ๖ จะมีอายุการใช้งานเหลือประมาณ ๗ – ๘ ปี ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีแผนดำเนินการรองรับกรณีดังกล่าว กรณีที่ ๒ การดำเนินการเพื่อรักษาสถานที่วงโคจรที่ประเทศไทยได้รับอนุญาตใช้งานจากสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ ในตำแหน่ง ๕๐.๕ , ๕๑ , ๗๘.๕ , ๑๑๙.๕ , ๑๒๐ , ๑๒๖ และ ๑๔๒ องศาตะวันออก ให้ได้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำแหน่ง ๑๑๙.๕ ซึ่งปัจจุบันเป็นตำแหน่งของดาวเทียมไทยคม ๔ ที่คาดว่าจะหมดอายุในอีกประมาณ ๓ ปีข้างหน้า กรณีที่ ๓ สัญญาดำเนินการกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ (สัมปทานดาวเทียมไทยคม) ซึ่งเป็นโครงการของประเทศ (National

Project) โดยอยู่บนหลักการ Build-Transfer-Operate : BTO คือ เอกชนก่อสร้างแล้วส่งมอบให้รัฐ และรัฐมอบให้เอกชนรับไปดำเนินการ จากประเด็นนี้ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการกิจการดาวเทียมทั้งหมด ได้แก่ สถานีควบคุมดาวเทียม อุปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึงตัวดาวเทียมถือว่าเป็นทรัพย์สินของรัฐที่ควรต้องตรวจสอบและจัดทำบัญชีทรัพย์สินให้เรียบร้อย กรณีที่ ๔ การดูแลผลประโยชน์ของชาติ ในด้านกิจการอวกาศโดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการดาวเทียมเพื่อการสื่อสารถือได้ว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ เนื่องจากเกี่ยวพันถึงความมั่นคงและผลประโยชน์ที่มีมูลค่ามหาศาลจึงควรประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด กรณีที่ ๕ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะต้องเป็นเจ้าของสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในตำแหน่งวงโคจรดาวเทียมที่กระทรวงเป็นผู้จัดหาตามกฎหมายเกณฑ์ของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ และเป็นผู้ที่มีสิทธิให้บริษัทใช้ตำแหน่งวงโคจรเพื่อดำเนินกิจการดาวเทียม มีใช้สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เป็นผู้ให้ใบอนุญาต ในระหว่างระยะเวลาสัญญาสัมปทาน การที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้ดำเนินการในลักษณะใบอนุญาตนั้น หมายความว่า ใบอนุญาตของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เป็นเพียงใบอนุญาตประกอบกิจการเท่านั้น มิใช่ใบอนุญาตให้บริษัทจัดส่งดาวเทียมขึ้นสู่วงโคจรแต่อย่างใด ซึ่งปัญหาดังกล่าวข้างต้นเกิดจากข้อสัญญา เงื่อนไขเพียงบางข้อที่ควรมีการปรับข้อความเพื่อให้เกิดความกระชับ รัดกุม และมีความชัดเจนในการใช้บังคับต่อไป และการแก้ไข ปัญหาเรื่องกิจการดาวเทียมของประเทศ เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนได้นั้น จำเป็นที่จะต้องมีการดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

จึงขอเรียนถามว่า

๑) รัฐบาลจะมีแนวทางดำเนินการอย่างไรหลังจากหมดอายุสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ (สัมปทานดาวเทียมไทยคม) ใน พ.ศ. ๒๕๖๔ และดาวเทียมที่คาดว่าจะยังคงมีอายุการใช้งานเหลืออยู่ เช่น ดาวเทียมไทยคม ๕ ซึ่งจะมีอายุการใช้งานเหลือประมาณ ๑ - ๒ ปี และดาวเทียมไทยคม ๖ จะมีอายุการใช้งานเหลือประมาณ ๗- ๘ ปี

๒) รัฐบาลมีแนวทางในการดำเนินการอย่างไรเพื่อรักษาสิทธิวงโคจรที่ประเทศไทยได้รับอนุญาตใช้งานจากสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU) ในตำแหน่ง ๕๐.๕, ๕๑, ๗๘.๕, ๑๑๙.๕, ๑๒๐, ๑๒๖ และ ๑๔๒ องศาตะวันออก ให้ได้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำแหน่ง ๑๑๙.๕ ซึ่งปัจจุบันเป็นตำแหน่งของดาวเทียมไทยคม ๔ ที่คาดว่าจะหมดอายุในอีกประมาณ ๓ ปีข้างหน้า รัฐบาลได้มีแผนในการดำเนินการแล้วหรือไม่ ประการใด

๓) จากสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ (สัมปทานดาวเทียมไทยคม) ซึ่งเป็นโครงการของประเทศ (National Project) โดยอยู่บนหลักการ Build-Transfer-Operate : BTO คือ เอกชนก่อสร้างแล้วส่งมอบให้รัฐ และรัฐมอบให้เอกชนรับไปดำเนินการ จากประเด็นนี้ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการกิจการดาวเทียมทั้งหมด ได้แก่ สถานีควบคุมดาวเทียม อุปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึงตัวดาวเทียมถือว่าเป็นทรัพย์สินของรัฐ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้จัดทำบัญชีทรัพย์สิน ตลอดจนตรวจสอบสถานภาพหรือไม่ ประการใด

๔) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีความพร้อมมากน้อยเพียงใด ในการดูแลผลประโยชน์ของชาติในด้านกิจการอวกาศโดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการดาวเทียมเพื่อการสื่อสารถือได้ว่าเป็นเรื่องที่สำคัญเนื่องจากเกี่ยวพันถึงความมั่นคงและผลประโยชน์ที่มีมูลค่ามหาศาล และกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารควรประสานความร่วมมือกับหน่วยงานใน ในลักษณะใด เพื่อให้ดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

๕) จากการที่สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ได้ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่ ๓ ให้กับบริษัท ไทยคม จำกัด (มหาชน) สำหรับการใช้งานดาวเทียมไทยคม ๘ ที่ตำแหน่ง ๗๘.๕ องศาตะวันออก นั้น กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้มีการประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) มากน้อยเพียงใด ตลอดจน กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสามารถเก็บค่าธรรมเนียมการใช้วงโคจรได้หรือไม่ เนื่องจากสิทธิเหนือวงโคจรดังกล่าวเป็นของรัฐ

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายอุตตม สาวนายน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

คำถามที่ ๑) แนวทางการดำเนินงานหลังจากสัญญาสัมปทานกับเอกชนได้สิ้นสุดลง แต่ว่า ดาวเทียมสื่อสารบางดวง เช่น ดาวเทียมไทยคม ๖ ก็ยังมีอายุใช้งานต่อไปอีกถึง ๘ ปี หลังจากที่สัญญาจะหมดลงในปี ๒๕๖๔ โดยสัญญาดำเนินการกิจการดาวเทียมสื่อสารในประเทศที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดูแล ดำเนินการตามพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๔๘ วางหลักไว้ว่า หน่วยงานเจ้าของโครงการจะต้องจัดทำแนวทางการดำเนินกิจการของรัฐภายหลังจากสัญญาร่วมลงทุนสิ้นสุดลง โดยเปรียบเทียบการดำเนินกิจการของรัฐใน ๓ กรณี คือ กรณีที่หน่วยงานของรัฐดำเนินการเอง กรณีให้เอกชนร่วมลงทุน และกรณีที่ให้เอกชนรายเดิมร่วมลงทุน ซึ่งการดำเนินการพิจารณาแนวทางนี้จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนที่สัญญาร่วมลงทุนหมด สิ้นสุด ซึ่งมาตรา ๔๘ กำหนดไว้ที่ ๕ ปี โดยให้คำนึงถึงผลประโยชน์ของรัฐและความต่อเนื่อง ในการดำเนินกิจการของรัฐ โดยให้หน่วยงานเสนอต่อรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัดพิจารณาเสนอต่อ คณะกรรมการนโยบายการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ เพื่อพิจารณาแล้วเสนอความเห็นต่อ คณะรัฐมนตรีต่อไป ซึ่งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ระหว่างพิจารณาดำเนินการ เช่น ดาวเทียมไทยคม ๖ ที่ยังไม่หมดอายุ โดยได้เริ่มพิจารณาเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๔๘ และต้อง พิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะมีทั้งข้อกฎหมายและกรอบนโยบายที่เกี่ยวข้องที่จะผูกพันต่อไปในอนาคต อีกทั้งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้จัดจ้างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ทำการศึกษา ในเรื่องดังกล่าว โดยเฉพาะเรื่องของแนวทางในการที่รัฐจะบริหารจัดการเกี่ยวกับดาวเทียมสื่อสารที่ยังมี อายุอยู่หลังสัมปทานได้เสร็จสิ้นที่สุดลง ซึ่งจะได้นำผลการศึกษามาประกอบกับข้อมูลอื่น ๆ เพื่อการ พิจารณาดำเนินการตามแนวทางที่เหมาะสมต่อไป

คำถามที่ ๒) การรักษาสิทธิในวงโคจรที่ประเทศไทยได้รับอนุญาตจากสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (International Telecommunication Union - ITU) ซึ่งตัววงโคจรดาวเทียมไม่ได้เป็นสิทธิของประเทศใดประเทศหนึ่งโดยเฉพาะ แต่ประเทศไทยสามารถที่จะได้รับสิทธิที่จะมีดาวเทียมในตำแหน่งนั้น ๆ ในวงโคจรหนึ่ง ๆ ได้โดยการดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU) ที่กำหนดกฎเกณฑ์ ซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิกของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU) ต้องดำเนินการตั้งแต่การยื่นเอกสารเพื่อจองสิทธิ การใช้คลื่นความถี่ เพื่อที่จะเอาดาวเทียมขึ้น ในขั้นตอนของการเจรจาประสานงานกับประเทศอื่นที่อาจจะมีดาวเทียมขึ้น ดาวเทียมหรือมีตำแหน่งอื่นแล้วต้องประสานว่าคลื่นจะรบกวนกันหรือไม่ จนกระทั่งนำไปสู่การขึ้นทะเบียนความถี่วิทยุหลักที่จะใช้กับดาวเทียมขึ้น ๆ ซึ่งข้อมูลความถี่ที่ได้รับการจดทะเบียนก็จะเป็นข้อมูลทางเทคนิคที่นำมาใช้ในการกำหนดคุณสมบัติของดาวเทียมที่จะขึ้นไป โดยที่ผ่านมากกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้มีส่วนในการประสานงานยื่นเอกสารเพื่อนำดาวเทียมขึ้นใช้งานที่วงโคจร ๕๐.๕ , ๗๘.๕ , ๑๑๙.๕ และ ๑๒๐ องศาตะวันออก ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งตำแหน่งดังกล่าวที่มีดาวเทียมอยู่ ดังนั้น สิทธิในวงโคจรตำแหน่งนั้นยังเป็นมีสิทธิของประเทศไทย สิ่งที่จะเกิดขึ้นก่อนที่ดาวเทียมจะหมดอายุลง ซึ่งมีเวลา ๓ ปี ในการวางแผนเพื่อกำหนดแนวทางที่ดีที่สุดในการที่จะรักษาสิทธิไว้หลังจากดาวเทียมหมดอายุ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ ในส่วนวงโคจรกลุ่มที่ ๒ คือ ๕๑ , ๑๒๖ และ ๑๔๒ องศาตะวันออก ประเทศไทยได้จองสิทธิเพื่อที่จะใช้ประโยชน์ในอนาคต โดยยังไม่ได้นำดาวเทียมขึ้นสู่วงโคจร ซึ่งในหลายประเทศก็ดำเนินการในลักษณะเดียวกัน กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ดำเนินการตามข้อบังคับสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU) ในการจองสิทธิมีการส่งเอกสารชุดใหม่เพื่อทดแทนเอกสารเดิมเป็นการรักษาสิทธิไว้ และเมื่อมีความพร้อมสามารถที่จะนำดาวเทียมขึ้นใช้งานในตำแหน่งดังกล่าวได้ ส่วนตำแหน่งวงโคจรที่ ๑๑๙.๕ องศาตะวันออก ที่เป็นตำแหน่งของดาวเทียมไทยคม ๔ ซึ่งยังมีเวลาใช้งานอีก ๔ ปี ขณะนี้อยู่ระหว่างพิจารณาแนวทางที่จะรักษาสิทธิและการใช้ประโยชน์ต่อไป

คำถามที่ ๓) ในส่วนของทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการดาวเทียมภายใต้สัญญาสัมปทานที่มีอยู่กับเอกชน ในอดีตการดำเนินกิจการ เช่น การสร้างถนน การสร้างทางรถไฟ เป็นต้น เป็นการดำเนินการในลักษณะของสัญญาสัมปทาน กิจการดาวเทียมสื่อสารก็เช่นเดียวกัน มีการลงนามเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔ มีการกำหนดข้อตกลงว่าเป็นแบบการสร้างโอนและให้บริการหรือ Build Transfer Operate (บิลด์ ทรานสเฟอร์ โอเปอเรท) ซึ่งกระทรวงและบริษัทเอกชนคู่สัญญาได้ลงนามในหนังสือโอนกรรมสิทธิ์ดาวเทียม และการครอบครองดาวเทียมตามสัญญา กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้จัดทำทะเบียนครุภัณฑ์ระบบบัญชีทรัพย์สิน ประกอบไปด้วย สถานีดาวเทียมไทยคมที่สถานีแคราย อุปกรณ์ควบคุมดาวเทียมไทยคม ๑ ถึงดาวเทียมไทยคม ๖ ซึ่งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการรับ - จ่ายพัสดุ ดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ประจำปี ทำการตรวจนับครุภัณฑ์ ตรวจสอบสถานที่สถานีแครายให้เป็นไปตามสัญญา และมีการพร้อมส่งมอบ โดยได้นำข้อมูลเสนอต่อคณะกรรมการกำกับดูแลการดำเนินงานตามสัญญากิจการดาวเทียมตามมาตรา ๔๓ ของพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ สถานีดาวเทียมที่เกี่ยวข้องกับกิจการอวกาศมี ๒ ลักษณะ คือ สถานีควบคุมดาวเทียมในอวกาศ หรือ Space segment (สเปซ เซกเมนต์) เช่น สถานีแคราย ที่ถือว่าเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐบาล และสถานีควบคุม

สื่อสารผ่านดาวเทียม คือ สถานีภาคพื้นดิน หรือ Ground segment (กราวด์ เซกเมนต์) สถานีแคร่ายก็เป็นไปตามข้อสัญญาที่ตกลง โดยตั้งอยู่บนถนนรัตนธิเบศร์ จังหวัดนนทบุรี และได้มีการส่งมอบแล้วเป็นของรัฐตามสัญญา

แต่ข้อสังเกตอีกประเด็นหนึ่ง คือ สถานีภาคพื้นดินไทยคมที่อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นการดำเนินการตามข้อตกลงระหว่างผู้แทนกระทรวงกับผู้แทนบริษัทที่ได้ทำสัญญาในอดีต ตามรายงานการประชุมปรากฏว่า ได้มีเอกสารแนบท้ายสัญญาหมายเลข ๗ ที่ระบุว่า ภายใต้การให้สัมปทานของโครงการดาวเทียมระหว่างรัฐกับเอกชนฉบับนี้ บริษัทเอกชนจะดำเนินการได้เฉพาะสถานีควบคุมดาวเทียมในอวกาศซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐ แต่หากต้องการดำเนินการสถานีให้บริการภาคพื้นดิน บริษัทต้องดำเนินการขออนุญาตจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ และไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา ซึ่งในอดีตมีการดำเนินการในลักษณะนี้ แต่ต่อมาได้มีข้อเสนอแนะในประเด็นที่ว่าสถานีภาคพื้นดินไทยคมที่อำเภอลาดหลุมแก้ว ควรมีการตรวจสอบว่าสถานีดังกล่าวอยู่ภายใต้สัญญาสัมปทานหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความรอบคอบและรัดกุม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจึงได้มีหนังสือสอบถามไปยังสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ แล้วโดยขอให้ตรวจสอบเรื่องดังกล่าว ซึ่งหากผลตรวจสอบปรากฏว่า สถานีภาคพื้นดินไทยคมที่อำเภอลาดหลุมแก้ว เป็นสถานีสำรองหรือ Backup (แบคอัพ) ของสถานีแคร่าย กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ชัดเจน และเรียกคืนเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐ

คำถามที่ ๔) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีความพร้อมในการดูแลผลประโยชน์ในด้านกิจการอวกาศ ซึ่งได้ดำเนินการมาโดยตลอดทั้งในส่วนของการดูแลสัมปทานดาวเทียมไทยคม ๑ ถึงดาวเทียมไทยคม ๖ การประสานงานกับสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU) ในการรักษาสถานที่และการนำดาวเทียมขึ้นสู่วงโคจร รวมถึงการดำเนินการในเชิงนโยบาย ซึ่งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายอวกาศแห่งชาติ มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน หรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมาย ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายเรื่องกิจการอวกาศของประเทศ รวมถึงดาวเทียมประเภทต่าง ๆ ดาวเทียมสื่อสาร ดาวเทียมส่งวิทยุการและอื่น ๆ ที่ใช้ในการกิจการต่างกัน โดยมีคณะกรรมการที่ดำเนินการศึกษาในเรื่องต่าง ๆ เช่น กรอบโครงการอวกาศแห่งชาติในการทำสนธิสัญญากับต่างประเทศ เป็นต้น ดังนั้น กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจึงมีความพร้อมในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับนโยบายกิจการอวกาศ รวมถึงดาวเทียมสื่อสารและการประสานงานกับองค์กรทั้งในและนอกประเทศ

คำถามที่ ๕) การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการใช้วงโคจรดาวเทียมไทยคม ๘ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีหน้าที่เกี่ยวข้องในเรื่องนโยบาย ขณะที่สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นหน่วยงานอิสระในการกำกับดูแลและพิจารณาออกใบอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติ ซึ่งรวมถึงการให้ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมที่ครอบคลุมถึงดาวเทียมด้วย โดยในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับสิทธิในการใช้คลื่นความถี่ของดาวเทียมและตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งในวงโคจร กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารพิจารณาแล้วเห็นว่าปัจจุบันเรื่องดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องทั้งเชิงนโยบายและกรอบของกฎหมาย ซึ่งแตกต่างไปจากในอดีต โดยรัฐธรรมนูญได้ระบุว่าคลื่นความถี่เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติ ใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะ และต้องมืองค์กรอิสระที่ดูแลในเรื่องการจัดสรรคลื่นความถี่ ประกอบกับได้มีการ

ประกาศใช้พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ การประกอบกิจการดาวเทียมสื่อสารก็จะเป็นส่วนหนึ่งของกิจการโทรคมนาคม ดังนั้น การประกอบกิจการดาวเทียมต้องดำเนินการภายใต้ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมซึ่งกำกับดูแลโดยสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เพื่อให้เกิดความรอบคอบและรัดกุมในการพิจารณาจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการใช้คลื่นความถี่สำหรับตำแหน่งวงโคจร กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจึงได้มีหนังสือหรือประเด็นเกี่ยวกับกำหนดสิทธิไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ และขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดทำประเด็นสอบถามเพิ่มเติม เพื่อให้ครอบคลุมในทุกมิติที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้จัดจ้างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทำการศึกษาแนวทางการดำเนินงานหลังสิ้นสุดสัญญาสัมปทาน ซึ่งในการศึกษาจะครอบคลุมไปถึงแนวทางการจัดเก็บค่าธรรมเนียม การให้สิทธิการใช้ตำแหน่งในวงโคจร ทั้งนี้ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องของการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการใช้ตำแหน่งวงโคจรให้เหมาะสม ซึ่งจากการที่คณะกรรมการกิจการสื่อสารมวลชน การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสารสนเทศ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้มีข้อสังเกตในประเด็นการจัดเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าว ซึ่งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้มีหนังสือเพื่อแจ้งข้อสังเกตและประเด็นที่เกี่ยวข้องไปยังสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เพื่อที่จะเป็นข้อมูลประกอบพิจารณาใบอนุญาตการจัดส่งดาวเทียมไทยคม ๘ ขึ้นสู่วงโคจร ในส่วนของกระทรวงก็จะดำเนินการด้วยความรอบคอบและรัดกุม ดูแลให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อรัฐในการดำเนินกิจการอวกาศดาวเทียมสื่อสารต่อไป

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ปัญหาผลิตภัณฑ์จากยางพาราที่มีราคาสูงกว่าต้นทุนการผลิตที่แท้จริง
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๕ มกราคม ๒๕๕๙
วันที่พิจารณากระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	พันตำรวจโท พงษ์ชัย วราชิต เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นางอภิรดี ตันตราภรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๑๕ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : พันตำรวจโท พงษ์ชัย วราชิต

ด้วยประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตยางยนต์ที่สำคัญในภูมิภาค มีการผลิตยางยนต์เพื่อใช้ภายในประเทศและเพื่อการส่งออกต่างประเทศจำนวนมาก จึงส่งผลให้มีอัตราการใช้อย่างรถยนต์จำนวนมาก และมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นทุกปี จากสถิติพบว่า ประเทศไทยมีรถยนต์จดทะเบียนประมาณ ๑๘ ล้านคัน เฉลี่ยใช้อย่างรถยนต์ ๓ เส้นต่อคัน คือประมาณ ๖๐ ล้านเส้นต่อปี และผลิตยางยนต์เพื่อการส่งออกต่างประเทศ จำนวน ๑.๒ ล้านคันต่อปี ซึ่งเป็นรถยนต์ผลิตใหม่จึงใช้อย่างรถยนต์ ๕ เส้นต่อคัน คือประมาณ ๖ ล้านเส้นต่อปี รวมกันแล้วใช้อย่างรถยนต์ประมาณ ๖๖ ล้านเส้นต่อปี โดยประเทศไทยเป็นประเทศที่ผลิตยางรถยนต์มากติดอันดับ ๑ ใน ๑๐ ของโลก ประกอบกับในปัจจุบันราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกได้ปรับตัวลดลงจาก ๑๐๐ ดอลลาร์ต่อบาเรลล์ เหลือประมาณ ๓๐ - ๓๕ ดอลลาร์ต่อบาเรลล์ และราคาน้ำยางสดปรับตัวลดลงจากกิโลกรัมละ ๑๒๐ บาท เหลือเพียงกิโลกรัมละ ๑๐ กว่าบาท ถึง ๓๐ กว่าบาท ผลิตภัณฑ์จากยางพาราและปิโตรเลียมซึ่งเป็นราคาที่ต่ำมากอยู่แล้ว แต่ปรากฏว่ายางรถยนต์มีราคาเท่าเดิม ซึ่งผู้แทนกรมการค้าภายในได้ให้ข้อมูลว่ายางรถยนต์ส่วนบุคคล หรือรถสาธารณะทั่วไปประกอบด้วยยางธรรมชาติร้อยละ ๒๐ - ๓๐ และยางสังเคราะห์ร้อยละ ๑๐ - ๒๐ ในกรณีที่ราคาน้ำยางสดปรับตัวลดลง จะมีผลให้ต้นทุนการผลิตยางรถยนต์ลดลงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งไม่ตรงกับข้อเท็จจริง และมักอ้างว่าการผลิตยางรถยนต์ระหว่างยางธรรมชาติและยางสังเคราะห์ของผู้ผลิตแต่ละรายค่อนข้างจะเป็นความลับทางการค้า ผู้ผลิตจึงอาจแจ้งข้อมูลสัดส่วนยางที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อธุรกิจของตนเองต่อกรมการค้าภายในซึ่งอาจไม่ตรงกับความเป็นจริงได้ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงที่ราคายางพารามีราคาสูงทางบริษัทผู้ผลิตยางรถยนต์ได้ปรับราคาขึ้นตาม โดยอ้างว่าวัตถุดิบคือยางพารามีราคาสูง กรณีดังกล่าวจึงไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงและไม่เป็นเหตุที่ไม่สามารถลดราคายางรถยนต์ได้

จึงขอเรียนถามว่า

- รัฐบาลจะมีมาตรการควบคุมและตรวจสอบต้นทุนการผลิตที่แท้จริงของผลิตภัณฑ์จากยางพารา โดยเฉพาะยางรถยนต์ให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรมกับประชาชนผู้บริโภคหรือไม่ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นางอภิตี ตันตราภรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ยางรถยนต์เป็นสินค้าที่กระทรวงพาณิชย์ควบคุมจึงได้มีการติดตามตรวจสอบราคาจำหน่ายเป็นประจำ เพื่อให้ราคาจำหน่ายสอดคล้องกับต้นทุนที่เกิดขึ้น ยางรถยนต์เป็นธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันสูงมาก และยางรถยนต์มีหลายเกรด (Grade) หลายระดับตามความต้องการใช้ของผู้เป็นเจ้าของรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ เพราะฉะนั้น ราคาจึงมีความแตกต่างกันไปตามชั้นคุณภาพของสินค้า ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว ยางรถยนต์ ๑ เส้นนั้น โครงสร้างประกอบด้วยยางธรรมชาติ ๑๘ เปอร์เซ็นต์ เป็นยางสังเคราะห์ ๑๗ เปอร์เซ็นต์ นอกนั้นประกอบด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ เช่น คาร์บอน แบล็ค (Carbon black) ผ่าใบ ลวดเหล็ก จำนวนอีก ๒๘ เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่เหลือเป็นค่าแรง ค่าไฟฟ้า และค่าโฆษณา เพราะฉะนั้นยาง ๑ เส้น จึงมีต้นทุนทั้งที่ลดลงและที่เพิ่มขึ้นจากราคายางพาราและยางสังเคราะห์ลดลง ซึ่งได้ตรวจสอบแล้วว่า เมื่อต้นทุนลดลงจึงไปกำกับดูแล และพบว่า ต้นทุนนั้นมีการลดลงประมาณไม่เกิน ๑๕ เปอร์เซ็นต์ อีกทั้งยังได้มีการหารือกับผู้ประกอบการ โดยมีการปรับราคาจำหน่ายลงประมาณตั้งแต่ ๕ เปอร์เซ็นต์ ถึง ๓๙ เปอร์เซ็นต์ และร้านจำหน่ายยางรถยนต์ทั่วไปก็มีการแข่งขันกันโดยมีการจัดโปรโมชั่น (Promotion) เช่น การให้ผ่อน ๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นระยะเวลา ๑๐ เดือน หรือบางร้านก็ซื้อ ๓ แกรม ๑ ซึ่งก็เท่ากับลดลงไปอีก ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ส่วนในปี ๒๕๕๙ กระทรวงพาณิชย์ได้มีการหารือกับทางสมาคมผู้ผลิตยางรถยนต์และผู้ประกอบการทุกรายอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีแนวโน้มว่าน่าจะมีการลดราคาเพิ่มได้อีกต่อไป

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง ปัญหาข้าราชการระดับสูงที่ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ
ในองค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจได้รับผลประโยชน์ทับซ้อน
จากบริษัทเอกชน

วันที่เสนอกระทู้ถาม ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

วันที่ตอบกระทู้ถาม การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๙
วันศุกร์ที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙

ผู้ตั้งกระทู้ถาม นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรื

ผู้ตอบกระทู้ถาม นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
(ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรืให้เป็นผู้ตอบกระทู้
แทนนายกรัฐมนตรื)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๒๙ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ด้วยในปัจจุบันการแต่งตั้งข้าราชการระดับสูงไปดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการต่าง ๆ หรือการปลดข้าราชการออกจากตำแหน่งในคณะกรรมการของหน่วยงานต่าง ๆ ออกพร้อมกันหลายคน ได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากประชาชนในสังคม และมักเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ไปในรูปแบบของการที่ข้าราชการเหล่านั้นมีปัญหาในเรื่อง “ประโยชน์ทับซ้อน” กับการดำเนินงานในตำแหน่งที่ตนได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมาย ซึ่งประเด็นดังกล่าวสร้างความสงสัยและความไม่เข้าใจในการบริหารจัดการแต่งตั้งบุคคลของภาครัฐว่ามีหลักการหรือแนวทางเช่นใดในการเลือกบุคคลให้เหมาะสม อย่างไรก็ตาม แม้ว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๓ (๖) ได้กำหนดว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท ซึ่งข้อห้ามดังกล่าวมิได้ห้าม หากเข้าเป็นเพียงผู้ถือหุ้นในบริษัท หรือเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน โดยมิได้เข้าไปบริหารจัดการงานแต่อย่างใด ตลอดจนมิได้หมายรวมถึงข้าราชการที่ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ไปดำรงตำแหน่งกรรมการ หรือตำแหน่งอื่นใดในองค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือให้ไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่ส่วนราชการร่วมทุนหรือให้เงินอุดหนุนหรือดำเนินกิจการ เพราะถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดทางวินัยหน้าที่ราชการซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่มีใช้ส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งกฎหมายเหล่านี้บัญญัติขึ้นโดยมีเจตนาที่จะป้องกันมิให้ข้าราชการดำเนินการทุจริตหรือได้รับผลประโยชน์ที่มิควรได้จากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากการได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ไปปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการในหน่วยงานใด ๆ ที่มีใช้ส่วนราชการ แต่จากข้อเท็จจริงกลับพบว่า มีข้าราชการระดับสูงบางคนที่ได้รับแต่งตั้งและ

มอบหมายให้ไปดำรงตำแหน่งกรรมการในองค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการหรือเป็นผู้บริหารบริษัทเอกชนแห่งใดแห่งหนึ่ง และมักจะเป็นบริษัทเอกชนที่มีความเกี่ยวพันกับการได้ผลประโยชน์จากองค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจที่ข้าราชการระดับสูงผู้นั้นดำรงตำแหน่งอยู่ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ในช่วงที่ผ่านมาเกี่ยวกับกรณีการแต่งตั้งหรือมอบหมายหรือการปลดข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการต่าง ๆ เช่น คณะกรรมการปิโตรเลียม คณะกรรมการบริหารบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) หรือบอร์ด ปตท. คณะกรรมการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) คณะกรรมการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) เป็นต้น โดยเฉพาะข้าราชการระดับสูงที่ไปเป็นคณะกรรมการด้านการเงินหรือด้านพลังงานบางราย และยังเป็นกรรมการของบริษัทเอกชนที่ดำเนินกิจการด้านพลังงานควบด้วย จึงยิ่งเพิ่มความสงสัยให้แก่สังคมอีกว่า กำไรจากราคาพลังงานที่สูงขึ้นนั้นมีผลโดยตรงต่อเบี้ยประจำเดือน เบี้ยประชุมและโบนัสของกรรมการ จึงดูเหมือนว่าข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้รับผลประโยชน์ทับซ้อนระหว่างการดูแลผลประโยชน์ของรัฐและการได้รับประโยชน์หรือผลตอบแทนจากบริษัทเอกชนนั่นเอง ดังนั้น รัฐบาลจึงควรหาแนวทางที่ชัดเจนที่จะแสดงถึงการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาก็จะเกิดขึ้นจากการแต่งตั้งหรือมอบหมายข้าราชการระดับสูงให้ไปดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการในองค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและอุดช่องว่างของกฎหมายที่เปิดช่องให้มีการรับผลประโยชน์ทับซ้อน อันเป็นการทุจริตในเชิงนโยบายและขัดต่อหลักธรรมาภิบาล

จึงขอเรียนถามว่า

๑) ข้าราชการระดับสูงโดยเฉพาะด้านการเงินและพลังงานที่ได้รับแต่งตั้งให้ไปทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการในหน่วยงานต่าง ๆ หรือรัฐวิสาหกิจ โดยที่ยังคงดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการหรือผู้บริหารของบริษัทเอกชนในขณะเดียวกันนั้นมีมากน้อยเพียงใด และจะมีผลกระทบหรือจะเกิดปัญหาเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อนหรือไม่ อย่างไร

๒) รัฐบาลมีแนวทางหรือนโยบายที่จะป้องกันหรือแก้ไขปัญหาก็จะเกิดขึ้นจากการแต่งตั้งหรือมอบหมายข้าราชการระดับสูงให้ไปดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการในองค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจและอาจถูกมองว่ามีผลประโยชน์ทับซ้อนอย่างเช่นที่ผ่านมาอย่างไร

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

คำถามที่ ๑) โดยทั่วไปแล้วหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งกรรมการหรือผู้แทนที่ไปทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจนั้น ต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ กฎหมายจัดตั้งของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีการกำหนดคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้าม รวมทั้งต้องเป็นไปตามกฎหมายกลาง คือ พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ และต่อมาได้มีการเพิ่มเติมว่า กรรมการ นอกจากจะเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการอื่น โดยเฉพาะกรรมการอื่นในพระราชบัญญัติได้กำหนดว่าต้องมีผู้เชี่ยวชาญ หรือ Expert (เอ็กซ์เพิร์ท) อย่างน้อย ๑ ใน ๓ หากเป็นบริษัททั่วไป คือ ๑ ใน ๓ ของกรรมการอื่น เช่น กรรมการอื่น

มี ๖ คน ต้องมีอย่างน้อย ๒ คนที่มาจาก Directors' Pool (ไดเรกเตอร์ส พูล) ซึ่งมีกระบวนการคัดกรอง แต่หากเป็นบริษัท จำกัด (มหาชน) กรรมการอื่นมี ๑๕ คน จะมีกรรมการอื่น ๑ ใน ๓ ก็ต้องมี ๕ คน ดังนั้น จึงเป็นช่องว่างของกฎหมาย ซึ่งไม่ผิดกฎหมาย เนื่องจากเป็นเรื่องที่กฎหมายได้เปิดช่องว่างไว้ให้ เช่น บุคคลที่จะเป็นกรรมการในบริษัทในเครือ คือ เป็นกรรมการอยู่ในรัฐวิสาหกิจแล้ว และรัฐวิสาหกิจ นั้นได้มีบริษัทลูก ซึ่งบุคคลที่จะเป็นกรรมการต้องได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ หรือแม้แต่คู่สัญญา หรือคู่สมพาทันนั้นก็เช่นเดียวกัน หรือบริษัทแม่ที่ไปถือหุ้นนั้น บุคคลที่จะไปเป็นกรรมการได้นั้นต้องได้รับ มอบหมายจากคณะกรรมการ ซึ่งหากไม่ได้รับมอบหมายต้องถือว่าหลุดพ้นจากการเป็นกรรมการ รัฐวิสาหกิจ

ในกรณีที่ข้าราชการระดับสูงไปทำหน้าที่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือกรรมการใน บริษัทลูกนั้น ตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้วินิจฉัยตามเรื่องเสร็จที่ ๘๐/๒๕๓๙ เรื่อง การ มอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นเป็นกรรมการโดยตำแหน่งในรัฐวิสาหกิจ ซึ่งรัฐวิสาหกิจเป็นองค์กรของรัฐ จึงย่อมมีระบบการควบคุมเพื่อให้รัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ดำเนินงานสนองประโยชน์และนโยบาย ของรัฐ การเข้าไปเป็นผู้ถือหุ้นก็ดี การแต่งตั้งข้าราชการเข้าไปเป็นกรรมการก็ดี ล้วนเป็นวิธีการควบคุม อย่างหนึ่ง ดังนั้น การที่ข้าราชการเข้าไปเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจ ไม่ว่าจะเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ตามกฎหมาย หรือโดยคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจึงมี ๒ บทบาท หรือ ๒ ฐานะในขณะเดียวกัน คือ (๑) เป็น กรรมการที่มีส่วนในการบริหารรัฐวิสาหกิจนั้น และ (๒) เป็นการปฏิบัติงานของรัฐบาลในการเข้าไป ควบคุมรัฐวิสาหกิจ ซึ่งในฐานะที่ ๒ นั้น ถ้ามีการแต่งตั้งให้ข้าราชการเข้าไปปฏิบัติงานแล้วก็ เป็น “ราชการ” ของข้าราชการตำแหน่งนั้น ส่วนอีก ๑ ตำแหน่ง คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยกำหนดว่า การที่ข้าราชการเข้าไปดำรงตำแหน่งนั้นถือว่าเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ เป็นการเชื่อมต่อหรือส่งต่อนโยบาย เข้าไปควบคุมกำกับ ทั้งนี้ เพื่อผลประโยชน์ของรัฐบาลเป็นหลัก ซึ่งประเด็นบทบาทของข้าราชการ และ บทบาทของหน่วยงานที่ดูแลในรัฐวิสาหกิจนั้น เช่น กรณีของกระทรวงพลังงาน ที่มีคณะกรรมการกำกับ กิจการพลังงาน (กกพ.) ทำหน้าที่ควบคุม Regulator (เรกูเลเตอร์) ซึ่งกฎหมายห้ามโดยชัดเจนไม่ให้ ผู้ที่เป็นพนักงานหรือเป็นกรรมการในคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ไปดำรงตำแหน่งกรรมการ รัฐวิสาหกิจ เนื่องจากถือว่ามีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการกำกับหรือกำหนดราคาพลังงาน อีกส่วนหนึ่ง คือ กระทรวงพลังงาน หากพิจารณาในแง่กฎหมาย ถือเป็นผู้กำหนดนโยบาย Policy Maker (โพลีซี เมกเกอร์) แต่หากพิจารณาอีกมุมหนึ่งถือเป็นผู้ทำหน้าที่ควบคุม Regulator (เรกูเลเตอร์) เช่นกัน เนื่องจากมี ลักษณะเป็นการส่งต่อนโยบาย และอาจมีการกำกับดูแลบางส่วน แต่การกำกับดูแลตามกฎหมายนั้นคือ คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานหรือ กกพ. อีกส่วนหนึ่ง คือ เจ้าของ Owner (โอเนอร์) โดยรัฐบาล มอบให้กระทรวงการคลังเป็นผู้ถือหุ้นในรัฐวิสาหกิจ ฉะนั้นในแง่ของผู้ทำหน้าที่ควบคุม Regulator (เรกูเลเตอร์) นั้น กฎหมายกำหนดโดยชัดเจนแล้วว่าห้าม แต่ในแง่ของผู้กำหนดนโยบาย Policy Maker (โพลีซี เมกเกอร์) ซึ่งกระทรวงพลังงานถือเป็นผู้กำหนดนโยบาย Policy Maker (โพลีซี เมกเกอร์) ซึ่งกฎหมายไม่ห้าม แต่เป็นเรื่องจริยธรรม ความเหมาะสม หรือเป็น Conflict of interest (คอนฟลิคท์ ออฟ อินเทอร์เรสต์) หรือ Conflict of duties (คอนฟลิคท์ ออฟ ดิวตี้ส์) คือ หนึ่งคนมีหลายบทบาท ในต่างหน่วยงาน

คำถามที่ ๒) รัฐบาลชุดปัจจุบัน ซึ่งมีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ให้ ความสำคัญในการกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจ ซึ่งถือว่ามีทรัพย์สินรวมกันใกล้เคียงกับจีดีพี (Gross Domestic

Product : GDP) ของประเทศ ๑๑ ล้านล้านกว่าบาท โดยได้เข้ามากำกับดูแลในระยะแรก และมีความเห็นว่าสิทธิประโยชน์ที่มากเกินไปจนความจำเป็นก็ควรลดลงให้เหมาะสมกับการกิจของรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ต่อมาได้เข้าไปดูแลในเรื่องธรรมาภิบาล Corporate Governance - CG (ซีจี) ในเรื่องความโปร่งใส กระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง และได้ให้นโยบายกับกระทรวงการคลัง โดยสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) ให้ยกร่างพระราชบัญญัติการพัฒนากำกับดูแลและบริหารรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. Holding (โฮลดิ้ง) ซึ่งขณะนี้คณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ที่นายกรัฐมนตรีเป็นประธานได้ให้ความเห็นชอบในหลักการแล้ว และรอปรับแก้ไขเล็กน้อยเพื่อเสนอเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีก่อน การพิจารณาในชั้นคณะกรรมการกฤษฎีกาต่อไป ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว มีกระบวนการแยกแยะหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับรัฐวิสาหกิจ ทั้งในส่วนของผู้ทำหน้าที่ควบคุม Regulator (เรกกูเลเตอร์) หรือผู้กำหนดนโยบาย Policy Maker (โพลีซี เมกเกอร์) หรือเจ้าของ Owner (โอนเนอร์) เพื่อให้มีบทบาทหน้าที่ที่ไม่ซ้ำซ้อนและมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน มีกระบวนการสรรหากรรมการ ซึ่งในร่างกฎหมายฉบับนี้จะมีกรรมการสรรหาที่ถือว่าเป็นกรรมการกลาง Body (บอดี) โดยมีที่มาจากอดีตข้าราชการระดับสูง ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งอยู่ในภาคส่วนต่าง ๆ มีที่มาจาก Directors' Pool (ไดเร็คเตอร์ส พูล) และจาก Head Hunter (เฮด ฮันเตอร์) หรือส่วนหนึ่งมาจากการหยิบยกของ คณะกรรมการ เมื่อคัดเลือกได้แล้วจะต้องส่งไปให้ผู้มีอำนาจ อาจจะเป็นรัฐวิสาหกิจ หรือคณะรัฐมนตรี เช่น มีตำแหน่งว่าง ๓ ตำแหน่ง ก็ต้องเสนอไป ๖ คน ดังนั้น กระบวนการสรรหาเพื่อให้ได้กรรมการที่มีความเหมาะสม และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนต่าง ๆ ก็จะมีการคัดกรองหรือมีการกลั่นกรองให้มากขึ้น

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	มาตรการป้องกันและระงับการเกิดอัคคีภัยในอาคารสูง
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม เป็นผู้ตั้งถาม ถาปนายนกรัฐมนตรี
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายสุธี มากบุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตร)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๕๗ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม

ด้วยปัจจุบันมีอาคารสูงทั่วประเทศประมาณไม่น้อยกว่า ๒๐,๐๐๐ อาคาร เป็นอาคารในพื้นที่กรุงเทพมหานครมากกว่า ๑๐,๐๐๐ อาคาร โดยมีรายงานการจัดลำดับให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่มีตึกระฟ้ามากที่สุดในโลก ซึ่งปัจจุบันพื้นที่อาคารสูงในกรุงเทพมหานครมีความสูงที่สุดประมาณ ๓๐๐ เมตร และขณะนี้มีการก่อสร้างอาคารเพิ่มความสูงไปอีกกว่า ๖๐๐ เมตร อย่างไรก็ตามอาคารสูงในพื้นที่ต่าง ๆ มีทั้งอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ อาคารชุมนุมคน โรงมหรสพ โรงแรมขนาดใหญ่ โดยอาคารที่มีความสูงอาคารตั้งแต่ ๒๐ ชั้นขึ้นไป มีความสูงประมาณ ๖๐ เมตร กว่า ๗๐๐ อาคาร ซึ่งหากเกิดอัคคีภัยจะมีความยากลำบากต่อการเข้าระงับเหตุ เนื่องจากบางอาคารอาจมีการก่อสร้างต่อเติมผิดแบบ รวมถึงอาคารที่สร้างก่อนปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ยังไม่มีกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอาคารสูง โดยเฉพาะอาคารสูงบางแห่งยังอยู่ในพื้นที่ที่ถนนแคบในซอย หรือใกล้ย่านชุมชนหนาแน่น สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าระงับเหตุ เพื่อลดความสูญเสียทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สิน จากกรณีเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เวลาประมาณ ๑๐.๓๐ นาฬิกา ได้เกิดเหตุเพลิงไหม้อาคารที่พักอาศัยสูง ๑๐ ชั้น ในซอยนราธิวาสราชนครินทร์ ๑๘ แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ลึกเข้าไปประมาณ ๑๐๐ เมตร ซึ่งเหตุดังกล่าวมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าระงับเหตุของเจ้าหน้าที่ดับเพลิง ทั้งจากเป็นอาคารสูง ซอยเกิดเหตุคับแคบและเป็นซอยตัน อีกทั้งการเตรียมยานพาหนะและอุปกรณ์ในการดับเพลิงไม่เหมาะสมกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและความล่าช้าในการระงับเหตุ จึงทำให้เกิดความสูญเสียทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สิน คือ มีผู้เสียชีวิต ๑ คน และมีผู้ได้รับบาดเจ็บรวมทั้งมีเจ้าหน้าที่ดับเพลิงได้รับบาดเจ็บหลายราย นอกจากนี้ยังมีกรณีที่ต้องตรวจสอบและให้ความสำคัญ เนื่องจากพบว่าหลังระงับเหตุได้ตรวจพบว่าในถุ้งมีดับเพลิงด้านขวาของเจ้าหน้าที่อาสาบรรเทาสาธารณภัยรายหนึ่ง มีนาฬิกาหือดั่งมีมูลค่ากว่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นนาฬิกาของ

ผู้เสียชีวิตอันทำให้เกิดข้อสงสัยต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รายนี้ว่ามีเจตนาที่จะลักทรัพย์ดังกล่าวหรือไม่ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ภาครัฐต้องให้ความสำคัญและต้องมีมาตรการในการป้องกันและเตรียมความพร้อมเพื่อระงับเหตุ โดยเฉพาะที่เกิดจากอัคคีภัยในอาคารสูง ทั้งนี้ เพื่อลดความสูญเสียทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สินที่อาจจะเกิดขึ้นได้ และสร้างความมั่นใจต่อผู้อาศัยในอาคารสูง

จึงขอเรียนถามว่า

๑) ภาครัฐมีมาตรการและแผนในการเข้าระงับเหตุ จากกรณีการเกิดอัคคีภัยในพื้นที่อาคารสูง ทั้งนี้ เพื่อลดความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินหรือไม่ ประการใด

๒) ภาครัฐมีมาตรการในการป้องกันจากกรณีมีบุคคลหรือเจ้าหน้าที่เข้าไปในพื้นที่เกิดเหตุ กระทำการลักทรัพย์ที่อยู่ในอาคารหรือบริเวณพื้นที่ดังกล่าว อันเป็นการซ้ำเติมสถานการณ์ที่เกิดขึ้นต่อผู้ประสบภัยเป็นอย่างมากหรือไม่ ประการใด

๓) ภาครัฐได้มีนโยบายการเตรียมความพร้อมในการเผชิญเหตุ รวมถึงกำหนดมาตรการทั้งในด้านบุคคลที่มีความชำนาญในการปฏิบัติงาน รวมถึงประสิทธิภาพของอุปกรณ์ที่ใช้ในการป้องกันและระงับเหตุสาธารณภัยต่าง ๆ เช่น อัคคีภัย ภัยตึกถล่มที่เกิดจากแผ่นดินไหว อุทกภัย ทั้งในพื้นที่ต่างจังหวัดและโดยเฉพาะในพื้นที่กรุงเทพมหานครหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายสุธี มากบุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำถามที่ ๑) มาตรการเตรียมการป้องกัน มาตรการขณะเกิดเหตุ มาตรการเสริมกรณีอาคารเก่าที่สร้างก่อนมีกฎหมายกำหนด ซึ่งในส่วนนี้ต้องทำความเข้าใจว่า อาคารสูง คือ อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๒๓ เมตรขึ้นไป ส่วนอาคารขนาดใหญ่พิเศษ คือ อาคารที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกันตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป สำหรับมาตรการในการป้องกันในเรื่องผังเมืองและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยจะเกี่ยวข้องกับกระทรวงมหาดไทย โดยมีหลักเกณฑ์ในการดำเนินการทั้งเรื่องของกฎหมายและกฎกระทรวง รวมทั้งการปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างถูกต้อง ตั้งแต่สถานที่ตั้งของสถานีดับเพลิง เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดอัคคีภัย ระดับเพลิงที่จะเข้าถึงจุดเกิดเหตุหลังจากที่รับแจ้งเหตุ โดยสถานีดับเพลิงของกรุงเทพมหานครมี ๓๕ สถานี และมี ๑๒ สถานีย่อย มีเครื่องมืออุปกรณ์ในการทำงาน และเจ้าหน้าที่ที่มีความพร้อมที่จะแก้ไขปัญหา ซึ่งกรณีที่เกิดขึ้นกรุงเทพมหานครได้รับแจ้งเหตุหลังจากที่เกิดเพลิงไหม้แล้วประมาณ ๒๗ นาที และหน่วยสถานีดับเพลิงหน่วยใหญ่ที่อยู่ใกล้ที่เกิดเหตุได้เข้าดำเนินการเพื่อให้ทันเวลาทำให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ส่วนหนึ่ง ดังนั้น ในการทำงานมีการกำหนดกติกาหลักเกณฑ์ตามกฎหมาย และการปฏิบัติที่สอดคล้องกัน ในส่วนของท้องถิ่นหรือในต่างจังหวัดที่อยู่ในรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีการกำหนดเวลา เครื่องมืออุปกรณ์ พร้อมทั้งยานพาหนะ ในการดับเพลิงที่มีมาตรฐานใกล้เคียงกับในกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการแจ้งเหตุเพลิงไหม้สถานีดับเพลิงมีการเตรียมเจ้าหน้าที่ที่พร้อมให้ความช่วยเหลือตลอด ๒๔ ชั่วโมง

กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำแผนบูรณาการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและการกำหนดมาตรฐานในการบริหารจัดการ กรุงเทพมหานครมีการบูรณาการหลายหน่วยงานที่จะดำเนินการร่วมกัน เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมโยธาธิการและผังเมือง และกระทรวงแรงงาน เป็นต้น โดยรัฐบาลมีความห่วงใยต่ออาคารสูง มีหลายหน่วยเข้าไปดำเนินการตรวจสอบโดยตลอดเพื่อให้เป็นไปตามกรอบของกฎหมาย ในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดได้มีการซักซ้อมแผนการป้องกันและระงับการเกิดอัคคีภัยอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากมีความกังวลในเรื่องของอาคารสูง และเกรงว่าการเกิดอัคคีภัยในอาคารสูงจะเป็นปัญหา จึงได้มีการเตรียมความพร้อมไว้แล้ว สำหรับมาตรการเตรียมการป้องกันในเรื่องของการควบคุมอาคาร ซึ่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และอาคารที่มีการดำเนินการหลังปี พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นมา จะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ ขั้นตอนของอาคารสูงตามที่ได้กำหนดไว้ มีการตรวจสอบการดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครมีการตรวจสอบที่มีความเข้มข้นสูง ซึ่งอาคารที่สูงเกินกว่า ๒๓ เมตรขึ้นไป มีประมาณ ๑,๗๐๐ กว่าแห่ง ได้มีการตรวจสอบ รวมทั้งมีการซักซ้อมแผนการป้องกันและระงับการเกิดอัคคีภัยทุกปี และมีการตรวจสอบใหญ่ทุก ๕ ปี ซึ่งเป็นไปตามกรอบของกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตาม ในเรื่องของการเกิดอัคคีภัยต้องไม่ประมาท การเตรียมการในเรื่องต่าง ๆ แม้กระทั่งการควบคุมภายในตัวอาคารจะต้องมีวัสดุอุปกรณ์ตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งอุปกรณ์ดับเพลิง ไฟฟ้าสำรอง หรือในส่วนของการท่อที่จะต้องรับน้ำเข้ามาจากภายนอกต้องเป็นไปตามที่กำหนด ฉะนั้นสิ่งต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่ง คือ การดำเนินการขอใช้อาคารต้องเป็นไปตามกฎหมาย

ส่วนมาตรการขณะเกิดเหตุ โดยเมื่อมีเหตุเพลิงไหม้เกิดขึ้นภายในอาคารสูง อาคารจะต้องมีระบบอัตโนมัติในเรื่องของการแจ้งเตือนภัย ระบบน้ำของ Sprinkler system (สปริงเกอร์ ชิสเทม) อุปกรณ์อื่น ๆ เช่น ไฟฟ้าสำรอง ในเรื่องของทางส่องสว่าง ในเรื่องของป้ายบอกทาง เป็นต้น ซึ่งผู้ที่อยู่ภายในอาคารจะต้องสามารถช่วยเหลือตนเองได้ในเบื้องต้น ภายใน ๓๐ นาที ก่อนที่รถดับเพลิงจากสถานีดับเพลิงหรือหน่วยกู้ภัยหรือเจ้าหน้าที่ดับเพลิงที่จะเข้าไปช่วยเหลือภายในอาคาร อีกส่วนหนึ่ง คือ จะต้องมีการอพยพออกนอกอาคารได้ ภายใน ๑ ชั่วโมง ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ตระหนักและให้ความสำคัญโดยไม่ต้องการให้เกิดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การให้ความช่วยเหลือจากภายนอกและพร้อมเข้าระงับเหตุจะเข้าไปในเวลาไม่เกิน ๓๐ นาที นับแต่ที่ได้รับแจ้ง รวมทั้งการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องจนกว่าสถานการณ์จะยุติลง ซึ่งเป็นหลักปฏิบัติของการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

สำหรับมาตรการเสริมกรณีอาคารเก่าที่สร้างก่อนมีกฎหมายกำหนด ซึ่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๗ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นกฎหมายที่ปรับปรุงเพื่อความปลอดภัยของอาคารที่สร้างขึ้นก่อนปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ในกรุงเทพมหานครมีอยู่ ๑,๔๐๐ แห่ง กรุงเทพมหานครจะต้องเข้าไปดูแล และดำเนินการตรวจสอบในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งเจ้าหน้าที่ของกรมโยธาธิการและผังเมืองจะดำเนินการตรวจสอบด้วย ทั้งนี้ ในส่วนของกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัดจะต้องดำเนินการในเรื่องอาคารสูงให้แล้วเสร็จภายในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙ นอกจากนี้ การติดตั้งเครื่องมือดับเพลิง การสร้างบันไดหนีไฟเพิ่มเติม ซึ่งอาคารบางส่วนได้ดำเนินการแล้วเพื่อให้เป็นไปตามกรอบของกฎหมาย ดังนั้น ในการแก้ไขปัญหารัฐบาลและกระทรวงที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักและให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าว ส่วนกรณีอาคารเก่าที่สร้างก่อนปี พ.ศ. ๒๕๓๕ หากเกิดแผ่นดินไหว ซึ่ง

กระทรวงมหาดไทยได้ออกกฎกระทรวงกำหนดการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว พ.ศ. ๒๕๕๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มี ๒๒ จังหวัด ประกอบด้วย ๓ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ พื้นที่หรือบริเวณที่อยู่ใกล้รอยเลื่อนที่อาจได้รับผลกระทบจากแผ่นดินไหว จำนวน ๑๐ จังหวัด ส่วนที่ ๒ พื้นที่หรือบริเวณที่เป็นดินอ่อนมากที่อาจได้รับผลกระทบจากแผ่นดินไหวระยะไกล มีกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล รวม ๕ จังหวัด และส่วนที่ ๓ พื้นที่หรือบริเวณที่อาจได้รับผลกระทบจากแผ่นดินไหว (เฝ้าระวัง) ๗ จังหวัด

คำถามที่ ๒) กรณีที่มีบุคคลหรือเจ้าหน้าที่เข้าไปในพื้นที่เกิดเหตุกระทำการลักทรัพย์ที่อยู่ในอาคารหรือบริเวณพื้นที่ดังกล่าว กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และประมวลกฎหมายอาญา โดยขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการ สำหรับมาตรการในการป้องกัน ในส่วนของกรุงเทพมหานครได้มีหลักสูตรอบรมเจ้าพนักงานดับเพลิงเป็นเวลา ๖ เดือน มีการอบรมคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งกรุงเทพมหานครและหน่วยงานในต่างจังหวัดได้ตระหนักในเรื่องดังกล่าว เจ้าหน้าที่ดับเพลิงจะต้องมีความเสียสละและต้องไม่สร้างความเดือดร้อนซ้ำเติมให้กับผู้ประสบภัย โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกส่วนหนึ่งเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมีอยู่ประมาณ ๑,๔๐๐,๐๐๐ คน กระทรวงมหาดไทยได้ให้ความสำคัญในการอบรมคุณธรรมจริยธรรม ต้องทำงานด้วยความเสียสละและเป็นอาสาสมัครในการแก้ไขปัญหาบรรเทาความเดือดร้อนให้กับประชาชน

คำถามที่ ๓) ภารกิจหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติแผนดังกล่าวเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ และนายกรัฐมนตรีได้เน้นย้ำให้ดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติลงไปสู่ระดับพื้นที่ โดยกำหนดแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับจังหวัด ซึ่งต้องสอดคล้องกับแผนระดับชาติด้วย ในการปฏิบัติต้องเป็นการบูรณาการร่วมกัน การฝึกอบรมและบรรเทาสาธารณภัยที่ต้องฝึกซ้อมอย่างมาก เพื่อให้มีความชำนาญในการให้ความช่วยเหลือ ประชาชนจะมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น การสูญเสียจะน้อยลง นอกจากนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ให้ความสำคัญในด้านการดับเพลิงและการกู้ภัยแห่งชาติ ซึ่งในส่วนนี้อยู่ระหว่างดำเนินการเพราะต้องใช้งบประมาณค่อนข้างมาก โดยให้มหาวิทยาลัยเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษาวิจัย เพื่อให้เกิดมาตรฐานการดำเนินการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวมทั้งการตรากฎหมายเพื่อให้สอดคล้องในการปฏิบัติงาน ในส่วนของเครื่องมือเครื่องจักรกล พื้นที่กรุงเทพมหานครทั้ง ๓๕ ศูนย์สถานีดับเพลิง และ ๑๒ สถานีย่อยมีความพร้อมในเรื่องเครื่องมือในการดับเพลิงและอุปกรณ์ในการช่วยเหลือค่อนข้างมาก ในต่างจังหวัดมีศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๑๘ เขต มีเครื่องมืออุปกรณ์เช่นเดียวกัน และมีการบูรณาการร่วมกับท้องถิ่นต่าง ๆ ในแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของจังหวัด ส่วนการดำเนินการในเรื่องของอาคารสูง กระทรวงมหาดไทยได้รับความร่วมมือกับวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในการที่จะช่วยสนับสนุนการตรวจสอบอาคารตามหลักวิชาการ ดังนั้น ในการเตรียมความพร้อมการเผชิญเหตุ

กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการให้สอดคล้องกับกฎหมาย และในทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่ที่มีความพร้อม
สมบูรณ์

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	นโยบายเรียกค่าเสียหายในโครงการจำนำข้าว รัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๘/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายสมชาย แสวงการ เป็นผู้ตั้งถาม ถาปนายนกรัษมนตรึ
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายวิสุทธี ศรีสุพรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (ได้รับมอบหมายจากนายกรัษมนตรึให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัษมนตรึ)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๑๗๖ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายสมชาย แสวงการ

ตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ได้ส่งหนังสือที่ ปช. ๐๐๑๒/๐๘๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง ขอให้ดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับความเสียหายชดใช้ค่าเสียหาย โดยส่งถึงปลัดกระทรวงการคลัง ในฐานะผู้รับความเสียหายและผู้ค้ำประกัน เพื่อให้ดำเนินการฟ้องเรียกค่าเสียหายในโครงการรับจำนำข้าวจากนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร อดีตนายกรัษมนตรึ นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายภูมิ สารผล อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ และพวก รวม ๒๑ ราย โดยค่าความเสียหายซึ่งมาจากการปิดบัญชีโครงการรับจำนำข้าว ครั้งที่ ๓ ประมาณ ๓.๒ แสนล้านบาท และต่อมาคณะอนุกรรมการปิดบัญชีโครงการรับจำนำข้าวที่มีนายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์ ปลัดกระทรวงการคลัง ในขณะนั้น เป็นประธาน ได้สรุปค่าเสียหายเบื้องต้นว่ามีมูลค่ากว่า ๖ แสนล้านบาท ซึ่งยังไม่รวมถึงความเสียหายที่เกิดจากข้าวเสื่อมคุณภาพอีกต่างหาก บัดนี้เวลาผ่านมาเป็นเวลา ๑ ปี แล้วนั้น คำถามที่ผมจะถามท่านรัฐมนตรีนั้นก็ด้วยความมุ่งหวัง ๒ ประการ ประการแรก ก็คือเป็นการติดตามความคืบหน้า เหตุผลประการที่ ๒ ก็คือว่า ผมได้ตั้งกระทู้ถามเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ อย่างมีนัยสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการที่รัฐบาลจะตัดสินใจฟ้องคดีแพ่ง หรือจะดำเนินการในการเรียกทางละเมิดก็ตาม มีเรื่องของอายุความ ทำไมผมถึงตั้งกระทู้เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ผมให้เวลาข้าราชการประจำและทางท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องได้มีเวลา ๑ ปี ผมให้เกียรติในการทำงาน แต่ที่ผมต้องรีบและต้องตามมา เพราะว่าเดือนสิงหาคมนี้ใกล้จะหมดเวลาครบ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อีกไม่กี่เดือนข้างหน้า ถ้ารัฐบาลยังไม่ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดครบอายุ ๒ ปี ผมเกรงว่าท่านนายกรัษมนตรึที่ตั้งใจทำงานให้กับบ้านเมือง ท่านรัฐมนตรีทั้งหลายจะโดนดำเนินคดีเสียเองในข้อหาละเว้นการปฏิบัติ

หน้าที่ กราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่า ส่วนใดที่ท่านรัฐมนตรีทำไปแล้วเสร็จแล้ว ในทางคดีตอบได้ท่านตอบในส่วนไหนที่ทำแล้วยังตอบไม่ได้ ตอบแล้วมีผลเสียต่อทางคดีที่กำลังอยู่ในศาลก็ดี มีผลต่อการที่ข้าราชการหรือท่านรัฐมนตรีจะไปถูกฟ้อง ผมก็ไม่เห็นว่าท่านต้องตอบ จึงขอเรียนถามว่า

๑) ตามที่ ป.ป.ช. สรุปว่าต้องฟ้องนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ฐาน ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในโครงการรับจำนำข้าวและต้องฟ้องเป็นคดีแพ่งนั้น ขณะนี้ได้ดำเนินการไปแล้วอย่างไร และผลการปิดบัญชีขาดทุนในโครงการรับจำนำข้าวดังกล่าว มีจำนวนเท่าใด และจะดำเนินการอย่างไรต่อไป

๒) มูลค่าความเสียหายกรณีทุจริตการระบายข้าวแบบจีทูจี ซึ่งมีอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ และนายภูมิ สารผล อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ และพวก รวม ๒๑ ราย มีความเสียหายเป็นจำนวนเท่าใด และจะดำเนินการอย่างไรต่อไป

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

คำถามที่ ๑) มีช่วงเวลาในเรื่องการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทำความเสียหายต่อรัฐต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายความเสียหายนั้น มีกรณีที่เกิดขึ้นก่อนมีศาลปกครอง และกรณีที่เกิดขึ้นเมื่อมีการจัดตั้งศาลปกครองแล้ว กรณีที่เกิดขึ้นก่อนมีการจัดตั้งศาลปกครอง เมื่อมีเหตุเกิดขึ้น หน่วยงานที่ได้รับความเสียหายจะดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยความรับผิดชอบของข้าราชการในทางแพ่ง พ.ศ. ๒๕๐๓ แล้วก็จะส่งสำนวนให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ เมื่อกระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วก็จะแจ้งผลการพิจารณาว่ามีเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบ หน่วยงานที่เสียหายก็จะมีหนังสือทวงถามให้ชำระหนี้ หากผู้ต้องรับผิดชอบไม่ยอมชดใช้ หน่วยงานของรัฐก็จะฟ้องเป็นคดีแพ่งต่อศาลยุติธรรม เพื่อให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าเสียหายทดแทน อันนี้ก็เป็นกรณีก่อนฟ้องแพ่งตามธรรมดา ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๔๒๐ ในเรื่องละเมิด ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษาหน่วยงานก็จะบังคับคดี หากไม่มีทรัพย์สินมาชำระหนี้ หน่วยงานก็จะฟ้องลูกหนี้เป็นคดีล้มละลาย อันนี้เป็นกรณี ที่เกิดขึ้นก่อนตั้งศาลปกครอง สำหรับกรณีที่เมื่อมีการจัดตั้งศาลปกครองแล้วเช่นกรณีนี้ เมื่อหน่วยงานที่ได้รับความเสียหายดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อความเสียหายของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่แล้วก็จะส่งสำนวนให้กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วจึงจะแจ้งผลการพิจารณาว่ามีเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบ หน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบหรือไม่ แล้วหน่วยงานของรัฐ ถ้าหากมีกรณีที่ต้องรับผิดชอบ หน่วยงานของรัฐก็จะออกคำสั่งทางปกครองเรียกให้ใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งหากเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบ ไม่ยินยอมชดใช้และไม่ใช้สิทธิอุทธรณ์ภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง หน่วยงานที่เสียหายก็จะใช้มาตรการบังคับทางปกครองยึดหรืออายัดทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบขายทอดตลาดเพื่อเป็นการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบใช้สิทธิอุทธรณ์ และหน่วยงานของรัฐที่ออกคำสั่งยืนยันคำสั่งเดิม เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบนั้นสามารถใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อให้เพิกถอนคำสั่งได้

สำหรับกรณีที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร อดีต นายกรัฐมนตรี เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐทำให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐตาม พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เช่นเดียวกัน เนื่องจากนางสาวยิ่งลักษณ์ในฐานะนายกรัฐมนตรีและประธานคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาตินั้น ก็เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ก็เป็นไปตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของ เจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เช่นเดียวกัน และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพราะฉะนั้นก็คือองค์ประกอบหนึ่งที่ว่าแสดงถึงว่านายกรัฐมนตรี ท่านก็เป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่วนหน่วยงานที่เสียหายนั้น ในเรื่องนี้ เนื่องจากว่า ป.ป.ช. ได้ชี้มูลในโครงการรับจำนำข้าวว่า อดีตนายกรัฐมนตรี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใด อย่างหนึ่ง ในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามมาตรา ๑๒๓/๑ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามมาตรา ๑๒๓/๑ เนื่องจากกระทรวงการคลังได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๔ และวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ให้กระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่ใน การจัดสรรเงินงบประมาณให้กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) รวมถึงการกู้ และการค้าประกัน ดังนั้น จึงครบองค์ประกอบความรับผิดตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ เพราะฉะนั้นในกรณีนี้จึงต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีแพ่งแต่อย่างใด แต่หากได้ มีการพิจารณาและมีคำสั่งตามกระบวนการของกฎหมายและระเบียบดังกล่าวจนแล้วเสร็จแล้ว และมีผล ให้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย หากนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ในฐานะอดีตนายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วย ก็สามารถใช้สิทธิอุทธรณ์และฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อให้เพิกถอนคำสั่งได้ สำหรับผลการดำเนินงานความ คืบหน้าตั้งแต่กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้ดำเนินการจนแล้วเสร็จ ขณะนี้อยู่ระหว่าง การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ซึ่งมีอธิบดีกรมบัญชีกลางเป็นประธาน คณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่งได้มีการประชุมต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน และได้รับทราบว่าจะสามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในสิ้นเดือนกันยายนนี้ คือปี ๒๕๕๙ ขึ้นตอนต่อไป

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดชอบทางแพ่งมีมติแล้ว ก็จะนำเสนอกระทรวงการคลัง ทั้งในฐานะที่มีหน้าที่ตรวจสอบความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและแจ้งผลการพิจารณาให้กระทรวงการคลังอีกฐานะหนึ่งในฐานะหน่วยงานที่ได้รับความเสียหายดำเนินการต่อไป กรณีมีเจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ กระทรวงการคลัง ในฐานะหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายก็จะออกคำสั่งทางปกครอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนต่อไป สำหรับผลการปิดบัญชีโครงการรับจำนำข้าวเปลือกสิ้นสุด ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ จำนวนทั้งสิ้น ๑๕ โครงการ มีผลขาดทุนสุทธิ ๗๔๕,๑๙๙.๙๙ ล้านบาท

คำถามที่ ๒) กรณีการทุจริตการระบายข้าวแบบ จี ๗ จี กระทรวงพาณิชย์ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ตามคำสั่งกระทรวงพาณิชย์ ลำบ ที่ ๒๔๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘ ขณะนี้คณะกรรมการพิจารณาความรับผิดชอบทางแพ่ง ได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว พบว่ามีเจ้าหน้าที่ ๖ ราย คือ ข้าราชการการเมืองจำนวน ๓ รายและข้าราชการประจำอีก ๓ รายต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนความเสียหายจำนวน ๒๐,๐๕๗,๗๒๓,๗๖๑,๖๖ ล้านบาท ขณะนี้ก็อยู่ในขั้นตอนที่กระทรวงพาณิชย์จะออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมต่อไป ทั้งนี้หากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบไม่ยินยอมชดเชยและไม่ใช้สิทธิอุทธรณ์ภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่รับคำสั่งหน่วยงานที่เสียหาย ก็สามารถที่จะใช้มาตรการบังคับทางปกครอง คือ ยึดอายัดทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบขายทอดตลาดเพื่อชดเชยค่าสินไหมทดแทนต่อไป ซึ่งเป็นกรณีเช่นเดียวกันกับกรณีแรก สำหรับคดีอาญาอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งได้ฟ้องนายภูมิ สารผล กับพวกรวม ๒๑ คน เป็นคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คดีหมายเลขดำที่ อม ๒๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘ นอกจากนี้พนักงานอัยการยังได้ยื่นคำร้องในส่วนแพ่งเพื่อเรียกค่าสินไหมทดแทนจากเอกชนเข้าไปในคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๘ ทั้งหมดนี้ก็คือความคืบหน้าของทั้ง ๒ คดี

๔. ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทกถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ปัญหาการค้างชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุก์ เป็นผู้ตั้งถาม ตามนายกรัฐมนตร
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตร)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๕๑ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุก์

ด้วยกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๘ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๓๙ ซึ่งต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ มีผลให้กองทุนมีฐานะเป็นนิติบุคคลมีวัตถุประสงค์เพื่อให้กู้ยืมเงินแก่นักเรียน หรือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจนถึงระดับปริญญาตรี โดยมีเงื่อนไขให้ยืมโดยชำระดอกเบี้ยในอัตราต่ำ กองทุนนี้จึงมีความสำคัญที่เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการขยายโอกาสและพัฒนาการศึกษาของประเทศ เพื่อให้เยาวชนได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน โดยหลายปีที่ผ่านมา เกิดปัญหาว่าเมื่อครบกำหนดชำระหนี้คืนแล้ว นักเรียน นักศึกษา ที่ได้กู้ยืมเงินไปจากกองทุนไม่ยอมชำระหนี้เงินกู้คืนแก่กองทุน จนทำให้ต้องมีการดำเนินการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อศาล ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่าง ๆ พบว่า จำนวนผู้กู้ยืมเงินที่ถึงกำหนดชำระเงินคืนนั้น มีผู้ที่ดำเนินการชำระหนี้คืนเพียงร้อยละ ๔๐ และมีผู้ไม่ชำระเงินคืนถึงร้อยละ ๖๐ แม้ต่อมาสำนักงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จะขอความร่วมมือกับองค์กรนายจ้างซึ่งลูกหนี้ของตนติดหนี้กองทุนอยู่ให้หักเงินเดือนลูกจ้างส่งให้สำนักงานกองทุนแล้วก็ตาม แต่แนวทางดังกล่าวก็ยังมิได้ช่วยแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะระบบการกู้ยืมเพื่อศึกษานี้ เป็นระบบที่มีกำหนดเวลาชำระเงินคืนเป็นเงื่อนไข คือ ผู้กู้ยืมเงินต้องเริ่มชำระคืนภายใน ๒ ปี นับจากปีที่สำเร็จการศึกษาหรือเลิกศึกษา (ครบระยะเวลาปลอดหนี้) ซึ่งในสภาพสังคมเศรษฐกิจปัจจุบัน นักเรียน นักศึกษา ที่เรียนจบอาจจะยังไม่สามารถหางานทำได้ในทันที หรือหากมีงานทำก็อาจมีรายได้ที่ยังไม่เพียงพอที่จะดำรงชีพได้ภายในระยะเวลา ๒ ปี และเมื่อผู้กู้ชำระเงินคืนไม่ทันตามกำหนดก็จะถูกฟ้องร้องดำเนินคดี อันนำไปสู่การถูกปรับหรือการยึดทรัพย์ ทั้ง ๆ ที่การให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาเป็นการให้กู้ยืมเพื่อสนับสนุนให้เยาวชนได้มีโอกาสเล่าเรียนเพื่อนำไปประกอบอาชีพและเป็นการกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ แต่กลายเป็นว่าบุคคลเหล่านี้ยังมิได้นำความรู้ที่ได้ศึกษาเล่าเรียนมาไปหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพ

กลับถูกบังคับทางคดีให้ชำระหนี้คืนเสียก่อน ด้วยเหตุนี้ หากยังไม่หาทางแก้ไขระบบการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา รัฐอาจยังต้องเสี่ยงประมาณจำนวนมากไปกับการติดตามทวงถามหนี้ และยังมีภาระทางคดีที่อยู่ในกระบวนการพิจารณาของศาลเพิ่มมากขึ้นอีก ดังนั้น การชำระหนี้เงินคืนของกองทุนจึงควรคำนึงถึงความสามารถในการชำระหนี้คืนและภาระค่าใช้จ่ายของผู้กู้ยืมเงินเป็นพื้นฐานด้วย อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาการเร่งรัดให้ส่วนราชการรวมถึงรัฐวิสาหกิจร่วมมือในการตรวจสอบรายชื่อว่ามีข้าราชการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจภายใต้สังกัดของตนเองเป็นบุคคลที่ค้างชำระเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาหรือไม่ เพื่อจะได้แจ้งให้บุคคลเหล่านั้นเข้ามาทำข้อตกลงในการชำระหนี้ รวมถึงที่ประชุมคณะรัฐมนตรีก็เห็นชอบให้แก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับกองทุน กยศ. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทวงถามเงินคืนได้มากขึ้น แต่ก็ยังมีใช้การปฏิรูปการบริหารจัดการกองทุนกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาทั้งระบบ รัฐบาลจึงควรหาแนวทางป้องกันตั้งแต่การคัดกรองและการอนุมัติให้ผู้กู้ยืมเงินให้มีการความเหมาะสม การปรับปรุงการทวงหนี้ หลักเกณฑ์การผ่อนผันชำระหนี้ ช่องทางในการชำระหนี้ และที่สำคัญ คือ การสร้างจิตสำนึกและวินัยทางการเงินที่ดีให้แก่ผู้กู้ยืม อันจะเป็นสิ่งที่สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนในอนาคต

จึงขอเรียนถามว่า

๑. ปัจจุบันกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ได้ให้นักเรียน นักศึกษา กู้ยืมเงินจากกองทุนไปแล้วจำนวนกี่ราย และเป็นเงินจำนวนเท่าใด ตลอดจนมีผู้นำเงินมาชำระหนี้คืนทั้งหมดแล้วเท่าใดและคงเหลือจำนวนเงินที่ยังไม่ได้รับชำระหนี้คืนรวมทั้งหมดเท่าใด

๒. การฟ้องร้องดำเนินคดีในกรณีเรียกเงินกู้ยืมคืน มีปริมาณคดีที่ยังค้างอยู่ในกระบวนการพิจารณาของศาลจำนวนเท่าใด และในแต่ละปีต้องเสี่ยงประมาณในการทวงหนี้ผู้กู้ไปมากน้อยเพียงใด

๓. รัฐบาลจะมีนโยบายหรือมาตรการในการบังคับหรือทวงเงินกู้ยืมคืนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นหรือไม่ อย่างไร

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

๑. ปัจจุบันกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ได้ให้นักเรียน นักศึกษา กู้ยืมเงินจากกองทุนไปแล้วจำนวน ๔,๖๒๕,๒๑๐ ราย ในจำนวนนี้มีการชำระหนี้เสร็จสิ้นไปแล้ว ๔๒๗,๓๕๒ ราย และมีหนี้ที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระเนื่องจากว่ายังเป็นนักเรียนอยู่ หรือว่าอยู่ในระหว่างการปลอดชำระหนี้ หรือเรียกว่าเกรซ พีเรียด (Grace period) ๒ ปี จำนวนประมาณ ๑.๐๙ ล้านราย และมีหนี้ที่ถึงกำหนดชำระแล้วเป็นเงิน ๑๐๒,๐๕๐.๓๐ ล้านบาท จำนวนทั้งหมด ๓ ล้านรายเศษ ซึ่งค้างชำระเป็นจำนวน ๑.๙๑ ล้านราย คิดเป็นเงินประมาณจำนวน ๕๖,๔๗๓ ล้านบาท

๒. การฟ้องร้องดำเนินคดีในการเรียกเงินกู้ยืมคืน กองทุนฯ ได้ดำเนินคดีกับผู้กู้ยืมจำนวน ๗๙๕,๑๐๔ ราย ศาลได้มีคำพิพากษาให้ผู้กู้ยืมหรือผู้ค้ำประกันชำระหนี้ แต่ผู้กู้ยืมยังไม่มาชำระหนี้ตามคำพิพากษาจำนวน ๗๔๗,๕๑๖ ราย ทั้งนี้ยังมีคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอีก ๓๓ ราย โดยมีค่าใช้จ่ายในการติดตามทวงถามหนี้ ในปี ๒๕๕๖ ๙๐.๑๕ ล้านบาท ปี ๒๕๕๗ ๘๕.๑๑ ล้านบาท

ปี ๒๕๕๘ ๒๗๑.๑๗ ล้านบาท โดยในปี ๒๕๕๘ มีปริมาณสูงขึ้น เนื่องจากได้มีการว่าจ้างเอกชนติดตามหนี้เพิ่มเติม

๓. รัฐบาลมีนโยบายหรือมาตรการในการบังคับหรือทวงเงินกู้ยืมคืนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนี้

๑) การสร้างแรงจูงใจและเพิ่มช่องทางการชำระหนี้ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้พยายามที่จะแก้ไขปัญหาโดยการสร้างระบบแรงจูงใจใครมาชำระหนี้ก่อน ชำระหนี้ภายในกำหนดก็จะมีรางวัล ลด ปลดหนี้ ค่าปรับอะไรต่าง ๆ ให้ไป มีการขอความร่วมมือจากองค์กรนายจ้างให้มาทำเอ็มโอยู (MOU : Memorandum of Understanding) แล้วถ้าผู้กู้ยืมนั้นเข้ามาอยู่ในกระบวนการแล้ว และยอมรับชำระหนี้ กองทุนก็จะงดเบี้ยปรับ หรือว่าลดเบี้ยปรับ อันนี้จะเป็นมาตรการจูงใจ นอกจากนั้นก็จะมีการสร้างกระบวนการช่องทางในการชำระหนี้ นอกจากเป็นทางธนาคารกรุงไทย ธนาคารอิสลาม แล้วก็จะเป็นคนเตอร์เซอร์วิส (Counter Service) เพื่อสร้างความสะดวกสบายให้กับผู้กู้ยืมในการชำระหนี้

๒) การสร้างจิตสำนึก กองทุนก็ได้ร่วมมือกับทางสถาบันการศึกษาในการอบรมบ่มเพาะนักเรียนทั้งหลายให้มีกิจกรรม ให้มีการบรรยาย เพื่อจะสร้างความรับรู้หรือสร้างจิตสำนึกที่จะส่งต่อให้รุ่นน้อง เช่น ถ้ามีการชำระหนี้ตรงเวลารุ่นน้องก็จะมีโอกาสเรียน ภาระรัฐบาลก็จะน้อยลง ปัญหาเหล่านี้ยังเป็นปัญหาที่จะต้องได้รับการแก้ไข

๓) การปรับปรุงกฎหมายให้มีประสิทธิภาพโดยรัฐบาลได้ส่งการไปทางกระทรวงการคลัง ให้มีการปรับปรุงกฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยจะรวมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กับกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) เข้าด้วยกันเพื่อให้มีเอกภาพในการจัดสรรทรัพยากร ที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีคณะกรรมการ ๓ ชุด กรรมการนโยบาย กรรมการคัดกรองสถานศึกษาให้มีคุณสมบัติที่ถูกต้อง พิจารณาลักษณะให้เหมาะสมว่าเป็นการเปิดขึ้นมาเพื่อให้มีการศึกษา โดยแท้จริง มีกระบวนการ มีคณะกรรมการติดตามหนี้ที่เป็นเรื่องเป็นราวขึ้นมา เพราะฉะนั้นสิ่งที่สำคัญในการแก้กฎหมายฉบับนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา ซึ่งทางกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษานั้นขอข้อมูลจากส่วนราชการ หรือจากสำนักงานประกันสังคมนั้นเป็นเรื่องที่ยังทำไม่ได้ในเรื่องการเปิดเผยข้อมูล เพราะฉะนั้นในกฎหมายฉบับนี้ก็จะขอให้สามารถที่จะขอข้อมูลได้ แล้วเปิดเผยได้ ทั้งนี้บนความยินยอมของผู้กู้ โดยขั้นตอนการทำสัญญาจะต้องให้ความยินยอมไว้ก่อนเป็นการล่วงหน้า

๔) การผ่อนชำระให้สำหรับผู้ที่ไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ ในกรณีที่ผู้กู้ยืมนั้นเมื่อจบการศึกษาแล้วยังไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ ระยะเวลาปลดหนี้ ๒ ปี นั้นอาจจะไม่เพียงพอ เพราะฉะนั้นก็จะพิจารณาตามความเหมาะสมให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการในการพิจารณาต่อไป

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

แนวทางการรายงานตัวของลูกหนี้ต่อเจ้าหน้าที่ในกรณีที่ยังไม่มีความสามารถชำระหนี้ได้ตามสัญญา

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้ติดตามข้อสังเกตไปยังกระทรวงการคลัง และกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้มีหนังสือที่ กค ๕๑๑๐/๒๙๓๔ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ชี้แจงกรณีที่ผู้กู้ยืมไม่มีความสามารถชำระหนี้ได้ตามสัญญา ผู้กู้ยืมสามารถยื่นขอให้กองทุนฯ พิจารณาดำเนินการ ๒ กรณี ดังนี้

๑. ขอผ่อนผันชำระหนี้ ซึ่งผู้กู้ยืมสามารถยื่นขอผ่อนผันการชำระหนี้ได้หากมีเหตุหนึ่งเหตุใด ดังนี้

๑) กรณีเป็นผู้ไม่มีรายได้ ผู้กู้ยืมสามารถยื่นขอผ่อนผันการชำระหนี้ได้ที่ บมจ. ธนาคารกรุงไทยซึ่งการผ่อนผันการชำระหนี้กรณีไม่มีรายได้ ผู้กู้ยืมสามารถขอผ่อนผันได้คราวละไม่เกิน ๖ เดือน รวมระยะเวลาแล้วไม่เกิน ๒ ปี โดยไม่เสียค่าปรับหรือค่าธรรมเนียมการจัดการ

๒) กรณีเป็นผู้มีรายได้น้อยหรือต่ำกว่าเดือน ๔,๗๐๐ บาท ผู้กู้ยืมสามารถยื่นขอผ่อนชำระหนี้ไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ บาท ต่อเดือน หรือ ๒,๔๐๐ บาทต่อปี แต่ต้องไม่น้อยกว่าดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใดที่เกิดในงวดนั้น ๆ และหากจำนวนที่ครบกำหนดชำระต่ำกว่า ๒,๔๐๐ บาท ให้ชำระเต็มตามจำนวน ผู้กู้ยืมสามารถยื่นขอผ่อนผันการชำระหนี้ได้ที่ บมจ. ธนาคารกรุงไทย

๓) กรณีเป็นผู้ประสบภัยจากอัคคีภัย อุทกภัย วาตภัย หรือจากภัยธรรมชาติอื่น ๆ รวมถึงภัยจากสงครามหรือจลาจล ซึ่งทรัพย์สินได้รับความเสียหายอย่างรุนแรง ผู้กู้ยืมสามารถยื่นขอผ่อนผันการชำระหนี้ได้ที่ บมจ. ธนาคารกรุงไทย ซึ่งการผ่อนผันการชำระหนี้กรณีไม่มีรายได้ผู้กู้ยืมสามารถขอผ่อนผันได้ คราวละไม่เกิน ๖ เดือน รวมระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี โดยไม่เสียค่าปรับหรือค่าธรรมเนียมการจัดการ

๒. ขอร้องรับการเรียกให้ชำระหนี้ ในกรณีผู้กู้ยืมพิการหรือทุพพลภาพจนไม่สามารถประกอบการทำงานได้ กองทุนฯ จะระงับการเรียกให้ชำระหนี้ตามสัญญาผู้กู้ยืมเงิน ตามพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๕๖ วรรคสอง โดยผู้กู้ยืมต้องยื่นหลักฐานดังต่อไปนี้ ที่ บมจ. ธนาคารกรุงไทยทุกสาขาหรือกองทุนฯ

๑) สำเนาบัตรประจำตัวผู้พิการ (ต้องไม่หมดอายุ)

๒) หนังสือรับรองแพทย์ที่เป็นปัจจุบัน ออกไว้ไม่เกิน ๙๐ วัน โดยโรงพยาบาล ซึ่งรับรองความบกพร่องของร่างกาย ทั้งนี้ ให้ระบุอาการ/ลักษณะความพิการโดยละเอียด

๓) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของผู้กู้ยืม

๔) หนังสือรับรองความสามารถประกอบการทำงานของผู้พิการหรือทุพพลภาพ และสำเนาบัตรประจำตำแหน่งผู้รับรอง

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ความปลอดภัยของการจราจรทางบก
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรี
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายสุธี มากบุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรี)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๒๓ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ

ด้วยปัญหาอุบัติเหตุจราจรทางบกเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้เกิดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนไปเป็นจำนวนมาก โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีคดีอุบัติเหตุจราจรทางบก จำนวนกว่า ๖๙,๐๐๐ คดี มีผู้เสียชีวิต จำนวนกว่า ๖,๐๐๐ คน มีผู้บาดเจ็บสาหัส จำนวนกว่า ๒,๕๐๐ คน และมีมูลค่าทรัพย์สินเสียหาย จำนวนกว่า ๒๖๐ ล้านบาท ซึ่งสาเหตุหลักของการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางบกมาจากพฤติกรรมของผู้ขับขี่ยานพาหนะที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือข้อบังคับ ขับรถฝ่าฝืนสัญญาณไฟหรือเครื่องหมายจราจร ขาดความรู้ความชำนาญในการขับรถ ขาดประสบการณ์ในการใช้ถนน ขับรถด้วยความประมาท ขับรถในขณะที่เมาสุราหรือเสพยากระตุ้นประสาท ใช้เครื่องมือสื่อสารในขณะที่ขับรถ มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย จิตใจและอารมณ์ ขาดจิตสำนึกในความปลอดภัยต่อตนเองและสังคม รวมถึงการขาดความระมัดระวังและการไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรของผู้โดยสารหรือคนเดินเท้า สาเหตุดังกล่าว คือ สภาพของรถยนต์ที่มีอายุการใช้งานสูง อุปกรณ์ประจำรถชำรุดหรือขัดข้อง มีการดัดแปลงสภาพรถ รวมถึงการไม่ติดตั้งอุปกรณ์ที่ช่วยลดความรุนแรงของอุบัติเหตุหรืออุปกรณ์ที่ติดตั้งไม่สามารถใช้งานได้จริง นอกจากนี้ยังมีสาเหตุจากถนนและสภาพแวดล้อม เช่น พื้นผิวถนนเสื่อมเป็นหลุมเป็นบ่อ ทางโค้งที่ขาดเครื่องหมายเตือน ทางแยกที่ไม่เหมาะสมและไม่มีสัญญาณไฟจราจร และวัตถุข้างทางที่ปิดกั้นทัศนวิสัยของผู้ขับขี่ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม อุบัติเหตุจราจรทางบกสามารถป้องกันได้ ภาครัฐจึงควรให้ความสำคัญกับปัญหาอุบัติเหตุจราจรทางบก และมีแนวทางในการป้องกันและลดอุบัติเหตุ โดยบูรณาการการทำงานร่วมกันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชน เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยของการจราจรทางบกและลดความเสียหายในร่างกาย ชีวิต และทรัพย์สินจากอุบัติเหตุจราจรทางบก

จึงขอเรียนถามว่า

- รัฐบาลมีแนวทางแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรทางบกทั้งระยะสั้นและระยะยาวหรือไม่
ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายสุธี มากบุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประเทศไทยซึ่งเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ ได้ดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนนตามปฏิญญามอสโก โดยแปลงยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ เรื่อง การดำเนินการในเรื่องแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและความปลอดภัยทางจราจร ซึ่งประกอบด้วย ๕ เสาหลัก ดังนี้

๑. การบริหารจัดการ กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงที่เกี่ยวข้องดำเนินการ โดยให้กระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานหลัก

๒. ถนนและการสัญจรอย่างปลอดภัย กระทรวงคมนาคมและกระทรวงที่เกี่ยวข้องดำเนินการโดยให้กระทรวงคมนาคมเป็นหน่วยงานหลัก

๓. ยานพาหนะปลอดภัย กระทรวงคมนาคมและกระทรวงที่เกี่ยวข้องดำเนินการ โดยให้กระทรวงคมนาคมเป็นหน่วยงานหลัก

๔. การใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติและกระทรวงที่เกี่ยวข้องดำเนินการ โดยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลัก

๕. การตอบสนองหลังเกิดเหตุ กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงที่เกี่ยวข้องดำเนินการ โดยให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นหน่วยงานหลัก

ทั้งนี้ กระทรวงกลาโหมได้สนับสนุนทุกภารกิจเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหการจราจรทางบก

รัฐบาลได้นำเสนอเรื่องดังกล่าวในการแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ ข้อ ๕.๔ เรื่อง การป้องกันและแก้ไขปัญหการเกิดอุบัติเหตุในการจราจรอันนำไปสู่การบาดเจ็บและเสียชีวิต โดยการร่วมมือระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ในการตรวจจับเพื่อป้องกัน การรายงาน และการดูแลผู้บาดเจ็บ ซึ่งรัฐบาลได้ให้ความสำคัญและต้องการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังโดยกำหนดไว้ในกรอบการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ อนุมัติให้ใช้แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๙ เป็นกรอบแนวทางในการบูรณาการการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน เพื่อให้การแก้ไขปัญหการอุบัติเหตุทางถนนของประเทศไทยมีประสิทธิภาพสูงขึ้น และสอดคล้องกับแนวทางสากลด้านการจัดการความปลอดภัย ซึ่งประกอบด้วย ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการ ด้านความปลอดภัยทางถนนสู่ระดับสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างความปลอดภัยแบบมุ่งเป้า

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ลดความสูญเสียในปัจจัยเสี่ยงหลักอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างความปลอดภัยทางถนนในท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วม

รวมทั้งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๔ ต่อมามติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบข้อเสนอเพื่อขับเคลื่อนด้านความปลอดภัยทางถนน ประกอบด้วย ๑) การดำเนินการด้านกฎหมายและมาตรการที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มข้นจริงจังและต่อเนื่อง ซึ่งมีการดำเนินการมาโดยตลอด ๒) การปลูกฝัง สร้างจิตสำนึกวัฒนธรรมความปลอดภัยโดยกระทรวงศึกษาธิการได้มีการสร้างวินัยให้เด็กมีความตระหนักในเรื่องดังกล่าว ๓) การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และการพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกการติดตามประเมินผล ซึ่งกระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานหลักและดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำหรับข้อห่วงใยเรื่องอุบัติเหตุทางถนน นายกรัฐมนตรีได้ให้ความสำคัญในเรื่องความปลอดภัย Safety Thailand (เซฟตี้ ไทยแลนด์) ซึ่งดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และปัจจุบันได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เป็นไปตามกรอบและทิศทางที่กำหนดไว้ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยการติดตั้งเครื่องมือจีพีเอส (GPS : Global Positioning System) กับรถโดยสารต่าง ๆ ทำให้สามารถลดอุบัติเหตุได้ส่วนหนึ่ง รวมทั้งศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนได้ขอความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการตามกรอบการขับเคลื่อนและป้องกันอุบัติเหตุเพื่อลดอุบัติเหตุให้ได้มากที่สุด และเกิดการสูญเสียในชีวิตร่างกายและทรัพย์สินของประชาชนให้น้อยที่สุด การสร้างความตระหนักในเรื่องของวินัยจราจร การสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชน เป็นต้น โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลสำคัญที่มีวันหยุดต่อเนื่อง รัฐบาลได้ขอความร่วมมือจากข้าราชการและอาสาสมัครเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับประชาชนเพื่อลดอุบัติเหตุ ขณะที่ในส่วนของจังหวัด และท้องถิ่น ได้ประสานงานและกำหนดแนวทางตรวจสอบข้อมูลพื้นที่จุดเสี่ยงหรือจุดอันตรายต่าง ๆ เพื่อความปลอดภัย โดยมอบหมายให้จังหวัด อำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำนโยบายประชารัฐของรัฐบาลมาเป็นกลไกดำเนินงาน และให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ ทั้ง ๗๔,๙๖๕ หมู่บ้าน การขอความร่วมมือรถขนส่งสินค้าให้หยุดส่งสินค้าในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดต่อเนื่อง การตรวจตรารถโดยสารเพื่อป้องกันการดื่มแอลกอฮอล์และความพร้อมของผู้ขับขี่ การตรวจสภาพเครื่องยนต์และรถยนต์ให้มีความพร้อม อีกทั้งรัฐบาลได้มีมาตรการพิเศษ เช่น การตั้งด่านตรวจเพิ่มเติมเพื่อลดอุบัติเหตุในถนนสายรอง การใช้ทีมประชารัฐในพื้นที่ทั้งภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคเอกชน เพื่อสนับสนุนการทำงาน การสร้างวัฒนธรรมด้านความปลอดภัยทางถนน การตรวจจับความเร็วของรถยนต์ เป็นต้น ประกอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหาอันเกิดจากการขับขี่ยานพาหนะ โดยเคร่งครัดเพื่อเป็นการลดอุบัติเหตุจราจรทางบก

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทกัถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	โครงการเกษตรครบวงจรในสถานการณ์ภัยแล้ง
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรื
ผู้ตอบกระทู้ถาม	พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรืให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรื)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถามจำนวน ๓๗ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ

ตามข้อมูลของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเมื่อวันที่ ๑๓ - ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ได้เปิดเผยว่า ปัจจุบันมีจังหวัดที่ประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ภัยแล้ง) แล้ว จำนวน ๑๕ จังหวัด แยกเป็นภาคเหนือ ๖ จังหวัด คือ เชียงใหม่ อุตรดิตถ์ พะเยา สุโขทัย นครสวรรค์ น่าน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๔ จังหวัด ได้แก่ นครราชสีมา นครพนม มหาสารคาม บุรีรัมย์ ภาคกลาง ๒ จังหวัด ได้แก่ กาญจนบุรี เพชรบุรี และภาคตะวันออก ๓ จังหวัด ได้แก่ สระแก้ว จันทบุรี และชลบุรี รวมถึงแม่น้ำสายหลักในภาคเหนือมีปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้อยมาก และภาคอื่นๆ แม่น้ำสายหลักก็มีปริมาณน้ำน้อยเช่นกัน ส่งผลให้ปริมาณน้ำในเขื่อนหรืออ่างเก็บน้ำมีปริมาณน้ำลดลง สำหรับภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง แม้จะสามารถสนับสนุนน้ำเพื่อการบริโภค อุปโภคในช่วงฤดูแล้งได้ แต่อาจไม่เพียงพอสำหรับใช้เพื่อการเกษตร โดยพื้นที่ที่ขาดแคลนน้ำมีจำนวนถึง ๔๓ จังหวัด ซึ่งการเกิดภัยแล้งอย่างต่อเนื่องในหลายปีที่ผ่านมา ทำให้ผลผลิตด้านการเกษตรลดลง ทำให้กระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศอย่างชัดเจน ทั้งนี้ ประเทศไทยเป็นประเทศที่ส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปทางการเกษตรที่สำคัญในตลาดโลก แต่ที่ผ่านมาผลผลิตสินค้าเกษตรของประเทศลดลงเพราะปัญหาภัยแล้งที่เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อตรงต่อการลดลงของผลผลิตด้านการเกษตร อย่างไรก็ตามขณะนี้ทราบว่ารัฐบาลได้ให้หน่วยงานราชการดำเนินการประสานงานในระดับจังหวัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยทหารและส่วนที่เกี่ยวข้องเข้าให้ความช่วยเหลือผู้ประสบความเดือดร้อนจากปัญหาภัยแล้งอย่างเต็มที่ พร้อมรณรงค์ให้ทุกภาคส่วนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้น้ำให้เหมาะสม โดยวางแผนการใช้น้ำที่มีปริมาณจำกัดให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด แต่สิ่งสำคัญที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างยั่งยืน คือ การพัฒนารูปแบบการทำการเกษตรของเกษตรกรให้เป็นรูปแบบของ “การเกษตรครบวงจร” ให้มากขึ้น สร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนทำการเกษตร โดยคำนึงถึง

สถานการณ์ด้านการตลาด ความเปลี่ยนแปลงของปัจจัยการผลิต สภาพภูมิอากาศ ตลอดจนการเชื่อมโยงการผลิตให้ครบวงจร และการรวมกลุ่มเพื่อใช้อำนาจต่อรองในการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งการเกษตรครบวงจรนี้จะสามารถช่วยแก้ปัญหาให้แก่เกษตรกรได้ แม้ว่าจะอยู่ในสภาวะปัญหาภัยแล้งก็ตาม ประกอบกับคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้วางแนวทางที่จะเสนอ “โครงการจังหวัดนำร่องเกษตร-สหกรณ์เข้มแข็งยั่งยืน” ซึ่งเป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์ประสงค์ในการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐทั้งในระดับท้องถิ่นและส่วนกลาง และส่งเสริมการบริหารจัดการระบบการทำการเกษตรของเกษตรกร สร้างคู่มือการบูรณาการ โดยปรับใช้ในจังหวัดใด จังหวัดหนึ่งเพื่อเป็นจังหวัดนำร่องให้กับจังหวัดอื่น ๆ ตลอดจนส่งเสริมการดำเนินการร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง แต่โครงการนี้จะขับเคลื่อนไม่ได้ หากไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ดังนั้น โครงการเกษตรครบวงจรจะเกิดขึ้นได้ต้องมีการริเริ่มจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องทำงานร่วมกับเกษตรกรในแต่ละพื้นที่อย่างบูรณาการ เพื่อเป็นแนวทางที่จะแก้ปัญหาทางการเกษตรและสร้างความมั่นคงในการทำอาชีพเกษตรกรกรรมต่อไปในอนาคต

จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีแนวทางที่จะดำเนินการบูรณาการการเกษตรให้ครบวงจรเพื่อประโยชน์ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเกษตรในทุกฤดูกาล โดยเฉพาะในสถานการณ์ภัยแล้งที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้หรือไม่ อย่างไร

๒. หากมีการเสนอ “โครงการเกษตรครบวงจร-สหกรณ์เข้มแข็งยั่งยืน” ของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อขอรับการสนับสนุนจากรัฐบาล รัฐบาลจะมีแนวทางในการสนับสนุนโครงการดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร ตลอดจนจะมีข้อเสนอแนะต่อโครงการนี้อย่างไร

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีนโยบายในการแก้ไขปัญหาและบูรณาการการเกษตรให้ครบวงจรด้วยการลดต้นทุนและเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการดังนี้

๑) การจัดการข้อมูล (Data) โดยการจัดทำแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ อะกรี แมป (Agree map) ที่จะสามารถระบุได้ว่าในแต่ละจังหวัดพื้นที่ไหนเหมาะสมแก่การปลูกพืชใด พื้นที่ไหนไม่เหมาะสมควรจะต้องไปปรับเปลี่ยน แล้วจะปรับเปลี่ยนนี้ปรับเปลี่ยนเป็นพืชอะไรและในแต่ละพื้นที่นั้นมีน้ำสำหรับการเพาะปลูกหรือไม่ โดยมีการนำนโยบายและยุทธศาสตร์น้ำมาผนวกเข้าไว้ใน แผนที่เกษตรเชิงรุก (Agree map) พร้อมทั้งนำไปเป็นแผนขับเคลื่อนในการทำเกษตรในทุกจังหวัด

๒) การสร้างศูนย์การเรียนรู้ทั่วประเทศ ทุกอำเภอ จำนวน ๘๘๒ ศูนย์ เพื่อเป็นการเสริมสร้างองค์ความรู้ในเรื่องของแผนที่เกษตรเชิงรุก (Agree map) การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืช (GAP : Good Agricultural และองค์ความรู้ด้านการเกษตรให้กับเกษตรกร

๓) ส่งเสริมให้มีการรวมตัวทำเกษตรแปลงใหญ่ เช่น โครงการประชารัฐ เป็นความร่วมมือของทั้งภาครัฐ เอกชนและทุกภาคส่วน โดยมีประโยชน์ในเรื่องของการลด รวมซื้อ รวมขาย รวมใช้เครื่องมือ และการรวมใช้เทคโนโลยี ตลอดจนการบริหารจัดการ ซึ่งภาคเอกชนนั้นมีความชำนาญ ซึ่งปัจจุบันมีเกษตรแปลงใหญ่แล้วทั่วประเทศ ๒๖๓ แปลง

๔) การยกระดับมาตรฐาน การทำให้สินค้าเกษตรนั้นมีมาตรฐานที่เป็นไปตามทิศทางของโลกที่ถูกต้องจะเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน เช่น เรื่องการปรับปรุงสหรณ (Rebrand) ได้มอบนโยบายให้กับกรมส่งเสริมสหรณยกระดับสหรณ การปรับปรุงสหรณให้เกิดความเข้มแข็ง โดย ณ ปี ๒๕๕๙ มีสหรณเข้มแข็งประมาณ ๒,๐๐๐ กว่าสหรณ และมีตั้งเป้าหมายในปี ๒๕๖๐ สหรณที่เข้มแข็งต้องมีประมาณ ๔,๐๐๐ แห่งทั่วประเทศ จากสหรณทั้งหมดประเทศ ๘,๐๐๐ กว่าสหรณ

๕) นโยบายซิงเกิล คอมมานด์ (Single command) การบูรณาการงานของกระทรวงเกษตรและสหรณในพื้นที่ที่จะต้องทำงานร่วมกับเชิงบูรณาการทุกสาขา ไม่ว่าจะเป็นปศุสัตว์ ประมง เกษตร สหรณ ในหลาย ๆ เรื่อง

ทั้งนี้ การแก้ไขปัญหาภัยแล้ง ได้มีมาตรการ ๒ มาตรการ ได้แก่ ๑) มาตรการการบริหารจัดการน้ำ ซึ่งได้กำหนดไว้ ๔ ระดับ ระดับที่ ๑ ก็คือน้ำบนดิน น้ำผิวดิน เชื้อนและอ่างเก็บน้ำ ระดับที่ ๒ คือใช้ระบบชลประทานและน้ำที่อื่นเอาไปเติม ระดับที่ ๓ คือใช้น้ำบาดาลเพิ่มเติมเข้าไป ระดับที่ ๔ ถ้าน้ำบาดาลไม่พอก็ใช้วิธีการ ขนน้ำเอาไปแจก ๒) มาตรการช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนอีก มาตรการหนึ่งที่เราจะต้องช่วยเหลือเป็นการบรรเทา บรรเทานี้มี ๑๗ มาตรการจำแนกเป็นของกระทรวงเกษตรและสหรณ ๘ มาตรการกระทรวงมหาดไทย ๔ มาตรการ กระทรวงการคลัง ๓ มาตรการ สำนักนายกรัฐมนตรี ๑มาตรการ กระทรวงกลาโหม ๑ มาตรการ คิดเป็นเงินประมาณ ๒ แสนล้านบาท

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	เหมืองแร่ทองคำในจังหวัดพิจิตร
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรี
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นางอรรชกา สีบุญเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรี)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๗๑ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ

สืบเนื่องจากกรณีข้อพิพาทระหว่างบริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) กับประชาชนที่อาศัยโดยรอบพื้นที่โครงการเหมืองแร่ทองคำชาติ ซึ่งตั้งอยู่ที่จังหวัดพิจิตรและจังหวัดเพชรบูรณ์ของบริษัท อัคราฯ ที่ประชาชนกล่าวอ้างว่า การดำเนินกิจการเหมืองแร่ทองคำก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพและวิถีชีวิตของประชาชนรอบพื้นที่โครงการเหมืองแร่มาโดยตลอด ทั้งเสียงดัง ฝุ่นละออง การปนเปื้อนของสารเคมีและโลหะหนักในแหล่งน้ำ ซึ่งปัจจุบันกรมสอบสวนคดีพิเศษได้รับคดีที่ผู้ได้รับผลกระทบไว้เป็นคดีพิเศษแล้ว และเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ คณะแพทย์และนักวิชาการจากมหาวิทยาลัยรังสิตได้รายงานผลการตรวจโลหะหนักในร่างกายของประชาชนที่อาศัยรอบเหมืองจำนวน ๑,๐๐๔ คน ระหว่าง สิงหาคมถึงพฤศจิกายน ๒๕๕๘ พบว่าประชาชนมีค่าแมงกานีส ค่าสารหนู และค่าไซยาไนด์ในร่างกายเกินมาตรฐาน แต่บริษัท อัคราฯ ได้โต้แย้งและไม่ยอมรับผลการตรวจดังกล่าว และได้ยื่นเรื่องต่อกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อขอต่ออายุประทานบัตรเหมืองแร่ทองคำและใบอนุญาตประกอบโลหกรรม นอกจากนี้กลุ่มพนักงานบริษัท อัคราฯ ได้ยื่นหนังสือต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตรเพื่อขอให้กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาต่ออายุประทานบัตรและใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ซึ่งหากไม่ได้ต่ออายุจะส่งผลให้พนักงานจำนวนมากซึ่งเป็นคนในพื้นที่ตงงานและขาดรายได้ และมีกรณีกุ่มประชาชนในพื้นที่ จำนวนกว่า ๑๐๐ คนรวมตัวกันคัดค้านการต่ออายุประทานบัตร การที่คู่กรณีทั้งสองฝ่ายและประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อาจส่งผลให้ข้อพิพาทบานปลายอาจก่อให้เกิดความเสียหาย สมควรที่รัฐบาลจะให้ความสำคัญต่อกรณีข้อพิพาทดังกล่าวเพื่อให้ข้อพิพาทยุติลงโดยเร็ว จึงขอเรียนถามว่า

๑) ท่านมีแนวทางแก้ไขฟื้นฟูด้านมลพิษ โดยเฉพาะการกำจัดสารเคมี เพื่อรักษาระบบนิเวศทั้งในระยะสั้นและระยะยาวอย่างไร

๒) ในด้านสังคมท่านจะฟื้นฟู เยียวยาผู้ได้รับผลกระทบทั้ง ๒ ฝ่าย ทั้งฝ่ายคัดค้านแล้วก็ฝ่ายสนับสนุน ทั้งระยะสั้นและระยะยาวอย่างไร

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นางอรรชกา สีบุญเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

คำถามที่ ๑) ในเรื่องของการแก้ไขฟื้นฟูและการกำจัดสารที่ตกค้างที่อยู่ในเหมือง ดิฉันก็ขอเรียนว่า การฟื้นฟูพื้นที่ประทานบัตรเหมืองแร่ทองคำของบริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) ได้มีการกำหนดขั้นตอนและวิธีการฟื้นฟูไว้แล้วในมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งได้ผ่านความเห็นจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่นการฟื้นฟูบ่อเหมือง การจัดการกองเก็บมูลหินและบ่อกักเก็บกากแร่ เป็นต้น ซึ่งบ่อกักเก็บกากแร่นี้มีความสำคัญ เนื่องจากจะมีสารเคมีหรือสารไซยาไนด์ (Cyanide) ที่ได้มีการกำจัดแล้วจะเก็บไว้ ณ บ่อเหล่านี้ ซึ่งหลักการในการฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองกำหนดว่า พื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแล้วจะต้องไม่สร้างมลภาวะให้กับสิ่งแวดล้อมและควรฟื้นฟูพื้นที่ให้สามารถใช้ประโยชน์ต่อไปในอนาคต อีกทั้งจะต้องทำการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อเนื่องอีก ๓ ปี ภายหลังจากฟื้นฟูเหมืองสิ้นสุดลง อันนี้บริษัทจะต้องดูแล แต่แน่นอนทางราชการยังจะต้องติดตามเฝ้าระวังและดูแล ในเรื่องของสุขภาพและมลภาวะต่อไปในระยะยาวด้วยและในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่ครบถ้วน ภาครัฐจำเป็นต้องฟ้องร้องบังคับคดีให้ผู้ประกอบฟื้นฟูหรือเรียกค่าเสียหายในการฟื้นฟูพื้นที่ ทั้งนี้กรณีของบริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) ภาครัฐกำหนดให้มีการจัดตั้งเงินกองทุนต่างๆ เช่น กองทุนประกันความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม และพัฒนาคุณภาพชีวิต ซึ่งหากบริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) ไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่ครบถ้วนภาครัฐสามารถนำกองทุนดังกล่าวมาใช้ในการฟื้นฟูพื้นที่ได้

คำถามที่ ๒) สำหรับในเรื่องของการดูแลผู้ที่อาจจะได้รับผลกระทบทั้ง ๒ ฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นส่วนที่ได้ประโยชน์และในส่วนที่ได้รับผลกระทบในผลลบนั้น ดิฉันขอเรียนว่าพนักงานบริษัท กรม. และ ท่านนายกรัฐมนตรีได้มีความเห็นชอบแล้วว่าทางกระทรวงแรงงานจะต้องเข้ามาช่วยดูแลในเรื่องของการช่วยให้พนักงานที่อาจจะถูกให้ออกจากงาน เนื่องจากการยุติการทำเหมืองแร่นั้นก็ดูแลที่จะหางานให้ด้วย ส่วนในเรื่องของด้านสุขภาพและในเรื่องของสิ่งแวดล้อม ก็ขอเรียนว่ากระทรวงสาธารณสุขเอง ก็จะต้องเข้าไปดูแลในเรื่องสุขภาพของประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง และจริงๆ แล้วก็ยังมีประเด็นคำถามว่า ในพื้นที่ที่อยู่รอบเหมือง ปัญหาที่มีโลหะหนักในร่างกาย ของชาวบ้านนั้นเกิดจากเหมืองหรือไม่ ซึ่งคณะทำงานด้านสุขภาพ โดยกระทรวงสาธารณสุข ขณะนี้ก็ได้วางแผนที่จะมีการไปตรวจสอบสุขภาพของประชาชน ในพื้นที่เรฟเฟอเรนซ์ แอเรีย (Reference area) ซึ่งได้มีการกำหนดไว้ ๒ พื้นที่ ที่อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลกและอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี อันนี้กำลังอยู่ในระหว่างการวางแผนและคาดว่าจะเริ่มดำเนินการได้ในเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคมนี้ อันนี้ก็จะเป็นการให้ข้อมูลที่ชัดเจนมากขึ้นว่าการที่มีการศึกษาว่าโลหะหนักมีอยู่ในบริเวณพื้นที่หลายๆ จังหวัดอยู่ทั่วไปอยู่แล้วจะมีผลกระทบ ต่อสุขภาพร่างกายของประชาชนด้วยหรือไม่ เพียงใด นอกจากนี้กระทรวงอุตสาหกรรมจะประสานกับผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาให้พิจารณากองทุน เราเรียกว่ากองทุนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งขณะนี้เงินอยู่ประมาณ ๔๕ ล้านบาท ซึ่งเป็นกองทุนที่จัดตั้งขึ้นตามเงื่อนไขการอนุญาตประกอบกิจการ

ของ บริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) มาช่วยเหลือแรงงานที่ได้รับผลกระทบ รวมทั้งชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบได้ด้วย อันนี้ก็เป็นเงินกองทุนอีกก้อนหนึ่ง ซึ่งเราได้ส่งไปให้จังหวัด ๓ จังหวัดพิจารณาที่จะใช้ ซึ่งอาจจะทั้งคู่แลสุขภาพในการที่จะฝึกอบรมอาชีพ เพื่อที่จะช่วยให้แรงงานมีรายได้เพิ่มหรือชาวบ้านมีรายได้เพิ่มขึ้น ในส่วนเหล่านี้สามารถใช้เงินกองทุนเหล่านี้ได้

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทบ

-

.....

๑. สารบอกระทุ้งถาม

กระทุ้งถามเรื่อง	สถานการณ์ยาเสพติดในประเทศไทย
วันที่เสนอกระทุ้งถาม	๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทุ้งถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทุ้งถาม	นายเจตน์ ศิรธรานนท์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ผู้ตอบกระทุ้งถาม	พลเอก ไพบูลย์ คุ้มฉายา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทุ้งถาม ถึงวันที่ตอบกระทุ้งถาม จำนวน ๓๑ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทุ้งถาม : นายเจตน์ ศิรธรานนท์

ด้วยปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาเรื้อรังมานาน ไม่เพียงแต่เป็นปัญหาของประเทศไทยเท่านั้น แต่ยังเป็นปัญหาของทุกประเทศทั่วโลก ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างกว้างขวาง ปัจจุบันมีข่าวการจับกุมยาเสพติดจำนวนมาก โดยเฉพาะการจับกุมยาเสพติดประเภท ยาบ้าและยาไอซ์ ซึ่งยาไอซ์ คือสารเสพติดประเภทกระตุ้นประสาทที่มีชื่อทางเคมีว่า “เมทแอมเฟตามีน” (Methamphetamine) อยู่ในรูปผลึกใสเหมือนน้ำแข็ง ไม่มีสี หรือหากมีสีก็จะเป็นสีขาว ไม่มีกลิ่น มีความเข้มข้นสูงเกือบ ๑๐๐ % ยาไอซ์เป็นสารเสพติดชนิดเดียวกับยาบ้า แต่ยาบ้าจะมีส่วนประกอบของเมทแอมเฟตามีนน้อยกว่าและอยู่ในรูปแบบเม็ด โดยเมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังนั้น บางคนจะเรียกยาไอซ์ว่า “ห่วยยาบ้า” นั่นเอง ประกอบกับในช่วงที่ผ่านมาักพบว่า การจับกุมครั้งหนึ่ง ๆ จะสามารถยึดยาเสพติดเหล่านี้ได้มากกว่า ๑ ล้านเม็ดและดูเหมือนว่ายิ่งดำเนินการจับกุมมากเท่าใด ก็ยังไม่สามารถปราบปรามผู้ค้าหรือผู้เสพให้หมดไปได้เสียที อย่างไรก็ตาม แม้ว่าข้อมูลในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จะมีจำนวนคดีและปริมาณยาเสพติดที่ถูกจับกุมได้ลดลงกว่าปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ก็ตาม แต่เนื่องจากแหล่งผลิตยาเสพติดทั้งหมดอยู่นอกประเทศ แม้ว่าประเทศไทยจะห้ามนำเข้าซูโดอีเฟดริน (Pseudoephedrine) ที่เป็นสารตั้งต้นผลิตยาบ้า ยาไอซ์ และ อะเซติกแอนไฮไดรด์ (Acetic anhydride) สารตั้งต้นที่นำไปผลิตเฮโรอีนอย่างเด็ดขาด โดยเฉพาะซูโดอีเฟดรินที่เป็นส่วนผสมอยู่ในยาแก้หวัด ที่มีการควบคุมให้ยาชนิดนี้มีเฉพาะในสถานพยาบาลที่มีใบอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น แม้ประเทศไทยจะมีกฎหมายห้ามไว้ แต่หลายประเทศก็ไม่ได้มีกฎหมายห้าม ทำให้ยังคงมีการผลิตและจำหน่ายยาเสพติดเหล่านี้ก็เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้เกิดการปราบปรามจับกุมผู้ค้ายาเสพติดมากขึ้น ทำให้สร้างปัญหาต่อเนื่องจนมีนักโทษแน่นคุก ซึ่งเป็นนักโทษคดียาเสพติด ถึงร้อยละ ๖๐ - ๗๐ ก่อปัญหาให้ผู้คุมมีไม่เพียงพอแลนักโทษได้ไม่เต็มที่ ทั้งนี้ ตามข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เปิดเผยว่ามีผู้เกี่ยวข้องกัยาเสพติดจำนวนถึง ๑.๔ ล้านคน นับเป็นกลุ่มคนที่มากและเป็นการยาก

ในการเข้าไปแก้ปัญหา ตลอดจนนโยบายที่นายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อสภา เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ข้อ ๒ การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศนั้น จะได้แถลงว่า ในระยะเร่งด่วนรัฐบาลได้กำหนดให้ยาเสพติดเป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่ต้องได้รับการป้องกันและแก้ไขโดยการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดเช่นเดียวกับปัญหาการค้าอาวุธ การค้ามนุษย์ การกระทำความผิดเป็นโจรสลัด การก่อการร้ายสากล และอาชญากรรมข้ามชาติ แต่การที่เจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อย ผู้ค้ายามีจำนวนมากขึ้น ยาเสพติดสามารถผลิตได้ง่าย สามารถทำกำไรได้ดีเพราะสารตั้งต้นมีราคาถูกและขายราคาไม่แพง ทำให้ดูเหมือนว่าแนวทางการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่รัฐบาลเคยวางนโยบายไว้ จะไม่สอดคล้องและไม่ทันสถานการณ์กับปัญหายาเสพติดในปัจจุบันเท่าที่ควร

จึงขอเรียนถามว่า

๑. สถานการณ์ยาเสพติดโดยเฉพาะยาบ้าในขณะนี้เป็นอย่างไรรัฐบาลมีแนวทางหรือมาตรการอื่น ๆ มาเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร นอกเหนือจากมาตรการในการปราบปรามอย่างปัจจุบันนี้

๒. การใช้ประโยชน์จากการดำเนินการผ่านช่องทางประชาคมอาเซียนหรือการเจรจาระหว่างประเทศได้มีการหารือถึงปัญหาดังกล่าวบ้างหรือไม่ อย่างไร ตลอดจนได้รับความร่วมมือในเวทีการเจรจาเพื่อแก้ปัญหามากน้อยเพียงใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : พลเอก ไพบูลย์ คุ้มฉายา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

การพิจารณากระทู้ถาม เรื่อง สถานการณ์ยาเสพติดในประเทศไทยเป็นการประชุมลับ (คณะรัฐมนตรีโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ร้องขอให้เป็นการประชุมลับ ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๓)

๔. ข้อเสนอแนะและข้อสังเกตของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	มาตรการแก้ปัญหาเด็กนักเรียนออกนอกระบบการศึกษากลางคัน
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๗/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรื
ผู้ตอบกระทู้ถาม	พลเอก สุรเชษฐ์ ชัยวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรืให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรื)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๓๗ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ด้วยการศึกษาถือเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างให้สังคมมีความเข้มแข็ง คนไทยมีคุณภาพในการพัฒนาได้เต็มศักยภาพ ซึ่งจะส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ถ้าเราดูรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๓ และรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๙ บัญญัติให้บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รวมถึงรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๙ รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และการจัดให้การศึกษาอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้เด็กของเราได้อยู่ในระบบการศึกษานานขึ้น จะได้มีโอกาสพัฒนาตนมากขึ้น แต่แม้เราจะพยายามใช้รัฐธรรมนูญหรือมีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาออกมาจำนวนไม่น้อย เราพบว่าเด็กจำนวนหนึ่งออกจากการศึกษากลางคันอยู่เช่นกัน อย่างไรก็ตามขณะนี้พบว่า มีนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระบบ ได้มีการออกจากระบบการศึกษากลางคันเป็นจำนวนมาก โดยมีสาเหตุที่แตกต่างกันออกไปทั้งจากปัญหาความยากจน ปัญหาครอบครัว การย้ายถิ่นที่อยู่ ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ส่งผลให้เด็กต้องออกนอกระบบการศึกษา ทั้งกรณีออกด้วยความจำเป็นและออกด้วยความสมัครใจ การออกจากการศึกษากลางคันนี้ ถ้าเราไปดูตัวเลขที่กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ไว้ก็คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี ๒๕๕๕ ออกกลางคัน ๓๒,๗๙๙ คน ปี ๒๕๕๖ ออกกลางคัน ๑๒,๑๖๕ คน ปี ๒๕๕๗ ออกกลางคัน ๘,๘๑๔ คน ซึ่งถือเป็นตัวเลขที่ต่ำมาก ต่ำจนน่าสงสัยว่าจริงหรือไม่ มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลที่เป็นระบบอย่างไร ระบบฐานข้อมูลเป็นเรื่องใหญ่ ซึ่งจะได้เชื่อมโยงกับการได้ตัวเลขที่เป็นจริงของจำนวนเด็กออกกลางคัน กระทรวงศึกษาธิการจึงจำเป็นต้องตระหนักและให้ความสำคัญ ต่อปัญหาเด็กนักเรียนออกนอกระบบการศึกษารวมถึงออกกลางคัน และจำเป็นต้องมี

ฐานข้อมูลที่เป็นระบบและมีการบริหารจัดการแก้ปัญหาอย่างบูรณาการจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันไม่ให้อาการดังกล่าวกลายเป็นปัญหาทางสังคมต่อไป จึงขอเรียนถามว่า

๑) ภาครัฐมีนโยบายหรือยุทธศาสตร์ในการดำเนินการจัดการปัญหาเด็กนักเรียนออกนอกระบบการศึกษาหรือออกกลางคัน อีกทั้งมีการพัฒนาฐานข้อมูลที่เป็นระบบเพื่อใช้ในการวางแผนแก้ไข ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ประการใด

๒) ภาครัฐมีนโยบายหรือแนวทางในการบูรณาการการทำงานร่วมกันกับหน่วยงาน ด้านต่างๆ ทั้งส่วนภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างความ เข้มแข็งของระบบการศึกษา รวมถึงการแก้ปัญหาเด็กนักเรียนออกนอกระบบการศึกษาหรือออกกลางคัน หรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : พลเอก สุรเชษฐ์ ชัยวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำถามที่ ๑) รัฐบาลโดยพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้ให้ความสำคัญต่อ ปัญหาเด็กนักเรียนออกนอกระบบการศึกษา จึงได้มีข้อสั่งการในการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่ผ่านมามาให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณากำหนดมาตรการช่วยเหลือ นักเรียนที่ออกนอกระบบการศึกษาโดยมีนโยบายให้เร่งรัดติดตามนักเรียนเหล่านั้นกลับเข้าสู่ระบบ การศึกษาให้มากที่สุด ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ พลเอก ดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ ได้กำหนดนโยบายที่จะยกระดับคุณภาพการศึกษาและลดความเหลื่อมล้ำ ให้คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการขึ้น ๑๐ ยุทธศาสตร์ สำหรับการแก้ปัญหาเด็กออกนอกระบบการศึกษานั้น อยู่ในยุทธศาสตร์ที่ ๘ ก็คือการสร้างโอกาสทางการศึกษาโดยมีเป้าประสงค์ให้ประชาชนได้รับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ก็คือระบบการบริหารจัดการเป็นกลไกในการขับเคลื่อนและประสานงาน การจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ สำหรับการดำเนินงานที่ผ่านมาหน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้สำรวจข้อมูลรายบุคคล ดำเนินการติดตามให้เด็ก เข้ารับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง จากการทำงานที่ผ่านมาเราพบว่าสาเหตุของการออกกลางคันนั้น ก็ตามที่ท่านได้ให้ข้อมูลแล้ว ก็คือการมีปัญหารอคอยพตามผู้ปกครองเป็นสาเหตุหลักของการออก กลางคัน ซึ่งจากข้อมูลปี ๒๕๕๘ สพฐ. ได้ทำข้อมูลไว้ประมาณถึง ๗๐ เปอร์เซนต์ แล้วก็ในส่วนของ ปัญหาอื่นๆ ก็คือปัญหาของการปรับตัว ปัญหาความยากจนสำหรับข้อมูลนี้ ในปัจจุบันก็คือปีการศึกษา ๒๕๕๙ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการดำเนินการอย่างชัดเจนสมบูรณ์ ผมขอเรียนว่าตั้งแต่เปิดเทอมของปีการศึกษา ๒๕๕๙ ที่ผ่านมา ท่านใช้เวลาโดยประมาณ ๑ เดือน ก็คือ ในห้วงของที่ผ่านมาเมื่อเร็วๆ นี้ ได้มีการสรุปข้อมูล ณ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่อย่างไรก็ตามได้ ข้อมูลแล้วก็นำมาคว่ำยังไม้ครบถ้วนสมบูรณ์จึงให้ทำซ้ำ ขณะนี้ได้กำหนดว่าไม่เกินสิ้นเดือนนี้จะได้ข้อมูล อย่างครบถ้วนชัดเจนที่สุดกับการที่จะวางแผนครอบคลุมทั้งหมด แต่อย่างไรก็ตาม ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้มีบัญชาสั่งการในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีนั้นก็จะจะมีเรื่องที่จะต้องเข้มงวดเร่งรัด

ดำเนินการให้เสร็จโดยเร็วเพื่อจะนำข้อมูลที่สำคัญดังกล่าวไปดำเนินการต่อไป กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดมาตรการในการแก้ปัญหาเด็กออกนอกระบบการศึกษาไว้ ๓ มาตรการ ดังนี้ คือ มาตรการที่ ๑ การค้นหากลุ่มเป้าหมายนั้นได้มีการพัฒนาฐานข้อมูลนักเรียนรายบุคคลทุกหน่วยที่จัดการศึกษาแล้วตรวจสอบกับฐานข้อมูลประชากรของกระทรวงมหาดไทยซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินงานมาตรการที่ ๒ ก็คือการติดตามเด็กกลับเข้าสู่ระบบการศึกษานั้นการติดตามเด็กให้กลับเข้าสู่ระบบการศึกษา คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดจะดำเนินการติดตามเด็กให้กลับเข้าสู่ระบบการศึกษาโดยอาศัยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕ ติดตามเด็กให้กลับเข้าสู่ระบบการศึกษาดังกล่าว ผมขอเรียนว่ามีข้อเท็จจริงที่เป็นกรณีตัวอย่างที่เกิดขึ้นในหัวที่ผ่านมาก็คือที่จังหวัดสตูล โดยจังหวัดได้พัฒนาระบบฐานข้อมูลนักเรียนทุกคนในจังหวัด รวมถึงการสร้างโปรแกรม (Program) ติดตามเด็กที่อยู่นอกระบบการศึกษา ซึ่งครูในสังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยหรือที่เรียกว่าครู กศน. ตำบลทุกคนจะรับผิดชอบในการติดตามเด็กเป็นรายบุคคลในตำบลที่ตนเองรับผิดชอบ แล้วก็ส่งต่อข้อมูลให้สถานศึกษา เรียกว่า สตูลโมเดล (Satun model) มาตรการที่ ๓ ก็คือมาตรการป้องกัน กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการมาตรการดังกล่าวเพื่อไม่ให้เด็กออกกลางคันในหลายๆ มาตรการด้วยกัน ได้แก่ การสร้างระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเข้มแข็ง มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อรับทราบปัญหาและกำหนดแนวทางแก้ไขร่วมกัน การสนับสนุนเงินอุดหนุนต่าง ๆ

คำถามที่ ๒) ในเรื่องของกระบวนการการแก้ไขปัญหาเด็กนักเรียนออกนอกระบบการศึกษานั้นกระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการโครงการโรงเรียนประชารัฐ ซึ่งเป็นการร่วมมือกันรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ซึ่งได้ดำเนินการโดยมีเป้าหมายครอบคลุมทุกตำบลทั่วทั้งประเทศ เป็นการบูรณาการร่วมกันทั้งในระดับส่วนกลาง บูรณาการกับระดับพื้นที่หรือระดับจังหวัด ซึ่งมีคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการสำหรับเรื่องการแก้ไขปัญหาเด็กออกกลางคันนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีความรับผิดชอบร่วมกันใน ๒ ส่วน ส่วนแรก ส่วนที่ต้องรับผิดชอบในอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายได้กำหนดให้สถานศึกษา หน่วยงานทางการศึกษา พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่ได้กล่าวไปแล้ว และคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดได้ร่วมกันทำงานเป็นส่วนแรก ส่วนที่ ๒ ก็คือส่วนภาคประชาสังคม ซึ่งได้แก่ส่วนราชการในระดับจังหวัดภาคเอกชน โดยผู้ว่าราชการจังหวัดและคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้กำหนดมาตรการและแนวทางแก้ไขการป้องกันไม่ให้นักเรียนออกกลางคัน โดยให้แต่ละจังหวัดนำแนวทางของสตูลโมเดลที่ผมได้กราบเรียนแล้วไปปรับใช้ในการดำเนินงาน ซึ่งโมเดลดังกล่าวเป็นการบริหารจัดการร่วมกันในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

๑. ประเด็นระบบฐานข้อมูลไม่สอดคล้องกัน ในกรณีที่เด็กนักเรียนออกจากระบบการศึกษากลางคันแล้วต่อมาเข้าเรียนต่อที่ กศน. ไม่ปรากฏในฐานข้อมูลของกระทรวงศึกษาในนักเรียนรายเดียวกันทำให้ตัวเลขมีปัญหา

๒. การพิจารณาจัดการศึกษาโดยคำนึงถึงวิธีการใช้จังหวัดเป็นตัวตั้ง ควบคู่กับวิธีการใช้กลุ่มเป้าหมายเป็นตัวตั้ง

๓. การให้ กศน. ได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการดูแลกลุ่มนักเรียนที่ออกกลางคันหรือกลุ่มด้อยโอกาส

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้ดำเนินการติดตามข้อสังเกตฯ ไปยังกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงศึกษาธิการได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๑๐.๑๒๑/๓๒๑๘ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งผลการดำเนินการ ดังนี้

๑. ประเด็นระบบฐานข้อมูลไม่สอดคล้องกัน ในกรณีที่เด็กนักเรียนออกจากระบบการศึกษา กลางคันแล้วต่อมาเข้าเรียนต่อที่ กศน. ไม่ปรากฏในฐานข้อมูลของกระทรวงศึกษาในนักเรียนราย เดียวกันทำให้ตัวเลขมีปัญหา นั้น สำนักงาน กศน. ได้ประสานงานกับศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเรื่องดังกล่าวถึงสาเหตุที่ข้อมูลเด็กนักเรียนที่ออกนอก ระบบการศึกษากลางคันแล้วมาต่อที่ กศน. ไม่ปรากฏในฐานข้อมูลของกระทรวงศึกษา เนื่องจาก หน่วยงานภายนอกที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น สถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานศึกษาเอกชน ไม่นำส่งข้อมูลนักเรียนให้แก่กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อนำมาตรวจสอบร่วมกับข้อมูล เด็กนักเรียนที่ออกนอกระบบการศึกษากลางคันและฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรของกรมการปกครอง ทำให้ตัวเลขมีปัญหา ซึ่งมาตรการแก้ไขปัญหาคือเด็กนักเรียนออกนอกระบบกลางคันนั้น รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้ สพฐ. โดยสำนักนโยบายและแผน สพฐ. เป็นหน่วยงานหลักในการ ดำเนินงานและอยู่ระหว่างการดำเนินงานโดยในกรณีดังกล่าว สำนักงาน กศน. จะดำเนินการเพิ่ม รายละเอียดในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายใน IT ซึ่งต่อไปข้อมูลจะปรากฏในระบบฐานข้อมูล IT สำนักงาน กศน.

๒. การพิจารณาจัดการศึกษาโดยคำนึงถึงวิธีการใช้จังหวัด เป็นตัวตั้ง ควบคู่กับวิธีการใช้ กลุ่มเป้าหมายเป็นตัวตั้ง นั้น กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาของ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งยุทธศาสตร์ที่ ๘ เป็นยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาเด็กนอกระบบการศึกษา คือ การ สร้างโอกาสทางการศึกษาและยุทธศาสตร์ที่ ๗ คือระบบการบริหารจัดการเป็นกลไกในการขับเคลื่อน และประสานงานการจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้มอบ นโยบายการปฏิบัติหน้าที่ให้ศึกษาธิการภาค เรื่อง เด็กออกนอกระบบ ในการวางแผนทางและระบบการ แก้ไขปัญหาให้ชัดเจนโดยบูรณาการทำงานร่วมกันทั้งภาครัฐ และเอกชนโดยคณะกรรมการศึกษาธิการ จังหวัดเป็นหน่วยงานหลักในพื้นที่ ดำเนินการศึกษาข้อมูลจากสตูดิโอโมเดล วิเคราะห์และกำหนดนโยบาย วางแผนการดำเนินงานแก้ไขเด็กออกนอกระบบโรงเรียนกลางคันให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ โดยในส่วนสำนักงาน กศน. มีศูนย์การเรียนรู้ กศน.ตำบล เป็นฐานในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษา ในพื้นที่

๓. การให้ กศน. ได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการดูแลกลุ่มนักเรียนที่ออกกลางคันหรือกลุ่ม ด้อยโอกาสนั้น สำนักงาน กศน. ได้กำหนดจุดเน้นการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๐ ในการขยายโอกาสเข้าถึงบริการการศึกษา และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต ในการจัดและส่งเสริมความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา และการเรียนรู้

ให้กับกลุ่มเป้าหมายเด็กออกนอกระบบกลางคันและกลุ่มคนพิการ กลุ่มผู้ด้อย พลาด และขาดโอกาสทางการศึกษาในชุมชน ทั้งระบบการให้บริการ ระบบการเรียนการสอน ระบบการวัดและประเมินผลการเรียน ตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๑๐.๐๓/๖๗๐๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ชักซ้อมแนวปฏิบัติการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออกกลางคันและหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๑๐.๑๒๑/๕๓๓๙ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่อง เผยแพร่เอกสารการดำเนินงานและคู่มือการใช้โปรแกรมระบบฐานข้อมูลนักเรียนออกกลางคัน สำนักงาน กศน. จังหวัดสตูล ดังนี้

๑) ศูนย์การศึกษาออกนอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ รับเด็กนอกระบบกลางคันขึ้นทะเบียนเรียนได้ทุกวัน

๒) จัดหลักสูตรระยะสั้นเพื่อสะสมหน่วยกิตเทียบโอน ขณะที่รอเข้าเรียนภาคเรียนต่อไป

๓) มีการเทียบโอนผลการเรียนรายวิชาที่ผ่านแล้ว

๔) วิธีเรียนที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยตนเอง การพบกลุ่ม การเรียนแบบชั้นเรียน และการจัดการศึกษาทางไกล

๕) พัฒนาระบบโปรแกรมระบบฐานข้อมูลเด็กออกกลางคัน สตูลโมเดล ให้สามารถใช้ได้อยู่กับทุกจังหวัด

๖) สำนักงาน กศน.จังหวัด นำเสนอโปรแกรมระบบฐานข้อมูลเด็กออกกลางคันสตูลโมเดลในที่ประชุมคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลบริหารจัดการวางแผนแก้ไขปัญหาเด็กออกนอกระบบกลางคันในพื้นที่ร่วมกันกับเครือข่ายให้สอดคล้องกับบริบทของกลุ่มเป้าหมายตามนโยบายของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ซึ่งปัจจุบันพบว่า จำนวนเด็กออกกลางคัน จำนวน ๙,๑๙๙ คน กลับเข้าศึกษาต่อ กศน. จำนวน ๗๗๑ คน กลับเข้าสู่ระบบโรงเรียน จำนวน ๑๘๕ คน ไม่ต้องการศึกษาต่อ ๗๑๑ คน อยู่ระหว่างการตัดสินใจของผู้เรียน ๗,๕๓๒ คน จากโปรแกรมสตูลโมเดล (ข้อมูลสารสนเทศนักเรียนออกกลางคันกลุ่มแผนงาน สำนักงาน กศน. ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐)

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	นโยบายการจัดเก็บเงินประกันและค่าบริการการใช้ไฟฟ้า
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๗/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เป็นผู้ตั้งถาม ถามนายกรัฐมนตรื
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายสุธี มากบุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรืให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรื)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๓๖ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ

ด้วยการยื่นขอใช้ไฟฟ้าจากการไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) ผู้ขอใช้ไฟฟ้าจะต้องจ่ายเงินประกันการใช้ไฟฟ้าเพื่อเป็นหลักประกันการชำระค่าไฟฟ้า เบี้ยปรับและ/หรือหนี้อื่นอันเกิดขึ้นเนื่องจากการใช้ไฟฟ้า และจะได้รับเงินประกันการใช้ไฟฟ้าคืนต่อเมื่อมีการยกเลิกการใช้ไฟฟ้าเท่านั้น ประกอบกับปัจจุบันมีผู้ใช้ไฟฟ้าจำนวนมาก กฟน. และกฟภ. จึงได้รับเงินประกันการใช้ไฟฟ้าในปริมาณที่สูงมาก ทั้งยังได้ดอกผลของเงินประกันดังกล่าวด้วย และแม้ว่าคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) จะเห็นชอบให้ กฟน. และ กฟภ. จ่ายคืนผลประโยชน์หรือดอกผลที่ได้รับจากเงินประกันการใช้ไฟฟ้าให้กับผู้ใช้ไฟฟ้า แต่ยังคงมีประเด็นคำถามว่า กฟน. และกฟภ. มีการบริหารจัดการเงินประกันการใช้ไฟฟ้าอย่างไร มีการเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเงินประกันการใช้ไฟฟ้าต่อสาธารณะ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและตรวจสอบได้หรือไม่ ทั้งยังมีข้อสังเกตว่า การขอขยายเขตไฟฟ้า ผู้ขอใช้ไฟฟ้าต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเอง ซึ่งในบางกรณีค่าใช้จ่ายทั้งหมดคิดเป็นจำนวนเงินที่สูงมาก หากผู้ขอใช้ไฟฟ้าไม่สามารถจ่ายได้ ก็จะไม่ได้รับการขยายเขตไฟฟ้า นอกจากนี้ในใบแจ้งค่าไฟฟ้ามีการระบุถึงค่าบริการ การคิดค่าบริการรายเดือน ๓๘.๒๒ บาทต่อเดือน ไม่ทราบว่าตรงนี้ที่มาที่ไปเป็นอย่างไร ขณะนี้มีจำนวน ๑๗ ล้าน ๙ แสนกว่าครัวเรือน คุณออกมา เดือนละ ๖๔๙ ล้านบาท ปีละ ๗,๗๐๐ ล้านบาท เหล่านี้ชาวบ้านสงสัยว่านำไปทำอะไร ค่าบริการซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการจำหน่ายและการบริการผู้ใช้ไฟฟ้าในแต่ละเดือน โดยเป็นค่าจ้างพนักงาน ค่าใช้จ่าย ในการเดินทาง และการจัดหาเครื่องมือที่เกี่ยวข้องในการจดหน่วยการใช้ไฟฟ้า ซึ่งการเก็บค่าบริการจากผู้ไฟฟ้าทุกเดือนย่อมทำให้ กฟน. และ กฟภ. ได้รับเงินจากค่าบริการเป็นจำนวนมาก สมควรที่จะมีการพิจารณาทบทวนการจัดเก็บค่าบริการดังกล่าว จึงขอเรียนถามว่า

๑) ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาการไฟฟ้านครหลวง และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้รับเงินประกันการใช้ไฟฟ้ามาแล้วเป็นจำนวนเงินเท่าใด และนำไปใช้ในกิจการใด อีกทั้งมีนโยบายที่จะคืนเงินดังกล่าวให้กับผู้ใช้ไฟฟ้าหรือไม่ ประการใด

๒) การไฟฟ้านครหลวง และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้รับเงินค่าบริการเป็นจำนวนเงินเท่าใด ต่อเดือนและต่อปี และมีนโยบายที่จะเลิกเก็บค่าบริการจากผู้ที่ใช้ไฟฟ้าหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายสุธี มากบุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำถามที่ ๑) เงินประกันการใช้ไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวงและการใช้ไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมินาคนั้น ผมขอเรียนครับ ตัวเลขนี้เป็นตัวเลขสาธารณะเราไม่สามารถที่จะปิดบังและอยู่ในการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งจะต้องดำเนินการเป็นประจำทุกปีอยู่แล้ว ผมขอกราบเรียนอย่างนี้ว่าข้อมูล ผมขออนุญาตใช้คำว่า ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ตรงนี้การไฟฟ้านครหลวงมีเงินประกันการใช้ไฟฟ้าที่เก็บจากผู้ไฟฟ้า จำนวน ๓,๒๓๐,๐๐๐ ราย เป็นเงิน ๑๔,๐๕๔ ล้านบาท ตัวเลขนี้ชัดเจนของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีเงินประกันที่เก็บจากผู้ไฟฟ้า จำนวน ๑๗ ล้าน ๕ แสนราย เป็นเงิน ๒๓,๖๕๔ ล้านบาท ตัวเลขนี้ชัดเจน สำหรับเงินประกันการใช้ไฟฟ้าของทั้ง ๒ หน่วยนี้ ผมเรียนว่าเราปฏิบัติตามคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานเป็นผู้กำหนด เราไม่ได้นำเงินต้นมาใช้ ย้ำว่า มิได้นำเงินต้นมาใช้ แต่ดอกผลที่เกิดจากการประกันนั้นการไฟฟ้านำมาจ่ายคืนผลประโยชน์ให้กับผู้วางเงินประกันตามอัตราผลตอบแทนที่คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานกำหนดหรือ กกพ. อันนี้ท่านคงชัดเจนว่าเรามีการจ่ายคืน และขณะเดียวกันมีการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะตลอดเวลาเราไม่ได้มีการปิดบัง และมีการตรวจสอบ ได้รับการรับรองจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นประจำทุกปี อีกส่วนหนึ่งสำหรับนโยบายเรียกเงินประกันนั้น สำหรับผู้ใช้ไฟฟ้าจะเป็นไปตามที่ กกพ. กำหนดแล้วนี้เราจะคืนเงินประกันนั้นก็จะเป็นไปตาม ที่ กกพ. กำหนดเช่นกัน ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการศึกษานโยบายที่เหมาะสมเพื่อที่จะคืนเงิน ณ วันนี้ เห็นว่าในส่วนหลัก ๆ เราได้คืนเงินบางส่วนแล้ว เฉพาะกิจการใหญ่ ๆ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ เป็นต้นมา และในส่วนโครงการที่เป็นส่วนของราชภูรินั้น เราจะดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ แต่มีกรอบระยะเวลา ๕ ปี ซึ่งเราจะคืนเงิน ซึ่งเป็นเรื่องของผลประโยชน์ที่ราชภูรินจะพึงได้รับหรือพี่น้องประชาชนและภาคเอกชนจะพึงได้รับครับในเรื่องนโยบายตรงนี้ ผมกราบเรียนตั้งแต่ต้นแล้วว่าการคืนเงินประกันการใช้ไฟฟ้าให้กับผู้ใช้ไฟฟ้าจะเป็นไปตามที่คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) กำหนดนะครับ ณ วันนี้อยู่ระหว่างการศึกษานโยบายที่เหมาะสม ต้องกราบเรียนตรงนี้ครับว่า ทั้งรัฐบาลเอง ทั้ง กกพ. เอง และทาง ๒ หน่วยงานคือ การไฟฟ้านครหลวงและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคพิจารณาในรอบตรงนี้ แล้วก็รับข้อเสนอของท่านไว้เพื่อที่การไฟฟ้านครหลวงแล้วก็การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะได้พิจารณาในตรงนี้ร่วมกัน เพราะว่า ณ วันนี้อยู่ระหว่างการศึกษาความเหมาะสม ความเป็นไปได้มากน้อยขนาดไหน

คำถามที่ ๒) ส่วนที่ ๒ เงินค่าบริการการใช้ไฟฟ้า การเก็บค่าบริการการใช้ไฟฟ้านี้เป็นการเก็บตามโครงสร้างอัตราค่าไฟฟ้า ซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน จะเห็นได้ว่า กกพ. เป็นผู้กำหนดเราทั้งนั้น แต่เราปฏิบัติตามกรอบกติกา หลักเกณฑ์ของเราที่มีอยู่ ณ ปัจจุบันถึงสิ้นปีก็คือ

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีรายได้จากการใช้บริการไฟฟ้าของแต่ละหน่วยดังนี้ ๒.๑ การไฟฟ้านครหลวงมีผู้ใช้ไฟฟ้ารายย่อยสำหรับบ้านอยู่อาศัย จำนวน ๒,๙๖๐,๐๐๐ ราย เป็นเงิน ๑,๑๙๒ ล้านบาทต่อปี เดือนละ ๙๙.๔๑ ล้านบาท อันนี้เป็นข้อมูลตรงที่มีการตรวจสอบแล้ว ๒.๒ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีผู้ใช้ไฟฟ้ารายย่อยสำหรับบ้านอยู่อาศัย จำนวน ๑๗ ล้าน ๔ แสนราย เป็นเงิน ๓,๘๘๐ ล้านบาท หรือเดือนละ ๓๒๓.๓๖ ล้านบาท ทั้ง ๒ หน่วยงานนี้ต้องรับไฟฟ้ามาจากหน่วยงานของอีเกตต์ (EGAT) การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ซึ่งจะผ่านมาทาง ๒ หน่วยงานนี้ แล้วขณะเดียวกันเรากำหนดโดย กกพ. ซึ่งเราจะต้องปฏิบัติตามกรอบอยู่แล้ว ในขณะเดียวกันเราก็มีระเบียบ หลักเกณฑ์ของเราที่จะต้องปฏิบัติตามกรอบของเราด้วยซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติและระเบียบของแต่ละหน่วยงานที่กำหนด เพราะฉะนั้นก็ขอกราบเรียนด้วยความเคารพ ณ ปัจจุบันการไฟฟ้านครหลวง และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ยังมีความจำเป็นที่จะต้องเก็บเงินค่าบริการการใช้ไฟฟ้า ซึ่งอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ และการกำกับของคณะกรรมการกิจการพลังงานที่กำหนดอยู่เพื่อลดความเสี่ยง แต่อย่างไรก็ตามในส่วนนี้ ผมเชื่อว่ารัฐบาลเองหรือทางการไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้พยายามทำที่จะให้เกิดประโยชน์สุขกับพี่น้องประชาชนในส่วนที่ลดภาระกับพี่น้องประชาชนอย่างมาก

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	แนวคิดการยกเลิกสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรื
ผู้ตอบกระทู้ถาม	พลตำรวจเอก อุดุลย์ แสงสิงแก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรืให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรื)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๔๔ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

เนื่องจากในอนาคตประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย เรื่องของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ มีประวัติความเป็นมาอยู่พอสมควร ท่านอดีตนายกรัฐมนตรี นายชวน หลีกภัย ท่านได้ริเริ่มในปี ๒๕๓๖ มอบให้กับผู้สูงอายุจำนวน ๔ แสนคน คนละ ๒๐๐ บาท ต่อมาในปี ๒๕๔๙ ท่านอดีตนายกรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้ปรับจาก ๒๐๐ บาท เป็น ๕๐๐ บาทต่อคน แล้วที่ไปไกลกว่านั้นก็คือคำว่า ๕๐๐ บาทต่อคน เป็น ๕๐๐ บาท สำหรับคนทุกคนที่มีอายุตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไป โดยไม่ต้องจำแนกว่า บุคคลนั้นเป็นคนที่ยากไร้ ด้อยโอกาส แต่ก่อนยุคนี้คือ พ.ศ. ๒๕๔๖ ผมเป็นสมาชิกวุฒิสภาในปี ๒๕๕๓ ก็พยายามจะไปแก้ไข พ.ร.บ. ผู้สูงอายุใหม่ แก้ไขมาตรา ๑๑ (๑๑) เพื่อรองรับว่าจะต้องจ่ายทุกคน แต่คำว่า “ทุกคน” จะมีข้อยกเว้นว่าคนที่ได้รับสวัสดิการจากรัฐ จากรัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น บรรดาผู้รับบำนาญทั้งหลายจะไม่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพอันนี้ ต่อมาในยุคของอดีตนายกรัฐมนตรี น.ส. ยิ่งลักษณ์ ชินวัตรได้มีการเพิ่มเบี้ยยังชีพเขาเรียกแบบขึ้นบันได ซึ่งขณะนี้กำลังใช้รูปแบบนี้อยู่ใน สังคมไทย งบประมาณปี ๒๕๕๙ ใช้งบประมาณสำหรับผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปประมาณ ๖๓,๐๐๐ ล้านบาท โดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) ระบุว่า ปัจจุบันมีผู้สูงอายุประมาณ ๑๐ ล้านคน ในปี ๒๕๖๓ จะเพิ่มขึ้นเป็น ๑๑ ล้านคน ปี ๒๕๖๔ จะเป็น ๑๑.๓ ล้านคน ปี ๒๕๖๕ จะเป็น ๑๒.๙ ล้านคน ปี ๒๕๗๓ จะเป็น ๑๔.๖ ล้านคน และในปี ๒๕๗๘ ประมาณ ๑๖ ล้านคน ซึ่งเป็นตัวเลขที่ก้าวกระโดดมาก ฉะนั้น งบประมาณที่เราจะรองรับเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุก็จะกระโดดตามตัวเลขประชากรที่เพิ่มขึ้น และ ในปี ๒๕๗๓ คาดว่าทุกประชากร ๕ คน จะมีผู้สูงอายุ จำนวน ๑ คน และมีแนวโน้มที่จะมีผู้สูงอายุเพิ่ม มากขึ้นเรื่อยๆ ประกอบกับมีข่าวสารเผยแพร่ออกมาในช่วงที่ผ่านมาว่า กระทรวงการคลังมีแผน ที่จะทบทวนนโยบายการจ่ายสวัสดิการเบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุที่รายได้เกินเดือนละ ๙,๐๐๐ บาท หรือ

มีทรัพย์สินสูงเกินกว่า ๓ ล้านบาท โดยจะเลือกจ่ายให้เฉพาะผู้สูงอายุที่มีรายได้ต่ำ หรือต้องการได้รับความช่วยเหลือจริงเท่านั้น เพื่อต้องการลดภาระงบประมาณด้านสวัสดิการของภาครัฐ จึงเห็นได้ว่าแผนการทบทวนดังกล่าวอาจสร้างความไม่เข้าใจแก่ผู้สูงอายุทั่วประเทศได้ โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการทบทวนยกเลิกเบี้ยยังชีพ เนื่องจากหากมีการดำเนินการตามแผนดังกล่าวจริง อาจเป็นการเลือกปฏิบัติจนเกินไป ตลอดจนงบประมาณที่นำมาจัดสรรเป็นเบี้ยยังชีพส่วนหนึ่งก็มาจากภาษีของประชาชน ซึ่งกลุ่มผู้สูงอายุเหล่านี้ก็ควรมีสติที่จะได้สวัสดิการของรัฐซึ่งจัดสรรจากงบประมาณของรัฐด้วย แม้ว่าจะมีการออกมาชี้แจงว่ากรณีดังกล่าวเป็นเพียงแนวคิดเท่านั้น แต่ประชาชนโดยทั่วไปก็ยังวิพากษ์วิจารณ์ถึงแนวคิดนี้ ส่งผลให้สังคมเกิดความเข้าใจผิด ดังนั้น รัฐบาลควรต้องชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนให้ทราบถึงนโยบายการบริหารจัดการสวัสดิการของรัฐในเรื่องดังกล่าวให้ชัดเจน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความเข้าใจที่ถูกต้องต่อไป จึงขอเรียนถามว่า

๑) รัฐบาลมีแนวทางหรือเงื่อนไขในการดำเนินการเกี่ยวกับแนวคิดการทบทวนนโยบายการจ่ายสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร (หากไม่มีการยกเลิกเบี้ยผู้สูงอายุแล้ว ไม่ติดใจคำถามในข้อถัดไป)

๒) ในอนาคต หากต้องมีการยกเลิกเบี้ยผู้สูงอายุจริงสำหรับผู้ที่มีรายได้มากกว่า ๙,๐๐๐ บาท หรือมีทรัพย์สินสูงเกินกว่า ๓ ล้านบาท รัฐบาลจะมีสวัสดิการทางสังคมส่วนหนึ่งส่วนใดเพื่อทดแทนให้แก่กลุ่มบุคคลเหล่านี้หรือไม่ อย่างไร

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : พลตำรวจเอก อุดุลย์ แสงสิงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คำถามที่ ๑) ในฐานะกระทรวงที่มีภารกิจดูแลเกี่ยวกับผู้สูงอายุ ขอเรียนว่า ในขณะนี้ รัฐบาลยังไม่มีนโยบายที่จะทบทวนหรือตัดการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุแต่ประการใด รวมทั้งรัฐบาลนี้ ที่ผ่านมา ๒ ปีให้ความสำคัญต่อสวัสดิการผู้ด้อยโอกาสอย่างมากนะครับ จะเห็นได้ว่า ในปีที่แล้วเราได้มีการเพิ่มเบี้ยผู้พิการจาก ๕๐๐ บาทเป็น ๘๐๐ บาทต่อคนต่อเดือน ซึ่งเบี้ยเดิมนี้อาจจ่ายกว่า ๒๐ ปีแล้วนะครับ แล้วนอกจากนั้น เราได้ดำเนินการต่อครอบครัวแม่ที่ด้อยโอกาสนะครับ ที่คลอดบุตรในปีที่แล้วจำนวน ๔๐๐ บาท ต่อครอบครัว ซึ่งมีเป้าหมายในจำนวน ๑๒๘,๐๐๐ ราย เป็นการลงทุนต่อเด็กต่อครอบครัวที่ด้อยโอกาสเนื่องจากว่าโครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่ดีมากเป็นการตอบรับทางสังคม รวมทั้งยูนิเซฟ (UNICEF) สหประชาชาติ รัฐบาลนี้เห็นว่าการเติบโตของเด็กนั้นมีความสำคัญครับ ก็ได้ปรับโครงการเป็นจ่าย ๖๐๐ บาทต่อแม่ต่อเดือนเป็นเวลา ๓ ปี นี่ก็เป็นสวัสดิการที่รัฐบาลให้ความสำคัญต่อผู้ด้อยโอกาส แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องเบี้ยยังชีพยืนยันว่าไม่มีนโยบายที่จะทบทวนครับ ผมขออนุญาตเรียนถึงสถานการณ์เกี่ยวกับผู้สูงอายุ แล้วก็ยุทธศาสตร์สำคัญที่รัฐบาลนี้ได้มีการขับเคลื่อนอย่างต่อเนื่องในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมาครับ สถานการณ์ผู้สูงอายุในประเทศไทยขณะนี้ ตามตัวเลขที่ท่านสมาชิกได้พูดตรงกันครับ ขณะนี้เรามีอยู่ประมาณ ๑๐ ล้านคน ใน ๑๐ ล้านคนนี้ ถ้าแยกเป็นว่าติดเตียงอยู่ที่ประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ คน หรือประมาณ ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้หรือว่าอยู่ติดบ้านจำนวน ๑ ล้าน ๙ แสนคน อยู่ที่ประมาณ ๑๙ เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่สามารถเคลื่อนไหวไปไหนได้อยู่ที่

ประมาณ ๗.๙ ล้านคน หรือประมาณ ๗๐ เปอร์เซนต์ อันนี้เป็นสถานการณ์ปัจจุบัน แล้วก็จากที่คาดการณ์ว่าในอีกประมาณ ๑๓ ปีตัวเลขค่อนข้างตรงกันคือ ปี ๒๕๗๐ จะมีผู้สูงอายุอยู่ที่ประมาณ ๑๖ ล้านคนครึ่ง หรือประมาณ ๑ ใน ๔ ของประชากรทั่วประเทศ ซึ่งจากอัตราที่งบประมาณตั้งไว้ในกาจ่ายเฉลี่ยปีละประมาณ ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยมีผู้ที่มาลงทะเบียนรับเบี้ยผู้พิการอยู่ที่ประมาณ ๗.๖ ล้านคนครึ่ง หรือประมาณ ๗๐ เปอร์เซนต์ครึ่ง

คำถามที่ ๒) สำหรับแนวทางปฏิบัติหรือนโยบายสำคัญ ที่รัฐบาลได้ขับเคลื่อนเพื่อให้ผู้สูงอายุอยู่ในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรี มีความมั่นคง และมีคุณค่าทางสังคมนั้น เราได้พยายามขับเคลื่อนผ่านไปยังท้องถิ่นให้ท้องถิ่น สังคม ชุมชนมีความเข้มแข็งโดยใช้กลไกของท้องถิ่น ในประการแรกเราได้มีการเร่งพัฒนาศูนย์สุขภาพของผู้สูงอายุ จำนวน ๘๗๘ แห่งทั่วประเทศ เพื่อที่จะรองรับในการออกกำลังกาย แล้วก็ให้มีกิจกรรมผู้สูงอายุซึ่งสามารถรองรับได้กว่า ๗๐,๐๐๐ คน เราได้ให้ความเข้มแข็งต่อชุมชน มีการตั้งเป็นชมรมของผู้สูงอายุจำนวนถึง ๒๕,๐๐๐ ชมรมทั่วประเทศนะครับ แล้วก็ได้มีการฝึกอาสาสมัครไว้ดูแลผู้สูงอายุติดเตียงกว่า ๘๐,๐๐๐ คน ในส่วนของศูนย์ผู้สูงอายุที่เรามีทั่วประเทศนั้น ๑๒ ศูนย์สามารถรองรับผู้สูงอายุได้ไม่มากครับ น้อยมากคือ ๑,๕๐๐ คน นอกจากนั้นเรายังให้ผู้สูงอายุซึ่งมาเคลื่อนไหวเป็นคลังปัญญาของสังคมกว่า ๒๑,๖๙๒ คน แล้วก็มีการให้ท้องถิ่นจัดตั้งเป็นโรงเรียนผู้สูงอายุ วันนี้มีเคลื่อนไหวกว่า ๔๓ แห่ง รองรับได้ประมาณ ๒๐,๐๐๐ คนเพื่อให้มีกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้สูงอายุในท้องถิ่นนะครับ นอกจากนั้นส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้มีโอกาสมาทำงานหลังเกษียณ อันนี้เป็นกฎ ก.พ. ที่ได้เปิดกว่า ๗ อาชีพนะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกฎหมาย เรื่องทางการแพทย์ ทันตแพทย์ ช่างศิลป์และดุริยางค์ นอกจากนั้นเรายังริเริ่มโครงการเป็นบ้านกตัญญู บ้านกตัญญู คือเป็นผู้สูงอายุที่มีรายได้ปานกลาง รัฐบาลกำลังคิดโครงการนี้ขึ้นมาบูรณาการทั้งเรื่องของกระทรวงการคลังและการเคหะแห่งชาติ มีเป้าหมายเพื่อรองรับผู้สูงอายุที่มีฐานะปานกลางเข้ามาอาศัย โดยมีโมเดล (Model) เหมือนสวางคินวาส นี่คาดว่าจะดำเนินการไม่น้อยกว่า ๔,๐๐๐ หน่วยในปีต่อไป แล้วก็นอกจากนั้นเรายังมีโครงการให้ความรู้กับผู้สูงอายุเพื่อเตรียมตัวในการที่จะอยู่ในสังคม ที่มีคุณค่า ในยุทธศาสตร์ของการพัฒนาต้องการให้ผู้สูงอายุอยู่ในชุมชนด้วยความมั่นคง มีความสุข มีสุขภาพที่ดี อย่างยั่งยืนตลอดไปครับ

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

๑. ประเด็นการส่งเสริมกองทุนการออมทรัพย์ผู้สูงอายุ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน ให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น

๒. ประเด็นการพิจารณาขึ้นเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุควรจะพิจารณาขึ้นให้เฉพาะคนที่ยากไร้โดยคำนึงถึงผู้สูงอายุที่ไม่มีรายได้เพียงพอเป็นหลัก

๓. ประเด็นการประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมผู้สูงอายุภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๕. การติดตามผลกระทบตาม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้ดำเนินการติดตามข้อสังเกตฯ ไปยังกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกรมกิจการผู้สูงอายุได้มีหนังสือ ที่ พม ๐๔๐๒/๓๐๐๖ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งผลการดำเนินการ ดังนี้

๑. ประเด็นการส่งเสริมกองทุนการออมทรัพย์ผู้สูงอายุ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน นั้น รากฐานเดิมของสังคมไทยมีวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันแบบช่วยเหลือเกื้อกูลมีชุมชนเป็นศูนย์กลาง มีศาสนาและภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นที่พึ่งพาในการแก้ปัญหาเป็นระบบสวัสดิการชุมชนแบบธรรมชาติ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเอื้ออาทร เคารพซึ่งกันและกันระหว่างคนกับคน และคนกับธรรมชาติ เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไปบทบาทของชุมชนในการดูแลกันก็ลดลง แต่หลังจากสังคมไทยประสบภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ ๒๕๔๐ ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้นำชุมชน ส่วนหนึ่งได้ร่วมกันปรึกษาหารือเพื่อร่วมกันฟื้นฟูระบบคุณค่าเดิม ทนทางสังคมที่มีอยู่มาช่วยเหลือเกื้อกูลกันในลักษณะของการจัดสวัสดิการจากฐานทุนด้านต่าง ๆ ที่มีอยู่ของชุมชน เช่น สวัสดิการจากฐานกลุ่มออมทรัพย์ องค์กรการเงิน วิสาหกิจชุมชน ความเชื่อทางศาสนา การจัดการธรรมชาติ ฯลฯ จากประสบการณ์การจัดสวัสดิการชุมชนบนฐานทุนที่มีลักษณะต่าง ๆ กัน ได้นำมาสู่การสัมมนาแลกเปลี่ยนแนวทางการจัดสวัสดิการชุมชนในปี ๒๕๔๗ ทำให้ได้พัฒนารูปแบบสวัสดิการชุมชนเป็นกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลที่มุ่งให้เป็นฐานรากของการสร้างหลักประกันความมั่นคงของคนในชุมชนบนพื้นฐาน “ให้อย่างมีคุณค่า รับอย่างมีศักดิ์ศรี” โดยให้มีการสมทบงบประมาณจากสามฝ่าย (๑:๑:๑) คือทุนจากการออม/สมทบจากสมาชิกในชุมชน ทั้งในรูปแบบออมทรัพย์เดิม หรือสัจจะลดรายจ่ายวันละบาท การสมทบจากรัฐบาลกลางและการสมทบจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเป็นการจัดสวัสดิการที่ครอบคลุมทุกช่วงวัยตั้งแต่ ทารก เด็ก เยาวชน วัยทำงาน ผู้สูงอายุ หลากหลายประเภท เช่น เกิด แก่ เจ็บ ตาย การศึกษาสาธารณสุข ประโยชน์ อาชีพ อื่นๆ ซึ่งการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐได้เริ่มจากงบประมาณศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจน (ศตจ.) ในปี ๒๕๔๘ รัฐบาลมุ่งมั่น ผลักดันทำให้เกิดเป็นกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลขึ้น จากนั้นได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาและสมทบกองทุนสวัสดิการชุมชนจากรัฐบาลในช่วงที่นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม เป็นรองนายกรัฐมนตรีด้านสังคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รวม ๒๐๐ ล้านบาทต่อจากนั้น รัฐบาลได้เริ่มสนับสนุนสวัสดิการโดยสมทบงบประมาณตามจำนวนการสมทบจากสมาชิกไม่เกิน ๓๖๕ บาท/คน/ปี โดยในปี ๒๕๕๓ ได้รับจัดสรรงบประมาณรวม ๗๒๗.๓ ล้านบาท เพื่อสมทบกองทุนสวัสดิการชุมชนที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพในสัดส่วนการออมของสมาชิกไม่เกิน ๓๖๕ บาท/คน/ปี ต่อเนื่องในปี ๒๕๕๔ วงเงิน ๘๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๕ ได้รับงบประมาณสนับสนุนรวม ๗๔๓.๕๘ ล้านบาท และในปี ๒๕๕๖ ได้รับงบประมาณสนับสนุนรวม ๗๐๑.๖๖ ล้านบาท

ในปี ๒๕๕๗ ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ ปี ๒๕๕๗-๒๕๕๘ ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาล ในปี ๒๕๕๗ คณะกรรมการสถาบันได้อนุมัติใช้เงินทุนของสถาบันในการในการสนับสนุนงบประมาณกองทุนสวัสดิการชุมชนรอบแรก จำนวน ๒๗๓ กองทุน วงเงิน ๒๑.๗๗ ล้านบาท เนื่องจากเป็นกองทุนที่ตั้งใหม่เพิ่งครบ ๑ ปี ซึ่งหากไม่ได้รับงบประมาณจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในการขยายฐานสมาชิก และในปี ๒๕๕๘ คณะกรรมการสถาบัน ให้มีการบริหารเงินอุดหนุนคงเหลือของสถาบัน โดยใช้งบประมาณอุดหนุนคงเหลือของโครงการบ้านมั่นคงที่จะเบิกจ่ายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ภายใต้กรอบวงเงิน ๕๐๐ ล้านบาท มาใช้สำหรับการสมทบกองทุนสวัสดิการชุมชนตามแผนการอนุมัติและเบิกจ่ายเงิน

สนับสนุนที่สามารถดำเนินการได้จริงภายในเดือนกันยายน ๒๕๕๘ โดยใช้เงื่อนไขการสมทบงบประมาณครั้งนี้ นำไปสู่การปรับหลักเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพกองทุนสวัสดิการชุมชนที่เข้มข้นขึ้น

ในปี ๒๕๖๐ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ได้รับอนุมัติงบประมาณอุดหนุนประจำปีเพื่อสมทบกองทุนสวัสดิการชุมชน ภายใต้กรอบวงเงิน ๑๖๙.๕๘๖ ล้านบาท ซึ่งจะมีการใช้เงื่อนไขการสมทบงบประมาณครั้งนี้ นำไปสู่การปรับหลักเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพกองทุนสวัสดิการชุมชนที่เข้มข้นขึ้นและใช้แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดสวัสดิการชุมชนปี ๒๕๖๐ โดยอ้างอิงแนวทางและหลักเกณฑ์การสนับสนุนการจัดสวัสดิการชุมชน ปี ๒๕๕๘ เป็นหลัก ปัจจุบันอยู่ระหว่างกระบวนการพัฒนาโครงการกองทุนเพื่อขอรับการสนับสนุนแต่ละภาค

การส่งเสริมการพัฒนาระบบสวัสดิการชุมชนนับตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ จนถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๙ มีการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบล/เมืองไปแล้ว ๖,๐๖๖ กองทุน สมาชิกกองทุนรวมทั้งหมด ๕,๒๐๔,๖๐๐ ราย เงินกองทุนรวม ๑,๑๗๒.๓๔ ล้านบาท แยกเป็นเงินจากสมาชิก ๗,๔๐๓.๒๗ ล้านบาท หรือร้อยละ ๖๓ ของเงินสมทบจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๖๗๙.๓๘ ล้านบาทหรือร้อยละ ๖ (อปท.สมทบตามความสมัครใจ/ สถานการณ์คลังและส่วนหนึ่งสนับสนุนด้านอื่นที่ไม่เป็นเงินสมทบ) เงินสมทบจากรัฐบาลผ่าน พอช. ๒,๗๕๔.๗๖ ล้านบาท หรือร้อยละ ๒๓ นอกจากนั้นเป็นเงินจากแหล่งอื่นๆ เช่น ภาคเอกชน เงินบริจาค ฯลฯ ๘๘๘.๑๗ ล้านบาทหรือร้อยละ ๘ สัดส่วนสมาชิกกองทุนแยกเป็นครัวเรือน ๒๐๘,๖๕๓ ครัวเรือน ๗๙๒,๔๗๙ ราย ผู้สูงอายุ ๑,๔๗๘,๗๒๙ ราย ผู้ด้อยโอกาส ๑๙๐,๑๕๓ ราย โดยมีผู้ได้รับสวัสดิการตรงประมาณ ๑,๕๒๖,๐๖๖ ราย เงินจ่ายสวัสดิการรวม ๑,๙๒๐.๓๑ ล้านบาท จำนวนผู้รับสวัสดิการรักษายาบาล มากที่สุด ๗๒๘,๐๔๓ ราย แต่จำนวนเงินจ่ายเงินสวัสดิการผู้เสียชีวิตมากที่สุด ๙๙๖.๒๓ ล้านบาท และยังมีการพัฒนาด้านอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการสมทบงบประมาณ อาทิ การขับเคลื่อนงานจัดทำร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมสถาบันการจัดสวัสดิการชุมชน การขับเคลื่อนงานโครงการประกวดรางวัลองค์กรสวัสดิการชุมชน ผู้สร้างสรรค์ความมั่นคงของมนุษย์ระดับชาติ ประจำปี ๒๕๕๙ และต่อเนื่องในปี ๒๕๖๐ และโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมกิจกรรมผู้สูงอายุ ฯลฯ ในส่วนของการช่วยเหลือผู้สูงอายุ กองทุนสวัสดิการชุมชนมีการส่งเสริมในเรื่องการดูแล รักษาสุขภาพ อาชีพที่เหมาะสม การถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญา วัฒนธรรมจากผู้สูงอายุสู่ลูกหลาน ส่งเสริมผู้สูงอายุเรียนรู้ IT กับชีวิตประจำวัน

๒. ประเด็นการพิจารณาขึ้นเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุควรจะพิจารณาขึ้นให้เฉพาะคนที่ยากไร้ โดยคำนึงถึงผู้สูงอายุที่ไม่มีรายได้เพียงพอเป็นหลัก นั้น การดำเนินการเรื่องเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ มีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งในระยะที่ผ่านมากระทรวงการคลัง กระทรวงมหาดไทย สำนักงานประมาณและกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้ร่วมกันหารือทิศทางแนวทางการดำเนินงานในเรื่องเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ดังนี้

๒.๑ จากการประชุมคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมเห็นชอบให้ขยายระยะเวลาการลงทะเบียนและยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ระหว่างเดือนมกราคม – พฤศจิกายนของทุกปี ซึ่งขณะนี้กระทรวงมหาดไทยอยู่ระหว่างแก้ไขระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. และเสนอให้คณะกรรมการร่างกฎหมายกระทรวงมหาดไทย ช่วยตรวจพิจารณาในรายละเอียดของระเบียบดังกล่าว

๒.๒ เมื่อวันที่ ๒๖ ม.ค. ๒๕๖๐ นายอภิศักดิ์ ตันติวรวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้ออกมาแถลงถึงนโยบาย ปี ๒๕๖๐ รัฐบาลมีแผนการจ่ายเงินเพิ่มแก่ผู้สูงอายุที่มาลงทะเบียนเป็นผู้ที่มีรายได้น้อยเพื่อรับสวัสดิการของรัฐ โดยจะเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุที่มีรายได้เพียงพอ หรือมีฐานะดี ไม่เดือดร้อนด้านการเงินสามารถลงทะเบียนรับเงินดังกล่าว เพื่อนำก้อนเงินนั้นมาให้กับผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจนจริงๆ ซึ่งรัฐบาลจะอนุญาตให้ผู้สูงอายุที่มีฐานะดี หรือไม่ขัดสนทางการเงิน สามารถลงทะเบียนไม่ขอรับเบี้ยยังชีพได้ ซึ่งรัฐบาลไม่ได้มีการบังคับแต่อย่างใด

๒.๓ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบมาตรการรองรับสังคมผู้สูงอายุ ๔ มาตรการตามที่กระทรวงการคลังเสนอ โดยเห็นชอบในหลักการมาตรการที่เกี่ยวข้อง คือ ให้มีการออมภาคบังคับสำหรับแรงงานในระบบที่ไม่ได้เป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ สำหรับร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ พ.ศ. ให้กระทรวงการคลัง ดำเนินการตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้ความเห็นของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงาน ก.พ. สำนักงาน กพร. และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ไปพิจารณาด้วย

๓. ประเด็นการประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมผู้สูงอายุ ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ นั้น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์โดยกรมกิจการผู้สูงอายุได้เริ่มดำเนินการขับเคลื่อนตามยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๒ แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๖๔) ๔ มาตรการรองรับสังคมผู้สูงอายุตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยบูรณาการ MOU ๑๘ หน่วยงานแล้วได้แก่ การเคหะแห่งชาติ สถาบันพัฒนาองค์กรเอกชน(องค์กรมหาชน) กองทุนสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพ (ส.ส.ส.) สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) กรมอนามัย กรมสุขภาพจิต กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กรมการแพทย์ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมการจัดหางาน กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) สมาคมสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทยฯ สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และกรมกิจการผู้สูงอายุ ทั้งนี้ ในส่วนของกระทรวงมหาดไทย ที่กำกับดูแล สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ดำเนินการความร่วมมือในประเด็น ดังนี้

๓.๑ ส่งเสริม สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือกฎหมายอื่นที่ให้อำนาจไว้

๓.๒ ส่งเสริม สนับสนุนให้มีตำบลจัดการสุขภาพแบบบูรณาการ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น ในการรองรับกระบวนการสร้างสุขภาพ และส่งเสริมสุขภาพดูแลผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสและการดูแลระยะยาวในชุมชน

๓.๓ ส่งเสริมให้มีระบบบริการสุขภาพ ธุรกิจบริการสุขภาพที่มีมาตรฐานให้กับผู้สูงอายุอย่างทั่วถึง

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	การอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุที่เข้าใช้บริการสวนลุมพินี
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๗ มิถุนายน ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	พลตำรวจเอก พิชิต วรรณเดชะคุปต์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามนายกรัฐมนตรี
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายสุธี มากบุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรี)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๓๒ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : พลตำรวจเอก พิชิต วรรณเดชะคุปต์

สืบเนื่องจากกระทรวงสาธารณสุขคาดการณ์ว่าประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยสมบูรณ์ ภายในปี ๒๕๖๘ ประเทศไทยจะมีจำนวนผู้สูงอายุประมาณ ๑๔.๔ ล้านคน การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุในระยะยาวจึงเป็นเรื่องสำคัญ ภาครัฐควรมีนโยบายส่งเสริมให้ผู้สูงอายุ มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี โดยจัดให้มีสวนสาธารณะและพื้นที่ออกกำลังกายอย่างเพียงพอและเหมาะสมปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ โดยเฉพาะในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีผู้มีอายุหกสิบปีขึ้นไปจำนวน ประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ คน ซึ่งปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีสวนสาธารณะหลายแห่ง โดยมีสวนลุมพินี เป็นสวนสาธารณะที่ประชาชนนิยมเข้าใช้บริการจำนวนมาก กระผมได้รับการร้องเรียน จากผู้สูงอายุที่ใช้ บริการสวนลุมพินีซึ่งปกติแล้ววันเสาร์และวันอาทิตย์ ตัวผมเองก็จะไปออกกำลังกายที่สวนลุมพินี บ่อยครั้งจนกระทั่งปัจจุบันนี้ก็ประมาณ ๑๐ ปีเศษ มีพี่น้องประชาชนได้ฝากเรื่องร้องเรียน ขอความเป็น ธรรมในเรื่องการบริการรวมถึงการอำนวยความสะดวก ณ สวนลุมพินี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอุปกรณ์ ที่พัก หรือว่า เครื่องออกกำลังกาย เรื่องของห้องสุขา แล้วก็สิ่งที่จะเกื้อกูลต่อการเข้าถึงการใช้บริการในสวนลุมพินี แม้ว่าสวนลุมพินีจะมีสโมสรพลเมืองอาวุโส ซึ่งจัดให้เป็นสถานที่พักผ่อนออกกำลังกาย ทำกิจกรรม นันทนาการ และฝึกอาชีพของผู้สูงอายุ แต่ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาในการเข้าใช้บริการสวน ลุมพินี เนื่องจากขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับผู้สูงอายุ ไม่มีการติดตั้งระบบ ไฟฟ้าในซุ้มสำหรับบริการประชาชน สถานที่ขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและปลอดภัย สัตว์เลี้ยง ที่ผู้ใช้บริการนำเข้ามาก่อความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ผู้ใช้บริการอื่น ห้องน้ำขาดการบำรุงรักษาและดูแล ความสะอาด และไม่มีเจ้าหน้าที่ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนเพื่อรับเรื่องร้องเรียน อีกทั้งเมื่อมีการร้องเรียน หรือมีข้อเสนอแนะไปยังผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบก็ไม่ได้ได้รับความสนใจหรือเร่งรัดติดตามดำเนินการแก้ไข

การให้บริการของสวนลุมพินีจึงไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการและการออกกำลังกายของประชาชนโดยเฉพาะผู้สูงอายุ และท่านผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเคยให้สัมภาษณ์ว่าอยากจะทำให้สวนลุมพินีเป็นสวนสาธารณะที่ยั่งยืน มีคุณภาพมาตรฐาน ติดอันดับโลก ฉะนั้น สิ่งเหล่านี้เมื่อท่านแถลงแล้วจึงขอฝากให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งแก้ไขปัญหา และกำหนดนโยบายและบริหารงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนผู้ใช้บริการ รวมถึงดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อย การรักษาความปลอดภัย ตลอดจนการอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าใช้บริการโดยเฉพาะผู้สูงอายุ จึงขอเรียนถามว่า

๑) ภาครัฐโดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีนโยบายในการจัดให้มีอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุที่เข้าใช้บริการสวนลุมพินีอย่างทั่วถึงหรือไม่ ประการใด

๒) ภาครัฐโดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีมาตรการในการรับและดำเนินการต่อข้อร้องเรียนของผู้เข้าใช้บริการสวนลุมพินีหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายสุธี มากบุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำถามที่ ๑) นโยบายของรัฐบาลและของกระทรวงมหาดไทยในเรื่องสวนสาธารณะนั้นเป็นส่วนสำคัญของการดำเนินการ ณ วันนี้ต้องยอมรับว่าสวนสาธารณะของกรุงเทพมหานครนั้นต้องเรียนว่า ๓๒ แห่ง ซึ่งยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องดูแลมากยิ่งขึ้น ผมให้ความสำคัญครับ เพราะว่าอย่างที่ท่านได้กรุณาสอบถาม ผมได้เข้าไปตรวจสอบด้วยตนเอง โดยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ผมลงไปดูที่สวนลุมพินี ผมต้องเรียนว่าเป็นส่วนหนึ่งที่เราจะต้องพยายามแก้ไขปัญหาในบางส่วน แล้วก็พยายามดำเนินให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐที่จะต้องดำเนินการต่อไป พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ของสถาบันพระมหากษัตริย์ ต้องบอกว่าได้พระราชทานให้กับพี่น้องชาวกรุงเทพมหานคร เพราะฉะนั้นตรงนี้เองเราได้ตระหนักก็พยายามจะทำให้ดีที่สุดในทุกเรื่องในจำนวนพื้นที่ ๓๖๐ ไร่ ในเรื่องของสุนัขจรจัดนั้น ได้ไปดูแล ณ วันนี้รวมทั้งในเรื่องของตัวเงินตัวทอง ทาง กทม. ได้พยายามจะแก้ไขปัญหาในเรื่องของสุนัขจรจัดซึ่งไปอาศัยอยู่ มีอยู่ครับ แต่ว่าสุนัขเลี้ยงที่เข้าไปในสวนลุมพินีอาจจะไม่มี ในส่วนที่ ๒ คือห้องน้ำ ๙ แห่งนั้น มีชำรุดอยู่ ๑ แห่ง ซึ่งผมได้เข้าไปตรวจสอบดูแล้วกับเจ้าหน้าที่ รวมทั้งของ กทม. มีชำรุด ๑ แห่ง ซึ่งแห่งที่ชำรุดนั้นจะพยายามดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเดือนกันยายน ๒๕๕๙ ในส่วนอื่นก็พยายามรักษาความสะอาด ในส่วนที่ ๓ ก็คือเรื่องการขอใช้กระแสไฟฟ้า จริง ๆ แล้วกลุ่มผู้สูงอายุที่ใช้อยู่ ๑๑๔ กลุ่มที่ตรวจสอบอยู่ มี ๓ กลุ่มที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้เนื่องจากว่าอยู่ระหว่างดำเนินการขอ เพราะส่วนที่ได้ไปแล้วนั้นมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามระเบียบของ กทม. แล้วก็ส่วนของการไฟฟ้าที่พิจารณาอนุญาตไฟฟ้ามิเตอร์สำรองนะครับ ผมได้เข้าไปพบเจ้าหน้าที่ระดับข้างล่างว่า ทั้งในซุ้มประตูต่างๆ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย รวมทั้งซีซีทีวี (CCTV) ๑๓๐ ตัวนั้น ณ วันนี้ได้ทำงานอย่างเต็มศักยภาพ แต่ในส่วนของบุคลากรอาจจะขาดตกบกพร่อง หรืออาจจะมีส่วนไหนที่จะต้องแก้ไข เดี่ยวเราจะพยายามดำเนินการให้ในส่วนนั้นเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์

คำถามที่ ๒) สำหรับในส่วนของการร้องเรียนที่มีอยู่ทั้งหมด ๔๕ ร้องเรียนที่ผ่านทางเจ้าหน้าที่ ระดับล่างที่สวนลุมพินี เราได้ดูข้อมูลแล้ว เพราะฉะนั้นในช่องทางของการร้องเรียนนั้นหรือว่าการขอความคิดเห็นจากผู้ที่ใช้ไปใช้ประโยชน์ เพราะว่าอย่างวันธรรมดา ๘,๐๐๐ ท่านโดยประมาณ ที่เข้าไปใช้สวนลุมพินี ถ้าวันเสาร์ วันอาทิตย์ประมาณ ๑๒,๐๐๐ ราย เพราะฉะนั้นแน่นอน ผมอาจจะมองว่า อาจจะมีข้อที่จะต้องพิจารณากับเจ้าหน้าที่ให้เพิ่มมากขึ้นหรือว่าทำงานให้หนักมากขึ้น เพื่อที่จะได้บริหารจัดการได้ ก็คงจะต้องเป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องอยู่ สำหรับในเรื่อง ประเด็นของการร้องเรียนที่มีอยู่ในจำนวน ๔๕ เรื่อง ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๘ จนถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๙ ทางกทม. ได้กรุณา รับทราบทั้งในเรื่องของลานจอดรถ รถสุขาชำรุด ห้องสุขาชำรุด เครื่องออกกำลังกายบางส่วน เจ้าหน้าที่ พุดจาไม่สุภาพ ไฟฟ้าส่องสว่าง อันนี้ทางผู้บริหารได้กรุณา รับทราบ ประเด็นว่าสวนลุมพินี จะครบ ๑๐๐ ปี ในปี ๒๕๖๔ ซึ่ง กทม. ได้ตั้งคณะทำงานอยู่แล้ว สิ่งเหล่านี้จึงขอเสนอเพื่อทราบ ซึ่งรัฐบาลกับกระทรวงมหาดไทย ได้ให้ความสำคัญเรื่องการออกกำลังกายในสวนสาธารณะเป็นอย่างมาก

๔. ข้อเสนอแนะและข้อสังเกตของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	นโยบายเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม ของธนาคารพาณิชย์
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายรัฐมนตรี
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (ได้รับมอบหมายจากนายรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายรัฐมนตรี)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๒๓ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ด้วยปัจจุบันธนาคารพาณิชย์ของไทยมีผลประกอบการโดยรวมมีมูลค่าสูง อาทิ ในไตรมาสแรกของปี ๒๕๕๙ มีผลประกอบการรวมอย่างไม่เป็นทางการ ประมาณ ๔.๙ หมื่นล้านบาท ซึ่งปกติธนาคารพาณิชย์จะมีรายได้หลักจากการดำเนินงานจากธุรกิจด้านการรับฝากเงิน ธุรกิจด้านให้กู้ยืมเงินหรือด้านสินเชื่อและธุรกิจจากค่าธรรมเนียม ซึ่งสัดส่วนของรายได้จากดอกเบี้ยและรายได้จากค่าธรรมเนียมในการให้บริการของธนาคารส่วนใหญ่จะอยู่ประมาณ ๖๐ : ๔๐ รายได้จากค่าธรรมเนียมจะมาจากบริการบัตรเครดิต บริการบัตรเอทีเอ็ม บริการบัตรเดบิต และบริการธนาคารอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีในส่วนการบริการโอนเงินและเรียกเก็บเงิน ซึ่งรายได้ทั้งหมดของธนาคารเป็นการเรียกเก็บจากลูกค้าที่เป็นประชาชนทั่วไปที่จำเป็นต้องทำธุรกรรมต่างๆ กับธนาคาร ในขณะเดียวกันประชาชนยังคงต้องแบกรับภาระในส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้กับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ปัจจุบันพบว่า อัตราดอกเบี้ยเงินฝากสำหรับบุคคลธรรมดาอยู่ในระดับต่ำมาก เช่น ข้อมูลประจำวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์ (ต่ำสุด-สูงสุดของธนาคารพาณิชย์ ที่จดทะเบียนในประเทศไทย) จะอยู่ในช่วง ๐.๐๕ - ๒.๕๐ ซึ่งเกิดความกังวลของประชาชนว่าต่อไป ในอนาคตดอกเบี้ยเงินฝากอาจลดลงเหลือ ๐% หรืออาจลุลกลามถึงขั้นติดลบ แต่ขณะที่ดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย (ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทย) MOR เท่ากับ ๗.๘๓๖๑ MLR เท่ากับ ๘.๒๖๔๔ ผมเทียบเคียงกับนานาชาติว่าประเทศอื่นเขาเป็นแบบบ้านเราหรือไม่ ญี่ปุ่นส่วนต่าง ๑.๑ เปอร์เซ็นต์ อาเจนติน่า ซึ่งเป็นประเทศที่ล้มละลายไปแล้ว ๑.๔ เปอร์เซ็นต์ เกาหลีใต้ ๑.๗ เปอร์เซ็นต์ แคนาดา ๒.๖ เปอร์เซ็นต์ สวิตเซอร์แลนด์ ๒.๗ เปอร์เซ็นต์ อิสราเอล ๒.๙ เปอร์เซ็นต์ ออสเตรเลีย ๓.๑ เปอร์เซ็นต์ ประเทศไทย ๗.๑๒ เปอร์เซ็นต์ ส่วนต่างที่สุดในโลกอยู่ที่ประเทศไทย จะเห็นได้ว่ามีส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก

กับสินเชื่อก่อนข้างมาก ในขณะที่ต้นทุนของธนาคารพาณิชย์เมื่อเทียบกับรายได้ถือว่าต่ำมาก นอกจากนี้ธนาคารพาณิชย์ยังมีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการทำธุรกรรมต่างๆ กับประชาชนอีกเป็นจำนวนมาก สิ่งต่างๆ เหล่านี้ส่งผลกระทบต่อประชาชนเป็นอย่างมาก ซึ่งบางกรณีประชาชนเกิดความรู้สึกว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากอัตราดอกเบี้ยรวมถึงการที่ต้องแบกรับภาระจากค่าธรรมเนียมต่างๆ ที่เป็นค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งในการทำธุรกรรมกับธนาคาร ดังนั้น ภาครัฐต้องให้ความสำคัญและเข้ามาควบคุมดูแล เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อประชาชนจำนวนมากที่ไม่มีทางเลือกมากนัก ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกรณีดังกล่าวเป็นอย่างมาก จึงขอเรียนถามว่า

๑) รัฐบาลมีนโยบายหรือมาตรการในการดำเนินการควบคุมเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อ รวมถึงค่าธรรมเนียมต่างๆ ที่ธนาคารเรียกเก็บจากลูกค้า ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและเป็นธรรมต่อประชาชนหรือไม่ ประการใด

๒) รัฐบาลมีมาตรการในการลดผลกระทบที่เกิดกับประชาชนจากสภาวะผลต่างของอัตราผลตอบแทนเงินฝากกับอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อ รวมถึงอัตราค่าธรรมเนียมต่างๆ ของธนาคารพาณิชย์ รวมทั้งมีมาตรการการควบคุมการลงทุนด้านการออมของประชาชนเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

คำถามที่ ๑) ในเรื่องของการควบคุมอัตราดอกเบี้ยให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดนั้น ในปัจจุบันมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องบังคับใช้อยู่หลายฉบับ ฉบับแรก เป็นเรื่องของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๔ บัญญัติว่าห้ามมิให้คิดอัตราดอกเบี้ยเกิน ๑๕ เปอร์เซ็นต์ และพระราชบัญญัติห้ามเรียกเก็บดอกเบี้ยเกินอัตรา พ.ศ. ๒๔๗๕ มาตรา ๓ ได้กำหนดเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินว่า หากมีการให้บุคคลอื่นยืมเงินโดยคิดดอกเบี้ยเกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้จะต้องถูกลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย นอกจากนี้ในพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ ได้กำหนดเกี่ยวกับเรื่องความโปร่งใส เกี่ยวกับเรื่องอัตราดอกเบี้ย โดยให้ธนาคารต้องเปิดเผยให้สาธารณชนรับรู้ถึงข้อมูลถูกต้องชัดเจน ในเรื่องของอัตราดอกเบี้ยทั้งในส่วนของอัตราเงินฝาก อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ อัตราส่วนลดค่าบริการต่างๆ และรวมถึงข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวกับสถาบันการเงินนั้นไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานของธนาคารอีกด้วย ในกฎหมายฉบับเดียวกัน มาตรา ๔๖ ได้กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถกำหนดอัตราต่าง ๆ หากมีเหตุอันควร โดยอัตราเหล่านี้รวมถึงอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อ ค่าบริการ เงินมัดจำและเบี้ยปรับที่ธนาคาร อาจเรียกเก็บได้ในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ โดยปกติแล้วธนาคารจะพิจารณาจากปัจจัยหลายประการ เช่น ต้นทุนเงินฝาก ค่าบริหาร การสำรองเพื่อความมั่นคงในระบบสถาบันการเงิน นอกจากนั้นยังต้องคำนึงถึงเรื่องอัตราเงินเฟ้อ ในเรื่องความเสี่ยงที่อาจจะไม่ได้รับการชำระหนี้จากลูกหนี้ ส่วนที่เหลือก็จะเป็นเรื่องของกำไร ซึ่งก็เป็นเรื่องปกติของการทำธุรกิจโดยทั่วไป ในการพิจารณาส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยนั้น คงมิได้พิจารณาจากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้แต่เพียงประการเดียว คงจะต้องดูจากสัดส่วนของรายรับที่เกิดจากดอกเบี้ยรับทั้งหมดและหักด้วยรายจ่าย และคงจะต้องคำนึงถึงสินทรัพย์

ทั้งระบบด้วย หรือที่เรียกว่าเน็ต อินเตอร์เรท มาร์จิ้น (Net Interest Margin) ซื่อย่อก็เรียกว่า เอ็นไอเอ็ม (NIM) หรือ ว่านิม อันนี้จะเป็นส่วนต่างกันเรียกว่า เงินที่รับทั้งหมดหักด้วยเงินที่จ่าย แล้วก็หารด้วย สินทรัพย์ ตรงนี้จะสะท้อนให้เห็นถึงผลตอบแทนของธนาคารพาณิชย์ที่แท้จริงมากกว่าแค่ส่วนต่าง ระหว่างดอกเบี้ยเงินกู้กับดอกเบี้ยเงินฝาก หรือที่เรียกว่า สเปรด (Spread) ขออนุญาตนำเสนอเพิ่มเติม ว่า ค่านิมของประเทศไทยในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมาอยู่ในระดับค่อนข้างคงที่ คือประมาณร้อยละ ๒.๕ - ๒.๖ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับกลางๆ เมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน เราใกล้เคียงกับมาเลเซียแต่ต่ำกว่า อินโดนีเซียแล้วก็ฟิลิปปินส์ แต่ที่สูงกว่าสิงคโปร์ ผมขออนุญาตนำเรียนสิงคโปร์นั้นจะมีเน็ต อินเตอร์เรท มาร์จิ้น ประมาณ ๑.๗ มาเลเซียประมาณ ๒.๓ ของเราประมาณ ๒.๕ ฟิลิปปินส์ ๓.๓ อินโดนีเซีย ๕.๑ สำหรับเรื่องค่าธรรมเนียมช่วง ๓ ปีที่ผ่านมารายได้ค่าธรรมเนียมของธนาคารก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงมากนัก ในปัจจุบันรัฐบาลมีแนวทางในการพัฒนาระบบสถาบันการเงินไทยที่จะมีส่วนช่วยทำให้สเปรด หรือว่า ส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้กับดอกเบี้ยเงินฝากนั้นแคบลง เช่น มาตรการเพิ่มการแข่งขันโดยอนุญาต ให้มีผู้เล่นหน้าใหม่ทั้งที่เป็นธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศหรือผู้ที่เป็นน็อนแบงก์ (Non - bank) โดยที่มี จำนวนเพิ่มขึ้น แต่ก็ยังให้ความสำคัญกับความมั่นคงและปลอดภัยของระบบการเงินโดยรวมด้วย อันที่ ๒ คือมาตรการในเรื่องของการลดต้นทุนด้านเครดิต (Credit) หรือที่เรียกว่าเครดิต คอสต์ (Credit cost) โดยเฉพาะของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เช่น การเพิ่มประเภทสินทรัพย์ที่นำมาเป็นหลักประกัน ทางธุรกิจ ในส่วนที่ ๓ ก็คือเรื่องการพัฒนาข้อมูลเครดิตของประชาชน ธนาคารก็สามารถที่จะให้อัตรา ดอกเบี้ยโดยที่คำนึงถึงความเสี่ยงที่แท้จริง เรื่องมาตรการส่งเสริมให้ธนาคารพาณิชย์เพิ่มประสิทธิภาพ เพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่ายดำเนินงาน อันนี้ ก็คือส่งเสริมให้ธนาคารพาณิชย์นั้นใช้เทคโนโลยีมากขึ้น ทั้งการ ให้บริการลูกค้าและระบบทำงานภายใน ซึ่งโดยทั่วไป วันนี้ระบบของธนาคารก็จะมีระบบคอลแบงก์กิ้ง (Call Banking) เกือบทั้งหมดแล้ว ในเรื่องของการดูแลค่าธรรมเนียมนั้น ปัจจุบันรัฐบาลได้เปิดตัวบริการ โอนเงินแบบใหม่ที่เรียกว่าพร้อมเพย์ (PromptPay) ซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการหลักที่รัฐบาลพยายาม ผลักดันภายใต้แผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์ แห่งชาติ คือช่วยในการลดค่าธรรมเนียมการโอนแก่ผู้บริโภคและลดการใช้เงินสด ซึ่งจะเป็นการลดต้นทุน ของระบบการชำระเงินโดยรวม

คำถามที่ ๒) ส่วนเรื่องมาตรการลดผลกระทบที่เกิดกับประชาชนในสถานะที่ผลต่าง ของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้นั้นยังมีความแตกต่างกัน รัฐบาลก็ไม่ได้นิ่งนอนใจ ได้ลงมาดูแล เช่น ในเรื่องของการให้สินเชื่อผ่อนปรนหรือที่เรียกว่าซอฟต์โลน (Soft loan) ให้กับธุรกิจ เอสเอ็มอี ๒ รอบ ส่วนที่ ๒ ก็คือเรื่องโครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ เพื่อปรับเปลี่ยนเครื่องจักรและ เพิ่มประสิทธิภาพของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะเอสเอ็มอีซึ่งเป็นผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ๙๕ - ๙๖ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป ยังมีโครงการโพลีซี โลน (Policy loan) ที่ให้กับเอสเอ็มอี ๑๕,๐๐๐ บาท อันนี้ก็ยังคง ดำเนินอยู่ การให้สินเชื่อผู้ประกอบการใหม่ พวกสตาร์ทอัพ (Startup) แล้วก็พวกที่มีนวัตกรรม หรือที่เรียกว่ามีอินโนเวชัน (Innovation) วงเงิน ๑ ล้านบาท ซึ่งผ่านมติ ครม. ไปเมื่ออังคาร ที่ผ่านมา ทั้งนี้ ก็เพื่อให้ผู้ประกอบการใหม่แล้วก็กลุ่มที่มีนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีนั้นได้สามารถ เข้าถึงแหล่ง เงินทุน ในระบบมากขึ้น ในเรื่องของการลดความเหลื่อมล้ำโดยเฉพาะกลุ่มระดับล่างหรือระดับกลาง สินเชื่ออัตราดอกเบี้ยผ่อนปรนหรือพรีไฟแนนซ์ (Pre Finance) และโพสตีไฟแนนซ์ (Post Finance) จะทำให้ช่องว่างของอัตราดอกเบี้ยโดยเฉพาะกลุ่มที่มีความสามารถน้อยนั้นได้รับการบริการหรือได้รับ

อัตราดอกเบี้ยในลักษณะที่ผ่อนปรน แล้วก็สามารถที่จะชำระได้ในตามความสามารถของตนเอง ส่วนเรื่องการลงทุนหรือการออม เรามีทางเลือกในการออมหลายด้าน ทั้งตลาดเงิน ตลาดตราสารหนี้ ซึ่งก็มีความเสี่ยงต่ำ ฟิกซ์ อินคัม (Fix income) ก็ให้อัตราดอกเบี้ยที่สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยออมทรัพย์ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ตรงนี้ก็แล้วแต่ความสามารถ หรือว่าแล้วแต่ภาวะของแต่ละท่าน รัฐบาลมิได้นิ่งนอนใจที่จะสนับสนุน โดยเฉพาะช่วยเหลือประชาชนรายย่อยให้ได้รับการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ให้ได้รับอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม เป็นธรรม แล้วก็ได้พยายามที่จะดำเนินการทุกช่องทางเพื่อที่จะลดผลกระทบที่เกิดจากความแตกต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ทั้งนี้ทางรัฐบาล ก็จะได้พิจารณามอบหมายให้หน่วยงานที่รับผิดชอบติดตามในเรื่องนี้อย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องต่อไป

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	การดำเนินงานของหน่วยงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายเจตน์ ศิรธรานนท์ เป็นผู้ตั้งถาม ถาปนายนกรัษมนตรี
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายวิษณุ เครืองาม รองนายนกรัษมนตรี (ได้รับมอบหมายจากนายนกรัษมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายนกรัษมนตรี)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๑๙ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายเจตน์ ศิรธรานนท์

ตามที่เกิดปัญหาว่ากฎหมายว่าด้วยการอนุญาตในการดำเนินการในเรื่องต่างๆ เพื่อประกอบกิจการของประชาชนจากส่วนราชการมีจำนวนมาก และกฎหมายหลายฉบับก็มีส่วนเชื่อมโยงกัน ทั้งกฎหมายบางฉบับก็ไม่ได้มีการกำหนดระยะเวลา รายละเอียดของหลักฐานหรือขั้นตอนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน จนทำให้เป็นอุปสรรคและสร้างภาระให้ประชาชนในการดำเนินการขออนุญาตกับส่วนราชการ ดังนั้น เพื่อให้ระบบการพิจารณาอนุญาตของส่วนราชการเกิดประสิทธิภาพ และมีความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ในคราวการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นสมควรประกาศใช้พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นกฎหมายและประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘ โดยมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือ นับตั้งแต่วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ นับว่าเป็นกฎหมายที่ดีออกมาบังคับใช้ได้อย่างเหมาะสม มีสาระสำคัญเพื่อใช้บังคับกับการให้บริการของหน่วยงานของรัฐกับประชาชน จะเห็นว่าครอบคลุมตั้งแต่ชาวบ้านระดับล่างไปจนถึงนักลงทุนจากต่างประเทศ มีผลกระทบเป็นวงกว้าง รวมกันแล้วใบอนุญาตต่างๆ เหล่านี้อาจจะมีถึง ๓,๐๐๐ เรื่อง ผมจึงให้น้ำหนักว่ากฎหมายฉบับนี้ เป็นกฎหมายที่สำคัญที่สุดในกฎหมายทั้งหมดที่บังคับใช้แล้ว ๑๖๐ ฉบับ หัวใจของกฎหมายฉบับนี้ก็คือคู่มือประชาชน แต่พบว่าปัจจุบันยังมีบางหน่วยงานที่ยังจัดทำคู่มือไม่เสร็จสมบูรณ์ ทั้งที่กฎหมายมีผลบังคับใช้ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๘ ขณะที่รายงานผลการศึกษาเพื่อจัดอันดับความยาก-ง่ายในการเข้าไปประกอบธุรกิจในประเทศต่างๆ หรือ Doing Business ของธนาคารโลก อันดับของไทย

ตกต่ำลงเรื่อยๆ จากอันดับที่ ๑๘ ในปี ๒๐๑๔ ลงมาเป็นอันดับที่ ๒๖ ในปี ๒๐๑๕ และตกลงมาเป็นอันดับที่ ๔๙ ในปี ๒๐๑๖ ซึ่งมีผลบางส่วนมาจากความล่าช้าของการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ในการขออนุญาตประกอบธุรกิจจากหน่วยงานราชการ ดังนั้น เมื่อพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลบังคับใช้แล้ว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแนวโน้ม Doing Business ของประเทศจะดีขึ้น และคาดหวังว่าในอนาคตเมื่อรัฐบาลมีความพร้อมแล้วก็สามารถที่จะตั้งศูนย์รับคำขออนุญาต แต่ก็ต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อออกกฎหมายลำดับรองและคู่มือให้สมบูรณ์ ถึงจะเป็นการบูรณาการระบบให้บริการของหน่วยงานราชการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าวอย่างแท้จริง จึงขอเรียนถามว่า

๑) ขณะนี้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมีความพร้อมหรือมีการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน คืบหน้าไปมากน้อยเพียงใด

๒) ภายหลังที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลบังคับใช้ รัฐบาลมีแนวทางการประเมินการขออนุญาตของหน่วยงานต่าง ๆ หรือไม่ อย่างไร และพบปัญหาหรืออุปสรรคประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี

คำถามที่ ๑) เรื่องของการจัดทำกฎหมายลูกหรือคู่มือนั้น พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้ต้องมีการจัดทำกฎหมายลูกเท่าใดนัก ก็แปลว่าไม่ได้มีการ ต้องไปออกพระราชกฤษฎีกาหรือกฎกระทรวงมากเหมือนกับกฎหมายอื่น ในส่วนของกฎหมายลูกจึงไม่มีอะไรที่จะนำวิตก ถ้ายังจะไม่ออก เช่น พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งศูนย์อำนวยความสะดวกนั้น ซึ่งอาจจะต้องตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๔ นั้น เป็นเพราะคิดว่ายั้งไม่ถึงเวลาที่ควรตั้ง ไม่ใช่เพราะว่า ยังไม่ออกกฎหมายลูก จึงทำให้การดำเนินการชะงักหรือล่าช้า แต่สิ่งที่เป็นหัวใจของกฎหมายฉบับนี้ และเป็นสิ่งที่ต้องทำและผมเชื่อว่าอยู่ในใจของผู้ตั้งกระทู้ นั่นก็คือ การจัดทำคู่มือ เพราะหัวใจของพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือต้องการสร้างความสะดวก ความสะดวกใด ก็ไม่สำคัญเท่ากับความสะดวกในการรู้ ความไม่รู้ นั้น เป็นต้นตอของทุกปัญหาอันใด ความรู้เสียแล้วก็จะ เป็นต้นตอของการแก้ปัญหาทุกปัญหานั้น เพราะฉะนั้นทำอย่างไรที่จะให้ประชาชนได้รู้ว่าถ้าเขาจะต้องติดต่อขออนุญาต อนุมัติ จากทางราชการนั้น เขาจะต้องติดต่อกับใคร ที่ไหน ใช้เวลาเท่าใด เสียเงินโดยถูกกฎหมาย เช่น ค่าธรรมเนียมเท่าใด เขาจะต้องเตรียมเอกสารอะไร ไปบ้าง แล้วถ้าไม่อนุญาต อนุมัติเขาจะสามารถอุทธรณ์ต่อไปได้ที่ไหน อย่างไร ใช้เวลาเท่าใด ทั้งหมดเป็นสิ่งที่ต้องถามแล้วก็ต้องมีคำตอบให้ประชาชน พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกกำหนดให้ต้องตอบคำถามทั้งหมดนี้ ด้วยการให้ส่วนราชการทั้งหลายจัดทำคู่มือ พระราชบัญญัติหรือกฎหมายทั้งหลายในประเทศไทย ได้สำรวจเบื้องต้น ในขณะนี้ พบว่ามีพระราชบัญญัติที่กำหนดให้ประชาชนจะต้องไปขออนุญาตจากทางราชการ ประมาณ ๔๕๐ ฉบับ ถ้าเอากิจกรรมที่จะต้องมีการขออนุญาต ซึ่งแตกออกมาจาก ๔๕๐ ฉบับนั้น ตอบว่ามี ๒,๕๐๐ กิจกรรมที่จะต้องไปขออนุญาต แปลว่าประชาชนชาวไทยทั้งหลายจะติดต่อกับทางราชการ มีอยู่ ๒,๕๐๐ เรื่องที่เราต้องไปขออนุญาต เป็นกิจกรรมที่อาจจะไปเกิดขึ้นที่เทศบาล เกิดขึ้นที่ อบต. ที่ อบจ. ที่จังหวัด ที่กรม แต่ปรากฏว่าพอถึงเวลาทำคู่มือขึ้นมา จะต้องทำคู่มือ ๗ แสนเล่ม หรือ ๗ แสนฉบับ ถามว่าแล้วทำกันแล้วหรือยัง ๗ แสนคู่มือนี้ ตอบว่าทำแล้ว

เสร็จด้วย จบครบถ้วนด้วยครับ เพราะว่าเมื่อเรากำหนดให้ทำเป็นความกรุณาที่สถานี ให้กฎหมาย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วก็ทอดเวลาไว้ ๖ เดือนกว่าจะใช้บังคับเขาใช้เวลา ๖ เดือนนั้นแหละ ครับทำ เมื่อทำเสร็จ ก็ให้ส่งโดยวิธีออนไลน์ (Online) เข้ามาที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบ ราชการ (ก.พ.ร.) ให้ตรวจ ตรวจเสร็จ เห็นชอบ ก็ส่งกลับคืนไป แล้วก็ไปประกาศแก่ประชาชน แต่แค่นั้น คงไม่พอครับ ทำแล้วก็ส่งเข้ามาให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ตรวจแล้ว แต่การตรวจของ ก.พ.ร. ที่จะส่งกลับออกไปว่าเห็นชอบ แล้วก็อนุญาตให้เผยแพร่ได้นั้น ยังไม่ได้ทั่วถึงทั้ง ๗ แส่นฉบับ ตรงนี้ ก็เลยต้องเรียนตามตรงว่า มาติดขัดที่การตรวจของส่วนกลาง เมื่อตอนที่กฎหมายมีผล ใช้บังคับ ๒ - ๓ เดือนแรก การตรวจ ๗ แส่นคู่มือนั้น ได้ทำเสร็จไปประมาณ ๕,๐๐๐ คู่มือ ต่อมาจนถึง ล่าสุดเมื่อมีกระทู้ถามเข้ามา ผมสอบถามไปได้ความว่าได้ตรวจสอบเสร็จไปแล้วประมาณ ๒๐,๐๐๐ คู่มือ จาก ๗ แส่นคู่มือ เพราะเหตุว่า ๑. พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกนั้นเองไปกำหนด บังคับว่า เมื่อส่วนราชการได้จัดทำคู่มือแล้ว ให้ส่งให้ทาง ก.พ.ร. ตรวจเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสมเหตุสมผล ความจำเป็น ความจริงหรือไม่จริง แล้วเมื่อเห็นชอบก็ส่งกลับไปให้ประกาศใช้ได้ การตรวจหรือไม่ตรวจ ก็เลยเป็นหน้าที่ของ ก.พ.ร. ซ้ำหรือไม่ซ้ำก็อยู่ที่ตรงนี้อีกหนึ่ง เมื่อตรวจลงไปแล้วก็พบความบกพร่อง เกิดขึ้นเป็นอันมากก็ต้องตีกลับไปให้เขาทำใหม่ ในฐานะที่ผมเป็นประธาน ก.พ.ร. ได้สั่งแล้วว่าเมื่อตรวจ กันแล้วยังค้างอีกเป็นแค้นคงไม่เสร็จได้ง่ายๆ ประชาชนเขาก็รอคู่มืออยู่ ให้เอาที่เขาส่งเข้ามานั้นส่งกลับ ออกไปทันที แปลว่าแทนที่เราจะใช้คำ อย่างภาษาอังกฤษว่า 프리 ออดิท (Pre audit) คือ ตรวจก่อนที่จะ เอาไปประกาศใช้ ให้ประกาศใช้แล้วทำเป็นโพสต์ ออดิท (Post audit) คือตามไปตรวจทีหลัง ระหว่างนี้ ก็ใช้ไปก่อน แต่คู่มือเหล่านั้นให้พิมพ์ปรากฏไว้ที่หน้าปกว่า ใช้ไปชั่วคราวอยู่ระหว่างการตรวจสอบแก้ไข นั่นคือวิธีที่จะแก้ไข ซึ่งก็เป็นเรื่องใหญ่เรื่องหนึ่งเหมือนกันที่ต้องใช้เวลา

คำถามที่ ๒) วันนี้เราประเมินโดยการประเมินว่าในการปฏิบัติ ในการใช้กฎหมาย มีปัญหาอะไร แล้วก็ถ้าหากว่ามีปัญหานั้นขึ้นก็จะได้มีการปรับปรุงแก้ไขเสีย ซึ่งพบครับ จากการประเมิน เมื่อ ๑ ปีที่แล้ว รัฐบาลได้ตั้งศูนย์ขึ้นศูนย์หนึ่งอยู่ที่อาคารสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) เดิมเรียกว่า ศูนย์อำนวยความสะดวกในการขออนุญาตจากทางราชการ ตรงนี้เป็นศูนย์กลาง ในระยะเวลา ๑ ปี มีผู้ร้องมา ๑๐๐ กว่าราย ผมสุ่มลงไปพบเมื่อไม่กี่วันว่ามีคนมาร้องเขาไปขออนุญาต นำเข้าของอย่างหนึ่งจากต่างประเทศ ๒ ปีแล้ว ยังหายเงียบไม่ได้คำตอบ ศูนย์นี้ก็จัดการประสานแก้ไขให้ จนกระทั่งสุดท้ายจบเสร็จเรียบร้อย นั่นก็เป็นส่วนหนึ่งของการประเมิน เราประเมินจากเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติ เราประเมินจากเจ้าหน้าที่ ก.พ.ร. ลงไปสุ่ม อีกเรื่องหนึ่ง เมื่อธนาคารโลกหรือเวิลด์แบงก์ (World Bank) เป็นการสำรวจครั้งสุดท้ายเพื่อปิดบัญชีแล้วนำไปสู่การประเมิน เขาปิดบัญชีเมื่อเดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อเป็นผลประเมินของ ปี ๒๕๕๙ ณ วันที่เขาปิดบัญชี คือประมาณเดือน มิถุนายนนั้น พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกยังไม่มีผลใช้บังคับ ครบ ๑ ปี ปีที่ ๒ นั้นสิ่งที่ตั้งใจ จะทำต่อจากนี้คือจะตั้งศูนย์บริการที่เรียกกันว่า วัน สตอป เซอร์วิส (One Stop Service) ให้มากขึ้น โดยเริ่มตั้งขึ้นในระดับกระทรวง เกือบทุกกระทรวงเสียก่อน แปลว่า ถ้าจะติดต่ออะไรในกระทรวงนั้น มายืนที่ศูนย์นี้ แล้วศูนย์นี้ จะแจกจ่ายเรื่องราวคำขอโดยการเชื่อมโยงไปที่กรมต่างๆ ในกระทรวงเดียวกัน ให้เอง

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ปัญหาการลักลอบค้าสัตว์ป่า
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๖/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายรัฐมนตรี
ผู้ตอบกระทู้ถาม	พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรี)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๓๐ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ด้วยในปัจจุบันปัญหาอาชญากรรมเกี่ยวกับสัตว์ป่าเป็นประเด็นเร่งด่วนและเกี่ยวข้องโดยตรงกับประเทศไทยซึ่งเป็นทั้งประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน และประเทศปลายทางของการค้าสินค้าทำจากสัตว์ป่าผิดกฎหมาย เนื่องจากการลักลอบล่าและค้าสัตว์ป่าก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และบั่นทอนความมั่นคงต่อประเทศชาติ ไม่น้อยไปกว่าการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า มีการลักลอบจำหน่ายสัตว์ป่า ซากสัตว์ป่าและผลิตภัณฑ์ที่ทำจากซากสัตว์ป่า ซึ่งประชาชนสามารถพบเห็นกันเป็นประจำและหาซื้อได้ง่ายในบริเวณตลาดนัด ศูนย์การค้า สถานที่ค้าสัตว์เลี้ยง และร้านอาหารป่า แต่สิ่งที่ปรากฏอยู่ในสังคมไทย ก็คือปรากฏการณ์มีการประกาศขายสัตว์ป่าในเฟซบุ๊ก (Facebook) หากสนใจสามารถ inbox ได้ทันที นอกจากการค้าสัตว์ป่าแล้วยังพบการค้าเขาสัตว์ป่า หนังสัตว์ป่าชนิดต่างๆ รวมถึงผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ทำจากหนังสัตว์ป่า หรือการลักลอบเลี้ยงสัตว์ป่าดังกรณีที่ปรากฏเป็นข่าวตามสื่อต่างๆ อยู่บ่อยครั้ง ซึ่งสาเหตุสำคัญของปัญหาคือการขาดการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง การทุจริตและการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมาย และกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าไม่ถูกดำเนินการอย่างจริงจัง รัฐบาลจึงควรมีนโยบายเร่งด่วนเพื่อหยุดล่าและค้าสัตว์ป่า ลดความต้องการซื้อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าทุกชนิด เนื่องจากอัตราการล่าสัตว์ในปัจจุบันเพิ่มสูงขึ้นจากการตอบสนองความต้องการของตลาดเอเชียที่นิยมซื้อชิ้นส่วนของเสือ นอแรด และงาช้าง ส่งผลให้ประชากรสัตว์ป่าลดจำนวนลงจนใกล้สูญพันธุ์ รวมถึงการสนับสนุนข้อกฎหมายที่เอื้อให้เกิดการปกป้องเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย จึงขอเรียนถาม

๑) รัฐบาลมีมาตรการเร่งด่วนในการป้องกันและปราบปรามผู้ที่ลักลอบค้าสัตว์ป่าหรือไม่ประการใด

๒) รัฐบาลมีมาตรการในการส่งเสริม สนับสนุนให้มีการเพิ่มจำนวนของสัตว์ป่าอย่างเป็นรูปธรรมหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คำถามที่ ๑) ขณะนี้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ดำเนินการยกย่องพระราชบัญญัติคุ้มครองสัตว์ป่า กำลังจะเสนอเข้าสู่ ครม. แล้วมาสู่สภาแห่งนี้ต่อไปในอนาคต ในเบื้องต้นผมขออนุญาตที่จะขอบคุณท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ได้ผ่านกฎหมายดีๆ ไปให้กระทรวงของเราใช้ในปัจจุบันนี้ เช่น พระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งขณะนี้ได้เริ่มดำเนินการตรากฎหมายลำดับรองแล้ว ๓ ฉบับ ก็ได้คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลได้เพิ่มมากขึ้นและกำลังจะเข้มข้นมากขึ้นเรื่อยๆ และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ ขณะนี้ก็เริ่มที่จะบังคับใช้ แล้วก็มีผลอย่างก้าวหน้ามากขึ้น และอีกหลายฉบับก็ต้องขอความกรุณาเราจะทยอยส่งเข้ามาเรื่อย ๆ ก็คิดว่าสภาได้ทำประโยชน์ให้กับชาติบ้านเมืองอย่างยิ่ง โดยเฉพาะด้านกฎหมาย เรื่องของสัตว์ป่านี้ผมขออนุญาตย้อนกลับไปกฎหมายก่อนว่า เมื่อ ๗ - ๘ เดือนที่แล้วนี้เขาได้ร่างไว้เรียบร้อยแล้ว เตรียมจะเสนอ แต่เนื่องจากต้องทำความเข้าใจกับหลายฝ่ายที่ต้องหารือกัน หากได้ข้อยุติ และเห็นตรงกันแล้วก็เตรียมจะเสนอเข้ามา และในเรื่องการลักลอบค้าขายสัตว์ป่า คงไม่ปฏิเสธว่ามีการค้าขายทางอินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นหลักตามที่ท่านได้อภิปราย อันนี้ได้พยายามดำเนินการมา แต่ก็เป็ความยากพอสมควร แต่มีใช้ไม่ทำ เราก็มียุติงานเป็นโซเชียล มีเดีย ทีม (Social media Team) โดยทีมนี้ พยายามติดตาม แล้วก็ยังไม่ทันเท่าที่ควร แต่สำหรับพื้นที่เปิดอย่างสวนจตุจักร วันนี้เจ้าหน้าที่ไปตรวจทั้งนอกเครื่องแบบ ในเครื่องแบบเราก็เชื่อมั่นได้ว่าจากมาตรการที่เข้มข้นขณะนี้จะไม่มีการลักลอบค้าขายสัตว์ป่า เราพยายามสร้างเครือข่ายพี่น้องประชาชน เรามีสายด่วนพิทักษ์ป่า ๑๓๖๒ แจ้งได้ ๒๔ ชั่วโมงในการดูแลเรื่องสัตว์ป่า ก็หวังว่า ผู้ที่ได้ไปพบเห็นที่ยังมีการขายค้าขายก็จะแจ้งเข้ามา ตอนนี้เราต้องปรับทัศนคติการทำงานของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ของทั้ง ๓ กรม วันนี้ผมพยายามปรับทัศนคติ เรื่องเดียวที่ผมอยากจะเรียนชี้แจงเพื่อทราบนะครับว่า เจ้าหน้าที่ที่เราเรียนรู้กฎหมายแต่เดิมนั้น เรียนรู้เพื่อบังคับใช้กฎหมาย ผมได้ดูข้อมูลสถิติมาแล้ว วันนี้เราเพิ่มจำนวนผู้ทำผิดกฎหมายมากขึ้น ๆ ไปเรื่อย ๆ แต่เราก็รักษาป่าได้ยากเต็มทน กำลังกลับความคิดทั้งหมด และได้ดำเนินการแล้ว ผมเปิดสถาบันพระราชพิทักษ์ป่าที่จังหวัดแพร่ สถาบันพระราชพิทักษ์ทะเลที่ภูเก็ตและจังหวัดตรัง ตรงนี้เราจะเน้นสอนให้คนของเรา รู้กฎหมายมากพอที่จะสามารถไปแนะนำประชาชนไม่ให้ทำผิดกฎหมาย ยุทธศาสตร์ก็คือลดจำนวนผู้ทำผิดกฎหมายและขยายเครือข่ายในการดูแลรักษาป่า ผมคิดว่าตรงนี้เป็เรื่องที่นำไปสู่ความสำเร็จในอนาคต

คำถามที่ ๒) วันนี้ประเทศไทยเราประสบภาวะกับเรื่องของสัตว์ป่าที่เพิ่มขึ้นเรื่องของช้างป่า ซึ่งในอดีตเราบอกช้างน้อยลดลงไปเรื่อยๆ ก็ห่วงใยกัน เราก็มีการอนุรักษ์ ตอนนี้ช้างป่าที่กุยบุรีเพิ่มขึ้น ปารอยต่อ ๕ จังหวัดเพิ่มขึ้น ช้างในปราจีนบุรีและเขาใหญ่เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นเกือบทุกพื้นที่ทั่วประเทศไทย เรียนว่าต้องใช้งานวิชาการนำหน้า แต่เนื่องจากรัฐบาลนี้ท่านนายกรัฐมนตรี

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เข้ามาทำงานนี้ เราไม่ได้มุ่งหวังแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เรากำลังมองไปสู่ความยั่งยืนในอนาคตและได้วางยุทธศาสตร์แก้ปัญหาสัตว์ป่า ๒๐ ปีในอนาคต และได้วาดภาพว่าคนไทยในปี ๒๕๗๙ จะมีสถานะแวดล้อมรอบตัวในเรื่องสัตว์อย่างไร ผมขออนุญาตยกตัวอย่างสัตว์อะไรที่เรามีความเร่งด่วนที่ต้องคุ้มครองสูงสุด ในวันนี้ ผมก็บอกว่าเรามี ๔ ประเภท คือช้าง เสือโคร่ง ลิง และตัวเงินตัวทองที่เริ่มเพิ่มขึ้นจนถ้าเราไม่มีมาตรการควบคุมหรือมีแผนปฏิบัติการที่ดีพอก็จะกระทบต่อวิถีชีวิตของคนและระบบสมดุลของระบบนิเวศ ตอนนี้เรามีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอยู่ ๕๘ แห่งทั่วประเทศ เรากำลังทำฐานข้อมูลว่าใน ๕๘ แห่งนั้นควรจะมียังมีสัตว์ป่าชนิดอะไรบ้างที่อยู่นั้น จำนวนเท่าไรที่เหมาะสม ณ ปัจจุบันนี้ แล้วก็มองไปสู่อนาคต มองถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ป่า มองความอุดมสมบูรณ์ของอาหารและน้ำในแต่ละแห่งว่าจะรองรับสัตว์ป่าได้เท่าไร ในปีงบประมาณ ๒๕๖๐ ก็จะมีแผนปฏิบัติการ เช่น อาจจะต้องมีแผนในการเคลื่อนย้ายโขลงช้างจากแห่งหนึ่งที่กำลังเต็มล้นอยู่หลายพื้นที่ ไปอยู่ในพื้นที่ที่มีศักยภาพขณะเดียวกันก็ต้องดูวิถีของชุมชนที่ควบคู่กันไปด้วย อันนี้เป็นแผนที่เรากำลังดำเนินการอยู่ และเมื่อเราจัดสมดุลได้ว่าควรจะมียังมีจำนวนเท่าไร แล้วเราก็ต้องมีระบบในการควบคุมประชากร วันนี้เรามีช้างอยู่ประมาณ ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ เชือกในป่านี้ ในอนาคตเราควรมีเท่าไร แต่อย่างลึงนี้ผมจะบอกท่านได้ว่า วันนี้เรามีลึง ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ ตัวเพิ่มขึ้นตลอดเวลา ที่ลพบุรี ที่เพชรบุรี ที่ได้ก็ตาม เราก็ประเมินว่าในปี ๒๕๗๙ เราควรมีลึงประมาณ ๕,๕๐๐ ตัว จะพอเหมาะสมกับคนในยุคนั้นว่าไม่กระทบกันมากเกินไป วันนี้ลึงที่ลพบุรีมีเป้าหมาย ๒,๐๐๐ ตัว ก็ยังเดินหน้าทำหมันต่อไป ก็เชื่อมั่นว่าปี ๒๕๗๙ เราจะมีลึงไม่เกิน ๕,๕๐๐ ตัว เสือโคร่งเช่นเดียวกัน วันนี้ทั่วโลกมี ๑๓ ประเทศเท่านั้นในโลกนี้ที่มีประชากรเสือโคร่ง วันนี้เรามี ๒๕๐ ตัวในป่า เขาก็อยากให้เราเพิ่มสัก ๓๐๐ ตัว เพื่อจะรักษาเสือโคร่งของโลกนี้ไว้ ส่วนตัวเงินตัวทอง อันนี้เป็นสัตว์สงวน แต่ก็เพิ่มประชากรมาก ขณะเดียวกันกำลังได้รับการเรียกร้องให้เป็นสัตว์เศรษฐกิจ ต้องเพาะเลี้ยงเพราะหนังทำกระเป๋าแล้วราคาแพงกว่าหนังจระเข้ ก็ต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบก็คงจะอยู่ที่กฎหมาย อยู่ที่ความยินยอมพร้อมใจของทุกฝ่าย เรื่องช้าง เรื่องเสือ เรื่องลิง เรามีแผนขอให้มันใจ แผนวันนี้พยายามทำโดยใช้ฐานข้อมูลใช้คอมพิวเตอร์ ใช้องค์ความรู้ ขอให้ท่านผู้มีเกียรติได้เชื่อมั่นว่าเรามีแผนที่จะจัดการในทุกเรื่อง เพราะว่าท่านนายกรัฐมนตรีเข้มข้นกับทุกกระทรวง เข้มข้นกับทุกแผนงาน เราต้องมีแผนปี ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ ทุกเรื่องเราต้องมีแอคชั่น แพลน (Action plan) ปี ๒๕๕๙ ปี ๒๕๖๐ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับปี ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ ในทุกเรื่อง

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

ความคืบหน้าของมาตรการป้องกันและปราบปรามผู้ที่ลักลอบค้าสัตว์ป่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ดำเนินการยกย่องพระราชบัญญัติคุ้มครองสัตว์ป่า ซึ่งก่อนหน้านี้ได้ดำเนินการมาแล้วเป็นเวลา ๗ - ๘ เดือน และเตรียมเสนอเข้าสู่คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและเสนอมายังสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แต่เนื่องจากการรับฟังความคิดเห็นจากภาคเอกชนเพื่อให้เกิดความเข้าใจไปในทางเดียวกัน และหากมีความเห็นตรงกันแล้วจะได้เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

๕. การติดตามผลกระทู้อตาม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้ดำเนินการติดตามข้อสังเกตฯ ไปยังกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๙๐๙.๓๐๑/๑๔๒๕ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งผลการดำเนินการ ร่างพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. คณะรัฐมนตรี ได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐ ลงมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอและส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นชอบของกระทรวงต่างประเทศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงยุติธรรม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานปรมาณ และสำนักงานอัยการสูงสุด ไปประกอบการพิจารณาด้วย รวมทั้งให้พิจารณาความเชื่อมโยงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่ากับคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติตามนัยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๐ (เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.) แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ต่อไป

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	แนวทางการบริหารจัดการปัญหาการบุกรุกพื้นที่นิคมสร้างตนเอง
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒ สิงหาคม ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรื
ผู้ตอบกระทู้ถาม	พลตำรวจเอก อุดุลย์ แสงสิงแก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรืให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรื)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๒๕ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ด้วยปัจจุบันพื้นที่ป่าไม้ ป่าสงวน ที่ดินอุทยานแห่งชาติ ที่ดินที่รัฐบาลจัดสรรให้ประชาชน บางกลุ่มเพื่อใช้ในการครองชีพ และที่ดินที่จัดสรรเพื่อการเกษตรกรรม ถูกภาคเอกชนบุกรุกเพื่อนำไปหาประโยชน์ทางธุรกิจ ส่งผลให้การบริหารจัดการพื้นที่เหล่านั้นไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย โดยเฉพาะที่ดินที่รัฐบาลจัดสรรให้ประชาชนนำไปทำประโยชน์ในการครองชีพ หรือพื้นที่ชุมชนที่เรียกว่า “นิคมสร้างตนเอง” โดยสมาชิกในนิคมสร้างตนเองจะมีหนังสือแสดงการทำประโยชน์ หรือ น.ค.๓ ซึ่งออกให้เพื่ออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในนิคมสร้างตนเอง เป็นการออกให้กับบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นสมาชิกของนิคม ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเมื่อสมาชิกของนิคมได้ทำประโยชน์เกินกว่า ๕ ปี ทั้งได้ชำระเงินช่วยเหลือที่รัฐบาลได้ลงไป และชำระหนี้สินเกี่ยวกับกิจการนิคมให้ทางราชการแล้ว ก็จะได้รับหนังสือ น.ค. ๓ เป็นหลักฐาน โดยสามารถนำ น.ค.๓ ไปขออนุญาตที่ดินได้ต่อไป รวมถึงการได้รับสิทธิประโยชน์อื่นอีกหลายด้าน ทั้งนี้ จากข้อมูลเบื้องต้นพบว่า สมาชิกนิคมสร้างตนเองมีอยู่ประมาณ ๔ แห่ง ใน ๓๒ จังหวัด ซึ่งบางแห่ง ปรากฏกลายเป็นพื้นที่ประกอบธุรกิจของภาคเอกชน ทั้งธุรกิจโรงแรม รีสอร์ท สถานที่ประกอบกิจกรรมทางศาสนา หรือแม้กระทั่งเป็นที่พักอาศัยของผู้มีฐานะดีบางกลุ่ม การใช้ประโยชน์จากพื้นที่ในลักษณะเช่นนี้ ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ดังกล่าว และเมื่อตรวจสอบก็พบปัญหาว่า ที่ดินบางส่วนที่นำมาใช้ประกอบธุรกิจนั้น ไม่มีเอกสารสิทธิ์ครอบครองที่ดินหรือเป็นเอกสารสิทธิ์ที่ไม่ชัดเจน จึงทำให้สังคมตั้งข้อสงสัยถึงการจัดสรรพื้นที่ของรัฐ และการโอนสิทธิ์ในพื้นที่ ว่ามีการดำเนินการเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสมเพียงใด อย่างไรก็ตาม มิใช่แต่ที่ดิน น.ค. ๓ ที่ประสบปัญหาการถูกบุกรุก แต่ยังรวมไปถึงที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์ประเภท น.ส. ๒, น.ส. ๓, ส.ค. ๑ และ ส.ป.ก. ด้วยเช่นเดียวกัน หากรัฐมิได้เข้าไปตรวจสอบให้เข้มงวดมากกว่าที่ผ่านมา ปัญหาการบุกรุกที่ดินดังกล่าวจึงเป็นปัญหาที่

ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งรีบ ตลอดจนมีนโยบายที่ชัดเจนชี้แจงให้ประชาชน และผู้ประกอบการได้เข้าใจและตระหนักถึงเจตนารมณ์ที่แท้จริงของการจัดสรรพื้นที่ในรูปแบบต่างๆ ของรัฐ รวมถึงมีมาตรการ ที่จะเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย จึงขอเรียนถามว่า

๑) นิคมสร้างตนเองจำนวน ๔๓ แห่ง รัฐบาลมีข้อมูลการบุกรุกพื้นที่นิคมสร้างตนเอง ที่ภาคเอกชนนำไปหาประโยชน์ หรือมีแนวโน้มว่าจะเกิดปัญหาดังกล่าวอีกหรือไม่ หากมีพบว่ามีมากน้อยเพียงใด

๒) จากปัญหาการบุกรุกที่ดินในพื้นที่นิคมสร้างตนเองของภาคเอกชน ทำให้การใช้ประโยชน์ในที่ดินไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของการจัดสรรพื้นที่ตามกฎหมาย รัฐบาลมีนโยบายในการแก้ไขปัญหาหรือไม่ อย่างไร

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : พลตำรวจเอก อุดุลย์ แสงสิงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คำถามที่ ๑) สำหรับนิคมสร้างตนเองนั้นได้มีการก่อตั้งมาทั้งหมด ๗๔ ปีนั้น จำนวน ๕๙ แห่ง แต่วันนี้เราได้มีการผ่อนคลายเป็น ๑๖ แห่ง เหลือจำนวน ๔๓ แห่ง ในพื้นที่ของ ๓๕ จังหวัด มีพื้นที่ทั้งหมด จำนวน ๖,๒๕๐,๕๕๔ ไร่ ซึ่งเป็นพื้นที่จัดสรรได้ จำนวน ๔,๐๘๒,๔๕๘ ไร่ แล้วก็เป็นพื้นที่ที่ยังไม่สามารถจัดสรรให้อยู่ที่ประมาณ ๒,๑๖๘,๐๙๖ ไร่ อันนี้เป็นข้อมูลที่เราได้ แล้วเราก็พบว่า ในจำนวนนี้เป็นที่ดินที่ถูกบุกรุก หรือไม่สามารถดำเนินการได้ จำนวน ๒๘,๒๘๑ ไร่ ตามที่ท่านสมาชิกท่านได้สงสัย สำหรับสาเหตุของการที่ดินไม่สามารถดำเนินการได้หรือถูกบุกรุกนั้น มีอยู่ ๒ สาเหตุใหญ่ ๆ ด้วยกัน สาเหตุแรกเนื่องจากอาจจะมาจากผู้ที่ครอบครองเดิมครอบครองอยู่แล้ว และก็มีการขายไป ทำให้เราไม่สามารถดำเนินการได้ ในตัวนี้ก็อยู่ที่ประมาณ ๒๘,๒๘๑ ไร่ สาเหตุที่ ๒ เกิดจากการทับซ้อนของที่ดินเดิมก่อนออกประกาศ ซึ่งในการดำเนินการนั้นก็ต้องมีกฎหมาย กฎหมายในทางปฏิบัตินั้นตามพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. ๒๕๑๑ ให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการมีอำนาจออกคำสั่งให้รื้อถอน ขนย้ายสิ่งปลูกสร้างออกจากที่ดินภายในเวลาที่กำหนด อันนี้กฎหมายให้อำนาจตามมาตรา ๑๕ แล้วก็หากมีการฝ่าฝืน กรมก็มีหน้าที่จะดำเนินการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างได้ อันนี้ตามมาตรา ๑๘ แล้วก็หากผู้บุกรุกนั้นยังฝ่าฝืนอยู่ก็มีอำนาจที่จะดำเนินคดีตามมาตรา ๑๑ ซึ่งผู้ที่ถูกบุกรุกมีโทษจำคุก ๑ เดือน ปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ อันนี้ก็เป็นอย่างกฎหมายที่เราดำเนินการ ซึ่งอันนี้ก็เหมือนกรณีที่คุณูปวัชรธรรมเวสต์ พีช วาลเลย์ (World Peace Valley) ที่ปากช่องที่เราดำเนินการอยู่เป็นขั้นตอน อันนี้คือประการแรกที่เราได้เครื่องมือ ในประการที่ ๒ ที่มีการบุกรุก อันนี้ที่เราได้ข้อมูลอยู่ที่ประมาณ ๒๑๑,๘๘๖ ไร่ สาเหตุของการที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากว่าเกิดจากพื้นที่ที่ครอบครองเดิม แล้วรัฐประกาศเป็นนิคมสร้างตนเอง ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนของหลักฐานทางที่ดิน

คำถามที่ ๒) การเกิดความซ้ำซ้อนของหลักฐานทางที่ดิน รัฐบาลได้มีการขับเคลื่อนเรื่องนี้ โดยแนวทางคือขับเคลื่อนรูปแบบให้เกิดมาตรฐานเดียวกัน คือ ใช้วันแม่ป (One map) ซึ่งอันนี้คณะกรรมการที่ดินแห่งชาติ กำลังขับเคลื่อนอยู่ในการแก้ปัญหา อันนี้ก็เป็นสถานการณ์ที่ผมจะเรียน

๒ ประเด็น อย่างไรก็ตามเรื่องเกี่ยวกับนิคมสร้างตนเอง ในพระราชบัญญัติเพื่อการครองชีพ พ.ศ. ๒๕๑๑ กำหนดว่าให้นิคมสร้างตนเองทุกแห่งประกาศสิ้นสุดสภาพเมื่อได้ดำเนินการตามภารกิจเสร็จสิ้น มีแผนที่จะถอนสภาพต่อไปเมื่อภารกิจเสร็จ อันนี้ตามกฎหมาย ซึ่งที่ผ่านมาเราก็มีการถอนสภาพไปแล้ว จำนวน ๑๖ แห่ง วันนี้เหลือ ๔๓ แห่ง หมดภารกิจนี้ ก็จะมีการถอนสภาพ ซึ่งก็ต้องกลับสู่สภาพปกติต่อไป อันนี้ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกได้กรุณาทราบว่ารัฐบาลกำลังดำเนินการ ซึ่งจะได้นำข้อมูลนี้ไปเพื่อจะขับเคลื่อนต่อไป เพื่อให้มาตรการต่างๆ ในการที่จะดูแลประชาชนเรื่องที่ดินให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป ส่วนกรณีที่ถูกทับเบิกไม่ใช้ที่นิคมสร้างตนเอง เป็นที่ของกรมป่าไม้ที่อนุญาตให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการเข้าไปดูแลเขา อันนี้เป็นของกรมป่าไม้ ซึ่งปัญหาที่ดินเป็นปัญหาที่ต้องบูรณาการหลายหน่วยงานมาก ทั้งกระทรวงมหาดไทย ทั้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งวันนี้ความแน่นแฟ้นในการปฏิบัติเราจะมี การดำเนินการอย่างใกล้ชิด

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ปัญหาแรงงานต่างด้าว
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๐ กันยายน ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรื
ผู้ตอบกระทู้ถาม	พลเอก ศิริชัย ดิษฐกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรืให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรื)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๖๐ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

เนื่องจากปัญหาแรงงานต่างด้าวเกิดขึ้นมาอย่างยาวนานและส่งผลกระทบต่อสังคมไทยมาอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบทางสังคม ซึ่งได้แก่ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสิ่งแวดล้อม หรือผลกระทบด้านความมั่นคง เนื่องจากแรงงานต่างด้าวไม่มีถิ่นที่อยู่แน่ชัด สามารถแทรกซึมได้ทุกพื้นที่จนทำให้คนไทยเกิดความหวาดกลัว หวาดระแวงต่อคนต่างด้าวที่อยู่ในชุมชน และผลกระทบด้านสาธารณสุขเกิดโรคระบาด เช่น วัณโรค หรือโรคติดต่ออุบัติซ้ำ เช่น ไข้กาฬหลังแอ่น เป็นต้น โดยปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายนั้น จะนำไปสู่ปัญหาการค้ามนุษย์ซึ่งนานาชาติให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ที่กระผมตั้งกระทู้ถามเรื่องนี้ขึ้นมาก็สืบเนื่องมาจากเหตุการณ์ ๒ - ๓ เหตุการณ์ด้วยกัน จากรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ ประจำปี ๒๕๕๙ ประเทศไทยถูกเลื่อนอันดับจากบัญชีกลุ่มที่ ๓ สถานการณ์การค้ามนุษย์ระดับเลวร้ายที่สุด (Tier ๓) เป็นบัญชีกลุ่มที่ ๒ ซึ่งต้องจับตามอง (Tier ๒ watch List) ซึ่งเป็นผลมาจากการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์อย่างจริงจังของรัฐบาล อันนี้ถือเป็นผลงานที่ค่อนข้างดีและก็หวังว่าจะได้ขยับไปสู่ลำดับที่ ๑ ในโอกาสต่อไป และส่วนหนึ่งก็คือการตราพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งพระราชกำหนดฉบับนี้จะส่งผลให้มีแรงงานต่างด้าวที่ถูกกฎหมายจำนวนมากเข้ามาทำงานในประเทศไทย เรื่องที่ ๒ ก็คือจากสถานการณ์จริงผมเองก็ได้ทำโครงการกับบรรดาเครือข่ายกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมไทยค่อนข้างมาก โดยเฉพาะกลุ่มที่ทำงานที่จะดูแลบรรดาเด็ก ลูกหลานชาวต่างด้าว รวมทั้งพยายามจะคลี่คลายปัญหาสถานะบุคคลที่มีปัญหาผูกติดมากับบรรดาลูกหลานแรงงานต่างด้าวค่อนข้างมาก และมีลูกของแรงงานต่างด้าวติดตามมาจำนวนมากเช่นกัน เรื่องแรงงานต่างด้าวในไทย แบ่งเป็น ๒ กลุ่มด้วยกัน กลุ่มที่ ๑ กลุ่มที่เข้าเมืองถูกต้องตามกฎหมาย กลุ่มที่ ๒ กลุ่มที่เข้าเมืองผิดกฎหมาย ในสถิติเดือนมีนาคม ปี ๒๕๕๙ นี้ มีคนเข้าเมืองถูกกฎหมาย คือ ๑,๓๙๔,๔๔๖ คน สิ่งที่น่าพิจารณาในจำนวนดังกล่าว เป็นแรงงานที่มีฝีมืออยู่เพียง ๒๖,๔๓๘ คน เท่านั้น

เมื่อจำแนกแรงงานไร้ฝีมือ จำนวนประมาณ ๑,๓๗๑,๐๐๘ คนออกมาเป็น แรงงานเมียนมาหรือพม่า มีจำนวนถึง ๑,๐๔๗,๖๔๓ คน มากที่สุด รองลงมาก็เป็นกัมพูชา ๒๓๙,๖๐๒ คน และเป็นลาวเพียง ๘๓,๗๖๓ คน และจากข้อมูลสถิติปี ๒๕๕๖ พบว่าลูกแรงงานต่างด้าวที่อยู่ในประเทศไทย ขณะนี้มีอยู่ ๒๕๐,๐๐๐ คน และมีลูกที่ติดท้องมากับแรงงานผู้หญิง ๑๔๐,๐๐๐ คน อาจเกิดปัญหาเด็กพลัดหลงกับผู้ปกครอง ปัญหาเด็กเร่ร่อน ปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง หรือปัญหาเด็กไร้สถานะ ซึ่งไม่ทราบแน่ชัดว่าเป็นเด็กไทยหรือไม่ สถิติที่เพิ่มขึ้นจำนวนมากเช่นนี้จะสร้างปัญหาพอสมควรในสังคมไทย จึงขอเรียนถามว่า

- รัฐบาลมีมาตรการในการแก้ไข และป้องกันปัญหาลูกของแรงงานต่างด้าวติดตามมา จำนวนมากดังกล่าวข้างต้นหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : พลเอก ศิริชัย ดิษฐกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

คำถามดังกล่าว รัฐบาลรับทราบแล้วก็ได้คำนึงจนใจให้ความสำคัญในเรื่องนี้ ได้มีการกำหนดกลไกในการแก้ไขปัญหา มีการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ ซึ่งมีท่านรองนายกรัฐมนตรี พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณเป็นประธาน มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการแก้ไขปัญหาผู้ติดตามของแรงงานต่างด้าว และบุตรของแรงงานต่างด้าวที่เกิดขึ้นในประเทศไทย คณะอนุกรรมการนี้ก็มีเลขาธิการสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นประธานอนุกรรมการ เราถือว่าปัญหานี้เป็นปัญหาความมั่นคง ขอเรียนว่าคณะอนุกรรมการชุดดังกล่าวนี้ มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการที่จะพิจารณาทบทวนปรับปรุงและพัฒนาหลักเกณฑ์ในการบริหารจัดการ และแก้ไขปัญหาผู้ติดตาม ซึ่งเป็นบุตรของแรงงานต่างด้าวและเด็กแรกเกิดให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ เราได้มีมาตรการในการดำเนินการในเรื่องนี้ ๓ - ๔ ประการด้วยกัน

ประการแรกได้กำหนดให้บุตรของแรงงานต่างด้าวอาศัยอยู่ในประเทศไทยได้เท่ากับระยะเวลาที่บิดา มารดาได้รับอนุญาตเท่านั้น โดยเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตแล้วจะต้องเดินทางกลับประเทศไปพร้อมกัน สำหรับแรงงานและบุตรที่อยู่ในประเทศอย่างผิดกฎหมาย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

ประการที่ ๒ ในเรื่องของการเก็บข้อมูลบุตรของแรงงานที่เกิดขึ้นใหม่ในประเทศไทยกระทรวงสาธารณสุข โดยสถานพยาบาลจะมีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับชื่อ เพศ สัญชาติ สถานะของทางทะเบียนของบิดา มารดา รวมถึงเอกสารแสดงตนต่างๆ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้ก็จะถูกส่งผ่านไปยังกระทรวงมหาดไทย โดยกรมการปกครองจะได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูล กำหนดสถานะและออกสูจิบัตรให้ไว้เป็นหลักฐาน ในส่วนของกระทรวงแรงงานนั้นก็จะรับข้อมูลมาบันทึกไว้ในฐานข้อมูลของแรงงาน และส่งต่อไปให้กับสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง พร้อมทั้งประสานกับประเทศต้นทางเพื่อที่จะร่วมกันบริหารจัดการในการส่งตัวแรงงานและบุตรกลับประเทศเมื่อสิ้นสุดสัญญาจ้างต่อไปเราก็จะมีการพิจารณาทำข้อตกลงด้านประกันสังคมระหว่างประเทศ โดยให้ประเทศต้นทางนั้นเข้าร่วมรับผิดชอบดูแลหรือสงเคราะห์บุตรให้กับคนของตน

ประการที่ ๓ คือ ต่อจากนี้เป็นต้นไปจะไม่มีการเปิดจดทะเบียนให้กับแรงงานต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมืองอีกต่อไป แต่จะเป็นการนำเข้าแรงงานต่างด้าวตามกฎหมายตามบันทึกความตกลงระหว่าง ๒ ประเทศ เราก็มีการทำความตกลงกับ ๓ - ๔ ประเทศด้วยกันตอนนี้ ในห้วง ๒ ปีที่ผ่านมา เราได้มีการปรับปรุงบันทึกความเข้าใจด้วยการจ้างแรงงานที่ทำไว้กับรัฐบาลกัมพูชา ลาว แล้วก็เมียนมาให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งตามเอ็มโอยู (MOU) ก็จะกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าจะไม่อนุญาตให้แรงงานนำผู้ติดตามหรือบุตรเข้ามาในประเทศ และในโอกาสต่อไปก็อาจจะกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติม เช่น กรณีตั้งครรภ์ก่อนที่จะเดินทางเข้ามาทำงานนั้นเราจะถือว่าบุคคลผู้นั้นมีร่างกายที่ไม่พร้อมที่จะทำงาน ก็คือไม่สามารถที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทยได้

ประการที่ ๔ จะมีการใช้มาตรการเสริมอื่นๆ อย่างเช่น การจัดโซนนิ่ง (Zoning) ที่พักอาศัยให้กับแรงงานต่างด้าวเพื่อให้ง่ายต่อการดูแล ง่ายต่อการควบคุม แล้วก็จะมีการรณรงค์ให้แรงงานต่างด้าวนั้นมีการคุมกำเนิด ซึ่งนอกจากจะเป็นการควบคุมจำนวนบุตรของแรงงานต่างด้าวไม่ให้เพิ่มขึ้นแล้ว ก็ยังจะเป็นประโยชน์ในด้านการควบคุมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อีกด้วย

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

ബ്രഹ്മം

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	มาตรการในการควบคุมการผ่านแดนรถยนต์มือสองจากต่างประเทศไปยังประเทศที่สามอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒ ธันวาคม ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร เป็นผู้ตั้งถาม ถามนายกรัฐมนตร
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตร)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๖๔ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร

ในห้วงเวลาที่ผ่านมามาภาครัฐได้มีมาตรการในการขับเคลื่อนทางด้านเศรษฐกิจของประเทศทุกมิติ โดยทุกภาคส่วนได้ดำเนินการอย่างเต็มที่ภายใต้การดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลทำให้ตัวเลขการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการลดปัญหาการประพตมิชอบของทุกภาคส่วนมีแนวโน้มไปในทางที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตามมีกรณีการร้องเรียนจากผู้ประกอบการนำเข้ารถยนต์มือสองเพื่อปรับสภาพแล้วส่งออกในการประกอบกิจการในพื้นที่ปลอดอากรของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นสินค้าที่ได้รับการควบคุม โดยกระทรวงพาณิชย์อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ตามระเบียบกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการอนุญาตให้นารถยนต์ที่ใช้แล้วเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อปรับสภาพแล้วส่งออก พ.ศ. ๒๕๔๙ ออกตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการส่งออกปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งสินค้าซึ่งได้รับผลกระทบทางการค้าจากกลุ่มทุนที่นำรถยนต์มือสองผ่านแดนจากต่างประเทศไปยังประเทศที่สามโยชนส่งผ่านแดนไปยังพื้นที่ชายแดนด่านแม่สอด จังหวัดตากผ่านพิธีการศุลกากรซึ่งได้รับการยกเว้นภาษีจากข้อตกลงระหว่างประเทศ ในกรณีที่ประเทศนั้น ๆ ไม่มีทางออกทะเลหรือข้อตกลงกับบางประเทศเกี่ยวกับพิธีการศุลกากรเรื่องการผ่านแดน ซึ่งมีหลักการว่าการปฏิบัติพิธีการศุลกากรเพื่อขนส่งของผ่านราชอาณาจักรจะต้องไม่มีการใช้ประโยชน์ใด ๆ ซึ่งของนั้นในราชอาณาจักรแต่รถยนต์มือสองจากต่างประเทศดังกล่าวได้นำมาจอดในพื้นที่เขตประเทศไทยและนำข้ามเขตแดนไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งนี้ จากกรณีดังกล่าว คณะกรรมาธิการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรมและการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ดำเนินการการลงพื้นที่เพื่อติดตาม ตรวจสอบ การขนส่งรถยนต์มือสองผ่านแดนอย่างต่อเนื่องตามข้อร้องเรียน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นมา ประกอบการศึกษาของคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่อง

การพิจารณาศึกษาผลกระทบมาตรการถ่ายลำ-ผ่านแดนของประเทศต่อการจัดเก็บสินค้า เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙ พบว่ายังคงมีปัญหาเกี่ยวกับรถยนต์มือสองผ่านแดนยังตกค้างอยู่ในเขตประเทศไทยเป็นจำนวนมาก มีการนำมาจอดพักในพื้นที่ที่มีลักษณะเหมือนคลังสินค้าในหลาย ๆ คลังในพื้นที่ตามแนวชายแดน อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ทั้ง ๆ ที่จะต้องผ่านแดนไปยังประเทศเพื่อนบ้านโดยเร็ว จะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการอาจใช้การปฏิบัติการทางศุลกากรที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย คือ การนำไปสู่การค้ารถยนต์มือสองโดยหลีกเลี่ยงกฎหมาย เพื่อไม่ต้องเสียภาษีและอาจมีการทำเป็นกระบวนการค้ารถผิดกฎหมาย มีการลักลอบซื้อขาย ประมูล สวมสิทธิ หรือนำอะไหล่ออกมาขาย จากกรณีดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อการสูญเสียทางเศรษฐกิจของประเทศและผู้ประกอบการนำเข้ารถยนต์มือสองมาปรับสภาพที่ทำอย่างถูกต้องตามกฎหมาย หากผู้นำสินค้านำรถยนต์มือสองผ่านแดนดำเนินการไม่ถูกต้องและไม่สุจริต เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะกรรมาธิการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรมและการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ลงพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เป็นครั้งที่ ๒ เพื่อขอทราบผลการดำเนินการต่อรถยนต์มือสองผ่านแดนสิ้นสุดเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ อีกทั้งภาครัฐยังต้องมีมาตรการในการดำเนินการควบคุมไม่ให้เกิดการลักลอบทำผิดกฎหมาย รวมถึงการใช้ช่องว่างทางกฎหมายอย่างไม่ถูกต้องโดยควบคุมผู้นำรถยนต์มือสองผ่านแดนที่จะไม่เสียภาษีให้แก่ภาครัฐ หรือเรียกว่าการผ่านแดนเทียม

จึงขอเรียนถามว่า

๑. ภาครัฐมีนโยบายหรือมาตรการในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการแสวงหาผลประโยชน์ของกลุ่มทุนที่นำรถยนต์มือสองจากต่างประเทศผ่านแดนไปยังประเทศที่สามที่กระทำผิดกฎหมายโดยอาศัยคำว่าสินค้าผ่านแดน โดยการใช้ช่องว่างของกฎหมายเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศทำให้รัฐต้องสูญเสียรายได้เป็นจำนวนมาก จะดำเนินการอย่างไร

๒. ภาครัฐมีมาตรการเกี่ยวกับการควบคุม ตรวจสอบ ในการดำเนินการต่อรถยนต์มือสองผ่านแดนโดยเฉพาะในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ซึ่งพบว่ามีปัญหาารถตกค้างอยู่ในพื้นที่ชายแดนเป็นจำนวนมากโดยการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเพื่อนบ้านในส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างไร

๓. การดำเนินการนำเข้ารถยนต์มือสองผ่านแดน ข้อมูลภายในของกรมศุลกากรด้วยตนเอง ซึ่งไม่ตรงกัน อีกทั้งข้อมูลเปรียบเทียบกับข้อมูลรถยนต์มือสองผ่านแดนของรัฐบาลเพื่อนบ้านไม่ตรงกับศุลกากร จะดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างไร และมีจุดบกพร่องอยู่ที่ใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

คำถามที่ ๑) มาตรการทางด้านกฎหมาย ระเบียบ ที่ทางกรมศุลกากรดำเนินการอยู่ในขณะนี้ เป็นไปตามประกาศกรมศุลกากร ที่ ๒๑๐/๒๕๕๘ คือมีการกำหนดให้ของผ่านแดนต้องส่งออกไปนอกราชอาณาจักรภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่นำเข้าไว้ในราชอาณาจักร ถ้าไม่เอาของออกไปให้เสร็จสมบูรณ์ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ ก็ให้ถือว่าของนั้นไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด และจะดำเนินการกับของผ่านแดนดังกล่าวโดยปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยของตกค้าง สำหรับมาตรการที่จะดำเนินการ

ต่อไปในเรื่องของกฎระเบียบ เนื่องจากว่าเราทำตามกฎกติกาที่ทางอนุสัญญาบาร์เซโลนาให้ไว้เต็มที่ถึง ๙๐ วัน จุดนี้อาจจะเป็นจุดต่อแหลม หรือจุดเปราะบางอีกอย่างหนึ่งว่าทั้งสินค้าไว้ในแผ่นดินเราเป็นระยะเวลาอันยาวนาน เพราะฉะนั้นได้หารือกับทางกรมศุลกากรแล้วที่จะทำให้สั้นลง เช่น อาจจะมีเหลือสัก ๓๐ วัน แล้วก็หลังจากนั้นถ้าไม่เอาของออกไปต้องถือว่าก็จะทำตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้ ของผ่านแดนนั้นมีทั้งของที่ไม่ต้องอนุญาตและของที่ต้องอนุญาต ถ้าพ้นระยะเวลาแล้วไม่เอาออกไป ของไหนเสียภาษีได้ถ้าเขาไปเสียภาษีก็เสียไป ถ้าไม่เสียก็เอาออกมาขายทอดตลาด แต่ของที่ต้องขออนุญาต เช่น รถยนต์มือสองก็เป็นเรื่องที่ไม่ได้มีเจตนาที่มาปรับสภาพ แต่เจตนาที่จะผ่านแดน เพราะฉะนั้นจะต้องได้รับอนุญาต ถ้าจะเป็นการนำเข้าต้องได้รับอนุญาตก่อนนำเข้าถึงท่าหรือถึงด่าน เมื่อไม่ได้มีการอนุญาตมาก่อน ของพวกนี้จะเป็นของที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ก็สามารถที่จะเอามาปฏิบัติตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องได้ ท้ายสุดก็คือนำออกมาขายทอดตลาดได้

ส่วนด้านการควบคุมโดยหลัก ๆ นอกจากจะทำให้สินค้าอยู่ในแผ่นดินเราสั้นลงแล้ว ในระยะยาวก็คือ เวลานี้อยู่ในระหว่างการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติศุลกากร ซึ่งนโยบายที่สำคัญประการหนึ่งของรัฐบาลก็คือการที่เราต้องการจะเป็นโลจิสติกส์ ฮับ (Logistics hub) ก็คือเป็นที่พักกระจาย บรรจุ ผสม ประกอบ แล้วก็สามารถที่จะส่งออกไปข้างนอก ตรงนี้เป็นการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและจะเป็นการลดช่องทางที่จะนำสินค้าผ่านแดนลงด้วย เพราะว่าเมื่อมาถึงท่าไม่ว่าจะเป็นสุวรรณภูมิ ดอนเมือง อุตะปะกา หรือแหลมฉบัง ซึ่งเราอาจจะกำหนดเป็นเขตพื้นที่พิเศษพื้นที่เฉพาะ เมื่อเป็นการขนถ่ายตรงนี้ออกไปยังประเทศเพื่อนบ้านหรือประเทศอื่น ๆ แล้ว ความจำเป็นที่จะมีการนำสินค้าผ่านแดนก็จะลดน้อยลง

คำถามที่ ๒) มาตรการทางด้านการควบคุม กรมศุลกากรได้ประสานงานกับนายด่านที่อยู่แม่สอด ได้รับรายงานว่ารถยนต์ที่ผ่านแดนทางด่านศุลกากรแม่สอดนั้น ในขณะที่ข้ามแดนก็จะมีการบันทึกภาพยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสินค้า โดยเฉพาะให้มีการถ่ายภาพและชุดหมายเลขตัวถังรถยนต์เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานสำหรับการยืนยันและตรวจสอบ สำหรับการควบคุมสินค้าที่อยู่ในคลังของด่านศุลกากรแม่สอดนั้น ทางด่านก็จะให้ทางเจ้าของคลังสินค้านั้นทำรายงานการเข้า - ออก ของสินค้าเป็นรายวันเพื่อให้เจ้าหน้าที่นั้นสามารถที่จะตรวจสอบความถูกต้องได้ นอกจากนั้นทางด้านศุลกากรแม่สอดก็ได้จัดชุดปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามเพื่อทำการสอดส่องดูแล ป้องกันไม่ให้มีการลักลอบนำรถยนต์ออกจากคลังสินค้า มีจุดสกัดบริเวณบ้านห้วยหินฝนที่ปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานด้านความมั่นคงอื่น ๆ เพื่อป้องกันไม่ให้มีสินค้าลักลอบออกไปนอกพื้นที่ได้

อีกเรื่องหนึ่งคือ เรื่องของเส้นทางอนุมติ ซึ่งกำหนดให้เส้นทางอนุมติคือการใช้เส้นทางออกไปบนสะพาน เพราะฉะนั้นการเอาของออกจะไปได้ ๒ ทาง ก็คือไปตามเส้นทางบนสะพาน ซึ่งรัฐบาลพม่ากับเรากำหนดร่วมกัน แต่อีกเส้นทางหนึ่งก็เป็นเส้นทางอนุมติเฉพาะคราวก็ไปอีกทางหนึ่ง เพราะฉะนั้นไปบนสะพานก็เสียภาษีแบบหนึ่ง ไปทางอนุมติชั่วคราวก็อาจจะเสียภาษีอีกแบบหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าทางฝั่งพม่าเลือกได้เขาก็เลือกที่จะไปทางที่อนุมติเฉพาะคราว และยังเป็นเรื่องของการเมืองของประเทศเพื่อนบ้านที่มีชนกลุ่มน้อยที่ดูแลรักษาพื้นที่ในส่วนนั้นอยู่

สำหรับคลังสินค้าก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทางด่านศุลกากรแม่สอดได้อนุญาต จริง ๆ แล้วมีอยู่ประมาณ ๒๐ กว่าคลังแต่อยู่ที่แอคทีฟ (Active) จริง ๆ มีไม่ถึง ๑๐ คลัง เพราะฉะนั้นจากนี้ไปเราก็จะมีมาตรการก็คือ ๑. จะไม่อนุญาตให้ตั้งเพิ่ม ๒. ที่มีอยู่แล้วถ้าไม่ประพฤติปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนดไว้ก็จะถอนใบอนุญาตยกเลิกไป เพราะฉะนั้นจำนวนคลังจะไม่เพิ่มขึ้น

โดยสรุปแล้วมาตรการทางด้านการควบคุมคือ ระยะเวลาพักสินค้าทำให้สั้นลง เส้นทางที่จะออกสู่ประเทศเพื่อนบ้านที่มีอยู่ ๒ เส้นทางนั้นก็ทำให้ไปอยู่บนเส้นทางที่เป็นทางการนั้นให้มากที่สุดที่เป็นไปได้แต่ตรงนี้ก็จะต้องดูตามสถานการณ์ด้วยเพราะจะมีเหตุปะทะกันอยู่ตามบริเวณชายแดนนั้น อีกส่วนหนึ่งคือคลังสินค้า ซึ่งเป็นที่พักสินค้านั้นจะอนุญาตเท่าที่จำเป็นแล้วก็อันไหนที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบก็จะถอนใบอนุญาต เพราะฉะนั้นในระยะต่อไปก็จะดำเนินการตามนี้

คำถามที่ ๓) เส้นทางที่จะออกไปอยู่ประเทศเพื่อนบ้านได้นั้นมี ๒ เส้นทาง คือเส้นทางตามมาตรา ๕ คือเส้นทางอนุมติ และอีกทางหนึ่งก็คือตามมาตรา ๕ ทวิ อันเป็นเส้นทางเฉพาะคราวซึ่งต้องอนุมติเป็นคราว ๆ เป็นที่ทราบกันดีอยู่ว่าประเทศพม่ามีทั้งชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ เพราะฉะนั้น เส้นทางอนุมติชั่วคราวนี้ก็จะเส้นทางที่อยู่ในพื้นที่ของชนกลุ่มน้อย เพราะฉะนั้นต้นทุนในการนำเข้านี้จะไม่ค่อยเท่ากัน เพราะฉะนั้นเท่าที่สอบถามในเบื้องต้น ๙๐ เปอร์เซนต์เศษนี้ก็จะไปในเส้นทางอนุมติชั่วคราว ส่วนทางอนุมติที่เป็นทางที่อยู่บนสะพานนั้นก็จะเป็นตัวเลขที่ท่านอาจจะได้จากรัฐบาลของประเทศเพื่อนบ้าน เพราะฉะนั้นตัวเลขพวกนี้อาจจะมีความคลาดเคลื่อนกันอยู่ เพราะว่าตัวเลขที่ไม่เป็นทางการตรงเส้นทางอนุมติชั่วคราวนั้นในฝั่งรัฐบาลพม่าคงไม่ได้เอามากำกับหรือตรวจสอบ แต่ในฝั่งไทยเราเมื่อมีการทำบัญชีรายวันแล้ว สต็อกของที่อยู่ในคลัง ของที่ออกเส้นทางปกติ ของที่ออกเส้นทางอนุมติชั่วคราวนี้ ตรวจสอบกระทบยอดแล้วต้องตรงกัน เพราะฉะนั้นถ้าตรวจฝั่งไทยจะได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงกันมากกว่าที่จะไปตรวจฝั่งพม่าแล้วเอามากระทบยอดฝั่งไทย เพราะว่าฝั่งโน้นจะมีทั้งที่เป็นตัวเลขที่เป็นทางการและตัวเลขของที่ไปช่องทางอนุมติชั่วคราวซึ่งเป็นตัวเลขที่ไม่เป็นทางการ

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทบ

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	นโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของไทยตามตัวชี้วัดขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD)
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายรัฐมนตรี
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ได้รับมอบหมายจากนายรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายรัฐมนตรี)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๓๖ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ

ตามที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมกับองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development หรือ OECD) ในการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนอายุ ๑๕ ปี ที่จบการศึกษาขั้นพื้นฐานภาคบังคับ มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นปีแรกของโครงการนี้โดย OECD ซึ่งได้ตกลงให้มีการสุ่มตัวอย่างนักเรียนจากสถานศึกษาในทุกสังกัดของประเทศ คือ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) โรงเรียนในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (กศท.) โรงเรียนและวิทยาลัยอาชีวศึกษาทั้งของรัฐและของเอกชน (อศ.) และโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (กทม.) นั้น ปรากฏผลการประเมินคุณภาพร่วมกับนานาชาตินี้ นักเรียนไทยอยู่ในอันดับที่ต่ำมาก ซึ่งได้ทำให้คนไทยเสียขวัญ และได้สร้างภาพลักษณ์ที่เป็นลบให้กับคุณภาพการศึกษาของไทยในระดับนานาชาติ ที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงตลอดมา และต่อมาในปี ๒๕๕๕ ประเทศเพื่อนบ้านประเทศหนึ่งได้เข้าร่วมการประเมินคุณภาพการศึกษากับ OECD ด้วย โดยได้ตกลงให้สุ่มตัวอย่างนักเรียนอายุ ๑๕ ปี จากสถานศึกษาเพียงบางสังกัดประเทศของเขา ทำให้ผลประเมินของประเทศนั้น ทั้งเมื่อ ๔ ปีก่อนในปี ๒๕๕๕ และปีที่แล้วในปี ๒๕๕๘ อยู่ในอันดับที่ดีกว่าของประเทศไทยมาก

จึงขอเรียนถามว่า

๑. ในการเข้าร่วมการประเมินคุณภาพการศึกษากับ OECD ในครั้งต่อ ๆ ไป ประเทศไทยสามารถเปลี่ยนแปลงการสุ่มตัวอย่างของนักเรียนไทยให้ใกล้เคียงกับการสุ่มตัวอย่างของประเทศเพื่อนบ้านเพื่อให้อันดับความสามารถของนักเรียนไทยใกล้เคียงกับความเป็นจริง ในอันที่จะสร้างขวัญ

และกำลังใจให้กับคนไทยว่า คุณภาพการศึกษาภาคบังคับของไทยไม่ด้อยกว่าประเทศเพื่อนบ้านหรือไม่ ประการใด

๒. หากในการประเมินครั้งต่อไป ในปี ๒๕๖๑ ประเทศไทยไม่สามารถเปลี่ยนแปลงการสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในทุกสังกัด มาเป็นเพียงนักเรียนในบางสังกัด เพราะได้ตกลงกับ OECD ตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ แล้ว ประเทศไทยได้มีการเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินผลการศึกษาของ OECD ในครั้งต่อไป ในปี ๒๕๖๑ ให้แตกต่างจากที่ผ่านมา เช่น การจัดตั้งคณะกรรมการสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีดำเนินการเตรียมความพร้อมของนักเรียนในสถานศึกษาในทุกสังกัดหรือไม่ ประการใด

๓. ด้วยประเทศไทยอยู่ในสังคมนานาชาติ ประเทศไทยมีนโยบายที่จะใช้ตัวชี้วัดผลการประเมินนักเรียนร่วมกับนานาชาติ มาเป็นตัวชี้วัดหลักของคุณภาพการศึกษาภาคบังคับ และใช้เปรียบเทียบคุณภาพการศึกษาระหว่างจังหวัดของประเทศเพื่อลดความเหลื่อมล้ำหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำถามที่ ๑ การเข้าร่วมการประเมินคุณภาพการศึกษากับ OECD ในครั้งต่อ ๆ ไป ประเทศไทยสามารถเปลี่ยนแปลงการสุ่มตัวอย่างของนักเรียนไทย โดยจะมีการเจรจากับ OECD ในสัปดาห์หน้า ซึ่งถ้ายังคงสุ่มแบบเดิมจะไม่ได้อะไรใหม่ อีกทั้งยังทำให้เสียชื่อประเทศ เช่น ครั้งที่แล้วกรณีประเทศจีนได้ส่งเสียงไฮ้เข้าประกวดปรากฏว่าได้ที่ ๑ พอครั้งนี้เอามณฑลอื่นเข้ามารวมปรากฏว่าคะแนนตกลง ซึ่งเป็นที่เห็นได้ว่าการสุ่มตัวอย่างมีผลมาก ดังนั้น จะไม่ส่งนักเรียนเข้าสอบถ้าไม่ยอมให้สุ่มใหม่

คำถามที่ ๒ และ ๓ ประเทศไทยมีสิทธิจะเปลี่ยนวิธีการสุ่มตัวอย่าง และถ้าไม่เปลี่ยนการสุ่มตัวอย่าง หรือเปลี่ยนไม่ได้ก็จะไม่ส่งนักเรียนเข้าสอบ และจะมีการดำเนินการอย่างจริงจังในรูปคณะกรรมการหรือองค์กรที่รับผิดชอบเรื่องการศึกษา และเรื่องวิธีการประเมินของประเทศไทย O-Net นั้น ต้องการวัดพื้นฐานว่านักเรียนมีความรู้เพียงใด

๔. ข้อเสนอแนะและข้อสังเกตของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	มาตรการดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมสถานบริการให้เป็นไปตามกฎหมาย
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๙/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายสุธี มากบุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้ตอบกระทู้ถามแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๕๑ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ปัญหาการเปิดสถานบริการขายสุราในพื้นที่ต้องห้ามยังคงมีอยู่ไม่ว่าจะในกรุงเทพมหานครหรือพื้นที่ต่างจังหวัด และแม้ว่าจะมีการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อควบคุมการเปิดสถานบริการหลายฉบับก็ตาม ทั้งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ประกอบกับ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขการแข่งขัณรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง และการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ และที่ ๔๖/๒๕๕๙ เรื่อง การแก้ไขคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ตลอดจนประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องกำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ และระเบียบกรมสรรพสามิตว่าด้วยการการปฏิบัติงานออกใบอนุญาตขายสุรา พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่มาตรการทางกฎหมายเหล่านี้อาจจะไม่เพียงพอหากยังมีการปล่อยปละละเลยจากเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเพราะปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเพิกเฉยของผู้บังคับใช้กฎหมาย และการตั้งใจฝ่าฝืนของผู้ขออนุญาต ดังนั้น รัฐบาลจะต้องหาแนวทางให้ผู้ขออนุญาตเปิดสถานบริการได้เข้าใจกฎหมายและดำเนินการอยู่ในกรอบที่จะไม่เกิดผลกระทบต่อสังคมโดยรวม พร้อมทั้งต้องตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ละเลยในการบังคับใช้กฎหมายให้เข้มงวดขึ้น ผลักดันให้เยาวชนและสังคมทุกภาคส่วนตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อส่วนรวม โดยการสร้างจิตสำนึกร่วมกัน เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างยั่งยืนในอนาคต

จึงขอเรียนถามว่า

๑. บทบัญญัติตามกฎหมายต่าง ๆ ที่ใช้ควบคุมการเปิดสถานบริการ เช่น พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และระเบียบกรมสรรพสามิต กฎหมายเหล่านี้เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ อย่างไร และยังมีความจำเป็นต้องมีมาตรการเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนให้การควบคุมบรรลุผลสำเร็จมากกว่าปัจจุบันหรือไม่ อย่างไร

๒. แนวทางในการแก้ปัญหาด้วยวิธีการจัดโซนนิ่ง เป็นวิธีการที่ดีวิธีการหนึ่งในการจำกัดการเข้าถึงสถานบริการ โดยกฎหมายที่เกี่ยวข้องมักจะบัญญัติข้อห้ามของการจัดตั้งสถานบริการไว้ว่าต้องไม่ใกล้ชิดกับวัดหรือบริเวณวัด สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา สถานศึกษา โรงพยาบาล หอพัก หรือแม้กระทั่งจะต้องไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะก่อความเดือดร้อนรำคาญได้ ดังนั้นรัฐบาลจะมีนโยบายจัดโซนนิ่งในพื้นที่กรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดให้ชัดเจนมากขึ้นกว่าเดิม โดยกำหนดให้พื้นที่ใดสามารถเปิดสถานบริการได้ และพื้นที่บริเวณใดต้องห้ามเปิดสถานบริการอย่างเด็ดขาดหรือไม่ อย่างไร

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายสุธี มากบุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำตอบที่ ๑

บทบัญญัติของกฎหมาย ในเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติในอดีตที่กระทรวงมหาดไทยเคยมีประสบการณ์การทำงานในภูมิภาค ๓๗ ปี ทั้งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นกฎหมายที่ยังมีผลบังคับเป็นอย่างดีสำหรับการปฏิบัติงาน รวมถึงประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ และประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๑๕ แม้จะเป็นกฎหมายเก่า แต่ยังทันสมัยและมีสภาพบังคับใช้ในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๘ คำสั่ง คสช. ทั้ง ๒ ฉบับ เป็นส่วนที่ทำให้การทำงานสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและแก้ไขปัญหาได้ค่อนข้างมาก รวมถึงระเบียบกรมสรรพสามิตในการดำเนินการในเรื่องนี้ จะเห็นว่ากฎหมายดังกล่าวเหล่านั้น เป็นกฎหมายที่มีความทันสมัยสามารถปฏิบัติได้อย่างสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และสามารถแก้ไขปัญหาในปัจจุบันนี้ได้ ในการทำงานนั้น ทุกหน่วยงานมีการทำงานในเชิงบูรณาการ โดยเฉพาะของกระทรวงมหาดไทยพยายามที่จะแก้ไขในเรื่องของปัญหา มีนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม

การดำเนินการ ในเรื่องของการตรวจของทุกจังหวัดและในกรุงเทพมหานคร ตรวจสถานบริการในช่วง ๑ ปี ที่ผ่านมา ๒๒,๓๔๔ ครั้ง เป็นการบูรณาการของทุกภาคส่วน ตรวจร้านจำหน่ายสุราที่มีอยู่ทั้งหมด โดยความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย ๑๐๒,๓๐๙ ครั้ง มีการดำเนินการตามคำสั่ง คสช. ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ประกอบ เราปิดสถานบริการ ๕ ปี จำนวน ๒๔๕ แห่ง เพราะฉะนั้นคงจะเห็นว่านี่

เป็นส่วนหนึ่งที่เราทำงานเชิงบูรณาการ ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ถึงแม้ว่าจะใช้มานานแล้ว วันนี้เราสามารถดำเนินการปิดสถานบริการไป ๒ แห่ง และสถานประกอบการ ๙๔ แห่ง

ในปี ๒๕๕๘ มี ๒,๙๙๑ แห่ง ทั้งในกรุงเทพมหานครและในภูมิภาค ใน กทม. มีทั้งหมด ๔๗๐ แห่ง ในภูมิภาคมี ๒,๕๒๑ แห่ง ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ หลังจากที่เราร่วมกับกฎหมายบูรณาการทำงานร่วมกัน ลดเหลือ ๒,๘๐๑ แห่ง ซึ่งจะมีทั้งการดำเนินการทางด้านข้อกฎหมายทั้ง ๖ ด้าน

คำตอบที่ ๒

การจัดโซนนิ่ง (Zoning) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ทั้ง ๗๖ จังหวัดยังไม่รวมจังหวัดบึงกาฬ มติคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้มีการทบทวนเรื่องโซนนิ่ง โดยมอบหมายให้ กระทรวงมหาดไทยดำเนินการ ณ ปัจจุบันมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่ ๒๗ แห่ง ๑๓ แห่งของภูมิภาค คือ ๑๓ จังหวัด การจัดโซนนิ่ง สถานบริการที่เรามีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ผ่านกระทรวงมหาดไทยไปแล้ว กำลังเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา อีก ๑๔ จังหวัด คณะกรรมการร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาว่าได้มีการปรับ ถ้อยคำเล็กน้อยเพื่อให้จังหวัดทบทวน เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จอีก ๑๔ แห่งก็จะเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อจะดำเนินการประกาศโซนนิ่ง ในกรุงเทพมหานครแม้ว่าจะอยู่ในความ รับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาล แต่มีประสานงานอย่างใกล้ชิด และการทำงานร่วมกันเป็น อย่างดี ปฏิบัติงานร่วมกันทั้งพลเรือน ตำรวจ ทหาร กรุงเทพมหานครในพื้นที่ ๕๐ เขต พื้นที่เดิมที่เคยมี อยู่แล้ว วันนี้ไม่มีการขอเปลี่ยนแปลงก็ยังคงใช้ตามโซนนิ่ง ที่เคยดำเนินการเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๔๕- ปี พ.ศ. ๒๕๔๗

ในพื้นที่ภูมิภาคมีการทำพับบลิค โอพินิอัน (Public opinion) ซึ่งจะมีคณะกรรมการ ออกไปสำรวจพื้นที่ ที่ควรจัดตั้งเป็นโซนนิ่งสถานบริการ โซนไหนจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง ประชาชน อาจจะรู้ในส่วนที่ได้ดำเนินการแต่อาจจะรับทราบไม่หมด

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	การจัดการที่ดินที่เหลืจากการเวนคืน
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๖ มกราคม ๒๕๖๐
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๒๓ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ด้วยตลอดระยะเวลาหลายสิบปีที่ผ่านมาการตรากฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อนำที่ดินไปใช้เพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภคหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น ซึ่งกระทบต่อประชาชนผู้ถูกพรากกรรมสิทธิ์เป็นอย่างมาก ภาครัฐจึงต้องนำที่ดินที่ได้มาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายเวนคืน อย่างไรก็ตามจากการติดตามการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่เวนคืนจากประชาชนพบว่ามีการฉ้อโกง “ไม่ใช้ประโยชน์” จากที่ดินที่เวนคืนจากประชาชนภายในกำหนดระยะเวลาตามกฎหมาย กรณีการนำที่ดินที่ได้จากการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ไปใช้ประโยชน์อื่นที่แตกต่างจากวัตถุประสงค์เดิมของการเวนคืน รวมถึงกรณีที่ที่ดินที่เหลืจากการใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของการเวนคืนถูกนำไปดำเนินการในลักษณะแสวงหาประโยชน์ในเชิงธุรกิจ ซึ่งไม่เป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือก่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ทั้งที่ชุมชนเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการเวนคืน ทั้งยังไม่เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนหรือแสดงความคิดเห็นในการเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าว ดังนั้น สมควรที่จะมีการพิจารณาทบทวนหาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการที่ดินที่เหลืจากการใช้ประโยชน์ทั้งการคืนที่ดินให้แก่เจ้าของเดิม หรือการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่เหลืเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนในพื้นที่ที่ถูกเวนคืนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและจัดทำแผนการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่เหลืเพื่อให้การใช้ประโยชน์จากที่ดินที่เวนคืนจากประชาชนเป็นไปอย่างคุ้มค่าและเป็นประโยชน์สาธารณะอย่างแท้จริง

จึงขอเรียนถามว่า

๑. การทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีพื้นที่ที่เหลืจากการก่อสร้างทางพิเศษในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวนเท่าใด และได้มีการนำพื้นที่ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์เพื่อสังคมและสาธารณะมากน้อยเพียงใด

๒. การทางพิเศษแห่งประเทศไทยนำพื้นที่ที่เหลือจากการก่อสร้างทางพิเศษไปดำเนินการให้เข้าพื้นที่จำนวนเท่าใด รายได้ที่ได้รับนำส่งคลังหรือไม่ หรือนำรายได้จากการให้เข้าพื้นที่ไปใช้เพื่อการใดบ้าง

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

๑. การทางพิเศษแห่งประเทศไทย มีพื้นที่ที่เหลือจากการก่อสร้างทางพิเศษในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล และสามารถให้ประโยชน์ได้ จำนวน ๑,๑๖๐,๓๖๙ ตารางวา คิดเป็นหรือเทียบเท่ากับ ๒,๙๐๐ ไร่ ๓ งาน ๖๙ ตารางวา

ปัจจุบันการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้นำพื้นที่ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์เพื่อสังคมและสาธารณะไปแล้วทั้งสิ้น จำนวน ๓๙๒,๑๘๙.๕๖ ตารางวา หรือคิดเป็น ๙๘๐ ไร่ ๑ งาน ๘๙.๕๖ ตารางวา คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๘ ของพื้นที่ทั้งหมด ดังนี้

๑) อนุญาตให้กรุงเทพมหานครใช้ประโยชน์จำนวนเนื้อที่ ๒๐๖,๙๑๑.๗๔ ตารางวา โดยมีวัตถุประสงค์จัดทำสวนหย่อมลานกีฬา เส้นทางลัด เส้นทางจักรยาน สร้างสะพานลอยคนเดิน ทางเดินเท้า และรางระบายน้ำ ก่อสร้างสถานีสูบน้ำ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สร้างที่พักดูแลอุปกรณ์และสถานที่

๒) อนุญาตให้หน่วยงานหรือองค์กรอื่น ๆ ใช้ประโยชน์ จำนวนเนื้อที่ ๑๐๔,๒๑๐.๑๒ ตารางวา โดยมีวัตถุประสงค์จัดทำสวนสาธารณะ สวนหย่อม ลานกีฬา เส้นทางลัด เส้นทางจักรยาน ก่อสร้างห้องสมุด ศูนย์สุขภาพชุมชน

๓) การทางพิเศษแห่งประเทศไทยดำเนินการปลูกต้นไม้จำนวนเนื้อที่ ๘๐,๐๖๗.๗๐ ตารางวา รวมพื้นที่ในเขตทางพิเศษที่ถูกใช้เพื่อสนับสนุนการแก้ไขปัญหาจราจรและสาธารณประโยชน์ ๓๙๒,๑๘๙.๕๖ ตารางวา

๒. การทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการนำพื้นที่ที่เหลือจากการก่อสร้างทางพิเศษไปให้เข้าพื้นที่แล้ว จำนวน ๑๒๖,๑๐๘.๘๓ ตารางวา หรือคิดเป็น ๓๑๕ ไร่ ๑ งาน ๘.๘๓ ตารางวา คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๘๗ ของพื้นที่ทั้งหมด การให้เข้าพื้นที่ในเขตทางพิเศษ เช่น การให้เข้าพื้นที่เพื่อจอดรถยนต์ จัดทำสวนหย่อม ทำทางเข้า – ออกเชิงพาณิชย์ และอื่น ๆ นอกจากนี้ยังมีการให้เข้าพื้นที่เพื่อติดตั้งป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์และการให้เข้าติดตั้งป้ายแนะนำสถานที่

สำหรับรายได้จากการให้เข้าจะนำเข้าไปรวมเป็นรายได้ทั้งหมดของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย และนำส่งรัฐบาล ร้อยละ ๔๐ ตามข้อบังคับของกระทรวงการคลัง ส่วนที่เหลือจะนำไปใช้ในการบริหารจัดการตามแผนงบประมาณประจำปีของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย โดยใน ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ มีรายได้จากการจัดหาผลประโยชน์ ๓๑๗.๖๙ ล้านบาท ซึ่งมาจากการให้เข้าพื้นที่ ๒๒๑.๗๒ ล้านบาท และจากการให้เข้าพื้นที่ติดตั้งป้าย ๙๕.๙๖ ล้านบาท

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

๑. การกำหนดหลักเกณฑ์ในการใช้พื้นที่ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชน ส่วนราชการ องค์กรทางศาสนาและภาคส่วนต่าง ๆ ที่อยู่บริเวณดังกล่าว

๒. แนวทางการใช้ประโยชน์จากที่ดินรกร้างว่างเปล่าของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเพื่อสร้างที่อยู่อาศัยให้กับคนยากจนในเมือง

๕. การติดตามผลกระทบ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้ดำเนินการติดตามข้อสังเกตฯ ไปยังกระทรวงคมนาคม และการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือ ที่ กทพ ๐๙/๒๗๖๗ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๐ ชี้แจงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังกล่าว ดังนี้

๑. การกำหนดหลักเกณฑ์ในการใช้พื้นที่ของการทางพิเศษฯ การทางพิเศษฯ ได้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชน ส่วนราชการ องค์กรทางศาสนา และภาคส่วนต่าง ๆ แล้ว ซึ่งที่ผ่านมาการทางพิเศษฯ ได้ให้หน่วยงานของรัฐใช้พื้นที่เพื่อประโยชน์สังคมและสาธารณะ ได้จัดทำโครงการสร้างชุมชนเครือข่ายเป็นมิตรกับทางพิเศษ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของเสริมสร้างสังคมเข้มแข็ง โดยการทางพิเศษฯ ได้อนุญาตให้ชุมชนเกาะกลางเข้าร่วมโครงการฯ ดังกล่าว โดยมีส่วนร่วมกับการทางพิเศษฯ ในการดูแล รักษา ป้องกัน ทรัพย์สิน ความปลอดภัย ในพื้นที่สวน ๘๐ พรรษามหาราชนิ ๑๐๐ ปี กระทรวงคมนาคม (ขอยสุขุมวิท ๔๘/๑) ในทางพิเศษฉลองรัช เนื้อที่ ๒,๔๐๐ ตารางวา

๒. พระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๘ บัญญัติให้ กทพ. เป็นนิติบุคคลมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ สร้างหรือจัดให้มีทางพิเศษด้วยวิธีใด ๆ ตลอดจนบำรุงรักษาทางพิเศษดำเนินงานหรือธุรกิจเกี่ยวกับทางพิเศษ และธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับทางพิเศษหรือที่เป็นประโยชน์แก่ กทพ. และมาตรา ๑๐ บัญญัติให้ กทพ. มีอำนาจหน้าที่กระทำการภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ และอำนาจเช่นนี้ให้รวมถึง ให้การทางพิเศษฯ กระทำการต่าง ๆ ได้อีกจำนวน ๑๔ ประการ ซึ่งการทางพิเศษฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การใช้ประโยชน์จากที่ดินว่างเปล่าของการทางพิเศษฯ เพื่อสร้างที่อยู่อาศัยให้กับคนยากจนในเมือง มิได้อยู่ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของการทางพิเศษฯ ตามพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังกล่าว การทางพิเศษฯ จึงไม่สามารถนำที่ดินว่างเปล่าของการทางพิเศษฯ ไปใช้ประโยชน์เพื่อสร้างที่อยู่อาศัยให้กับคนยากจนในเมืองได้

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	มาตรการส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจรายย่อย
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐
วันที่บรรจุระเบียบวาระ	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๙/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๙/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	พันตำรวจโท พงษ์ชัย วราชิต เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรื
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายอุตตม สาวนายน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรืให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรื)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๙๖ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : พันตำรวจโท พงษ์ชัย วราชิต

ด้วยรากฐานทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศที่จะก่อให้เกิดความแข็งแกร่ง มั่นคง ยั่งยืน ส่งผลต่อการกินดีอยู่ดีของประชาชน ลดความเหลื่อมล้ำ รวมถึงการนำไปสู่ไทยแลนด์ ๔.๐ สิ่งสำคัญประการหนึ่ง คือ การสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินการเศรษฐกิจฐานราก โดยเฉพาะวิสาหกิจรายย่อย และรายย่อย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนและมีบทบาทสำคัญในการสร้างเสริมความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจ สร้างผู้ประกอบการรายใหม่ รวมทั้งสร้างรายได้ให้แก่ประเทศในภาพรวมให้กับผู้ประกอบการทั้งต่อยอดรายเก่าและรายใหม่ โดยเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขันทางการตลาด และการเข้าสู่สากล ทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศอาเซียนที่มีมูลค่าตลาดค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาภาครัฐมีมาตรการในการสนับสนุน ส่งเสริมในหลายส่วน ทั้งภาคการตลาด ภาคสินเชื่อ ซึ่งมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาและส่งเสริมธุรกิจฐานราก ทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณอย่างแท้จริง โดยกระทรวงต่าง ๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการวางยุทธศาสตร์กำหนดมาตรการส่งเสริม สนับสนุนอย่างชัดเจน เช่น กระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย รวมถึง สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นต้น ฉะนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และลดปัญหาอุปสรรคที่จะทำให้การขับเคลื่อนไม่เต็มศักยภาพ รวมถึงการให้ความช่วยเหลือของภาครัฐถึงมือผู้ประกอบการอย่างแท้จริง หน่วยงานทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องตระหนักและให้ความสำคัญกับผู้ประกอบการรายย่อยและรายย่อย ทั้งรายเก่าและรายใหม่ ทั้งในส่วนภาคการผลิต ภาคการค้าและซ่อมบำรุง ภาคบริการ รวมทั้งต้องดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนอย่างเป็นรูปธรรม

จึงขอเรียนถามว่า

๑. ภาครัฐมีนโยบายหรือมาตรการในการส่งเสริม สนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายย่อย เพื่อให้การช่วยเหลือดังกล่าวทั่วถึงและเพียงพอแก่ผู้ประกอบการอย่างแท้จริง และทำให้เกิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ประการใด

๒. ในส่วนงบประมาณที่ภาครัฐจัดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินการวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมและรายย่อย อาทิ กระทรวงอุตสาหกรรมได้รับเงินอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีอีกกว่า ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท จะมีแผนการบริหารจัดการเงินจำนวนดังกล่าวอย่างไร และจะนำไปสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายย่อยหรือไม่ ประการใด

๓. ภาครัฐมีนโยบายเกี่ยวกับการรวมหน่วยงานของกระทรวงต่าง ๆ ที่รับงบประมาณ ดำเนินการสำหรับวิสาหกิจรายย่อยและรายย่อย หรือบูรณาการเป็นหน่วยงาน เป็นองค์กรเดียวกัน โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานหรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายอุตตม สาวนายน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

อยู่ระหว่างการตรวจสอบประเด็นเนื่องจากรายงานการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๙/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ยังไม่ได้มีการรับรอง

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสมานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	การดำเนินการนำสายไฟฟ้าและสายสาธารณูปโภคต่างๆ ลงดิน
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๑/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี เป็นผู้ตั้งถาม ถามนายกรัฐมนตรี
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายสุธี มากบุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรียให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรี)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๔๔ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี

ด้วยช่วงที่ผ่านมาเกิดอุบัติเหตุต้นไม้ล้มทับเสาไฟฟ้าในเขตกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัดหลายจุด ส่งผลให้แต่ละเหตุการณ์มีทั้งผู้บาดเจ็บ ผู้เสียชีวิต ทรัพย์สินเสียหาย และคงปฏิเสธได้ยากว่าส่วนหนึ่งของการเกิดอุบัติเหตุเหล่านั้น สาเหตุหนึ่งเกิดจากการที่มีสายไฟและสายสาธารณูปโภคต่างๆ แขนงอยู่บนเสาไฟฟ้าและพาดอยู่บนกิ่งไม้ในสภาพระเกะระกะ หรือบางครั้งหล่นลงมาบนฟุตบาทตามริมถนน ซึ่งนอกจากจะทำให้ทัศนียภาพของกรุงเทพมหานครและเมืองต่าง ๆ ของประเทศ ลดความงดงามลงไปแล้วยังเป็นการเสี่ยงอันตรายต่อชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนอย่างมาก ซึ่งนับเป็นปัญหาที่ต่อเนื่องมาช้านาน คณะรัฐมนตรีปัจจุบันรับทราบปัญหานี้เป็นอย่างดี และได้มีมติเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๘ ให้การไฟฟ้านครหลวงดำเนินการตามแผนงานเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าใต้ดินเพื่อรองรับการเป็นมหานครแห่งอาเซียนในพื้นที่ที่มีความเหมาะสม ซึ่งแนวทางและนโยบายดังกล่าวเป็นเรื่องที่ดีมาก แต่การให้การไฟฟ้านครหลวงและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาครับผิดชอบในการจัดระเบียบระบบสายไฟอย่างเดียวยังจะทำให้นโยบายไม่สมบูรณ์ เนื่องจากสายที่แขวนอยู่บนเสาไฟฟ้ามีได้มีแต่เสาไฟที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานที่กล่าวมาแล้วเท่านั้น แต่ยังมีสายสาธารณูปโภคอื่นๆ ทั้งสายโทรศัพท์ สายอินเทอร์เน็ต ซึ่งสายสาธารณูปโภคอื่นๆ เหล่านี้ จะต้องให้หน่วยงานหรือบริษัทเอกชนที่เกี่ยวข้องช่วยแก้ไขปัญหา โดยนำสายต่างๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนลงดินร่วมกับสายไฟฟ้าของการไฟฟ้าด้วย ดังนั้น การที่รัฐบาลให้ความสำคัญในเรื่องนี้ ไม่เพียงแต่เป็นการแก้ไขปัญหาด้านทัศนียภาพให้แก่ประเทศเท่านั้น ยังเป็นการเพิ่มความสะดวกและความปลอดภัยให้แก่ประชาชนชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมากยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นการรองรับนโยบายที่อยากให้ประเทศไทยกลายเป็นมหานครแห่งอาเซียนได้อย่างแท้จริงอีกด้วย

จึงขอเรียนถามว่า

๑. ปัจจุบันการดำเนินการนำสายไฟฟ้าและสายสาธารณูปโภคต่างๆ ลงดิน ได้ดำเนินการไปแล้วมากน้อยเพียงใด และจะมีการดำเนินการเฉพาะกรุงเทพมหานคร และจังหวัดที่เป็นเมืองท่องเที่ยวสำคัญเท่านั้นหรือไม่ อย่างไร รวมถึงมีแผนการบูรณาการในการดำเนินงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

๒. ขณะนี้มีการก่อสร้างรถไฟฟ้าบนถนนหลายสาย และต้องมีการขุดเจาะถนนด้วยหากมีการวางท่อสำหรับสายสาธารณูปโภคต่างๆ ไปด้วยเลย ก็จะเป็นการประหยัดงบประมาณและเวลาในการวางสายสาธารณูปโภคเหล่านั้น อยากทราบว่าได้มีการดำเนินการในเรื่องนี้หรือไม่อย่างไร

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายสุธี มากบุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

อยู่ระหว่างการตรวจสอบประเด็นเนื่องจากรายงานการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๑/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ยังไม่ได้รับการรับรอง

๔. ข้อเสนอแนะและข้อสังเกตของสมาชิกสมานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ความล่าช้าในการปรับปรุงและประกาศใช้ร่างกฎกระทรวง ที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๑/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายมนเฑียร บุญตัน เป็นผู้ตั้งถาม ถาปนายนกรัฐมนตรี
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายสุธี มากบุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรียให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรีย)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๔๐ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายมนเฑียร บุญตัน

สืบเนื่องจากหลายปีที่ผ่านมาประเทศไทยมีการขยายตัวของเมืองในด้านการก่อสร้างอาคาร
เพิ่มมากขึ้น ภาครัฐจึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่น
ที่เกี่ยวข้องให้มีความเหมาะสม เป็นไปตามมาตรฐานสากล และสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันรวมถึง
มีการประกาศใช้กฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ
และคนชรา พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ เพื่อให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา
มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสังคมได้ อย่างไรก็ตาม กฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว
และไม่ครอบคลุมถึงบุคคลทุกคน จึงสมควรที่จะปรับปรุงให้ทันสมัยสอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable
Development Goals (SDGs) ที่ให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันและไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง
โดยกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมของอาคารเพื่อให้คนทุกเพศ ทุกวัย และทุกสภาพ
ความพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ ทั้งนี้ มีข้อสังเกตว่ากรมโยธาธิการและผังเมืองได้ยกร่าง
กฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมของอาคารที่คนพิการ ผู้สูงอายุ
และทุกคนสามารถเข้าถึงได้ พ.ศ. มาหลายปีแล้ว แต่ยังมีได้มีการประกาศใช้ ซึ่งความล่าช้าในการ
ปรับปรุงและประกาศใช้ อาจกระทบต่อการจัดสภาพแวดล้อมสาธารณะที่ทุกคนสามารถเข้าถึง
และใช้ประโยชน์ได้ และความพยายามในการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศในทุกมิติซึ่งเป็นนโยบายหลัก
ของรัฐบาลจึงขอเรียนถามว่า

จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีนโยบายในการดำเนินการร่างกฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมของอาคารที่คนพิการ ผู้สูงอายุ และทุกคนสามารถเข้าถึงได้ พ.ศ. หรือไม่ว่าไรหากมีจะใช้ระยะเวลาในการดำเนินการมากน้อยเพียงใด

๒. รัฐบาลมีแนวทางสนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อมสาธารณะที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ในทุกมิติ (อาคารสถานที่ ขนส่งสาธารณะ ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร เทคโนโลยี บริการ และความช่วยเหลืออื่นใด) หรือไม่ อย่างไร

๓. รัฐบาลมีมาตรการในการผนวกรวมนโยบายการจัดสภาพแวดล้อมสาธารณะที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ร่วมกัน เข้ากับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ หรือไม่อย่างไร

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายสุธี มากบุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

อยู่ระหว่างการตรวจสอบประเด็นเนื่องจากรายงานการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๑/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ยังไม่ได้มีการรับรอง

๔. ข้อเสนอแนะของสมาชิกสมานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๑. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	ปัญหาการให้บริการรถยนต์ป้ายดำผ่านแอปพลิเคชัน (Uber)
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๙/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานฤกษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายพิชัย อัคราทิตย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นผู้ตอบกระทู้ถามแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๓๐ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานฤกษ์

ตามที่มีสื่อมวลชนได้เสนอข่าวเกี่ยวกับปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้ขับรถรับจ้างสาธารณะหรือผู้ขับรถแท็กซี่ กับผู้ขับรถป้ายดำผ่านแอปพลิเคชัน (Uber) หรือผู้ขับรถตู้โดยสารโดยมีกลุ่มผู้ขับรถแท็กซี่ได้ปิดล้อมรถตู้โดยสารกลางเมืองโดยมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติโดยสารมาด้วย ซึ่งเกิดขึ้นในเมืองท่องเที่ยว เช่น พัทยา เชียงใหม่ เป็นต้น เหตุการณ์ดังกล่าวสร้างความหวาดกลัวให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทย สาเหตุของปัญหาดังกล่าวส่วนหนึ่งเกิดจากการให้บริการของผู้ขับรถแท็กซี่ ซึ่งมีผู้ร้องเรียนจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นการปฏิเสธไม่รับผู้โดยสาร ผู้ขับแท็กซี่มักอ้างว่าต้องไปส่งรถ แก๊สหมด หรืออยู่นอกเส้นทาง รวมถึงการขับรถไม่ถูกกฎจราจร ขับรถประมาท การพูดหรือพฤติกรรมที่ไม่สุภาพกับผู้โดยสาร และความปลอดภัยของผู้โดยสาร ประชาชนจึงมองหาทางเลือกที่ดีกว่าโดยเฉพาะรถตู้โดยสาร (Uber) ซึ่งมีความสะดวกสบายรวดเร็วสามารถเรียกรถผ่านบริการแอปพลิเคชันมีการกำหนดเส้นทาง และค่าบริการให้ทราบล่วงหน้าและเป็นที่พอใจของผู้ใช้บริการ ดังนั้น การที่กระทรวงคมนาคมไม่สามารถควบคุมการบริการรถแท็กซี่ให้มีคุณภาพที่ดีตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ แต่กลับห้ามรถตู้โดยสารให้บริการโดยอ้างว่าผิดกฎหมายกรณีที่ผู้ขับรถตู้โดยสารไม่มีใบอนุญาตขับรถสาธารณะและรถยนต์ไม่ได้จดทะเบียนเป็นรถรับจ้างส่งผลให้ไม่มีการแข่งขันของผู้ประกอบการในด้านค่าบริการและคุณภาพการบริการ ประชาชนขาดทางเลือกในการใช้บริการสาธารณะ

จึงขอเรียนถามว่า

๑. กระทรวงคมนาคมมีนโยบายในการให้บริการรถยนต์ป้ายดำผ่านแอปพลิเคชัน (Uber) ให้ถูกกฎหมายเพื่อเป็นทางเลือกให้กับผู้ให้บริการรถยนต์สาธารณะหรือไม่ ประการใด

๒. กระทรวงคมนาคมมีมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดการกระทบกระทั่งกัน หรือความขัดแย้งที่อาจรุนแรงและบานปลายยิ่งขึ้นระหว่างผู้ขับรถยนต์รับจ้างสาธารณะหรือผู้ขับแท็กซี่กับผู้ขับรถยนต์ป้ายดำผ่านแอปพลิเคชัน (Uber) หรือผู้ขับรถอูเบอร์หรือไม่ ประการใด

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายพิชัย อัคราทิตย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

อยู่ระหว่างการตรวจสอบประเด็นเนื่องจากรายงานการการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๙/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ยังไม่ได้มีการรับรอง

๔. ข้อเสนอแนะและข้อสังเกตของสมาชิกสมานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๖. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	การอนุรักษ์โบราณสถานและสถาปัตยกรรมเก่าแก่
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๕๖/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	นายวัลลภ ตังคณานุก์ เป็นผู้ตั้งถาม ตามนายกรัฐมนตรีย
ผู้ตอบกระทู้ถาม	นายวีระ โรจน์พจนรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรียให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตรีย)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๖๔ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : นายวัลลภ ตังคณานุก์

ด้วยโบราณสถานเป็นแหล่งค้นคว้าข้อมูลทางวิชาการในเชิงประวัติศาสตร์และเชิงโบราณคดี และมีความงดงามทางศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม โบราณสถานในประเทศไทยจึงเป็นสิ่งที่มีความค่าทางจิตใจ เป็นความภาคภูมิใจของคนไทย การอนุรักษ์โบราณสถานและสิ่งแวดลอมโดยรอบให้อยู่ในสภาพมั่นคงแข็งแรง สวยงามอยู่เสมอ จึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่าโบราณสถานบ้านเรือนอาคารเก่าแก่หลายแห่งที่มีนัยสำคัญทางประวัติศาสตร์และผูกพันอยู่ในความทรงจำทางวัฒนธรรมของคนในชุมชน ซึ่งควรได้รับการอนุรักษ์หรือนำเสนอในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของมรดกวัฒนธรรมที่แสดงอัตลักษณ์ของท้องถิ่น พบว่ายังไม่ได้รับการดูแลจากภาครัฐหรือเจ้าของทำให้บ้านเรือนและอาคารหลายแห่งอยู่ในสภาพทรุดโทรมผุพัง ถูกทำลาย เสี่ยงต่อการสูญหายไปจากพื้นที่ทางวัฒนธรรมโดยปราศจากความพยายามในการอนุรักษ์เพื่อให้เยาวชนและคนรุ่นต่อไปได้ศึกษาเรียนรู้และภาคภูมิใจ เช่น บ้านพะโป้ หรือบ้านห้างรัชการที่ ๕ ตั้งอยู่ที่จังหวัดกำแพงเพชร เป็นอาคารไม้สองชั้นสร้างด้วยไม้สักทั้งหลัง รูปแบบไทยผสมตะวันตก ประดับด้วยไม้ฉลุลายอย่างประณีต และวังพระยาระแงะ ตั้งอยู่ที่จังหวัดนราธิวาส เป็นอาคารเรือนไม้อายุกว่าร้อยปี มีลักษณะสองชั้นยกใต้ถุนสูง หลังคาจั่วมนิลหรือบลานอ มีความงดงามตามแบบสถาปัตยกรรมมลายู โดยสมัยเป็นมณฑลปัตตานีถูกใช้เป็นที่ว่าราชการของเจ้าเมือง เป็นต้น ซึ่งปัจจุบันบ้านทั้งสองแห่งมีสภาพทรุดโทรมผุพังเนื่องจากการขาดการดูแล นอกจากนี้ยังมีประเด็นปัญหาการรื้อถอนโบราณสถานที่ตั้งอยู่ตามวัดต่าง ๆ เพื่อสร้างศาสนสถาน สิ่งปลูกสร้างสมัยใหม่ หรือนำพื้นที่ไปใช้ประโยชน์ในการอื่น รวมถึงการสร้างอาคารบดบังทัศนียภาพของโบราณสถานตลอดจนขาดความรู้ความเข้าใจในการบูรณะโบราณสถานของผู้เป็นเจ้าของ ทำให้มีการซ่อมแซมและปรับปรุงโบราณสถานโดยผิดวิธี ใช้วัสดุที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้รูปปลักษณ์และสัดส่วนอาคารมีความผิดเพี้ยนซึ่งเป็นการลดทอนคุณค่า ความสำคัญของโบราณสถาน ดังนั้น ภาครัฐจึงควรดำเนินการ

สำรวจโบราณสถานและสถาปัตยกรรมเก่าแก่ที่มีคุณค่าทางด้านประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรมทั่วประเทศว่ามีจำนวนมากน้อยเพียงใด และมีสภาพอย่างไร เพื่อหาแนวทางในการอนุรักษ์ต่อไป

จึงขอเรียนถามว่า

๑. หน่วยงานของรัฐได้มีการสำรวจและจัดทำข้อมูลโบราณสถานทั่วประเทศหรือไม่ อย่างไร
๒. มีแนวทางอนุรักษ์โบราณสถานและสถาปัตยกรรมเก่าแก่ที่มีคุณค่าหรือไม่ อย่างไร

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : นายวีระ โรจน์พจนรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

อยู่ระหว่างการตรวจสอบประเด็นเนื่องจากรายงานการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๖/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐ ยังไม่ได้มีการรับรอง

๔. ข้อเสนอแนะและข้อสังเกตของสมาชิกสมานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

๗. สารบับกระทู้ถาม

กระทู้ถามเรื่อง	มาตรการส่งเสริมและสนับสนุนเพิ่มศักยภาพเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐
วันที่บรรจุระเบียบวาระ	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๑/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๑/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	พันตำรวจโท พงษ์ชัย วราชิต เป็นผู้ตั้งถาม ถาปนายนกรัฐมนตรี
ผู้ตอบกระทู้ถาม	พล.ต.อ.อดุลย์ แสงสิงแก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรให้เป็นผู้ตอบกระทู้ แทนนายกรัฐมนตร)

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถาม ถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๓๐ วัน)

๒. ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : พันตำรวจโท พงษ์ชัย วราชิต

ด้วยประเทศได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ และคาดว่าในปี ๒๕๖๔ จะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ โดยมีประชากรผู้สูงอายุมากถึงประมาณ ๑๓ ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๐ ของประชากรทั้งหมด อีกทั้งในปี ๒๕๘๓ องค์การสหประชาชาติ ประเมินว่าประเทศไทยจะมีประชากรผู้สูงอายุ สูงที่สุดในอาเซียนถึงร้อยละ ๓๓ ทั้งนี้ จากข้อมูลได้มีการแบ่งกลุ่มผู้สูงอายุออกเป็นกลุ่มติดสังคม ติดบ้าน และติดเตียง หรือแบ่งตามประเภททางเศรษฐกิจ คือ ฐานะดี ฐานะปานกลาง และฐานะรายได้น้อย อย่างไรก็ตามเห็นว่าควรมีการเปลี่ยนนิยามผู้สูงอายุเป็นผู้ที่มีอายุ ๖๕ ปี เนื่องจากผู้สูงอายุถือว่าเป็นผู้ที่ยังมีศักยภาพ ซึ่งควรให้อยู่ในระบบแรงงานและจัดสรรงานในรูปแบบที่เหมาะสมแก่ผู้สูงอายุ และหากเป็นเช่นนี้แล้วภาครัฐจะสามารถลดภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลกลุ่มผู้สูงอายุในกลุ่มอายุ ๖๐ -๖๕ ปี ได้เป็นจำนวนมาก อีกทั้งสามารถนำงบประมาณส่วนเกินนี้ไปบูรณาการเพื่อสนับสนุนผู้สูงอายุในด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นและเหมาะสม รวมถึงนำไปช่วยเหลือกลุ่มผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการดูแลผู้สูงอายุในแต่ละกลุ่มนั้นจำเป็นต้องครบในทุกมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สุขภาพและสิ่งแวดล้อม รวมถึงบริการสาธารณะ แม้ว่าขณะนี้หน่วยงานภาครัฐได้เตรียมพร้อมเพื่อรองรับสังคมสูงอายุอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องตามนโยบายและมาตรการรองรับสังคมสูงวัยของรัฐบาลโดยใช้ความร่วมมือตามแนวทางประชารัฐแล้วก็ตาม แต่การดำเนินการดังกล่าวต้องมีการบูรณาการจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ภาครัฐต้องจัดงบประมาณสนับสนุนเพื่อดูแลผู้สูงวัย

เป็นจำนวนมูลค่าสูงมาก ในขณะที่ตัวผู้สูงอายุเองก็ต้องการให้ได้รับการสนับสนุนเพื่อให้มีการดำรงชีพอย่างมีสุขภาวะที่ดี อยู่อย่างมั่นคงและมีศักดิ์ศรีบนพื้นฐานของการพึ่งพาตนเองได้อย่างมีคุณค่า ไม่เป็นภาระต่อสังคมภายใต้การเกื้อหนุนจากครอบครัวและสังคม นอกจากนี้ จากข้อมูลพบว่าแหล่งรายได้หลักของผู้สูงอายุ มาจากบุตร การทำงาน เบี้ยยังชีพจากทางราชการ เงินบำนาญ บำนาญ คู่สมรส ดอกเบี้ยเงินออม และอื่น ๆ ซึ่งรายได้ต่าง ๆ ของผู้สูงอายุจะเป็นการสร้างหลักประกันที่มั่นคงและยั่งยืน โดยสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้สูงอายุดำรงชีพอย่างมีสุขภาวะที่ดีและมีศักดิ์ศรี คือ การสร้างคุณค่าให้แก่ผู้สูงอายุ การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุที่ยังมีศักยภาพได้ทำงานที่เหมาะสม การได้รับการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างหลักประกันที่มั่นคงและยั่งยืน ดังนั้น ภาครัฐต้องมีการวางแผนยุทธศาสตร์และขับเคลื่อนแผนงานนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพและคุณค่าผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์

จึงขอเรียนถามว่า

๑. ภาครัฐมีนโยบายหรือมาตรการในการส่งเสริม สนับสนุนสร้างศักยภาพและคุณค่าในทุกมิติให้กับผู้สูงอายุ เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ อาทิ การสร้างหลักประกันทั้งด้านรายได้ให้สูงขึ้น คุณภาพชีวิตและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมั่นคงและมีศักดิ์ศรีหรือไม่ อย่างไร

๒. ภาครัฐมีนโยบายในการดูแลสนับสนุนผู้สูงอายุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยรวมถึงกลุ่มที่ต้องการการภาวะพึ่งพิงสูง โดยผ่านความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ ในทุกมิติอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ มีหลักเกณฑ์และรายละเอียดในการช่วยเหลือกลุ่มผู้สูงอายุกลุ่มทางสาธารณสุขดังกล่าวอย่างไร

๓. ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : พล.ต.อ.อดุลย์ แสงสิงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

อยู่ระหว่างการตรวจสอบประเด็นเนื่องจากรายงานการการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๑/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ยังไม่ได้มีการรับรองยังไม่ได้มีการรับรอง

๔. ข้อเสนอแนะและข้อสังเกตของสมาชิกสมานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐมนตรีรับไปดำเนินการ

-

๕. การติดตามผลกระทู้ถาม

-

.....

ภาคผนวก

สถิติกระทู้ถามของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ตั้งแต่การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ วันศุกร์ที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ -
การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๘/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

จำแนกตามผู้ตั้งกระทู้ถาม

	ผู้ตั้งกระทู้ถาม	จำนวนกระทู้ถาม
๑	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์	๒๖ กระทู้ถาม
๒	นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ	๑๐ กระทู้ถาม
๓	นายเจตน์ ศิรธรานนท์	๕ กระทู้ถาม
๔	นายมรรณพ เดชวิทักษ์	๒ กระทู้ถาม
๕	นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ	๒ กระทู้ถาม
๖	รองศาสตราจารย์นิเวศน์ นันทจิต	๑ กระทู้ถาม
๗	คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี	๒ กระทู้ถาม
๘	พลเอก ดนัย มีชูเวช	๑ กระทู้ถาม
๙	นายศรีศักดิ์ ว่องส้งสาร	๑ กระทู้ถาม
๑๐	พันตำรวจโท พงษ์ชัย วราชาติ	๓ กระทู้ถาม
๑๑	พลเรือเอก ทวีวุฒิ พงศ์พิพัฒน์	๑ กระทู้ถาม
๑๒	พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม	๑ กระทู้ถาม
๑๓	พลตำรวจเอก พิเชิต ควรเดชะคุปต์	๑ กระทู้ถาม
๑๔	นายสมชาย แสวงการ	๑ กระทู้ถาม
๑๕	พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร	๑ กระทู้ถาม
๑๖	นายมนต์เฑียร บุญตัน	๑ กระทู้ถาม
	รวม	๕๙ กระทู้ถาม

จำแนกตามผู้มาตอบกระทู้ถาม

	ผู้ตอบกระทู้ถาม	จำนวนกระทู้ถาม
๑	กระทรวงการคลัง	๘ กระทู้ถาม
๒	กระทรวงมหาดไทย	๗ กระทู้ถาม
๓	กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	๖ กระทู้ถาม
๔	กระทรวงศึกษาธิการ	๔ กระทู้ถาม
๕	กระทรวงสาธารณสุข	๔ กระทู้ถาม
๖	กระทรวงอุตสาหกรรม	๔ กระทู้ถาม
๗	รองนายกรัฐมนตรี	๓ กระทู้ถาม
๘	กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์	๓ กระทู้ถาม
๙	กระทรวงยุติธรรม	๓ กระทู้ถาม
๑๐	กระทรวงพาณิชย์	๓ กระทู้ถาม
๑๑	กระทรวงวัฒนธรรม	๒ กระทู้ถาม
๑๒	กระทรวงคมนาคม	๒ กระทู้ถาม
๑๓	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒ กระทู้ถาม
๑๔	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	๑ กระทู้ถาม
๑๕	กระทรวงแรงงาน	๑ กระทู้ถาม
๑๖	กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร	๑ กระทู้ถาม
๑๗	รองนายกรัฐมนตรี+กระทรวงศึกษาธิการ	๑ กระทู้ถาม
๑๘	รองนายกรัฐมนตรี+กระทรวงการคลัง	๑ กระทู้ถาม
๑๙	กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์+ กระทรวงการคลัง	๑ กระทู้ถาม
๒๐	กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์+ กระทรวงมหาดไทย	๑ กระทู้ถาม
๒๑	กระทรวงสาธารณสุข+กระทรวงพาณิชย์	๑ กระทู้ถาม
	รวม	๕๙ กระทู้ถาม

สถิติการติดตามผลการดำเนินการตามการตอบกระทู้ถามที่รัฐมนตรี
รับข้อสังเกตของสภานิติบัญญัติแห่งชาติไปพิจารณาดำเนินการ

๑. กระทู้ถามที่มีการถาม-ตอบทั้งหมด	๕๙	กระทู้ถาม
๒. กระทู้ถามที่มีประเด็นติดตาม	๑๒	กระทู้ถาม
หน่วยงานดำเนินการแล้ว	๑๒	กระทู้ถาม
อยู่ระหว่างดำเนินการ	-	กระทู้ถาม
๓. กระทู้ถามที่ไม่มีประเด็นติดตาม	๔๑	กระทู้ถาม
๔. ระหว่างตรวจสอบประเด็น	-	กระทู้ถาม
๕. ยังไม่รับรองรายงาน	๖	กระทู้ถาม

กระทู้ถามที่มีการถาม-ตอบในที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ						
ปี	กระทู้ถามทั้งหมด	กระทู้ถามที่ไม่มีประเด็นที่ต้องติดตาม	กระทู้ถามที่รัฐมนตรีผู้ตอบ กระทู้ถาม รับไปดำเนินการ		อยู่ระหว่าง ตรวจสอบ ประเด็น/ยัง ไม่รับรอง รายงานการ ประชุม	หมายเหตุ
			ดำเนินการแล้ว	อยู่ระหว่างดำเนินการ		
๒๕๕๗	๑ กระทู้ถาม	-	๑ กระทู้ถาม	-	-	
๒๕๕๘	๒๖ กระทู้ถาม	๒๐ กระทู้ถาม	๖ กระทู้ถาม	-	-	
๒๕๕๙	๒๒ กระทู้ถาม	๑๘ กระทู้ถาม	๔ กระทู้ถาม	-	-	
๒๕๖๐	๑๐ กระทู้ถาม	๓ กระทู้ถาม	๑ กระทู้ถาม	-	๖ กระทู้ถาม	รายงานฯ ยังไม่รับรอง
รวม	๕๙ กระทู้ถาม	๔๑ กระทู้ถาม	๑๒ กระทู้ถาม	-	๖ กระทู้ถาม	รายงานฯ ยังไม่รับรอง

